

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχάολλα	5
Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχάολλα, Περαιτέρω Σκέψεις	15
Στόχος μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης	27
Η Χρυσή Εποχή της Υπόθεσης του Μπαχάολλα.....	49
Η Αμερική και η Μέγιστη Ειρήνη	69
Η Θεία Αποστολή του Μπαχάολλα	95
<i>Ο Μπαχάολλα</i>	
<i>Ο Μπαμπ</i>	
<i>Ο Αμπντολ-Μπαχά</i>	
<i>Η Διαχειριστική Τάξη</i>	
Το Ξεδίπλωμα του Παγκόσμιου Πολιτισμού	153

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

Προς τα μέλη του Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου των Μπαχάι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και Καναδά.

Πολυαγαπημένοι συνεργάτες:

Μετά από μελέτη της τελευταίας σας επικοινωνίας έγινα γνώστης της φύσης των αμφιβολιών που εκφράστηκαν δημόσια, από κάποιον ο οποίος είναι τελείως παραπληρορημένος όσον αφορά τις αρχές της Υπόθεσης, και που αφορούν την εγκυρότητα των θεσμών οι οποίοι είναι αδιάρρηκτα συνυφασμένοι με την Πίστη του Μπαχάολλα. Δεν είναι επειδή θωρώ, ούτε και για μια στιγμή, τέτοιες αμυδρές καχυποψίες υπό το φως μιας ανοιχτής πρόκλησης για την δομή που ενσωματώνει την Πίστη, ούτε και επειδή αμφισβητώ στο ελάχιστο την αλύγιστη αντοχή της πίστης των Αμερικανών πιστών, εάν αποτολμώ να επιμείνω σε αυτά που μου φαίνονται κατάλληλες παρατηρήσεις στην παρούσα περίοδο της εξέλιξης της αγαπημένης μας Υπόθεσης. Τείνω πράγματι να καλωσορίσω τις διατυπωμένες αυτές αντιλήψεις καθώς μου δίνουν μια ευκαιρία να εξοικειώσω τους εκλεγμένους αντιπροσώπους των πιστών με την προέλευση και το χαρακτήρα των θεσμών, οι οποίοι είναι η βάση της Παγκόσμιας Τάξης που αναγγέλλεται από τον Μπαχάολλα. Θα πρέπει να αισθανόμαστε αληθινά ευγνώμονες για τέτοιες μάταιες προσπάθειες υπονόμησης της αγαπημένης μας Πίστης – προσπάθειες που προβάλλουν το άσχημο πρόσωπό τους από καιρού εις καιρόν, φαίνονται πρόσκαιρα ικανές να δημιουργούν ρήγμα στις τάξεις των πιστών, σβήνουν τελικά στην αφάνεια της λήθης, και λησμονούνται. Παρόμοια με αυτά συμβάντα θα πρέπει να θεωρούνται ως παρεμβάσεις της Θείας Πρόνοιας, σχεδιασμένες για να θωρακίσουν την πίστη μας, να προσδώσουν διαύγεια στο όραμά μας, και να εμβαθύνουν την κατανόησή μας στα ουσιώδη της Θείας Του Αποκάλυψης.

Πηγές της Παγκόσμιας Τάξης

Θα ήταν όμως διδακτικό και χρήσιμο να φέρναμε στο νου μερικές βασικές αρχές σε σχέση με την Θέληση και Διαθήκη του Αμντολ-

Μπαχά, η οποία μαζί με το Κιτάμπ-ι-Ακντάς, αποτελούν το κύριο θησαυροφυλάκιο όπου διαφυλάττονται τα ανεκτίμητα εκείνα στοιχεία εκείνου του Θείου Πολιτισμού, η εγκαθίδρυση του οποίου είναι η πρωταρχική αποστολή της Μπαχά Πίστης. Μια μελέτη των διατάξεων αυτών των ιερών εγγράφων θα αποκαλύψει τη στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ τους, καθώς και την ταυτότητα του σκοπού και της μεθόδου που ενσταλάζουν. Εκτός του ότι δεν θα θεωρήσει τις συγκεκριμένες διατάξεις τους ως ασύμβατες και αντιφατικές στο πνεύμα, κάθε ακριβοδίκαιος αναζητητής θα παραδεχθεί πρόθυμα ότι όχι μόνο αλληλοσυμπληρώνονται αλλά και ότι επιβεβαιώνουν αμοιβαία το ένα το άλλο, και είναι αδιαχώριστα μέλη μιας ολοκληρωμένης ενότητας. Μια σύγκριση των περιεχομένων τους με τις υπόλοιπες Μπαχά ιερές Γραφές θα επαληθεύσει παρομοίως την συμφωνία των οτιδήποτε εμπεριέχουν με το πνεύμα καθώς και με το γράμμα των αυθεντικών γραφών και λόγων του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά. Πράγματι, εκείνος που διαβάσει το Ακντάς με φροντίδα και επιμέλεια δεν θα δυσκολευτεί να ανακαλύψει ότι το ίδιο το Πλέον Ιερό Βιβλίο προβλέπει σε πλήθος αποσπασμάτων τους θεσμούς τους οποίους ορίζει ο Αμπντολ-Μπαχά στην Διαθήκη Του. Αφήνοντας αδιευκρίνιστα και αρρυθμιστά ορισμένα θέματα στο Βιβλίο των Νόμων Του, ο Μπαχάολλα, φαίνεται να αφήνει σκόπιμα ένα κενό στο γενικό σχέδιο της Μπαχά Θείας Αποκάλυψης, το οποίο οι κατηγορηματικές διατάξεις της Θέλησης του Κυρίου έχουν συμπληρώσει. Η απόπειρα διαχωρισμού του ενός από το άλλο, ο ισχυρισμός ότι με τα όσα αποκάλυψε ο Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του, δεν τηρήθηκαν ολοκληρωτικά και με απόλυτη ακεραιότητα οι Διδασκαλίες του Μπαχάολλα, αποτελεί μια ασυγχώρητη ύβρις στην απαρέγκλιτη πιστότητα που έχει χαρακτηρίσει τη ζωή και τους κόπους του πολυαγαπημένου μας Κυρίου.

Δεν θα προσπαθήσω στο ελάχιστο να τεκμηριώσω ή να αποδείξω την αυθεντικότητα της Θέλησης και Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά, γιατί αυτό από μόνο του θα προδώσει την κατανόηση εκ μέρους μου της ομόφωνης πεποίθησης των πιστών στην γνησιότητα των τελευταίων γραπτών επιθυμιών του εκλιπόντος Κυρίου μας. Θα περιορίσω μόνο τις παρατηρήσεις μου σ' εκείνα τα θέματα τα οποία ενδέχεται να τους βοηθήσουν στην εκτίμηση της ουσιώδους ενότητας που αποτελεί το υπόβαθρο των πνευματικών, των ανθρωπιστικών και των διοικητικών αρχών που κηρύχθηκαν από τον Πρωτουργό και τον Ερμηνευτή της Μπαχά Πίστης.

Αδυνατώ να εξηγήσω την παράξενη εκείνη νοοτροπία που τείνει να υποστηρίζει –περιφρονώντας και αγνοώντας πλήρως τα υπάρχο-

να κείμενα όλων των καθολικώς αναγνωρισμένων γραφών Του– ως το μόνο κριτήριο της αλήθειας των Μπαχά Διδασκαλιών αυτό που είναι ομολογουμένως μόνο μια δυσνόητη και μη αυθεντική μετάφραση μιας προφορικής δήλωσης που έγινε από τον Αμπντολ-Μπαχά. Αληθινά θρηνώ για τις ατυχείς διαστρεβλώσεις που προήλθαν τις περασμένες ημέρες από την ανικανότητα του διερμηνέα να συλλάβει την έννοια του Αμπντολ-Μπαχά, και από την ανικανότητά του να αποδώσει επαρκώς τις αλήθειες εκείνες που του είχαν αποκαλυφθεί από τις δηλώσεις του Κυρίου. Μεγάλο μέρος της σύγχυσης που σκιάζει την κατανόηση των πιστών πρέπει να αποδοθεί στο διπλό σφάλμα της ανακριβούς απόδοσης μιας δήλωσης που δεν είχε γίνει πλήρως κατανοητή. Συχνά ο διερμηνέας έχει αποτύχει να αποδώσει ακόμη και την ακριβή έννοια των συγκεκριμένων ερωτήσεων του ενδιαφερόμενου, και με την δική του ανεπάρκεια κατανόησης και έκφρασης στη μετάδοση της απάντησης του Αμπντολ-Μπαχά, υπήρξε υπεύθυνος για αναφορές ολοκληρωτικά σε διάσταση με το αληθινό πνεύμα και το σκοπό της Υπόθεσης. Ήταν κυρίως εξ αιτίας της παραπλανητικής φύσης των αναφορών για τις ανεπίσημες συνομιλίες του Αμπντολ-Μπαχά με επισκέπτες προσκυνητές, που επίμονα παρότρυναν τους πιστούς της Δύσης να θεωρούν τέτοιες δηλώσεις ως προσωπικές μόνο εντυπώσεις των λεγομένων του Κυρίου τους, και να παραθέτουν και να θεωρούν αυθεντικές μόνο εκείνες τις μεταφράσεις που βασιζονται στο αυθεντικό κείμενο των καταγεγραμμένων λόγων Του στην αρχική γλώσσα.

Κάθε οπαδός της Υπόθεσης θα πρέπει να θυμάται ότι το σύστημα της Μπαχά διαχείρισης δεν είναι μια καινοτομία που επιβλήθηκε αυθαίρετα στους Μπαχάι του κόσμου μετά την αποβίωση του Κυρίου, αλλά αντλεί την αυθεντικότητά της από την Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά, είναι ειδικά καθορισμένη σε αμέτρητες Πινακίδες, και σε μερικά από τα βασικά στοιχεία της στηρίζεται πάνω στις ρητές διατάξεις του Κιτάμπι-Ακντάς. Συνεπώς ενώνει και συσχετίζει τις αρχές που γράφτηκαν ξεχωριστά από τον Μπαχάολλα και τον Αμπντολ-Μπαχά, και είναι ακατάλυτα δεμένη με τις ουσιαστικές αλήθειες της Πίστης. Το να διαχωρίσουμε τις διαχειριστικές αρχές της Υπόθεσης από τις καθαρά πνευματικές και ανθρωπιστικές διδασκαλίες θα ισοδυναμούσε με ακρωτηριασμό του σώματος της Υπόθεσης, έναν διαχωρισμό που θα είχε μόνο σαν αποτέλεσμα την αποσύνθεση των συνιστώντων μελών και την εξάλειψη της ίδιας της Πίστης.

Τοπικοί και Εθνικοί Οίκοι Δικαιοσύνης

Θα πρέπει να φέρουμε προσεκτικά στο νου ότι οι τοπικοί καθώς και ο διεθνής Οίκος Δικαιοσύνης έχουν προδιαγραφεί σαφώς στο Κιτάμπι-Ακντάς· ότι ο θεσμός του Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου, σαν ένα ενδιάμεσο σώμα, το οποίο αναφέρεται στη Διαθήκη του Κυρίου ως «Δευτερεύων Οίκος Δικαιοσύνης», έχει τη ρητή έγκριση του Αμπντολ-Μπαχά και ότι η μέθοδος που θα ακολουθηθεί για την εκλογή του Διεθνούς και των Εθνικών Οίκων Δικαιοσύνης έχει διατυπωθεί από Αυτόν στη Διαθήκη Του, καθώς και σε πλήθος των Πινακίδων Του. Επιπλέον, οι θεσμοί των τοπικών και εθνικών Ταμείων, που είναι τώρα αναγκαίες προσθήκες σε όλα τα τοπικά και εθνικά πνευματικά συμβούλια, όχι μόνο προσδιορίστηκαν από τον Αμπντολ-Μπαχά στις Πινακίδες που αποκάλυψε στους Μπαχά της Ανατολής, αλλά και η σημασία και η αναγκαιότητά τους επανειλημμένα αναφέρθηκε από Αυτόν στις ομιλίες και στις γραφές Του. Η συγκέντρωση της εξουσίας στα χέρια των εκλεγμένων αντιπροσώπων των πιστών· η αναγκαιότητα υποταγής κάθε υποστηρικτή της Πίστης στην κατόπιν μελέτης κρίση των Μπαχά Συμβουλίων· η προτίμησή Του για ομοφωνία στις αποφάσεις· ο αποφασιστικός χαρακτήρας της πλειοψηφίας· και ακόμη το επιθυμητό της εξάσκησης στενής επίβλεψης όλων των Μπαχά εκδόσεων, έχουν επιμελώς ενσταλαχθεί από τον Αμπντολ-Μπαχά, όπως αποδεικνύεται από τις αυθεντικές και ευρέως διαδεδομένες Του Πινακίδες. Το να αποδεχθούμε τις ευρείες και ανθρωπιστικές Του Διδασκαλίες από τη μια πλευρά, και να απορρίψουμε και να αποπέμψουμε με αμελής αδιαφορία τις πιο προκλητικές και ξεχωριστές Του αρχές, θα ήταν μια πράξη φανεράς απιστίας σ'εκείνο που Αυτός αγάπησε περισσότερο στη ζωή Του.

Ο Αμπντολ-Μπαχά ο Ίδιος, επιβεβαιώνει επανειλημμένως ότι τα σημερινά Πνευματικά Συμβούλια θα αντικατασταθούν με τον καιρό από τους Οίκους Δικαιοσύνης, και είναι καθόλα ίδια ακριβώς και όχι ξεχωριστά σώματα. Είναι γεγονός ότι σε μία Πινακίδα που απεύθυνε προς τα μέλη του πρώτου Πνευματικού Συμβουλίου του Σικάγου, το πρώτο εκλεγμένο Μπαχά σώμα που ιδρύθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες, αναφέρεται σ' αυτούς ως μέλη του «Οίκου Δικαιοσύνης» για την πόλη αυτή, και έχει συνεπώς με τη δική Του πένα εγκαθιδρύσει πέρα από κάθε αμφιβολία την ταυτότητα των παρόντων Μπαχά Πνευματικών Συμβουλίων με τους Οίκους Δικαιοσύνης που αναφέρονται από τον Μπαχάολλα. Για λόγους που δεν είναι δύσκολο να ανακαλύψουμε, ήταν φρόνιμο να δοθεί στους εκλεγμένους αντιπροσώπους των Μπαχά κοινοτήτων σε όλο τον κόσμο η προσωρινή ονομασία των Πνευ-

ματικών Συμβουλίων, ένας όρος ο οποίος, καθώς η θέση και οι σκοποί της Μπαχά Πίστης εννοούνται καλύτερα και αναγνωρίζονται πληρέστερα, θα αντικατασταθεί βαθμιαία με τη μόνιμη και πιο κατάλληλη ονομασία του Οίκου Δικαιοσύνης. Όχι μόνο τα σημερινά Πνευματικά Συμβούλια θα αποκαλούνται διαφορετικά στο μέλλον, αλλά θα μπορούν επίσης να προσθέσουν στις παρούσες λειτουργίες τους εκείνες τις εξουσίες, τα καθήκοντα και προνόμια που καθίστανται αναγκαία από την αναγνώριση της Πίστης του Μπαχάολλα, όχι απλώς ως ένα από τα θρησκευτικά συστήματα του κόσμου, αλλά ως η Θρησκεία του Κράτους μιας ανεξάρτητης και Κυρίαρχης Δύναμης. Και καθώς η Μπαχά Πίστη διεισδύει στις μάζες των λαών της Ανατολής και της Δύσης, και η αλήθεια της γίνεται αποδεκτή από την πλειοψηφία των ανθρώπων σε πλήθος Κυρίαρχων Κρατών του κόσμου, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης θα φτάσει την πληρότητα της ισχύος του, και θα ασκήσει, ως το υπέρτατο όργανο της Μπαχά Κοινοπολιτείας, όλα τα δικαιώματα, τα καθήκοντα και τις ευθύνες υπερκείμενες στο μελλοντικό υπέρ-κράτος του κόσμου.

Θα πρέπει να υπογραμμιστεί, όμως, σε σχέση μ' αυτό ότι, αντίθετα με τα όσα βεβαιώθηκαν με σιγουριά, η ίδρυση του Υπέρτατου Οίκου Δικαιοσύνης δεν εξαρτάται με κανέναν τρόπο από την υιοθέτηση της Μπαχά Πίστης από τις μάζες των λαών του κόσμου, ούτε προϋποθέτει την αποδοχή της από την πλειονότητα των κατοίκων οποιασδήποτε χώρας. Είναι γεγονός, ότι ο Αμπντολ-Μπαχά, ο Ίδιος, σε μια από τις πρώτες Πινακίδες Του, συλλογιέται την δυνατότητα του σχηματισμού του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης κατά τη διάρκεια της ζωής Του, και αν δεν ήταν λόγω των δυσμενών καταστάσεων που επικρατούσαν υπό το Τουρκικό καθεστώς, θα είχε πάρει, πολύ πιθανόν, τα προκαταρκτικά βήματα για την ίδρυσή του. Θα είναι συνεπώς φανερό, ότι εάν υπήρχαν οι ευνοϊκές συνθήκες, κάτω από τις οποίες οι Μπαχά της Περσίας και των γειτονικών, υπό Σοβιετικής κυριαρχίας, χωρών θα μπορούσαν να εκλέξουν τους εθνικούς τους αντιπροσώπους, σύμφωνα με τις καθοδηγητικές αρχές που διατυπώθηκαν στις γραφές του Αμπντολ-Μπαχά, το μοναδικό απομείνον εμπόδιο προς τον οριστικό σχηματισμό του Διεθνούς Οίκου Δικαιοσύνης θα είχε απομακρυνθεί. Διότι στους Εθνικούς Οίκους Δικαιοσύνης της Ανατολής και της Δύσης ανατίθενται τα καθήκοντα, σύμφωνα με τις σαφείς προβλέψεις της Διαθήκης, για την απ'ευθείας εκλογή των μελών του Διεθνούς Οίκου Δικαιοσύνης. Μέχρις ότου είναι οι ίδιοι πλήρως αντιπροσωπευτικοί όλων των πιστών στις αντίστοιχες χώρες τους, μέχρις ότου έχουν αποκτήσει τη βαρύτητα και την εμπειρία που θα τους κάνει ικα-

νούς να υπηρετούν σθεναρά στην οργανική ζωή της Υπόθεσης, δεν θα μπορέσουν να προσεγγίσουν το ιερό τους καθήκον, και να παρέχουν το πνευματικό θεμέλιο για τη σύσταση ενός τόσο σεπτού σώματος στον Μπαχάϊ κόσμο.

Ο Θεσμός του Φύλακα¹

Θα πρέπει επίσης να κατανοηθεί σαφώς από κάθε πιστό ότι ο θεσμός του Φύλακα κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν καταργεί, ή ακόμη και στον ελάχιστο βαθμό δεν αφαιρεί από τις δυνάμεις που χορηγήθηκαν στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης από τον Μπαχάολλα στο Κιτάμπι-Ακντάς, και επιβεβαιώθηκαν επανειλημμένα και επίσημα από τον Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του. Δεν εδραιώνει με κανένα τρόπο, μian αντίφαση προς την Διαθήκη και τις Γραφές του Μπαχάολλα, ούτε ακυρώνει κάποιες από τις αποκαλυφθείσες εντολές. Υψώνει το κύρος εκείνου του τιμηθέντος συμβουλίου, σταθεροποιεί την υπέρτατη θέση του, προστατεύει την ενότητά του, εγγυάται τη συνέχιση των εργασιών του, χωρίς να εννοήσει κατ'ελάχιστο να καταπατήσει το απαράβατο της σφαίρας αρμοδιοτήτων του που είναι σαφώς προσδιορισμένη. Βρισκόμαστε πολύ κοντά σε ένα τόσο μνημειώδες έγγραφο για να διεκδικήσουμε μια ολοκληρωμένη κατανόηση όλων των συνεπειών του, ή να θεωρούμε δεδομένο ότι έχουμε καταλάβει τα πολλαπλά μυστήρια που χωρίς αμφιβολία εμπεριέχει. Μόνο οι μελλοντικές γενιές θα μπορέσουν να εννοήσουν την αξία και τη σπουδαιότητα που είναι προσαρτημένες σ' αυτό το Θείο Αριστούργημα, το οποίο το χέρι του Πρωτομάστορα του κόσμου έχει σχεδιάσει για την ενοποίηση και το θρίαμβο της οικουμενικής Πίστης του Μπαχάολλα. Μόνο εκείνοι που θα έλθουν μετά από εμάς θα είναι σε θέση να αναγνωρίσουν την αξία της εκπληκτικά έντονης έμφασης που δίδεται στον θεσμό του Οίκου Δικαιοσύνης και αυτό του Φύλακα. Εκείνοι μόνο θα εκτιμήσουν τη σπουδαιότητα της σκληρής γλώσσας που χρησιμοποιεί ο Αμπντολ-Μπαχά σχετικά με τους παραβάτες της Συνθήκης που αντιτάχθηκαν σ' Αυτόν στις μέρες Του. Σε εκείνους μόνο θα αποκαλυφθεί η καταλληλότητα των θεσμών που εγκαινίασε ο Αμπντολ-Μπαχά, για το χαρακτήρα της μελλοντικής κοινωνίας η οποία θα εγερθεί μέσα από το χάος και τη σύγχυση της παρούσας εποχής. Σε σχέση με αυτό, δεν μπορώ παρά να θεωρώ διασκεδαστικό την παράλογη και φανταστική

---

1. Guardianship: λαμβάνοντας υπόψη και τον τίτλο του Βαλί-ε-Αμρολλά που είναι η αρχική αραβική έκφραση, ο ελληνικός όρος Κηδεμονία θα ήταν ορθότερος. Σημείωμα Μεταφραστή.

ιδέα ότι ο Μωχάμετ-Αλή, ο κύριος υποκινητής και το εστιακό κέντρο της ανένδοτης εχθρότητας προς το πρόσωπο του Αμπντολ-Μπαχά, θα σχετιζόταν ελεύθερα με τα μέλη της οικογένειας του Αμπντολ-Μπαχά στην πλαστογράφηση μιας διαθήκης η οποία με τα λόγια της συγγραφέως της, δεν είναι παρά μια «απαγγελία συνομοσιών» στις οποίες για τριάντα χρόνια ασχολήθηκε ενεργά ο Μωχάμετ-Αλή. Σ' ένα τέτοιο απελπισμένο θύμα συγκεχυμένων ιδεών, αισθάνομαι ότι μπορώ να απαντήσω κάλλιστα με μια αληθινή έκφραση συμπάθειας και οίκτου, ανάμικτη με την ελπίδα μου για την απαλλαγή της από μια τόσο βαθιά πλάνη. Λόγω των προαναφερθέντων παρατηρήσεων, έχω διστάσει, μετά την ατυχή και αναπόφευκτη καθυστέρηση εξ αιτίας της κακής μου υγείας και της απουσίας μου από τους Αγίους Τόπους κατά τη διάρκεια της ανάληψης του Κυρίου, να καταφύγω στη χωρίς διακρίσεις κυκλοφορία της Διαθήκης, αντιλαμβανόμενος πλήρως ότι απευθυνόταν πρωτίστως στους αναγνωρισμένους πιστούς, και μόνον έμμεσα αφορούσε το ευρύτερο σώμα των φίλων και συμπαθούντων την Υπόθεση.

Ο Ζωογονητικός Σκοπός των Μπαχάι Θεσμών

Και τώρα μας αρμόζει να συλλογιστούμε πάνω στον ζωογονητικό σκοπό και τις πρωταρχικές λειτουργίες αυτών των θεικά ιδρυμένων θεσμών, ο ιερός χαρακτήρας και η καθολική επάρκεια των οποίων μπορεί να καταδειχθεί μόνο από το πνεύμα που διαχέουν και το έργο το οποίο πραγματικά κατορθώνουν. Δεν χρειάζεται να επιμείνω σ' αυτά που έχω ήδη επαναλάβει και έχω δώσει έμφαση ότι η διοίκηση της Υπόθεσης πρέπει να κατανοηθεί σαν ένα εργαλείο και όχι ένα υποκατάστατο της Πίστης του Μπαχάολλα, ότι θα πρέπει να θεωρείται σαν ένας αγωγός μέσα από το οποίο μπορούν να ρέουν οι υποσχόμενες ευλογίες Του, ότι θα πρέπει να προφυλάγεται έναντι ακαμψίας εκείνης η οποία θα αποφράζει και θα εμποδίζει τις απελευθερωτικές δυνάμεις που αποδεσμεύονται από την Αποκάλυψή Του. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ την παρούσα στιγμή πάνω σε όσα έχω αναφέρει στο παρελθόν, ότι η συνεισφορές στα τοπικά και εθνικά Ταμεία είναι καθαρά εθελοντικού χαρακτήρα· ότι κανένας εξαναγκασμός ή φορτικότητα για συλλογή χρημάτων δεν θα είναι ανεκτά στην Υπόθεση· ότι γενικές εκκλήσεις απευθυνόμενες στις κοινότητες ως σώμα θα πρέπει να είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο θα αντιμετωπίζονται οι οικονομικές ανάγκες· ότι η οικονομική υποστήριξη που παρέχεται σε πολύ λίγους εργάτες στο διδασκαλικό και διαχειριστικό πεδίο είναι προσωρινής φύσης· ότι οι παρόντες περιορισμοί που επιβάλλονται

στην έκδοση της Μπαχάι λογοτεχνίας θα καταργηθούν οριστικά· ότι η δραστηριότητα «Παγκόσμια Ενότητα» εκτελείται σαν ένα πείραμα για να δοκιμάσουμε τη δύναμη της έμμεσης μεθόδου διδασκαλίας· ότι ολόκληρος ο μηχανισμός των συμβουλίων, των επιτροπών και των συνελεύσεων πρέπει να θεωρείται σαν ένα μέσο, και όχι αυτοσκοπός· ότι θα εγερθούν ή θα πέσουν σύμφωνα με την ικανότητά τους να προάγουν τα συμφέροντά, να συντονίζουν τις δραστηριότητες, να εφαρμόζουν τις αρχές, να ενσαρκώνουν τα ιδεώδη και να εκτελούν το σκοπό της Μπαχάι Πίστης. Ποίος μπορεί, θα μπορούσα να ρωτήσω, όταν παρατηρεί τον διεθνή χαρακτήρα της Υπόθεσης, τις εκτεταμένες της διακλαδώσεις, την αυξανόμενη πολυπλοκότητα των υποθέσεών της, την ποικιλία των οπαδών της, και την κατάσταση σύγχυσης που επιτίθεται από κάθε πλευρά στη νήπια Πίστη του Θεού, να αμφισβητήσει για μια στιγμή την αναγκαιότητα κάποιου είδους διοικητικού μηχανισμού που θα εξασφαλίσει, μέσα στην καταίγίδα και το άγχος ενός πολιτισμού που αγωνιά, την ενότητα της Πίστης, τη διαφύλαξη της ταυτότητάς της, και την προστασία των συμφερόντων της; Η άρνηση της εγκυρότητας των συμβουλίων των εκλεγμένων λειτουργών της Πίστης του Μπαχάολλα ισοδυναμεί με την απόρριψη αμέτρητων Πινακίδων του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά όπου έχουν εκθειάσει τη στάθμη των «έμπιστων του Φιλεύσπλαχνου», απαρίθμησαν τα προνόμια και τα καθήκοντά τους, τόνισαν την δόξα της αποστολής τους, απεκάλυψαν το μεγαλείο του έργου τους, και τους προειδοποίησαν για τις επιθέσεις που πρέπει να περιμένουν από την απεισκευσία των φίλων τους καθώς και από τη μοχθηρία των εχθρών τους. Επιβάλλεται οπωσδήποτε σε εκείνους στα χέρια των οποίων έχει ανατεθεί μια τέτοια ανεκτίμητη κληρονομιά, προσευχόμενοι να αγρυπνούν μην τυχόν και αντικαταστήσει το εργαλείο την ίδια την Πίστη, μην τυχόν η αδικαιολόγητη ενασχόληση με μικρολεπτομέρειες που πηγάζουν από την διοίκηση της Υπόθεσης συσκοτίσει το όραμα των υποστηρικτών της, μην τυχόν η μεροληψία, η φιλοδοξία και η εκκοσμίκευση τείνουν στην πορεία του χρόνου να συννεφιάσουν την ακτινοβολία, να κηλιδώσουν την αγνότητα και να εξασθενίσουν την αποτελεσματικότητα της Πίστης του Μπαχάολλα.

Η κατάσταση στην Αίγυπτο

Έχω ήδη αναφερθεί στις προηγούμενες επικοινωνίες μου της 10ης Ιανουαρίου 1926 και της 12ης Φεβρουαρίου 1927, στην συγκεχυμένη και συνάμα πολύ σημαντική κατάσταση που διαμορφώνεται στην Αίγυπτο συνεπεία της τελικής απόφασης του Μουσουλμανικού εκκλησια-

στικού δικαστηρίου σ' εκείνη τη χώρα εκδοθείσα κατά των Αιγυπτίων αδελφών μας, καταγγέλλοντάς τους ως αιρετικούς, αποπέμποντάς τους από την κοινωνία, και εξαιρώντας τους από την εφαρμογή και τα προνόμια του Μουσουλμανικού Νόμου. Σας έκανα επίσης γνωστές τις δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζουν, και τα σχέδια που έχουν καταρτίσει για να αποκτήσουν από τις Αιγυπτιακές πολιτειακές αρχές μια αναγνώριση του αυτόνομου χαρακτήρα της Πίστης τους. Πρέπει να εξηγηθεί, όμως, ότι στις Μουσουλμανικές χώρες της Εγγύς και Μέσης Ανατολής, με εξαίρεση την Τουρκία η οποία τελευταία κατήργησε τα εκκλησιαστικά δικαστήρια κάτω από τη δικαιοδοσία της, κάθε αναγνωρισμένη θρησκευτική κοινότητα έχει, σε θέματα προσωπικών καταστάσεων όπως γάμος, διαζύγιο, κληρονομιά, το δικό της εκκλησιαστικό δικαστήριο, εντελώς ανεξάρτητο από τα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια, δεν υφίσταται, στις περιπτώσεις αυτές αστικός κώδικας που να εφαρμόζεται από την κυβέρνηση και να αγκαλιάζει όλες τις διαφορετικές θρησκευτικές κοινότητες. Εφόσον θεωρούνται έως τώρα σαν μια αίρεση του Ισλάμ, οι Μπαχάι της Αιγύπτου, η πλειονότητα των οποίων έχει Μουσουλμανική καταγωγή και συνεπώς δεν δύναται να αποτελείται για θέματα γάμου ή διαζυγίου στα αναγνωρισμένα θρησκευτικά δικαστήρια οποιουδήποτε άλλου δόγματος, βρίσκεται σε μια λεπτή και ανώμαλη θέση. Είναι φυσικά αποφασισμένοι να θέσουν την υπόθεσή τους στην Αιγυπτιακή Κυβέρνηση, και έχουν ετοιμάσει για το σκοπό αυτό μια αίτηση η οποία θα απευθύνεται προς τον επικεφαλής του Αιγυπτιακού Υπουργικού Συμβουλίου. Σ' αυτό το έγγραφο καταγράφουν τα κίνητρα που τους ωθούν να ζητήσουν αναγνώριση από τους κυβερνήτες τους, βεβαιώνουν την ετοιμότητά τους και τα προσόντα τους να εξασκήσουν τις λειτουργίες ενός ανεξάρτητου Μπαχάι δικαστηρίου, τους διαβεβαιώνουν για την ανεπιφύλακτη υποταγή και πίστη στην Πολιτεία, και για την αποχή τους από ανάμειξη στην πολιτική της χώρας. Έχουν επίσης αποφασίσει να συνοδεύσουν το κείμενο της αίτησής τους με ένα αντίγραφο της ετυμηγορίας του Δικαστηρίου, με μια επιλογή από Μπαχάι Γραφές, και με το έγγραφο που διατυπώνει τις αρχές του εθνικού τους καταστατικού, το οποίο εκτός από λίγες εξαιρέσεις, είναι ταυτόσημο με την Διακήρυξη και το Καταστατικό που έθεσε σε ισχύ το δικό σας Συμβούλιο.

Έχω επιμείνει στο ότι οι διατάξεις του καταστατικού τους, θα πρέπει, σε όλες τους τις λεπτομέρειες, να συμφωνούν με το κείμενο της Ιδρυτικής Διακήρυξης και Νόμων τους οποίους εσείς έχετε θεμελιώσει, προσπαθώντας έτσι να διατηρήσω την ομοιομορφία η οποία αισθάνομαι είναι ουσιώδης στα Εθνικά Μπαχάι Καταστατικά. Συνεπώς θα

ήθελα να σας ζητήσω, σε σχέση με το θέμα αυτό εκείνο που έχω ήδη γνωστοποιήσει σ'αυτούς, ότι οποιεσδήποτε τροποποιήσεις αποφασίσετε να εισάγετε στο κείμενο της Διακήρυξης και Νόμων θα πρέπει εγκαίρως να ανακοινωθεί σε μένα, ώστε να κάνω τα αναγκαία βήματα για την εισαγωγή αντίστοιχων αλλαγών στα κείμενα όλων των άλλων Εθνικών Μπαχάι Καταστατικών.

Πρόθυμα θα παραδεχθεί κανείς ότι εν όψει των ειδικών προνομίων που παρέχονται σε αναγνωρισμένες θρησκευτικές Κοινότητες στις Ισλαμικές χώρες της Εγγύς και Μέσης Ανατολής, η αίτηση η οποία είναι να υποβληθεί από το Μπαχάι Αιγυπτιακό Εθνικό Συμβούλιο στην Κυβέρνηση της Αιγύπτου είναι πιο ουσιώδης και εκτεταμένη απ' ότι ήδη χορήγησαν οι Ομοσπονδιακές Αρχές στο Συμβούλιό σας. Διότι η αίτησή τους αφορά κυρίως ένα αίτημα αναγνώρισης από τις υψηλότερες πολιτικές αρχές της Αιγύπτου του Αιγυπτιακού Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου ως ένα αναγνωρισμένο και ανεξάρτητο Μπαχάι δικαστήριο, ελεύθερο και ικανό να εκτελεί και να εφαρμόζει σε όλα τα ζητήματα προσωπικής καταστάσεως τέτοιους νόμους και διατάξεις όπως έχουν διακηρυχθεί από τον Μπαχάολλα στο Κιτάμπ-ι-Ακντάς.

Τους έχω ζητήσει να επικοινωνήσουν ανεπίσημα με τις αρμόδιες αρχές, και να κάνουν μια όσο το δυνατόν πλήρη έρευνα σαν ένα προκαταρκτικό μέτρο για την επίσημη παρουσίαση της ιστορικής τους αίτησης. Κάθε υποστήριξη την οποία το Συμβούλιό σας, μετά από προσεκτική σύσκεψη, θα βρει ενδεδειγμένη να προσφέρει στους γενναίους υποστηρικτές της Πίστης σ'εκείνη τη χώρα θα εκτιμηθεί βαθύτατα, και θα εξυπηρετεί την επιβεβαίωση της αλληλεγγύης που χαρακτηρίζει τις Μπαχάι Κοινότητες της Ανατολής και της Δύσης. Οποιαδήποτε είναι η έκβαση αυτής της μέγιστης υπόθεσης –και κανείς δεν μπορεί να αποτύχει να εκτιμήσει τις αμέτρητες δυνατότητες της παρούσας κατάστασης– πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι το καθοδηγητικό Χέρι που έχει απελευθερώσει αυτές τις δυνάμεις, με την ανεξιχνίαστη σοφία Του και την παντοδύναμη ισχύ Του, θα συνεχίσει να διαμορφώνει και να κατευθύνει την πορεία τους για τη δόξα, την απόλυτη απελευθέρωση, και την ανεπιφύλακτη αναγνώριση της Πίστης Του.

Αληθινά ο αδελφός σας,
ΣΟΓΙ
Χάιφα, Παλαιστίνη,
27 Φεβρουαρίου 1929

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

Περαιτέρω Σκέψεις

Στους πολυαγαπημένους του Κυρίου και τις δούλες του Φιλεϋσπλαχνου σε ολόκληρη τη Δύση.

Πολυαγαπημένοι συνεργάτες:

Μεταξύ των αναφορών που έφθασαν τελευταία στους Αγίους Τόπους, οι περισσότερες από τις οποίες μαρτυρούν τη θριαμβευτική πρόοδο της Υπόθεσης, μερικές φαίνεται να προδίδουν κάποια ανησυχία σχετικά με το κύρος των θεσμών οι οποίοι συνδέονται αναπόσπαστα με την Πίστη του Μπαχάολλα. Αυτές οι διατυπωμένες καχυποψίες φαίνεται να υποκινούνται από κάποιους ψιθύρους οι οποίοι πηγάζουν από ομάδες που είναι είτε εντελώς παραπληροφορημένες σχετικά με τα θεμελιώδη της Μπαχάι Αποκάλυψης, είτε μηχανεύονται σκόπιμα να σπείρουν τους σπόρους της έριδας στις καρδιές των πιστών.

Μια Ευλογία Μεταμφιεσμένη

Αυτού του είδους μάταιες απόπειρες, όσο επίμονες και κακόβουλες και αν είναι, θα έχουν, ειδωμένο υπό το φως της προηγούμενης εμπειρίας, το αναπόφευκτο αποτέλεσμα να συμβάλλουν στην ευρύτερη και βαθύτερη αναγνώριση, από πιστούς και απίστευτους ομοίως, των διακριτών χαρακτηριστικών της Πίστης που διακηρύχθηκε από τον Μπαχάολλα. Αυτές οι προκλητικές επικρίσεις, είτε υπαγορεύονται από μοχθηρία είτε όχι, δεν μπορούν παρά να υπηρετήσουν την θωράκιση των ψυχών των φλογερών υποστηρικτών της, και να ενισχύσουν τις θέσεις των πιστών υπερασπιστών της. Αυτές θα απαλλάξουν την Πίστη από εκείνα τα καταστρεπτικά στοιχεία των οποίων η συνεχής σχέση με τους πιστούς τείνει να δυσφημίσει το καλό όνομα της Υπόθεσης, και να μολύνει την αγνότητα του πνεύματός της. Γι' αυτό, θα πρέπει να καλωσορίζουμε όχι μόνον τις ανοιχτές επιθέσεις τις οποίες οι ορκισμένοι εχθροί της εκτοξεύουν επίμονα εναντίον της, αλλά επίσης θα πρέπει να βλέπουμε σαν μεταμφιεσμένη ευλογία κάθε καταιγίδα κα-

κεντρέχειας με την οποία εκείνοι που αποστατούν από την πίστη τους ή ισχυρίζονται να είναι οι πιστοί της εκφραστές, της επιτίθενται από καιρού εις καιρόν. Τέτοιες επιθέσεις είτε εκ των έσω είτε και από έξω, αντί να υπονομεύουν την Πίστη ενισχύουν τα θεμέλιά της, και εξεγείρουν την ένταση της φλόγας της. Σχεδιασμένες για να εμποδίσουν την ακτινοβολία της, διακηρύττουν σε όλο τον κόσμο τον εξυψωμένο χαρακτήρα των αρχών της, την πληρότητα της ενότητάς της, τη μοναδικότητα της θέσης της, και την διαπεραστικότητα της επίδρασής της.

Δεν αισθάνομαι ούτε για μια στιγμή ότι τέτοια κατακραυγή, ως επί το πλείστον αποδιδόμενη στη στείρα μανία κατά της ακαταμάχητης προόδου της Υπόθεσης του Θεού, μπορεί ποτέ να καταπονήσει τους γενναίους πολεμιστές της Πίστης. Διότι, αυτές οι ηρωικές ψυχές, είτε μάχονται στο απόρθητο φρούριο της Αμερικής, είτε αγωνίζονται στην καρδιά της Ευρώπης και από άκρη σε άκρη των θαλασσών έως την ήπειρο της Αυστραλασίας, έχουν ήδη καταδείξει πολλαπλώς την ανθεκτικότητα της Πίστης τους και την αμετάβλητη αξία της πεποίθησής τους.

Διακριτικά Χαρακτηριστικά της Μπαχάι Παγκόσμιας Τάξης

Όμως, αισθάνομαι υποχρέωσή μου λόγω της συνδεδεμένης στο θεσμό του Φύλακα της Πίστης ευθύνης, να ενδιατρίψω πληρέστερα στα ουσιώδη χαρακτηριστικά και ξεχωριστές ιδιότητες εκείνης της παγκόσμιας τάξης όπως συνελήφθη και διακηρύχθηκε από τον Μπαχάολλα. Αισθάνομαι παρακινήμενος, στην παρούσα φάση της εξέλιξης της Μπαχάι Αποκάλυψης, να δηλώσω ευθέως και χωρίς καμία επιφύλαξη, οτιδήποτε θεωρώ ότι ενδέχεται να τείνει να εξασφαλίσει την διατήρηση της ακεραιότητας των αναπτυσσόμενων θεσμών της Πίστης. Αισθάνομαι έντονα την ανάγκη να διευκρινίσω μερικά γεγονότα, τα οποία αποκαλύπτουν άμεσα σε κάθε καλοπροαίρετο παρατηρητή το μοναδικό χαρακτήρα εκείνου του Θείου Πολιτισμού τα θεμέλια του οποίου έθεσε το αλάθητο χέρι του Μπαχάολλα, και τα βασικά στοιχεία του οποίου απεκάλυψε η Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά. Θεωρώ καθήκον μου να προειδοποιήσω κάθε αρχάριο στην Πίστη ότι η υποσχόμενη δόξα της Εξουσίας την οποία προμηνύουν οι Μπαχάι διδασκαλίες, μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο με το πλήρωμα του χρόνου, ότι οι συνέπειες του Ακντάς και της Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά, ως δίδυμες παρακαταθήκες των συνιστούντων στοιχείων αυτής της Εξουσίας, είναι πολύ εκτεταμένες γι' αυτή τη γενιά να τις συλλάβει και να τις εκτιμήσει πλήρως. Δεν μπορώ να αποφύγω την έκκληση προς αυτούς οι οποίοι ταυτίζονται με την Πίστη να παραβλέπουν τις επικρατούσες αντιλήψεις και τους σύγχρονους φευγαλέους τρόπους,

και να κατανοήσουν όσο ποτέ άλλοτε ότι οι απορριφθείσες θεωρίες και οι παραπαίοντες θεσμοί του σημερινού πολιτισμού εμφανίζονται αναγκαστικά σε έντονη αντίθεση με εκείνους τους Θεόπεμπτους θεσμούς οι οποίοι είναι προορισμένο να εγερθούν πάνω στα ερείπια τους. Προσεύχομαι να μπορέσουν να αντιληφθούν με όλη τους την καρδιά και την ψυχή την ανείπωτη δόξα της κλήσης τους, την συνταρακτική ευθύνη της αποστολής τους, και το εκπληκτικό μεγαλείο του έργου τους.

Όστε κάθε ένθερμος υποστηρικτής της Υπόθεσης του Μπαχάολλα να αντιληφθεί ότι οι καταγίδες τις οποίες αυτή η αγωνιζόμενη Πίστη του Θεού αναγκαστικά θα αντιμετωπίσει, καθώς προοδεύει η διαδικασία της αποσύνθεσης της κοινωνίας, θα είναι πιο μανιόδεις από οτιδήποτε έχει ήδη βιώσει. Ας είναι ενήμερος ότι μόλις αναγνωριστεί το πλήρες μέγεθος της θαυμαστής αξίωσης της Πίστης του Μπαχάολλα από εκείνα τα καθιερωμένα και ισχυρά οχυρά της ορθοδοξίας, των οποίων ο σκόπιμος στόχος είναι να διατηρούν τον απόλυτο έλεγχο συνειδήσεων και σκέψης των ανθρώπων, αυτή η νήπια Πίστη θα πρέπει να αγωνιστεί με εχθρούς πιο ισχυρούς και πιο ύπουλους από τους πιο ανελέητους καπηλευτές βασανισμού και τους πιο φανατικούς κληρικούς που την έχουν τραυματίσει στο παρελθόν. Ποιοι εχθροί δεν θα μπορούσαν, στην πορεία των βίαιων ταραχών που θα καταλάβουν έναν πνέοντα τα λoίσθια πολιτισμό να ξεπηδήσουν οι οποίοι ενισχύουν τις ύβρεις που ήδη έχουν επισωρευτεί πάνω της!

Η Σφοδρότατη Επίθεση Όλων των Λαών και των Γενών

Θα πρέπει να ανατρέξουμε μόνο στις προειδοποιήσεις που πρόφερε ο Αμπντολ-Μπαχά για να εννοήσουμε το μέγεθος και τον χαρακτήρα των δυνάμεων που είναι προορισμένες να εναντιωθούν την ιερή Πίστη του Θεού. Στις πιο σκοτεινές στιγμές της ζωής Του, κάτω από το καθεστώς του Αμπντολ-Χαμίτ, όταν υπήρξε προετοιμασμένος για απέλαση στις πιο αφιλόξενες περιοχές της Βορείου Αφρικής, και σε μια εποχή που το ελπιδοφόρο φως της Μπαχά Αποκάλυψης μόλις είχε αρχίσει να χαράζει στη Δύση, Αυτός, στο αποχαιρετιστήριο μήνυμά Του προς τον ξάδελφο του Μπαμπ, πρόφερε αυτά τα προφητικά και δυσοίωνα λόγια: *«Πόσο μεγάλη, πόσο πολύ μεγάλη είναι η Υπόθεση! Πόσο πολύ άγρια η επίθεση όλων των λαών και των γενών της γης. Σύντομα η διαμαρτυρία των μαζών σε όλη την Αφρική, σε όλη την Αμερική, η κραυγή του Ευρωπαίου και του Τούρκου, ο αναστεναγμός της Ινδίας και της Κίνας, θα ακουστούν από κοντά και από μακριά. Ο καθένας και όλοι, θα εγερθούν με όλες τους τις δυνάμεις να αντι-*

σταθούν στην Υπόθεσή Του. Τότε οι ιππότες του Κυρίου, βοηθούμενοι από τη χάρη Του εκ των άνωθεν, ενδυναμωμένοι με πίστη, βοηθούμενοι από την δύναμη της κατανόησης, και ενισχυμένοι από τις λεγόμενες της Συνθήκης, θα εγερθούν και θα κάνουν φανερή την αλήθεια του στίχου: "Ίδού η σύγχυση που έπεσε στις φυλές των ηττημένων!"».

Είναι πράγματι εντυπωσιακός ο αγώνας τον οποίο προμηγνύουν τα λόγια Του, όμως μαρτυρούν επίσης την ολική νίκη την οποία οι υποστηρικτές του Μεγίστου Ονόματος είναι προορισμένο τελικώς να κατορθώσουν. Λαοί, έθνη, οπαδοί διαφόρων πίστewων, μαζί και διαδοχικά θα εγερθούν για να καταστρέψουν την ενότητά της, να υπονομεύσουν τις δυνάμεις της, και να εξευτελίσουν το άγιο όνομά της. Δεν θα επιτεθούν μόνο στο πνεύμα το οποίο ενσταλάζει, αλλά και στην διοίκηση η οποία είναι η δίοδος, το μέσον, η ενσωμάτωση εκείνου του πνεύματος. Διότι καθώς γίνεται όλο και πιο φανερή η εξουσία την οποία προσέδωσε ο Μπαχάολλα στη μελλοντική Μπαχάι Κοινοπολιτεία, πιο άγρια θα είναι και η αμφισβήτηση η οποία θα εκτοξευτεί από κάθε γωνιά στις αλήθειες που προφυλάσσει.

Η Διαφορά Μεταξύ της Μπαχάι Πίστης και Εκκλησιαστικών Οργανισμών

Είναι αναγκαίο, αγαπητοί φίλοι, όχι μόνο να προσπαθήσουμε να εξοικειωθούμε με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά αυτού του υπέρτατου Έργου του Μπαχάολλα, αλλά επίσης να συλλάβουμε την θεμελιώδη διαφορά που υπάρχει μεταξύ αυτής της παγκόσμιας, της θεικά καθορισμένης Τάξης και των κύριων εκκλησιαστικών οργανισμών του κόσμου, είτε ανήκουν στην Εκκλησία του Χριστού, είτε στους θεσμούς της Μωαμεθανικής Αποστολής.

Διότι αυτοί των οποίων το ανεκτίμητο προνόμιο είναι να φρουρούν, να διαχειρίζονται τις υποθέσεις, και να προωθούν τα ενδιαφέροντα αυτών των Μπαχάι θεσμών, θα έχουν, τώρα ή αργότερα, να αντιμετωπίσουν την επιτακτική αυτήν ερώτηση: «Πού και πώς αυτή η Τάξη που ιδρύθηκε από τον Μπαχάολλα, η οποία εξωτερικά φαίνεται σαν ένα αντίγραφο των θεσμών που ιδρύθηκαν στον Χριστιανισμό και στο Ισλάμ, διαφέρει από αυτούς; Δεν είναι οι θεσμοί του Οίκου Δικαιοσύνης και του Φύλακα, ο θεσμός των Χεριών της Υπόθεσης του Θεού, ο θεσμός των εθνικών και τοπικών Συμβουλίων, ο θεσμός του Μασρεκόλ-Αζκάρ, απλώς διαφορετικά ονόματα για τους θεσμούς του Πάπα και του Χαλιφάτου, με όλες τις παρελκόμενες εκκλησιαστικές τους διατάξεις τις οποίες οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι υπερασπίζονται και προάγουν; Ποιος να είναι ενδεχομένως ο παράγοντας που

μπορεί να προστατεύει αυτούς τους Μπαχάι θεσμούς, τόσο εντυπωσιακά όμοιοι σε μερικά από τα χαρακτηριστικά τους, με εκείνους που ανήγειραν οι Πατέρες της Εκκλησίας και οι Απόστολοι του Μωάμεθ, από το να γίνουν μάρτυρες του εκφυλισμού του χαρακτήρα, της διάσπασης της ενότητας, και της εξάλειψης της επιρροής, που συνέβησαν σε όλες τις οργανωμένες θρησκευτικές ιεραρχίες; Γιατί να μην έχουν με τον καιρό ακριβώς την ίδια τύχη που κατέβαλλε τους θεσμούς τους οποίους ανέγειραν οι διάδοχοι του Χριστού και του Μωάμεθ;»

Από την απάντηση που θα δοθεί σ' αυτές τις προκλητικές ερωτήσεις, εξαρτάται, σ' ένα μεγάλο βαθμό, η επιτυχία των προσπαθειών που καταβάλουν οι πιστοί σε κάθε χώρα για την ίδρυση της Βασιλείας του Θεού πάνω στη γη. Λίγοι θα αποτύχουν να αναγνωρίσουν ότι το Πνεύμα που έπνευσε ο Μπαχάολλα πάνω στον κόσμο, και το οποίο φανερώνεται σε διάφορους βαθμούς έντασης στις προσπάθειες που επιδεικνύονται συνειδητά από τους ομολογημένους Του υποστηρικτές και έμμεσα δια μέσου ορισμένων ανθρωπιστικών οργανισμών, δεν μπορεί ποτέ να διεισδύσει και να ασκήσει μια διαρκής επιρροή στην ανθρωπότητα, εκτός εάν και εφόσον ενσωματωθεί σε μια ορατή Τάξη, η οποία θα φέρει το όνομά Του, θα ταυτιστεί πλήρως με τις αρχές Του, και θα λειτουργεί σύμφωνα με τους νόμους Του. Το ότι ο Μπαχάολλα στο Βιβλίο Του το Ακντάς, και αργότερα ο Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του – ένα έγγραφο το οποίο επιβεβαιώνει, συμπληρώνει και συσχετίζει τις διατάξεις του Ακντάς – έχουν διατυπώσει στην πληρότητά τους εκείνα τα βασικά στοιχεία για το σύνταγμα της Μπαχάι Κοινοπολιτείας, κανείς που τα έχει διαβάσει δεν θα αρνηθεί. Σύμφωνα με αυτές τις θεϊκά θεσπισμένες διαχειριστικές αρχές πρέπει να διαπλαστεί, η Θεία Αποκάλυψη του Μπαχάολλα – η Κιβωτός της ανθρώπινης σωτηρίας. Από αυτές, πρέπει να ρέουν όλες οι μελλοντικές ευλογίες, και πάνω σ' αυτές πρέπει να στηριχθεί τελικά η αδιάσπαστη εξουσία της.

Διότι ο Μπαχάολλα, θα πρέπει πρόθυμα να αναγνωρίσουμε, δεν έχει μόνο εμποτίσει την ανθρωπότητα με ένα νέο και ζωοποιού Πνεύμα. Δεν ανακήρυξε απλώς κάποιες παγκόσμιες αρχές, ή εισηγήθηκε μια ιδιαίτερη φιλοσοφία, όσο αποτελεσματικές, έγκυρες και παγκόσμιες και εάν είναι αυτές. Επιπρόσθετα σ' αυτές Αυτός, καθώς και ο Αμπντολ-Μπαχά μετά απ' Αυτόν έχει, ανόμοια με τις Θείες Αποκαλύψεις του παρελθόντος, καθαρά και ρητά καταγράψει ένα σύνολο Νόμων, ίδρυσε συγκεκριμένους θεσμούς, και προέβλεψε για τα ουσιώδη μίας Θείας Οικονομίας. Αυτοί είναι προορισμένοι να αποτελούν ένα πρότυπο για τη μελλοντική κοινωνία, ένα υπέρτατο εργαλείο για την εγκαθίδρυση της Μεγίστης Ειρήνης, και ο μοναδικός παράγοντας για

την ενοποίηση του κόσμου, και τη διακήρυξη της βασιλείας της εντιμότητας και της δικαιοσύνης πάνω στη γη. Δεν έχουν μόνο αποκαλύψει όλες τις οδηγίες που χρειάζονται για την πρακτική πραγμάτωση αυτών των ιδεωδών τις οποίες είχαν οραματιστεί οι Προφήτες του Θεού, και οι οποίες από αμνημονεύτων χρόνων έχουν ανάψει τη φαντασία των μάντεων και των ποιητών κάθε εποχής. Έχουν επίσης, με αδιαφιλονίκητη και emphaticή γλώσσα, ορίσει εκείνους τους δίδυμους θεσμούς του Οίκου Δικαιοσύνης και του Φύλακα ως επίλεκτους Διαδόχους τους, οι οποίοι είναι προορισμένοι να εφαρμόζουν τις αρχές, να θέτουν σε ισχύ τους νόμους, να προστατεύουν τους θεσμούς, να προσαρμόζουν πιστά και με ευφυΐα την Πίστη στις ανάγκες της προοδεύουσας κοινωνίας, και να ολοκληρώνουν την αδιάφθορη κληρονομιά την οποία οι Ιδρυτές της Πίστης έχουν κληροδοτήσει στον κόσμο.

Εάν παρατηρούσαμε το παρελθόν, εάν ερευνούσαμε τα Ευαγγέλια και το Κοράνι, θα αναγνωρίζαμε πρόθυμα ότι ούτε η Χριστιανική ούτε η Μουσουλμανική Θεία Αποκάλυψη μπορούν να παρουσιάσουν ένα παράλληλο είτε με το σύστημα Θείας Οικονομίας τόσο επιμελώς εγκατεστημένο από τον Μπαχάολλα, είτε με τις ασφαλιστικές δικλίδες τις οποίες προέβλεψε Αυτός για τη συντήρηση και πρόοδό του. Σ' αυτό, είμαι ισχυρά πεπεισμένος, βρίσκεται η απάντηση σ' εκείνες τις ερωτήσεις που ανέφερα ήδη.

Κανείς, έχω την αίσθηση, δε θα αμφισβητήσει το γεγονός ότι ο βασικός λόγος που η ενότητα της Εκκλησίας του Χριστού κατακερματίστηκε ανεπανόρθωτα, και η επιρροή της, συν τω χρόνω, εξασθένησε, ήταν ότι το Οικοδόμημα το οποίο οι Πατέρες της Εκκλησίας ανέγειραν μετά το θάνατο του Πρώτου Αποστόλου Του ήταν ένα Οικοδόμημα που δεν βασιζόταν καθόλου πάνω στις ακριβείς οδηγίες του Χριστού του Ίδιου. Η εξουσία και τα χαρακτηριστικά της διαχείρισής τους ήταν εντελώς συμπερασματικά, και πήγαζαν έμμεσα, με λιγότερη ή περισσότερη δικαιολόγηση, από κάποιες αόριστες και αποσπασματικές αναφορές που βρήκαν διάσπαρτες στους λόγους Του όπως καταγράφηκαν στα Ευαγγέλια. Ούτε ένα από τα μυστήρια της Εκκλησίας· ούτε μία από τις τελετουργίες και ιεροτελεστίες τις οποίες περίτεχνα επινόησαν οι Χριστιανοί Πατέρες και πανηγυρικά τήρησαν· ούτε ένα από τα στοιχεία της αυστηρής πειθαρχίας που σκληριά επέβαλαν στους πρώτους Χριστιανούς· κανένα από αυτά δε στηρίζεται στην απ' ευθείας αυθεντία του Χριστού, ούτε πηγάζει από συγκεκριμένους λόγους Του. Ούτε ένα από αυτά δεν συνέλαβε ο Χριστός, κανέναν συγκεκριμένα δεν όρισε με αρκετή εξουσία είτε να ερμηνεύει τον Λόγο Του, ή να προσθέτει στο ότι δεν είχε σαφώς θεσπίσει.

Γι' αυτόν το λόγο, στις επόμενες γενιές, υψώθηκαν φωνές διαμαρτυρίας κατά της αυτο-διοριζόμενης Εξουσίας η οποία σφετερίστηκε προνόμια και ηγεμονίες οι οποίες δεν πήγαζαν από το ρητό κείμενο του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, και οι οποίες αποτελούσαν μια σοβαρή εκτροπή από το πνεύμα το οποίο ενέπνεε εκείνο το Ευαγγέλιο. Επιχειρηματολογούσαν σθεναρά και δικαιολογημένα ότι οι κανόνες που τέθηκαν σε ισχύ από τις Συνόδους της Εκκλησίας δεν ήταν θεϊκά-ορισμένοι νόμοι, αλλά ότι ήταν απλώς ανθρώπινες επινοήσεις οι οποίες ούτε καν βασιζόνταν πάνω στα πραγματικά λόγια του Χριστού. Τα επιχειρήματά τους επικεντρώνονταν γύρω από το γεγονός ότι τα αόριστα και διφορούμενα λόγια που απηύθυνε ο Χριστός στον Πέτρο, *«Συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την Εκκλησίαν μου»*, δεν θα μπορούσαν ποτέ να δικαιολογήσουν τα ακραία μέτρα, τις περίπλοκες τελετές, τα περιοριστικά πιστεύω και δόγματα, με τα οποία οι διάδοχοί Του έχουν βαθμιαία επιβαρύνει και συσκοτίσει την Πίστη Του. Εάν ήταν εφικτό για τους Πατέρες της Εκκλησίας, των οποίων η αστήρικτη εξουσία τόσο βίαια βαλλόταν από κάθε πλευρά, να αντικρούσουν τις καταγγελίες που σωριάζονταν πάνω τους παραθέτοντας συγκεκριμένα λόγια του Χριστού σχετικά με τη μελλοντική διαχείριση της Εκκλησίας Του, ή τη φύση της εξουσίας των Διαδόχων Του, σίγουρα θα ήταν ικανοί να σβήσουν τη φλόγα της έριδας, και να διαφυλάξουν την ενότητα της Χριστιανοσύνης. Το Ευαγγέλιο, όμως, η μόνη παρακαταθήκη των λόγων του Χριστού, δεν παρείχε κανένα τέτοιο καταφύγιο σ' αυτούς τους κατατρεγμένους ηγέτες της Εκκλησίας, που βρέθηκαν ανήμποροι μπροστά στην ανελέητη επίθεση του εχθρού τους, και οι οποίοι τελικά υποχρεώθηκαν να υποταχθούν στις δυνάμεις του σχίσματος που κατέλαβαν τις τάξεις τους.

Στη Μωαμεθανική Αποκάλυψη, όμως, αν και η Πίστη Του εν συγκρίσει με εκείνην του Χριστού ήταν, όσον αφορά τη διοίκηση της Θείας Του Αποστολής, πιο πλήρης και πιο ακριβής στις διατάξεις, όμως στο θέμα της διαδοχής, δεν έδινε καμία γραπτή, καμία δεσμευτική και καθοριστική οδηγία σ' εκείνους που είχαν την αποστολή να διαδώσουν την Υπόθεσή Του. Διότι το κείμενο του Κορανίου, οι διατάξεις του οποίου σχετικά με την προσευχή, τη νηστεία, το γάμο, το διαζύγιο, την κληρονομιά, το προσκύνημα, και τα παρεμφερή, έχουν μετά την παρέλευση δεκατριών αιώνων παραμείνει ανέπαφες και λειτουργικές, δεν δίνει καμία ακριβή οδηγία σχετική με το Νόμο της Διαδοχής, την πηγή όλων των διαφωνιών, των διενέξεων και σχισμάτων οι οποίες έχουν διαμελίσει και δυσφημίσει το Ισλάμ.

Δεν είναι το ίδιο με την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα. Ανόμοια με

τη Θεία Αποκάλυψη του Χριστού, ανόμοια με τη Θεία Αποκάλυψη του Μωάμεθ, ανόμοια με τις Θείες Αποκαλύψεις του παρελθόντος, οι απόστολοι του Μπαχάολλα σε κάθε χώρα, όπου και αν εργάζονται και μοχθούν, έχουν μπροστά τους σε καθαρή, σε αδιαφιλονίκητη και εμφατική γλώσσα, όλους τους νόμους, τους κανονισμούς, τις αρχές, τους θεσμούς, την καθοδήγηση που χρειάζονται για την εκτέλεση και την ολοκλήρωση του έργου τους. Στις διοικητικές διατάξεις της Μπαχάι Θείας Αποκάλυψης, καθώς και στο ζήτημα της διαδοχής, όπως είναι ενσωματωμένα στους δίδυμους θεσμούς του Οίκου Δικαιοσύνης και του Φύλακα, οι οπαδοί του Μπαχάολλα μπορούν να κλητεύσουν την συνδρομή από αδιάψευστες αποδείξεις Θεϊκής Καθοδήγησης τέτοιες που κανένας δεν μπορεί να αντισταθεί, που κανένας δεν μπορεί να υποτιμήσει ή να αγνοήσει. Σ' αυτό το σημείο βρίσκεται το ειδοποιό χαρακτηριστικό της Μπαχάι Αποκάλυψης. Σ' αυτό βρίσκεται η δύναμη της ενότητας της Πίστης, της εγκυρότητας μιας Αποκάλυψης που αξιώνει ότι δεν καταστρέφει ούτε υποτιμά τις πρότερες Αποκαλύψεις, αλλά τις συνδέει, τις ενώνει και τις εκπληρώνει. Αυτός είναι ο λόγος που ο Μπαχάολλα και ο Αμπντολ-Μπαχά έχουν αμφότεροι αποκαλύψει, έχουν ακόμη και επιμείνει πάνω σε κάποιες λεπτομέρειες σχετικές με τη Θεία Οικονομία την οποία κληροδότησαν σε μας, τους οπαδούς τους. Αυτός είναι ο λόγος που στη Θέληση και Διαθήκες τους έχει δοθεί τόση έμφαση στην εξουσία και τα προνόμια των λειτουργών της Πίστης τους.

Διότι τίποτα λιγότερο από τις ρητές οδηγίες του Βιβλίου τους, και την εκπληκτικά εμφατική γλώσσα με την οποία έχουν εκφράσει τις διατάξεις της Διαθήκης τους, δε θα μπορούσε πιθανόν να διαφυλάξει την Πίστη για την οποία και οι δύο τόσο ένδοξα μόχθησαν όλη τους τη ζωή. Τίποτε λιγότερο απ' αυτό δεν θα μπορούσε να την προστατεύει από τις αιρέσεις και τις συκοφαντίες με τις οποίες θρησκευόμενοι λαοί και κυβερνήσεις επεδίωξαν, και με αυξανόμενο σθένος, θα επιδιώξουν να της επιτεθούν στο μέλλον.

Θα πρέπει επίσης να φέρουμε στο νου ότι ο ειδοποιός χαρακτήρας της Μπαχάι Αποκάλυψης δεν συνίσταται μόνον στην πληρότητα και την αναμφισβήτητη εγκυρότητα της Θείας Αποστολής την οποία οι διδασκαλίες του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά έχουν ιδρύσει. Η υπεροχή της κείται επίσης στο γεγονός ότι εκείνα τα στοιχεία τα οποία στις περασμένες Θείες Αποκαλύψεις είχαν, χωρίς την ελάχιστη εξουσία από τον Ιδρυτή τους, γίνει μια πηγή διαφθοράς και ανυπολόγιστου κακού στην Πίστη του Θεού, έχουν, με το σαφές κείμενο των γραφών του Μπαχάολλα, αποκλειστεί αυστηρώς. Εκείνες οι αδικαιολόγητες πρακτικές, σχετικά με το μυστήριο του βαπτίσματος, της κοι-

ωνίας, της εξομολόγησης των αμαρτιών, του ασκητισμού, της ιερατικής εξουσίας, των περίτεχνων ιεροτελεστιών, του ιερού πολέμου και της πολυγαμίας, έχουν κάθε ένα και όλα αυστηρώς απαγορευτεί από την Πένα του Μπαχάολλα· ενώ η αυστηρότητα και η ακαμψία κάποιων νόμων, όπως η νηστεία, η οποία είναι αναγκαία για την ευλαβική ζωή του ατόμου, έχουν σε ένα μεγάλο βαθμό μετριαστεί.

Ένας Ζωντανός Οργανισμός

Θα πρέπει επίσης να φέρουμε στο νου ότι ο μηχανισμός της Υπόθεσης έχει διαμορφωθεί με τρόπο ώστε οτιδήποτε κριθεί αναγκαίο να ενσωματώσει για να παραμείνει στην εμπροσθοφυλακή όλων των προοδευτικών κινήματων, μπορεί να ενσαρκωθεί με ασφάλεια σ' αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις που έκανε ο Μπαχάολλα. Γι' αυτό μαρτυρούν τα λόγια του Μπαχάολλα όπως καταγράφονται στο Όγδοο Φύλλο του Εξυψωμένου Παραδείσου: *«Επιβάλλεται στους Έμπιστους του Οίκου Δικαιοσύνης να συμβουλευούνται μαζί σχετικά με εκείνα τα πράγματα τα οποία δεν έχουν φαινομενικά αποκαλυφθεί στο Βιβλίο, και να επιβάλλουν εκείνο το οποίο είναι αποδεκτό σ' αυτούς. Ο Θεός, αληθινά, θα τους εμπνεύσει με οτιδήποτε Αυτός θέλει, και αληθινά Αυτός είναι ο Χορηγός, ο Παντογνώστης»*. Όχι μόνο έχει περιβληθεί ο Οίκος Δικαιοσύνης από τον Μπαχάολλα με εξουσία να νομοθετεί οτιδήποτε δεν είναι σαφώς και φαινομενικά γραμμένο στο ιερό Του Κλητήριο, του έχει επίσης απονεμηθεί από την Θέληση και Διαθήκη του Αμπντο-Μπαχά το δικαίωμα και η εξουσία να καταργεί, σύμφωνα με τις αλλαγές και τις ανάγκες της εποχής, οτιδήποτε έχει ήδη θεσπιστεί και επιβληθεί από ένα προηγούμενο Οίκο Δικαιοσύνης. Σε σχέση μ' αυτό έχει αποκαλύψει τα ακόλουθα στη Θέλησή Του: *«Και καθόσον ο Οίκος Δικαιοσύνης έχει την εξουσία να θεσπίζει νόμους που δεν έχουν ρητώς καταγραφεί στο Βιβλίο και έχουν να κάνουν με τις καθημερινές ασχολίες, το ίδιο έχει και την εξουσία να τους καταργεί. Έτσι παραδείγματος χάρη ο Οίκος Δικαιοσύνης σήμερα θεσπίζει ένα νόμο και τον επιβάλλει, και ύστερα από εκατό χρόνια, αφού οι περιστάσεις θα έχουν αλλάξει εντελώς και οι συνθήκες θα έχουν γίνει διαφορετικές, ένας άλλος Οίκος Δικαιοσύνης θα έχει τότε την εξουσία, σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής, να αλλάξει εκείνο το νόμο. Αυτό μπορεί να το κάνει γιατί εκείνος ο νόμος δεν είναι μέρος του σαφούς θείου κειμένου. Ο Οίκος Δικαιοσύνης θεσπίζει και καταργεί τους δικούς του νόμους»*. Αυτό είναι το αμετάβλητο του αποκαλυφθέντος Λόγου Του. Αυτή είναι η ελαστικότητα η οποία χαρακτηρίζει τις ενέργειες των διορισμένων λειτουργών Του. Το πρώτο διαφυλάττει την ταυτότητα της Πίστης Του, και

φρουρεί την ακεραιότητα των νόμων Του. Το άλλο τον καθιστά ικανό, σαν ένα ζωντανό οργανισμό, να επεκταθεί και να προσαρμοστεί στις ανάγκες και απαιτήσεις μιας συνεχώς μεταβαλλόμενης κοινωνίας.

Αγαπητοί φίλοι! Αν και μπορεί να φαίνεται αδύναμη η Πίστη μας τώρα στα μάτια των ανθρώπων, οι οποίοι είτε την αποκηρύττουν σαν ένα παρακλάδι του Ισλάμ, ή την αγνοούν περιφρονητικά σαν μία ακόμη από εκείνες τις άγνωστες αιρέσεις που αφθονούν στη Δύση, αυτό το ανεκτίμητο κόσμημα Θείας Αποκάλυψης, τώρα ακόμη στην εμβρυακή του κατάσταση, θα εξελιχθεί μέσα στο κέλυφος του νόμου Του, και θα σχηματιστεί, αδιαίρετο και ακέραιο, μέχρι να αγκαλιάσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μόνο εκείνοι που ήδη έχουν αναγνωρίσει την υπέρτατη στάθμη του Μπαχάολλα, μόνο εκείνοι των οποίων τις καρδιές έχει αγγίξει η αγάπη Του, και έχουν εξοικειωθεί με την ισχύ του πνευμάτος Του, μπορούν να εκτιμήσουν επαρκώς την αξία αυτής της Θείας Οικονομίας – του ανυπολόγιστου δώρου Του στην ανθρωπότητα.

Οι θρησκευτικοί ηγέτες, οι υποστηρικτές των πολιτικών θεωριών, οι κυβερνήτες των ανθρώπινων θεσμών, οι οποίοι τώρα αντικρίζουν με αμηχανία και φόβο την χρεοκοπία των ιδεών τους, και την αποσύνθεση των έργων των χεριών τους, θα κάνουν καλά να στρέψουν τη ματιά τους στην Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, και να διαλογιστούν πάνω στην Παγκόσμια Τάξη η οποία, προφυλαγμένη στις διδασκαλίες Του, εγείρεται αργά και ανεπαίσθητα μέσα στη σύγχυση και το χάος του σημερινού πολιτισμού. Δεν χρειάζεται να έχουν αμφιβολίες ή άγχος σχετικά με τη φύση, την καταγωγή ή την εγκυρότητα των θεσμών τους οποίους οι οπαδοί της Πίστης χτίζουν σε όλο τον κόσμο. Γιατί αυτοί είναι ενσωματωμένοι στις διδασκαλίες τις ίδιες, ανόθευτα και ασκίαστα από αδικαιολόγητα συμπεράσματα, ή μη εξουσιοδοτημένες ερμηνείες του Λόγου Του.

Πόσο επιτακτική και ιερή βαραίνει τώρα η ευθύνη πάνω σ' εκείνους οι οποίοι είναι ήδη γνώστες αυτών των διδασκαλιών! Πόσο ένδοξο το καθήκον εκείνων που έχουν κληθεί να υποστηρίξουν την αλήθεια τους, και να επιδείξουν την πρακτικότητά τους σε έναν δύσπιστο κόσμο! Τίποτα λιγότερο από μια ασάλευτη πίστη στην θεία τους πηγή, και στη μοναδικότητά τους στα χρονικά της θρησκείας – τίποτα λιγότερο από έναν αμετάβλητο σκοπό την εκτέλεση και την εφαρμογή τους στο διοικητικό μηχανισμό της Υπόθεσης, δεν μπορεί να είναι επαρκές να εδραιώσει την πραγματικότητά τους, και να εξασφαλίσει την επιτυχία τους. Πόσο απέραντη είναι η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα! Πόσο μεγάλη η σπουδαιότητα των ευλογιών Του που κατακλύζει την ανθρωπότητα σήμερα! Και όμως, πόσο πτωχή, πόσο

ανεπαρκής η κατανόηση μας της σημασίας και της δόξας τους! Αυτή η γενιά στέκει πολύ κοντά σε μια τόσο κολοσσιαία Αποκάλυψη για να εκτιμήσει, πλήρως, τις ατέλειωτες δυνατότητες της Πίστης Του, τον πρωτοφανή χαρακτήρα της Υπόθεσής Του, και τις μυστηριώδεις δωρεές της Θείας Του Πρόνοιας.

Στο Ικάν², ο Μπαχάολλα, επιθυμώντας να δώσει έμφαση στον υπερβατικό χαρακτήρα αυτής της νέας Ημέρας του Θεού, ενισχύει τη δύναμη της επιχειρηματολογίας Του αναφέροντας το κείμενο μιας σωστής και αυθεντικής παράδοσης³, η οποία αποκαλύπτει τα ακόλουθα: «*Η γνώση είναι είκοσι επτά γράμματα. Όλα όσα οι Προφήτες έχουν αποκαλύψει είναι δύο γράμματα από αυτά. Κανείς άνθρωπος μέχρι τώρα δεν έχει γνωρίσει περισσότερα απ' αυτά τα δύο γράμματα. Αλλά όταν εγερθεί ο Καΐμ⁴, θα φανερώσει τα υπόλοιπα είκοσι πέντε γράμματα*». Και ακολουθούν αμέσως τα λόγια του Μπαχάολλα για την επιβεβαίωση και διαφώτιση: «*Σκέψου. Αυτός δηλώνει ότι η γνώση αποτελείται από είκοσι επτά γράμματα και θεωρεί όλους τους Προφήτες από τον Αδάμ μέχρι και τον Μωάμεθ, τη “Σφραγίδα”⁵, σαν ερμηνευτές μόνο δύο γραμμάτων απ' αυτά. Αυτός λέγει επίσης ότι ο Καΐμ θα αποκαλύψει όλα τα υπόλοιπα είκοσι πέντε γράμματα. Παρατήρησε απ' αυτό το λόγο πόσο μεγάλη και υψηλή είναι η στάθμη Του. Ο βαθμός Του υπερέχει του βαθμού όλων των Προφητών και η Αποκάλυψή Του υπερβαίνει την κατανόηση και την αντίληψη των εκλεκτών τους. Μια Αποκάλυψη την Οποία οι προφήτες του Θεού, οι άγιοι και οι εκλεκτοί Του, είτε δεν έχουν πληροφορηθεί ή ακολουθώντας την ανεξιχνίαστη εντολή του Θεού, δεν έχουν αποκαλύψει – μια τέτοια Αποκάλυψη αυτοί οι ταπεινοί και διεφθαρμένοι άνθρωποι προσπάθησαν να μετρήσουν με το δικό τους ανεπαρκές μυαλό, τη δική τους ελλιπή μόρφωση και κατανόηση*».

Σε ένα άλλο εδάφιο του ίδιου Βιβλίου, ο Μπαχάολλα, αναφερόμενος στη μεταμόρφωση που επιτελέστηκε από κάθε Αποκάλυψη στις συνήθειες, στις σκέψεις και τους τρόπους των ανθρώπων, αποκαλύπτει αυτά τα λόγια: «*Δεν είναι άραγε το αντικείμενο κάθε Αποκάλυψης να προκαλέσει μια μεταμόρφωση ολόκληρου του χαρακτήρα της ανθρωπότητας, μια μεταμόρφωση που θα φανερωθεί και εξωτερικά και*

2. Το Βιβλίο της Βεβαιότητας, Κιτάμπ-ι-Ικάν, [σ.μ.].

3. Hadith ή Παραδόσεις: κείμενα και παραβολές που δεν είναι μέρος του Κορανίου όμως θεωρούνται ως «προηγούμενο» για την ερμηνεία ή την εφαρμογή των νόμων του Ισλάμ. [σ.μ.].

4. Ο Υπεσχημένος του Ισλάμ, [σ.μ.].

5. Σφραγίς Προφητών αναφέρεται στον Μωάμεθ, [σ.μ.].

εσωτερικά, που θα επηρεάσει και την εσωτερική ζωή και τις εξωτερικές συνθήκες; Γιατί αν δεν αλλάξει ο χαρακτήρας της ανθρωπότητας, η ματαιότητα των παγκόσμιων Φανερώσεων του Θεού θα είναι πασιφανής».

Δεν πρόφερε άραγε ο Χριστός ο Ίδιος, όταν απευθύνθηκε στους μαθητές Του, αυτά τα λόγια: «Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζετε αυτά· όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν»;

Από το κείμενο αυτής της αναγνωρισμένης παράδοσης, καθώς και από τα λόγια του Χριστού, όπως πιστοποιεί το Ευαγγέλιο, κάθε αμερόληπτος παρατηρητής θα εννοήσει πρόθυμα το μεγαλείο της Πίστης την οποία απεκάλυψε ο Μπαχάολλα, και θα αναγνωρίσει την συνταρακτική βαρύτητα της αξίωσης που προβάλλει. Δεν είναι άξιον απορίας που ο Αμπντολ-Μπαχά περιέγραψε με τόσο ζοφερά χρώματα την αγριότητα της ταραχής που θα περικυκλώσει στις μέρες που θα έρθουν, τους αναπτυσσόμενους θεσμούς της Πίστης. Τώρα μπορούμε μόνον αμυδρά να διακρίνουμε τις απαρχές αυτής της αναταραχής την οποία η άνοδος και η υπεροχή της Υπόθεσης του Θεού είναι προορισμένη να σκορπίσει στον κόσμο.

Το Μέγα Δράμα της Παγκόσμιας Πνευματικής Ιστορίας

Είτε στην άγρια και ύπουλη εκστρατεία καταστολής και σκληρότητας την οποία οι ηγέτες της Ρωσίας έχουν αρχίσει κατά των υποστηρικτών της Πίστης υπό την διοίκησή τους· είτε στην ανυποχώρητη εχθρότητα με την οποία οι Σίτες του Ισλάμ ποδοπατούν τα ιερά δικαιώματα των οπαδών της Υπόθεσης σχετικά με την οικία του Μπαχάολλα στη Βαγδάτη· είτε στην στείρα οργή που έχουν παρακινήσει οι εκκλησιαστικοί ηγέτες των Σουνιτών του Ισλάμ για να εκδιώξουν τους Αιγυπτίους αδελφούς μας από ανάμεσά τους – σε όλα αυτά εμείς μπορούμε να διακρίνουμε τις εκφάνσεις του αμείλικτου μίσους που οι λαοί, οι θρησκείες και κυβερνήσεις διατηρούν για μια τόσο αγνή, τόσο αθώα, τόσο ένδοξη Πίστη.

Είναι καθήκον μας να σκεφτούμε αυτά τα πράγματα με τη καρδιά μας, να προσπαθήσουμε να διευρύνουμε το όραμά μας, και να εμβαθύνουμε στην κατανόηση αυτής της Υπόθεσης, και να εγερθούμε, αποφασισμένοι και ανεπιφύλακτα να παίξουμε το ρόλο μας, όσο μικρός κι αν είναι, σ' αυτό το μέγα δράμα της παγκόσμιας πνευματικής ιστορίας.

Ο αδελφός και συνεργάτης σας,

ΣΟΓΙ

Χάιφα, Παλαιστίνη,

21 Μαρτίου 1930

ΣΤΟΧΟΣ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Ομόθρησκοι στην Πίστη του Μπαχάολλα:

Η αδυσώπητη προέλαση των πρόσφατων γεγονότων έχει φέρει την ανθρωπότητα τόσο κοντά στο στόχο που προαναγγέλθηκε από τον Μπαχάολλα ώστε κανένας υπεύθυνος οπαδός της Πίστης Του, βλέποντας παντού τις θλιβερές αποδείξεις των ωδίνων του κόσμου, δεν μπορεί να παραμείνει ασυγκίνητος στη σκέψη της επικείμενης απελευθέρωσής του.

Δεν θα φαινόταν άτοπο, σε μια εποχή που μνημονεύουμε παγκοσμίως τη λήξη της πρώτης δεκαετίας από τότε που ο Αμπντολ-Μπαχά έφυγε ξαφνικά⁶ από ανάμεσα μας, να συλλογιστούμε, υπό το φως των διδασκαλιών που κληροδοτήθηκαν από Αυτόν στον κόσμο, εκείνα τα γεγονότα τα οποία έχουν συντελέσει να επισπεύσουν τη βαθμιαία ανάδυση της Παγκόσμιας Τάξης που είχε προβλεφθεί από τον Μπαχάολλα.

Πριν από δέκα χρόνια, αυτή την ίδια μέρα, μεταδόθηκαν αστραπιαία στον κόσμο τα νέα για το θάνατο Αυτού ο Οποίος μόνος, μέσω της εξευγενισμένης επιρροής της αγάπης, της ισχύος και της σοφίας Του, μπορούσε να αποδειχτεί στήριγμα και ανακούφιση του κόσμου στις πολλές οδύνες που ήταν γραμμένο να υποφέρει.

Πόσο καλά εμείς, η μικρή ομάδα των δηλωμένων υποστηρικτών Του, οι οποίοι ισχυριζόμαστε ότι έχουμε αναγνωρίσει το Φως το οποίο έλαμψε εντός Του, μπορούμε ακόμα να θυμόμαστε τις επαναλαμβανόμενες νύξεις Του, κατά τη δύση της επίγειας ζωής Του, για τις δοκιμασίες και τις αναταραχές με τις οποίες μια αμετανόητη ανθρωπότητα επρόκειτο να πληγεί όλο και περισσότερο. Πόσο έντονα μπορούν μερικοί από εμάς να θυμηθούν τις βαρυσήμαντες παρατηρήσεις Του, παρουσία των προσκυνητών και των επισκεπτών, οι οποίοι συνέρεαν στις πόρτες Του το πρωί των θριαμβευτικών εορτασμών που χαιρέτούσαν τη λήξη του Παγκοσμίου Πολέμου – ενός πολέμου, ο οποίος με τη φρίκη που προκάλεσε, τις απώλειες που επέφερε και τις επιπλοκές που δημιούργησε, ήταν γραμμένο να ασκήσει τόσο εκτεταμένη

---

6. Νοέμβριος 28, 1921, [σ.μ.].

επιρροή στην τύχη της ανθρωπότητας. Πόσο ήρεμα, και όμως πόσο δυναμικά, τόνισε ο Αμπντολ-Μπαχά την οδυνηρή εξαπάτηση την οποία μια Συνθήκη η οποία επικροτήθηκε από τους λαούς και τα έθνη ως ενσάρκωση ενός θριάμβου δικαιοσύνης και ως το ασφαλές όργανο μιας μόνιμης ειρήνης, επεφύλασσε για μια αμετανόητη ανθρωπότητα. Ειρήνη, Ειρήνη, πόσο συχνά Τον ακούσαμε να σχολιάζει, τα χείλη των ηγεμόνων και των λαών διακηρύττουν αδιάκοπα, ενώ η φλόγα του άσβεστου μίσους σιγοκαίει ακόμα στις καρδιές τους. Πόσο συχνά Τον ακούσαμε να υψώνει τη φωνή Του, ενώ η οχλοβοή του θριαμβευτικού ενθουσιασμού ήταν ακόμα στο αποκορύφωμά της και πολύ πριν μπορέσουν οι πιο αμυδρές υποψίες να γίνουν αντιληπτές ή να εκφραστούν, και πεπεισμένος να δηλώνει ότι το Έγγραφο, που εκθειάζετο ως το Καταστατικό μιας απελευθερωμένης ανθρωπότητας, περιελάμβανε εντός του σπόρους μιας τέτοιας πικρής εξαπάτησης που θα υποδούλωνε περεταίρω τον κόσμο. Πόσο άφθονες είναι τώρα οι αποδείξεις οι οποίες επιβεβαιώνουν τη διορατικότητα της αλάνθαστης κρίσης Του!

Δέκα χρόνια ακατάπαυστης αναταραχής, τόσο φορτωμένα με οδύνη, τόσο γεμάτα με ανυπολόγιστες επιπτώσεις για το μέλλον του πολιτισμού, έχουν φέρει τον κόσμο στα πρόθυρα ενός ολέθρου τρομακτικότερου από ότι μπορεί να συλλογίζεται κανείς. Είναι πράγματι λυπηρή η σύγκριση μεταξύ των εκδηλώσεων ενθουσιασμού γεμάτου αυτοπεποίθηση, τις οποίες απόλαυσαν τόσο πρόθυμα οι Πληρεξούσιοι στις Βερσαλλίες και της κραυγής της αποκάλυπτης αγωνίας που οι νικητές καθώς και οι ηττημένοι υψώνουν τώρα στην ώρα της πικρής παραίσησης.

Ένας κόσμος εξουθενωμένος από πολέμους

Ούτε η δύναμη την οποία οι δημιουργοί και οι εγγυητές των Συνθηκών Ειρήνης έχουν συγκεντρώσει ούτε τα υψηλά ιδανικά τα οποία ενέπνευσαν αρχικά τον δημιουργό της Συνθήκης της Κοινωνίας των Εθνών, έχουν αποδειχτεί ένα ικανό προπύργιο εναντίον των δυνάμεων της εσωτερικής διάσπασης από τις οποίες δέχεται επανειλημμένες επιθέσεις ένα οικοδόμημα που τόσο επίπονα επινοήθηκε. Ούτε οι προβλέψεις της λεγόμενης Συμφωνίας την οποία οι νικηφόρες Δυνάμεις έχουν επιδιώξει να επιβάλουν, ούτε ο μηχανισμός ενός θεσμού τον οποίο είχε σκεφτεί ο επιφανής και προνοητικός Πρόεδρος της Αμερικής, έχουν αποδειχτεί είτε στην ιδέα ή στην πράξη, επαρκή εργαλεία για να εξασφαλίσουν την ακεραιότητα της Τάξης που είχαν αγωνιστεί να εδραιώσουν. *«Τα δεινά από τα οποία υποφέρει τώρα ο*

κόσμος,» έγραψε ο Αμπντολ-Μπαχά τον Ιανουάριο του 1920, «θα πολλαπλασιαστούν, η θλίψη που τον περιβάλλει θα ενταθεί. Τα Βαλκάνια θα παραμείνουν δυσαρεστημένα. Η ανησυχία τους θα αυξηθεί. Οι κατατροπωμένες Δυνάμεις θα συνεχίσουν να προκαλούν αναστάτωση. Θα καταφεύγουν σε κάθε μέτρο που μπορεί να αναζωπυρώσει τη φλόγα του πολέμου. Κινήματα, που έχουν γεννηθεί πρόσφατα και είναι παγκόσμιας εμβέλειας, θα καταβάλουν την μέγιστη προσπάθειά τους για την προώθηση των σχεδίων τους. Το Κίνημα της Αριστεράς θα αποκτήσει μεγάλη σημασία. Η επιρροή του θα εξαπλωθεί».

Οικονομικές δυσχέρειες, από τότε που γράφτηκαν αυτά τα λόγια, μαζί με πολιτική σύγχυση, χρηματικές αναταραχές, θρησκευτικές ταραχές και φυλετικές εχθρότητες, φαίνεται να έχουν συνωμοτήσει για να αυξήσουν ανυπολόγιστα τα βάρη κάτω από τα οποία ένας εξαντλημένος, κουρασμένος από πολέμους κόσμος στενάζει. Τέτοια είναι η συσσωρευτική επίδραση αυτών των διαδοχικών κρίσεων, ακολουθώντας η μια την άλλη με τέτοια ιλιγγιώδη ταχύτητα, ώστε τα ίδια τα θεμέλια της κοινωνίας τρέμουν. Ο κόσμος, σε οποιαδήποτε ήπειρο κι αν στρέψουμε το βλέμμα μας, σε οποιαδήποτε μακρινή περιοχή κι αν απλωθεί η έρευνά μας, παντού βάλλεται από δυνάμεις που δεν μπορεί ούτε να εξηγήσει ούτε να ελέγξει.

Η Ευρώπη, που έως τώρα θεωρείτο ως η κοιτίδα ενός πολύ-δοξασμένου πολιτισμού, ως ο φωτοδότης της ελευθερίας και η κινητήρια δύναμη της παγκόσμιας βιομηχανίας και του εμπορίου, στέκεται εξαντλημένη και παράλυτη στη θέα αυτής της τόσο τρομακτικής αναταραχής. Επί μακρόν λατρεμένα ιδεώδη στην πολιτική και όχι σε λιγότερο βαθμό στην οικονομική σφαίρα της ανθρώπινης δραστηριότητας, δοκιμάζονται σοβαρά κάτω από την πίεση των αντιδραστικών δυνάμεων αφενός και αφετέρου από τον ύπουλο και επίμονο ριζοσπαστισμό. Από την καρδιά της Ασίας μακρινές βοές, δυσσιώνες και επιτακτικές, προμηνύουν τη συνεχή επίθεση μίας κοσμοθεωρίας η οποία, με την άρνησή της του Θεού, των Νόμων και των Αρχών Του, απειλεί να καταστρέψει τα θεμέλια της ανθρώπινης κοινωνίας. Ο θόρυβος ενός αναφαινόμενου εθνικισμού, συνδυασμένου με μια επανεμφάνιση του σκεπτικισμού και της αθεΐας, έρχονται ως πρόσθετη συμφορά σε μια ήπειρο που έως τώρα εθεωρείτο ως το σύμβολο της μακροχρόνιας σταθερότητας και ανενόχλητης καρτερικότητας. Από την πολύ σκοτεινή Αφρική μπορούν όλο και περισσότερο να ξεχωρίσουν οι πρώτες διεγέρσεις ενός συνειδητού και αποφασιστικού ξεσηκωμού εναντίον των στόχων και των μεθόδων του πολιτικού και οικονομικού ιμπεριαλισμού, προσθέτοντας το μερίδιό τους στις αυξανόμενες αντιξοότητες

μιας ταραγμένης εποχής. Ούτε ακόμα και η Αμερική, η οποία μέχρι πολύ πρόσφατα υπερηφανευόταν για την παραδοσιακή της πολιτική διατήρησης αποστάσεως και τον αυτοδύναμο χαρακτήρα της οικονομίας της, το άτρωτο των θεσμών της και τα τεκμήρια της αναπτυσσόμενης ευημερίας και κύρους της, δεν υπήρξε ικανή να αντισταθεί στις επιτακτικές δυνάμεις που την έχουν παρασύρει στη δίνη μιας οικονομικής λαίλαπας, η οποία απειλεί τώρα να καταστρέψει τη βάση της δικής της βιομηχανικής και οικονομικής ζωής. Ακόμα και η μακρινή Αυστραλία, η οποία, λόγω απόστασης από τις εστίες ταραχών της Ευρώπης, θα αναμενόταν να είναι απρόσβλητη από τις δοκιμασίες και τις οδύνες μιας πάσχουσας ηπείρου, έχει παγιδευτεί σε αυτή τη δίνη του πάθους και της διαμάχης, ανίκανη να διαχωρίσει τον εαυτό της από τη καταναγκαστική τους επιρροή.

Τα Σημάδια του Επικείμενου Χάους

Πράγματι ποτέ δεν υπήρξαν τέτοιες εκτεταμένες και ουσιώδεις αναταραχές, είτε στην κοινωνική, οικονομική ή πολιτική σφαίρα της ανθρωπίνης δραστηριότητας, όπως αυτές που συμβαίνουν τώρα σε διάφορα μέρη του κόσμου. Ποτέ δεν υπήρξαν τόσο πολλές και ποικίλες πηγές κινδύνου όπως αυτές που απειλούν τώρα τη δομή της κοινωνίας. Τα ακόλουθα λόγια του Μπαχάολλα είναι πράγματι σημαντικά καθώς κάνουμε παύση για να συλλογιστούμε την παρούσα κατάσταση ενός παράξενα αναστατωμένου κόσμου: *«Για πόσον καιρό θα επιμείνει η ανθρωπότητα στο πείσμα της; Για πόσο θα συνεχιστεί η αδικία; Για πόσον καιρό θα κυβερνούν το χάος και η σύγχυση ανάμεσα στους ανθρώπους; Για πόσον καιρό η διαμάχη θα αναστατώνει το πρόσωπο της κοινωνίας; Οι άνεμοι της απελπισίας πνέουν, αλίμονο, από κάθε κατεύθυνση και η διαμάχη που χωρίζει και προσβάλλει την ανθρώπινη φυλή αυξάνεται καθημερινά. Τα σημάδια των επικείμενων αναταραχών και του χάους μπορούν τώρα να διακριθούν, εφόσον η επικρατούσα τάξη φαίνεται να είναι οικτρά ελαττωματική».*

Η ανησυχητική επιρροή των περισσότερο από τριάντα εκατομμυρίων ψυχών που ζουν κάτω από συνθήκες μειονότητας σε όλη την ήπειρο της Ευρώπης· η τεράστια και διαρκώς διογκούμενη στρατιά των ανέργων με το συντριπτικό βάρος και την αποκαρδιωτική του επιρροή στις κυβερνήσεις και τους λαούς· ο ανήθικος, αχαλίνωτος αγώνας εξοπλισμών που καταβροχθίζει ένα ολοένα αυξανόμενο μερίδιο του πλούτου των ήδη εξαντλημένων εθνών· η απόλυτη διαφθορά από την οποία όλο και περισσότερο υποφέρουν τώρα οι διεθνείς οικονομικές αγορές· η επίθεση της εκκοσμίκευσης που εισβάλλει σε εκείνα

που έως τώρα θεωρούνταν ως τα απόρθητα φρούρια της Χριστιανικής και της Μουσουλμανικής ορθοδοξίας – αυτά ξεχωρίζουν ως τα πιο σοβαρά συμπτώματα που προμηνύουν δεινά για τη μελλοντική σταθερότητα της δομής του σύγχρονου πολιτισμού. Δεν είναι απορίας άξιον αν ένας από τους διαπρεπείς διανοούμενους της Ευρώπης, που έχει τιμηθεί για την σοφία και τη συγκρότησή του, αναγκάστηκε να διατυπώσει έναν τόσο τολμηρό ισχυρισμό: «Ο κόσμος περνά τη σοβαρότερη κρίση στην ιστορία του πολιτισμού». «Βρισκόμαστε», γράφει κάποιος άλλος, «είτε μπροστά σε μια παγκόσμια καταστροφή, ή πιθανόν μπροστά στην αυγή μιας μεγαλύτερης εποχής αλήθειας και σοφίας». «Είναι σε τέτοιες εποχές», προσθέτει, «που θρησκείες έχουν χαθεί και γεννιούνται».

Θα μπορούσαμε άραγε να μη διακρίνουμε ήδη τώρα, καθώς εξετάζουμε τον πολιτικό ορίζοντα, τη συμμαχία εκείνων των δυνάμεων οι οποίες διχάζουν ξανά την ήπειρο της Ευρώπης σε στρατόπεδα ενδεχομένων αντιμαχόμενων, αποφασισμένων σε ένα αγώνα που μπορεί να σηματοδοτήσει, αντίθετα προς τον τελευταίο πόλεμο, το τέλος μιας εποχής, μιας κολοσσιαίας εποχής, στην ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης; Είμαστε άραγε εμείς, οι προνομιούχοι φρουροί μιας ανεκτίμητης Πίστης, που καλούμαστε να γίνουμε μάρτυρες μιας κατακλυσμικής αλλαγής, πολιτικά τόσο θεμελιώδους και πνευματικά τόσο ευεργετικής όσο εκείνη που προξένησε την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στη Δύση; Δε θα μπορούσε να συμβεί –κάθε άγρυπνος οπαδός της Πίστης του Μπαχάολλα μπορεί κάλλιστα να κάνει μια παύση για να στοχαστεί– ότι από αυτό το παγκόσμιο ξέσπασμα μπορεί να αναβλύσουν δυνάμεις τέτοιας πνευματικής ενέργειας οι οποίες θα επαναφέρουν ή ορθότερα θα επισκιάσουν, την λαμπρότητα εκείνων των σημείων και θαυμάτων που συνόδευσαν την καθιέρωση της Πίστης του Ιησού Χριστού; Δε θα μπορούσε να ξεπροβάλλει από την αγωνία ενός ταραγμένου κόσμου μία θρησκευτική αναγέννηση τέτοιας έκτασης και δύναμης, ώστε να ξεπεράσει ακόμα και την ισχύ εκείνων των καθοριστικών για τον κόσμο, δυνάμεων με τις οποίες οι Θρησκείες του Παρελθόντος έχουν, σε τακτά διαστήματα και σύμφωνα με μια ανεξιχνίαστη Σοφία, ανανεώσει τις τύχες των εποχών και λαών που παρήκμαζαν; Δε θα μπορούσε η χρεοκοπία αυτού του παρόντος, αυτού του πολύ-δοξαμένου υλιστικού πολιτισμού, καθεαυτού να παραμερίσει τα αποπνικτικά πλέγματα που τώρα εμποδίζουν την ανάπτυξη και την μελλοντική άνθηση της αγωνιζόμενης Πίστης του Θεού;

Ας επιτρέψουμε στον Ίδιο τον Μπαχάολλα να λάμψει το φως των λόγων Του στο μονοπάτι μας καθώς κατευθύνουμε την πορεία μας

ανάμεσα στις παγίδες και τις αθλιότητες αυτής της ταραγμένης εποχής. Παραπάνω από πενήντα χρόνια πριν, σε ένα κόσμο, πολύ μακριά από δεινά και δοκιμασίες, που τώρα τον τυραννούν, έρευσαν από την Πένα Του αυτά τα προφητικά λόγια: *«Ο κόσμος βρίσκεται σε ωδίνες και η ταραχή αυξάνεται κάθε μέρα. Το πρόσωπό του είναι στραμμένο προς τη δυστροπία και την απιστία. Τέτοια θα είναι η κατάσταση του, που δε θα ήταν τώρα σωστό και πρόπον να φανερωθεί. Η διαστροφή του θα διαρκέσει πολύ. Και όταν έρθει η καθορισμένη ώρα, θα εμφανιστεί ξαφνικά εκείνο, που θα κάνει τα μέλη της ανθρωπότητας να τρέμουν. Τότε, και μόνον τότε, θα ανυψωθεί το Θείο Λάβαρο και το Αηδόνι του Παραδείσου θα κελαηδήσει τη μελωδία του».*

Η Ανικανότητα της Πολιτικής Ηγεσίας

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Η ανθρωπότητα, είτε ειδωθεί στο φως της ατομικής συμπεριφοράς ή με βάση τις υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ οργανωμένων κοινοτήτων και εθνών, έχει, αλίμονο, παραστρατήσει πολύ μακριά και έχει υποστεί τόσο μεγάλη κατάπτωση που δεν μπορεί να λυτρωθεί με τις αβοήθητες προσπάθειες των καλύτερων ανάμεσα στους αναγνωρισμένους της ηγέτες και δημόσιους άντρες – όσο ανιδιοτελή κι αν είναι τα κίνητρά τους, όσο συντονισμένες οι ενέργειές τους, όσο αφειδείς στο ζήλο και στην αφοσίωσή τους στην υπόθεσή της. Κανένα σχέδιο που μπορεί ακόμα να επινοήσουν οι εκτιμήσεις της ανώτατης ηγεσίας· καμιά θεωρία που οι πιο διακεκριμένοι εκφραστές της οικονομικής θεωρίας μπορεί να ελπίζουν ότι θα προάγουν· καμιά αρχή που οι πιο ενθουσιώδεις ηθικολόγοι μπορεί να προσπαθήσουν να εμψυχήσουν, δε θα μπορέσει να προσφέρει, σε τελική ανάλυση, τα επαρκή θεμέλια πάνω στα οποία μπορεί να χτιστεί το μέλλον ενός ταραγμένου κόσμου. Καμιά έκκληση για αμοιβαία ανοχή που οι σοφοί αυτού του κόσμου μπορεί να προβάλουν, όσο επιτακτική και επίμονη κι αν είναι, δεν μπορεί να ηρεμήσει τα πάθη του ή να βοηθήσει στην αποκατάσταση της ζωτικότητάς του. Ούτε μπορεί ένα οποιοδήποτε γενικό σχέδιο οργανωμένης διεθνούς συνεργασίας μόνο, σε οποιαδήποτε σφαίρα της ανθρώπινης δραστηριότητας, οσοδήποτε ευφυές στη σύλληψη, ή εκτεταμένο στο σκοπό του, να καταφέρει να εξαλείψει την ριζική αιτία του κακού που έχει τόσο βίαια διαταράξει την ισορροπία της σημερινής κοινωνίας. Τολμώ να ισχυριστώ ότι ακόμη και η ίδια η πράξη της επινόησης ενός μηχανισμού που απαιτείται για την πολιτική και οικονομική ενοποίηση του κόσμου – μια αρχή που όλο και περισσότερο υποστηρίζεται τον τελευταίο καιρό – θα παρείχε από μόνη της το αντίδοτο για το δηλητήριο που σταθερά υποσκάπτει τη ζωτικότητα

των οργανωμένων λαών και εθνών. Θα μπορούσαμε με βεβαιότητα να δηλώσουμε ότι τίποτε άλλο εκτός από την ανεπιφύλακτη αποδοχή του Θείου Προγράμματος που προφέρθηκε από τον Μπαχάλλα με τέτοια απλότητα και δύναμη εδώ και εξήντα χρόνια, το οποίο ενσωματώνει στα ουσιώδη του το καθορισμένο από το Θεό σχέδιο για την ενοποίηση της ανθρωπότητας σ' αυτή την εποχή, σε συνδυασμό με την ακατάβλητη πεποίθηση στην αλάνθαστη αποτελεσματικότητα καθενός από τους όρους του, δεν είναι τελικά ικανό να εμποδίσει τις δυνάμεις της εσωτερικής διάσπασης, οι οποίες αν μείνουν ανεξέλεγκτες αναγκαστικά συνεχίζουν να καταβροχθίζουν τα σωθικά μιας απελπισμένης κοινωνίας. Προς αυτό το στόχο –το στόχο μιας νέας Παγκόσμιας Τάξης, Θείας στην προέλευση, περιλαμβάνουσας όλους στο σκοπό, δίκαιης κατά κανόνα, γεμάτης πρόκλησης στα χαρακτηριστικά της– πρέπει να αγωνιστεί μια βασανισμένη ανθρωπότητα.

Το να ισχυριστεί κανείς ότι έχει συλλάβει όλες τις συνέπειες του καταπληκτικού σχεδίου του Μπαχάλλα για την παγκόσμια ανθρωπινή αλληλεγγύη, ή ότι έχει κατανοήσει τη σπουδαιότητά του θα ήταν αλαζονικό από την πλευρά ακόμα και των δηλωμένων υποστηρικτών της Πίστης Του. Η απόπειρα αναπαράστασής του στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, η εκτίμηση των μελλοντικών του ευεργετημάτων, η περιγραφή της μεγαλοπρέπειάς του, θα ήταν πρόωρη ακόμα και σε μια τόσο προχωρημένη φάση στην εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Οι Κατευθυντήριες Αρχές της Παγκόσμιας Τάξης

Το μέγιστο που θα μπορούσαμε δικαιολογημένα να αποτολμήσουμε να επιχειρήσουμε είναι να αγωνιστούμε για την απόκτηση μιας αναλαμπής από τις πρώτες ακτίνες της υποσχόμενης Αυγής η οποία πρέπει, στο πλήρωμα του χρόνου, να διώξει το σκοτάδι που έχει περικυκλώσει την ανθρωπότητα. Το μέγιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δείξουμε με το πιο αδρό περίγραμμά τους αυτά που φαίνονται σε μας να είναι οι καθοδηγητικές αρχές που αποτελούν το υπόβαθρο της Παγκόσμιας Τάξης του Μπαχάλλα, όπως τονίστηκαν και διατυπώθηκαν από τον Αμπντολ-Μπαχά, το Κέντρο της Συνθήκης Του με όλη την ανθρωπότητα, και ο διορισμένος Ερμηνευτής και Εξηγητής του Λόγου Του.

Το ότι η αναταραχή και οι δοκιμασίες που προσβάλλουν τη μάζα της ανθρωπότητας αποτελούν όχι σε μικρό βαθμό τις άμεσες συνέπειες του Παγκοσμίου Πολέμου και μπορούν να αποδοθούν στην απερισκεψία και στην έλλειψη διορατικότητας των δημιουργών των Συνθηκών Ειρήνης, μόνο ένας προκατειλημμένος νους μπορεί να αρνηθεί

να παραδεχτεί. Το ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις που επιβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου, καθώς και η επιβολή ενός αποσταθεροποιητικού βάρους των αποζημιώσεων πάνω στους κατατροπωμένους, είναι σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, υπεύθυνες για την άδικη κατανομή και την επακόλουθη ανεπάρκεια προμήθειας χρυσού στο παγκόσμιο νομισματικό σύστημα η οποία με τη σειρά της και σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, έχει κάνει ανάγλυφη την πρωτοφανή πτώση των τιμών και συνεπώς αύξησε αμείλικτα τα βάρη των χρεοκοπημένων χωρών, κανένas αμερόληπτος νους δεν θα αμφισβητήσει. Το ότι τα διακυβερνητικά χρέη έχουν επιβάλει ένα σοβαρό φορτίο πάνω στα πλήθη των λαών στην Ευρώπη, έχουν απορυθμίσει την ισορροπία των εθνικών προϋπολογισμών, έχουν παραλύσει εθνικές βιομηχανίες, και έχουν οδηγήσει σε μία αύξηση του αριθμού των ανέργων, δεν είναι λιγότερο έκδηλο σε έναν απροκατάληπτο παρατηρητή. Το ότι το πνεύμα της μνησικακίας, της δυσπιστίας, του φόβου και του ανταγωνισμού, που προκλήθηκε από τον πόλεμο, του οποίου την διαιώνιση και την καλλιέργεια οι όροι των Συνθηκών Ειρήνης εξυπηρέτησαν, έχει οδηγήσει σε μια τεράστια αύξηση των εθνικών ανταγωνιστικών εξοπλισμών, η οποία ανήρχετο κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους, στην δαπάνη των συνολικά χιλίων εκατομμυρίων λιρών το ελάχιστον, που με τη σειρά της έχει διογκώσει τις συνέπειες της παγκόσμιας ύφεσης, είναι μια αλήθεια την οποία ακόμα και ο πιο επιπόλαιος παρατηρητής θα αναγνωρίσει πρόθυμα. Το ότι ένας στενόμυαλος και βάρβαρος εθνικισμός, του οποίου την ενίσχυση έχει υπηρετήσει η μεταπολεμική θεωρία της αυτοδιάθεσης, είναι κυρίως υπεύθυνος για την πολιτική των υψηλών και απαγορευτικών δασμών, τόσο επιζήμια στην υγιή ροή του διεθνούς εμπορίου και στον μηχανισμό της διεθνούς οικονομίας, είναι ένα γεγονός το οποίο λίγοι θα τολμούσαν να αμφισβητήσουν.

Θα ήταν άστοχο, εντούτοις, να ισχυριστεί κανείς ότι ο πόλεμος, με όλες τις απώλειες που προκάλεσε, τα πάθη που διέγειρε και τις αδικίες που άφησε, υπήρξε ο μόνος υπεύθυνος για την άνευ προηγουμένου σύγχυση στην οποία έχει βυθιστεί σχεδόν κάθε τομέας του πολιτισμένου κόσμου σήμερα. Δεν είναι, άραγε, γεγονός –και αυτή είναι η κεντρική ιδέα που επιθυμώ να τονίσω– ότι η θεμελιώδης αιτία αυτής της παγκόσμιας αναταραχής θα μπορούσε να αποδοθεί όχι τόσο πολύ στις συνέπειες εκείνου που αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να θεωρηθεί μια πρόσκαιρη ανατροπή στις υποθέσεις ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου κόσμου, αλλά περισσότερο στην αποτυχία εκείνων στα χέρια των οποίων έχει εναποτεθεί η άμεση μοίρα των λαών και εθνών, να προσαρμόσουν το σύστημα των οικονομικών και πολιτικών θεσμών τους στις

επιτακτικές ανάγκες μιας γοργά εξελισσόμενης εποχής; Δεν οφείλονται άραγε αυτές οι περιοδικές κρίσεις που συνταράζουν τη σημερινή κοινωνία κυρίως στην αξιοθρήνητη ανικανότητα των αναγνωρισμένων ηγετών του κόσμου να αναγνώσουν ορθά τα σημάδια των καιρών, να απαλλαχτούν μια για πάντα από τις προκατειλημμένες ιδέες και τις δεσμευτικές πεποιθήσεις τους και να αναπροσαρμόσουν το μηχανισμό των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους σύμφωνα με εκείνα τα πρότυπα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την υπέρτατη δήλωση του Μπαχάολλα για την Ενότητα της Ανθρωπότητας – το κύριο και χαρακτηριστικό γνώρισμα της Πίστης που διακήρυξε; Διότι η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας, ο ακρογωνιαίος λίθος της παγκόσμιας κυριαρχίας του Μπαχάολλα, δε συνεπάγεται τίποτα λιγότερο ή περισσότερο από την εφαρμογή του σχεδίου Του για την ενοποίηση του κόσμου – το σχέδιο στο οποίο ήδη αναφερθήκαμε. *«Σε κάθε Κύκλο»,* γράφει ο Αμπντολ-Μπαχά, *«το φως της Θείας Καθοδήγησης εστιάζεται σε ένα κεντρικό θέμα. ... Σ' αυτή τη θαυμαστή Αποκάλυψη, αυτό τον ένδοξο αιώνα, το θεμέλιο της Πίστης του Θεού και το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Νόμου Του είναι η επίγνωση της Ενότητας της Ανθρωπότητας».*

Πόσο αξιολύπητες είναι οι προσπάθειες εκείνων των ηγετών των ανθρώπινων θεσμών οι οποίοι, αδιαφορώντας πλήρως για το πνεύμα της εποχής, αγωνίζονται να προσαρμόσουν εθνικές διαδικασίες, που ταίριαζαν στις παλιές ημέρες αυτοδύναμων εθνών, σε μια εποχή που πρέπει είτε να πετύχει την ενότητα του κόσμου, όπως προέβλεψε ο Μπαχάολλα, είτε να χαθεί. Σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή στην ιστορία του πολιτισμού επιβάλλεται στους ηγέτες όλων των εθνών του κόσμου, μεγάλων και μικρών, είτε στην Ανατολή είτε στη Δύση, είτε νικητές είτε νικημένοι, να δώσουν προσοχή στο κέλευσμα του Μπαχάολλα και ολοκληρωτικά εμποτισμένοι με το αίσθημα της παγκόσμιας αλληλεγγύης, απαραίτητη προϋπόθεση της αφοσίωσης στην Υπόθεσή Του, να εγερθούν ρωμαλέα για να εκτελέσουν στην πληρότητά του εκείνο το λυτρωτικό σχέδιο που Αυτός, ο Θεός Θεραπευτής, έχει συντάξει για μια πάσχουσα ανθρωπότητα. Ας απορρίψουν μια για πάντα κάθε προκατειλημμένη ιδέα, κάθε εθνική προκατάληψη, και να δώσουν προσοχή στη λαμπρή συμβουλή του Αμπντολ-Μπαχά, του εξουσιοδοτημένου Ερμηνευτή των διδασκαλιών Του. *«Μπορείτε να υπηρετήσετε την πατρίδα σας καλύτερα»* ήταν η απάντηση του Αμπντολ-Μπαχά σ' έναν ανώτερο αξιωματούχο στην υπηρεσία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ο οποίος Τον είχε ρωτήσει για τον καλύτερο τρόπο που θα μπορούσε να προάγει τα συμφέροντα της κυβέρνησης και του λαού του, «αν

αγωνιστείτε με την ιδιότητά σας ως πολίτης του κόσμου, να συμβάλλετε στην σταδιακή εφαρμογή της αρχής της ομοσπονδίας που είναι το υπόβαθρο της κυβέρνησης της χώρας σας στις σχέσεις που υπάρχουν τώρα ανάμεσα στους λαούς και τα έθνη του κόσμου».

Στην εξέχουσα συνεισφορά του Αμπντολ-Μπαχά για τη μελλοντική αναδιοργάνωση του κόσμου, το «Secret of Divine Civilization» (The Mysterious Forces of Civilization), διαβάζουμε τα παρακάτω:

«Ο αληθινός πολιτισμός θα ξεδιπλώσει τη σημαία του μέσα στην καρδιά του κόσμου όταν ορισμένοι διακεκριμένοι και υψηλόφρονες ηγέτες του – τα λαμπρά παραδείγματα αφοσίωσης και αποφασιστικότητας – θα εγερθούν για το καλό και την ευτυχία όλης της ανθρωπότητας, με σταθερή αποφασιστικότητα και καθαρό όραμα, για να εδραιώσουν την Υπόθεση της Παγκόσμιας Ειρήνης. Πρέπει να κάνουν την Υπόθεση της Ειρήνης αντικείμενο γενικής συζήτησης και να επιζητήσουν με κάθε μέσο που έχουν στη διάθεσή τους να εδραιώσουν μια Ένωση των εθνών του κόσμου. Πρέπει να συνάψουν μια δεσμευτική συμφωνία και να εδραιώσουν μια συνθήκη, της οποίας οι διατάξεις θα είναι ισχυρές, απαραβίαστες και οριστικές. Πρέπει να τη διακηρύξουν σ' όλο τον κόσμο και να αποκτήσουν γ' αυτήν τη συγκατάθεση όλης της ανθρωπίνης φυλής. Αυτό το υπέρτατο κι ευγενές εγχείρημα – η αληθινή πηγή της ειρήνης και της ευημερίας όλου του κόσμου – πρέπει να θεωρηθεί ιερό απ' όλους όσους κατοικούν στη γη. Όλες οι δυνάμεις της ανθρωπότητας πρέπει να κινητοποιηθούν για να εξασφαλίσουν τη σταθερότητα και τη μονιμότητα αυτής της Μεγίστης Συνθήκης. Σε αυτή τη Συμφωνία, που περιλαμβάνει τους πάντες, τα όρια και τα σύνορα κάθε έθνους πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένα, οι αρχές που διέπουν τις σχέσεις των κυβερνήσεων μεταξύ τους ρητώς διατυπωμένες, και όλες οι διεθνείς συμφωνίες και υποχρεώσεις εξακριβωμένες. Κατά τον ίδιο τρόπο, το μέγεθος του εξοπλισμού κάθε κυβέρνησης πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένο, διότι αν επιτρεπόταν στις πολεμικές προετοιμασίες και στις στρατιωτικές δυνάμεις οποιουδήποτε έθνους ν' αυξηθούν, αυτό θα προκαλούσε την υποψία των άλλων. Η θεμελιώδης αρχή που διέπει αυτή τη σοβαρή Συμφωνία πρέπει να είναι έτσι καθορισμένη που αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση παραβιάσει αργότερα οποιαδήποτε από τις διατάξεις της, όλες οι κυβερνήσεις της γης να εγερθούν για να την αναγκάσουν σε πλήρη υποταγή, ή μάλλον η ανθρωπίνη φυλή σαν ένα σύνολο πρέπει να αποφασίσει, με κάθε δύναμη που έχει στη διάθεσή της, να εξοντώσει εκείνη την κυβέρνηση. Αν εφαρμοστεί αυτή η μέγιστη θεραπεία στο άρρωστο σώμα του κόσμου, αυτό θα ανακουφιστεί από τα δεινά του και θα παραμείνει για πάντα σώο και ασφαλές».

«Μερικοί», προσθέτει περαιτέρω, «αγνοώντας τη δύναμη που λανθάνει στην ανθρώπινη προσπάθεια, θεωρούν αυτό το θέμα εξαιρετικά ακατόρθωτο, μάλλον ακόμη και πέραν της σφαίρας των υπέρτατων προσπαθειών του ανθρώπου. Δεν έχουν όμως έτσι τα πράγματα. Απεναντίας, χάρη στην αδιάκοπη γενναιοδωρία του Θεού, τη στοργική καλοσύνη των αγαπημένων Του, τις ανυπέβλητες προσπάθειες των σοφών και ικανών ψυχών και των σκέψεων και ιδεών των απaráμιλλων καθοδηγητών αυτής της εποχής, τίποτα απολύτως δεν μπορεί να θεωρηθεί ανέφικτο. Προσπάθεια, αδιάκοπη προσπάθεια, είναι αυτό που απαιτείται. Τίποτα εκτός από μια ακατανίκητη αποφασιστικότητα δεν μπορεί να το πετύχει. Πολλές υποθέσεις που σε παλιές εποχές θεωρούνταν καθαρά εξωπραγματικές, σ' αυτή την ημέρα έγιναν πολύ εύκολες και κατορθωτές. Γιατί θα έπρεπε αυτή η μεγίστη και υψηλή Υπόθεση –ο ήλιος στο στερέωμα του αληθινού πολιτισμού και η αιτία της δόξας, της προόδου, της ευημερίας και της επιτυχίας όλης της ανθρωπότητας– να θεωρηθεί αδύνατον να επιτευχθεί; Σίγουρα θα έρθει η μέρα που το ωραίο της φως θα σκορπίσει την ακτινοβολία του πάνω στη συνάθροιση των ανθρώπων».

Εφτά Κεριά της Ενότητας

Σε μια από τις Πινακίδες Του ο Αμπντολ-Μπαχά, διασαφηνίζοντας περισσότερο το ευγενές θέμα Του, αποκαλύπτει τα παρακάτω:

«Σε περασμένους κύκλους, παρόλο που η αρμονία είχε εδραιωθεί, εντούτοις λόγω της απουσίας των μέσων, η ενότητα όλης της ανθρωπότητας δε μπορούσε να είχε επιτευχθεί. Οι ήπειροι παρέμειναν ευρέως διαιρεμένες, μάλιστα ακόμη και ανάμεσα στους λαούς της ίδιας ηπείρου η συσχέτιση και η ανταλλαγή σκέψεων ήταν σχεδόν αδύνατον. Συνεπώς η συναναστροφή, η κατανόηση και η ενότητα μεταξύ όλων των λαών και εθνών της γης ήταν κάτι ανέφικτο. Σήμερα, όμως, τα μέσα επικοινωνίας έχουν πολλαπλασιαστεί και οι πέντε ήπειροι της γης έχουν ουσιαστικά συγχωνευτεί σε μία ... Με τον ίδιο τρόπο όλα τα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας, είτε λαοί είτε κυβερνήσεις, πόλεις ή χωριά, έχουν γίνει όλο και πιο αλληλεξαρτώμενα. Για κανέναν πια δεν είναι η αυτάρκεια δυνατή, εφόσον οι πολιτικοί δεσμοί ενώνουν όλους τους λαούς και τα έθνη και οι δεσμοί του εμπορίου και της βιομηχανίας, της γεωργίας και της εκπαίδευσης δυναμώνουν καθημερινά. Επομένως η ενότητα όλης της ανθρωπότητας μπορεί σήμερα να επιτευχθεί. Πραγματικά αυτό δεν είναι άλλο παρά ένα από τα θαύματα αυτής της θαυμαστής εποχής, αυτού του ένδοξου αιώνα. Αυτήν τη στερήθηκαν οι περασμένες εποχές, γιατί αυτός ο αιώνας –ο αιώνας του φωτός– έχει προικιστεί με μια

μοναδική και άνευ προηγουμένου δόξα, δύναμη και λαμπρότητα. Απ' όπου και το εκπληκτικό ξεδίπλωμα ενός καινούργιου θαύματος κάθε μέρα. Τελικά θα φανεί πόσο λαμπρά θα καίνε τα κεριά της στη συνάθροιση των ανθρώπων.

Δέστε πώς το φως της χαράζει στο σκοτεινό ορίζοντα του κόσμου. Το πρώτο κεριό είναι η ενότητα στην πολιτική σφαίρα, οι πρώιμες αναλαμπές της οποίας μπορούν τώρα να διακριθούν. Το δεύτερο κεριό είναι η ενότητα της σκέψης στα παγκόσμια εγχειρήματα, της οποίας η εκπλήρωση σύντομα θα διαπιστωθεί. Το τρίτο κεριό είναι η ενότητα στην ελευθερία που σίγουρα θα επέλθει. Το τέταρτο κεριό είναι η ενότητα στη θρησκεία που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ίδιας της βάσης και η οποία, με τη δύναμη του Θεού, θα αποκαλυφτεί με όλη της τη λαμπρότητα. Το πέμπτο κεριό είναι η ενότητα των εθνών – μια ενότητα που θα εδραιωθεί ασφαλώς σ' αυτό τον αιώνα, κάνοντας όλους τους λαούς του κόσμου να θεωρούν τον εαυτό τους πολίτες μιας κοινής πατρίδας. Το έκτο κεριό είναι η ενότητα των φυλών, κάνοντας όλους όσους κατοικούν στη γη λαούς και γένη μιας φυλής. Το έβδομο κεριό είναι η ενότητα στη γλώσσα, δηλαδή, η επιλογή μιας παγκόσμιας γλώσσας την οποία όλοι οι λαοί θα διδάσκονται και θα μιλούν. Κάθε ένα από αυτά θα συμβεί αναπόφευκτα, εφόσον η δύναμη της Βασιλείας του Θεού θα βοηθήσει και θα συμβάλει στην πραγματοποίησή τους».

Ένα Παγκόσμιο Υπερ-Κράτος

Πριν από εξήντα και πλέον χρόνια, ο Μπαχάολλα στην Πινακίδα Του προς τη Βασίλισσα Βικτωρία, απευθυνόμενος στο «πλήθος των ηγετών της γης,» αποκάλυψε τα παρακάτω:

«Συσκεφεείτε, και το μόνο σας ενδιαφέρον να είναι αυτό που ωφελεί την ανθρωπότητα και βελτιώνει την κατάστασή της ... Θεωρήστε τον κόσμο σαν το ανθρώπινο σώμα που αν και κατά τη δημιουργία του ήταν πλήρες και τέλειο, έχει προσβληθεί, από διάφορες αιτίες, με σοβαρές διαταραχές και ασθένειες. Ούτε για μια μέρα δεν ανακουφίστηκε, αντίθετα η αρρώστια του επιδεινώθηκε, επειδή έλαβε τη θεραπεία αδαών γιατρών, που άφησαν αχαλίνωτες τις προσωπικές τους επιθυμίες και έσφαλαν οικτρά. Και αν, κάποτε, με τη φροντίδα ενός ικανού γιατρού θεραπεύτηκε ένα μέλος εκείνου του σώματος, το υπόλοιπο παρέμεινε άρρωστο όπως πριν. Έτσι σας πληροφορεί ο Παντογνώστης, ο Πάνσοφος... Αυτό που ο Κύριος έχει ορίσει σαν το υπέρτατο φάρμακο και το μέγιστο μέσο για τη θεραπεία όλου του κόσμου, είναι η ένωση όλων των λαών του σε μια παγκόσμια Υπόθεση, σε μια κοινή Πίστη. Αυτό δεν μπορεί ουδόλως να επιτευχθεί παρά μόνο με τη δύναμη ενός επιδέξιου,

ενός πανίσχυρου και εμπνευσμένου Γιατρού. Αυτή, πραγματικά, είναι η αλήθεια και όλα τα άλλα δεν είναι άλλο παρά πλάνη».

Σε ένα άλλο κείμενο ο Μπαχάολλα προσθέτει αυτά τα λόγια: «Σας βλέπουμε να αυξάνετε τις δαπάνες σας κάθε χρόνο και να φορτώνετε το βάρος τους στους υπηκόους σας· αυτό αληθινά δεν είναι άλλο παρά θλιβερή αδικία. Φοβηθείτε τους αναστεναγμούς και τα δάκρυα αυτού του Αδικημένου και μην επιβαρύνετε τους λαούς σας παραπάνω απ' ό, τι μπορούν ν' αντέξουν... Συμφιλιωθείτε μεταξύ σας ώστε να μη χρειάζεστε πια εξοπλισμούς παρά μόνο στο μέγεθος να διαφυλάξετε τα εδάφη και τις επικράτειές σας. Να είστε ενωμένοι, ω πλήθος των ηγεμόνων του κόσμου, διότι έτσι θα πάψει η θύελλα της διαμάχης μεταξύ σας και οι λαοί σας θα ησυχάσουν. Αν οποιοσδήποτε ανάμεσά σας πάρει τα όπλα εναντίον κάποιου άλλου, εγερθείτε όλοι εναντίον του, γιατί αυτό δεν είναι άλλο παρά φανερή δικαιοσύνη».

Τι άλλο θα μπορούσαν να σημαίνουν αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια αν δεν υποδείκνυαν τον αναπόφευκτο περιορισμό της αχαλίνωτης εθνικής κυριαρχίας ως απαραίτητο προοίμιο στο σχηματισμό της μελλοντικής Κοινοπολιτείας όλων των εθνών του κόσμου; Κάποια μορφή ενός παγκόσμιου υπερ-κράτους πρέπει αναγκαστικά να αναπτυχθεί, για χάρη του οποίου όλα τα έθνη του κόσμου θα έχουν πρόθυμα εκχωρήσει κάθε δικαίωμα να διεξάγουν πόλεμο, ορισμένα δικαιώματα για επιβολή φορολογίας και όλα τα δικαιώματα για τη διατήρηση εξοπλισμών, εκτός από σκοπούς διατήρησης της εσωτερικής τάξης μέσα στις αντίστοιχες επικράτειές τους. Ένα τέτοιο κράτος θα πρέπει να περιλαμβάνει στη σφαίρα του ένα διεθνές εκτελεστικό όργανο κατάλληλο να ασκεί υπέρτατη και αδιαμφισβήτητη εξουσία σε κάθε απειθαρχο μέλος της κοινοπολιτείας· ένα παγκόσμιο κοινοβούλιο του οποίου τα μέλη θα εκλέγονται από τους λαούς των αντίστοιχων χωρών τους και των οποίων η εκλογή θα επικυρώνεται από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους· και ένα ανώτατο δικαστήριο η κρίση του οποίου θα είναι δεσμευτική ακόμη και σε περιπτώσεις όπου τα ενεχόμενα μέρη δεν θα έχουν εκουσίως συμφωνήσει να υποβάλουν την περίπτωσή τους στην κρίση του. Μια παγκόσμια κοινότητα στην οποία όλοι οι οικονομικοί φραγμοί θα έχουν για πάντα καταργηθεί και η αλληλεξάρτηση του Κεφαλαίου και της Εργασίας θα έχει οριστικά αναγνωριστεί· στην οποία οι κραυγές του θρησκευτικού φανατισμού και της διαμάχης θα έχουν πάψει για πάντα· στην οποία η φλόγα της φυλετικής έχθρας θα έχει επί τέλους σβήσει· στην οποία ένας ενιαίος κώδικας διεθνούς δικαίου –προϊόν της μελετημένης κρίσης των ομόσπονδων αντιπροσώπων του κόσμου– θα έχει ως ποινή την άμεση και καταναγκαστική παρέμ-

βαση των συνδυασμένων δυνάμεων των ομόσπονδων μονάδων· και τέλος μια παγκόσμια κοινότητα στην οποία η μανία ενός ιδιότροπου και στρατευμένου εθνικισμού θα έχει μετατραπεί σε μια διαρκή συναίσθηση μιας παγκόσμιας ιθαγένειας –έτσι πραγματικά εμφανίζεται, στις γενικότερες γραμμές της, η Τάξη που προσδοκά ο Μπαχάολλα, μια Τάξη που τελικά θα θεωρηθεί ως ο ωραιότερος καρπός μιας εποχής που αργά ωριμάζει.

«Η Σκηνή της Ενότητας», διακηρύσσει ο Μπαχάολλα στο μήνυμά Του προς όλη την ανθρωπότητα, *«έχει στηθεί. Μη θεωρείτε ο ένας τον άλλον σαν ξένο... Όλοι είστε καρποί ενός δέντρου και φύλλα ενός κλάδο... Ο κόσμος δεν είναι παρά μία χώρα και η ανθρωπότητα οι πολίτες της... Ας μην υπερηφανεύεται ένας άνθρωπος επειδή αγαπάει την πατρίδα του· ας υπερηφανεύεται καλύτερα επειδή αγαπάει το είδος του»*.

Ενότητα στην Ποικιλομορφία

Ας μην υπάρχουν υποψίες σχετικά με το ζωογόνο σκοπό του παγκόσμιου Νόμου του Μπαχάολλα. Δεν στοχεύει στην υπονόμευση των υπάρχοντων θεμελίων της κοινωνίας, αντιθέτως επιδιώκει να διευρύνει τις βάσεις της, να αναπλάσει τους θεσμούς της με έναν τρόπο σύμφωνο με τις ανάγκες ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου κόσμου. Δε συγκρούεται με καμιά θεμιτή αφοσίωση ούτε υπονομεύει ουσιαστικά πιστεύω. Ο σκοπός του δεν είναι ούτε να καταπνίξει τη φλόγα ενός υγιούς και έξυπνου πατριωτισμού στις καρδιές των ανθρώπων, ούτε να καταργήσει το σύστημα της εθνικής αυτονομίας που είναι τόσο σημαντικό αν πρόκειται να αποφευχθούν τα δεινά του υπέρμετρου συγκεντρωτισμού. Δεν αγνοεί, ούτε προσπαθεί να καταπίεσει, την ποικιλομορφία της εθνικής προέλευσης, του κλίματος, της ιστορίας, της γλώσσας και της παράδοσης, της σκέψης και των εθίμων, που διαφοροποιούν τους λαούς και τα έθνη του κόσμου. Ζητάει μια ευρύτερη αφοσίωση, μια μεγαλύτερη φιλοδοξία από οποιαδήποτε άλλη που έχει παρακινήσει την ανθρώπινη φυλή. Επιμένει στην υποταγή των εθνικών παρορμήσεων και συμφερόντων στις επιτακτικές απαιτήσεις ενός ενοποιημένου κόσμου. Αποκηρύσσει τον υπέρμετρο συγκεντρωτισμό αφενός και απαρνείται κάθε απόπειρα επιβολής ομοιομορφίας αφετέρου. Το σύνθημά του είναι ενότητα στην ποικιλομορφία όπως την έχει εξηγήσει ο Ίδιος ο Αμπντολ-Μπαχά:

«Παρατηρήστε τα λουλούδια ενός κήπου. Παρόλο που διαφέρουν σε είδος, χρώμα, μορφή και σχήμα, εντούτοις, εφόσον δροσιζονται από τα νερά μιας πηγής, αναζωογονούνται από την πνοή ενός ανέμου, εν-

δυναμώνονται από τις ακτίνες ενός ήλιου, η πολυμορφία αυτή αυξάνει τη γοητεία τους και προσθέτει στην ομορφιά τους. Πόσο δυσάρεστο θα ήταν στο μάτι αν όλα τα λουλούδια και τα φυτά, τα φύλλα και τα άνθη, οι καρποί, τα κλαδιά και τα δέντρα αυτού του κήπου θα είχαν το ίδιο σχήμα και χρώμα! Η ποικιλία στις αποχρώσεις, στη μορφή και στο σχήμα εμπλουτίζει και στολίζει τον κήπο και αυξάνει την επίδρασή του. Με τον ίδιο τρόπο, όταν διαφορετικές αποχρώσεις στη σκέψη, στην ιδιοσυγκρασία και στο χαρακτήρα έρθουν σε μια συνύπαρξη κάτω από τη δύναμη και την επιρροή ενός κεντρικού παράγοντα, η ομορφιά και η δόξα της ανθρώπινης τελειότητας θα αποκαλυφτεί και θα γίνει φανερή. Τίποτα εκτός από την ουράνια δύναμη του Λόγου του Θεού, η οποία εξουσιάζει και διαπερνά τις αλήθειες όλων των πραγμάτων, δεν μπορεί να φέρει σε αρμονία τις διαφορετικές σκέψεις, συναισθήματα, ιδέες και πεποιθήσεις των παιδιών των ανθρώπων».

Η έκκληση του Μπαχάλλα κατευθύνεται αρχικά ενάντια σε κάθε μορφή τοπικισμού, σε κάθε απομονωτισμό και προκατάληψη. Αν τα πολυπόθητα ιδανικά και οι καθιερωμένοι θεσμοί, αν ορισμένες κοινωνικές παραδοχές και θρησκευτικά τυπικά έχουν πάψει να προάγουν την ευημερία του συνόλου της ανθρωπότητας, αν δεν υπηρετούν πια τις ανάγκες μιας συνεχώς εξελισσόμενης ανθρωπότητας, ας σαρωθούν και ας παραδοθούν στη λησμονιά των πεπαλαιωμένων και ξεχασμένων δοξασιών. Γιατί θα έπρεπε όλα αυτά, σ' έναν κόσμο που υπόκειται στον αμετάβλητο νόμο της αλλαγής και της παρακμής, να εξαιρούνται από τη φθορά που είναι αναπόφευκτη για όλους τους ανθρώπινους θεσμούς; Εφόσον τα νομικά πρότυπα, οι πολιτικές και οικονομικές θεωρίες έχουν αποκλειστικά σχεδιαστεί για να διαφυλάττουν τα συμφέροντα της ανθρωπότητας σαν σύνολο και όχι η ανθρωπότητα να σταυρώνεται για τη διατήρηση της ακεραιότητας κάποιου συγκεκριμένου νόμου ή δοξασίας.

Η Αρχή της Ενότητας

Ας μη γίνει κανένα λάθος. Η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας –ο άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται όλες οι διδασκαλίες του Μπαχάλλα– δεν είναι απλώς μια έκρηξη αδαούς συναισθηματισμού ή μια έκφραση αόριστου και ευσεβούς πόθου. Η έκκλησή της δεν πρέπει να ταυτιστεί απλώς με μια εκ νέου αφύπνιση του πνεύματος της αδελφοσύνης και της καλής θέλησης μεταξύ των ανθρώπων, ούτε και στοχεύει μόνο και μόνο στην προώθηση της αρμονικής συνεργασίας ανάμεσα σε μεμονωμένους λαούς και έθνη. Οι συνέπειές της είναι πιο βαθιές, οι αξιώσεις της μεγαλύτερες από οτιδήποτε είχε

επιτραπεί στους Προφήτες του παρελθόντος να προωθήσουν. Το μήνυμά της δεν ισχύει μόνο για το άτομο, αλλά ενασχολείται κυρίως με τη φύση των απαραίτητων εκείνων σχέσεων που πρέπει να συνδέουν όλα τα κράτη και τα έθνη ως μέλη μιας ανθρώπινης οικογένειας. Δεν αποτελεί μόνο τη διακήρυξη ενός ιδανικού, αλλά παραμένει αδιαχώριστα συνδεδεμένο με ένα θεσμό ικανό να ενσωματώνει την αλήθεια της, να τεκμηριώνει την εγκυρότητά της και να διαιωνίζει την επιρροή της. Συνεπάγεται μια οργανική αλλαγή στη δομή της σημερινής κοινωνίας, μια αλλαγή τέτοια που ο κόσμος δεν έχει βιώσει ακόμα. Αποτελεί μια πρόκληση, τολμηρή και ταυτόχρονα καθολική, για τα ξεπερασμένα συνθηματικά εθνικών πεποιθήσεων – πεποιθήσεις περασμένων καιρών οι οποίες πρέπει, με την κανονική ροή των γεγονότων όπως διαμορφώνονται και ελέγχονται από τη Θεία Πρόνοια, να παραχωρήσουν δρόμο σε ένα νέο ευαγγέλιο, θεμελιωδώς διαφορετικό και απεριόριστα ανώτερο από ό, τι έχει συλλάβει η υφήλιος πρωύτερα. Απαιτεί την επαν-οικοδόμηση και την αποστρατικοποίηση όλου του πολιτισμένου κόσμου – ενός κόσμου οργανικά ενοποιημένου σε όλες τις ουσιαστικές πλευρές της ζωής του, του πολιτικού μηχανισμού του, της πνευματικής φιλοδοξίας του, του εμπορίου και της οικονομίας του, της γραφής και της γλώσσας του και παρά ταύτα απεριόριστου στην ποικιλία των εθνικών χαρακτηριστικών των ομόσπονδων μονάδων του.

Αντιπροσωπεύει την ολοκλήρωση της ανθρώπινης εξέλιξης – μιας εξέλιξης που είχε τις απαρχές της στη γέννηση της οικογενειακής ζωής, την επακόλουθη ανάπτυξη της στην επίτευξη της φυλετικής αλληλεγγύης, που οδήγησε με τη σειρά της στη σύσταση της πόλης-κράτους και επεκτάθηκε κατόπιν στο θεσμό των ανεξάρτητων και κυρίαρχων κρατών.

Η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας, όπως κηρύχθηκε από τον Μπαχάολλα, φέρει τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από ένα στιβαρό ισχυρισμό ότι η επίτευξη αυτής της τελικής φάσης σ' αυτή τη θαυμάσια εξέλιξη δεν είναι μόνο απαραίτητη αλλά και αναπόφευκτη, ότι η πραγματοποίησή της πλησιάζει γοργά και ότι τίποτα εκτός από μία δύναμη που γεννάται από το Θεό δεν μπορεί να πετύχει την καθιέρωσή της.

Αυτή η τόσο εκπληκτική σύλληψη βρίσκει τις πρώτες εκφάνσεις της στις προσπάθειες που καταβλήθηκαν συνειδητά και στα μικρά αρχικά βήματα που έχουν ήδη επιτευχθεί από τους δηλωμένους οπαδούς της Πίστης του Μπαχάολλα οι οποίοι, έχοντας επίγνωση του μεγαλείου της αποστολής τους και μυημένοι στις εξευγενίζοντες αρχές της

Διαχείρισής Του, προχωρούν να εδραιώσουν τη Βασιλεία Του πάνω στη γη. Έχει τις έμμεσες εκδηλώσεις της στην βαθμιαία διάδοση του πνεύματος της παγκόσμιας αλληλεγγύης το οποίο δημιουργείται αυθόρμητα από την σύγχυση μιας αποδιοργανωμένης κοινωνίας.

Θα προκαλούσε ενθουσιασμό να ακολουθήσουμε την ιστορία της εξέλιξης και ανάπτυξης αυτής της ύψιστης σύλληψης η οποία θα πρέπει να απασχολήσει όλο και περισσότερο την προσοχή εκείνων που είναι οι υπεύθυνοι ιθύνοντες του πεπρωμένου των λαών και εθνών. Για τα κράτη και τα πριγκιπάτα που μόλις αναδύονταν από τη σύγχυση της μεγάλης Ναπολεόντειας αναταραχής, των οποίων η κύρια αποκλειστική ενασχόληση ήταν, είτε να ανακτήσουν τα δικαιώματά τους ως ανεξάρτητες οντότητες ή να επιτύχουν την εθνική τους ενότητα, η αντίληψη της παγκόσμιας αλληλεγγύης φαινόταν όχι μόνο μακρινή αλλά αδιανόητη. Η πιθανότητα μιας παγκόσμιας τάξης η οποία υπερβαίνει στην εμβέλεια της τους πολιτικούς θεσμούς που αυτά τα έθνη είχαν εδραιώσει δεν καλλιεργήθηκε σοβαρά παρά μόνο όταν οι δυνάμεις του εθνικισμού είχαν πετύχει τη συντριβή των θεμελίων της Ιεράς Συμμαχίας η οποία είχε επιδιώξει να συγκρατήσει την ανερχόμενη δύναμή τους. Δεν ήταν παρά μόνο μετά τον Παγκόσμιο Πόλεμο που αυτοί οι εκφραστές του αλαζονικού εθνικισμού έφθασαν να κρίνουν μια τέτοια τάξη ως το αντικείμενο μιας νοσηρής πεποίθησης που έτεινε να υπονομεύει εκείνη την ουσιαστική πίστη από την οποία εξαρτιόταν η συνεχιζόμενη ύπαρξη της εθνικής τους ζωής. Με ένα μένος που θύμιζε την ενέργεια με την οποία τα μέλη της Ιεράς Συμμαχίας επεδίωξαν να καταστείλουν το πνεύμα ενός ανερχόμενου εθνικισμού ανάμεσα στους λαούς που απελευθερώθηκαν από τον Ναπολεόντειο ζυγό, αυτοί οι αγωνιστές μιας ασυγκράτητης εθνικής κυριαρχίας, με τη σειρά τους, έχουν μοχθήσει και ακόμα μοχθούν να ευτελίζουν αρχές από τις οποίες οπωσδήποτε θα εξαρτηθεί τελικά η δικιά τους σωτηρία.

Η βίαιη αντίσταση η οποία υποδέχτηκε το άκαρπο σχέδιο του Πρωτοκόλλου της Γενεύης, η χλεύη που έπεσε βροχηδόν πάνω στην πρόταση για τις Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης η οποία προωθήθηκε ακολούθως, και η αποτυχία του γενικού σχεδίου για την οικονομική ένωση της Ευρώπης, μπορεί να φανούν ως ανακοπή στις προσπάθειες τις οποίες μια χούφτα προνοητικών ανθρώπων καταβάλουν με ελικρίνεια για να προωθήσουν αυτό το ευγενές ιδανικό. Ωστόσο, δεν είμαστε άραγε δικαιολογημένοι να αντλούμε νωπή ενθάρρυνση όταν παρατηρούμε ότι η ίδια η μελέτη παρόμοιων προτάσεων είναι από μόνη της ένα τεκμήριο της συνεχούς ανάπτυξής τους στο νου και τις καρδιές των ανθρώπων; Στις οργανωμένες απόπειρες που γί-

νονται για να δυσφημιστεί μια τόσο υψηλή ιδέα δεν γινόμαστε άραγε μάρτυρες της επανάληψης, σε μια μεγαλύτερη κλίμακα, αυτών των συνταρακτικών αγώνων και βίαιων διενέξεων που προηγήθηκαν της γέννησης, και βοήθησαν στην ανασυγκρότηση των ενωμένων εθνών της Δύσης;

Η Ομοσπονδία της Ανθρωπότητας

Για να πάρουμε ένα μόνο παράδειγμα. Πόσο πεπεισμένοι ήταν οι ισχυρισμοί που έγιναν, πριν από την ενοποίηση των πολιτειών της Βορειοαμερικανικής Ηπείρου όσον αφορά τα ανυπέρβλητα εμπόδια που βρισκόταν στο δρόμο της τελικής φάσεως της ομοσπονδίας τους! Δε δηλώνονταν άραγε ευρέως και με έμφαση, ότι τα συγκρουόμενα συμφέροντα, η αμοιβαία δυσπιστία, οι διαφορές διακυβέρνησης και εθίμων που χώριζαν τις πολιτείες ήταν τέτοιες που καμιά δύναμη, είτε πνευματική είτε κοσμική, δεν μπορούσε να ελπίζει ποτέ να εναρμονίσει ή να ελέγξει; Και πάλι, πόσο διαφορετικές ήταν οι συνθήκες που επικρατούσαν πριν εκατό πενήντα χρόνια από αυτές που χαρακτηρίζουν τη σημερινή κοινωνία! Δε θα ήταν πράγματι υπερβολή να πει κανείς, ότι η έλλειψη εκείνων των μέσων, που η σύγχρονη επιστημονική πρόοδος έχει θέσει στην υπηρεσία της ανθρωπότητας στην εποχή μας, έκανε το πρόβλημα της συγκρότησης των Αμερικανικών πολιτειών σε μια και μόνη ομοσπονδία, αν και όμοιες σε ορισμένες παραδόσεις, ένα απείρως περιπλοκότερο εγχείρημα από εκείνο που αντιμετωπίζει μια διαιρεμένη ανθρωπότητα στις προσπάθειές της να πετύχει την ενοποίηση όλου του ανθρώπινου γένους.

Ποιός γνωρίζει άραγε ότι για να υλοποιηθεί μια τόσο ευγενής σύλληψη θα πρέπει μια συμφορά πιο σφοδρή από οτιδήποτε έχει έως τώρα υποστεί να επέλθει στην ανθρωπότητα; Θα μπορούσε άραγε οτιδήποτε λιγότερο από την πυρά ενός εμφυλίου πολέμου με όλη του τη βία και τις αντιξοότητες –ένας πόλεμος που σχεδόν συνέτριψε τη μεγάλη Αμερικανική Δημοκρατία– να ενώσει τα κράτη, όχι μόνο σε μια Ένωση ανεξάρτητων μονάδων, αλλά σε ένα Έθνος, παρ' όλες τις εθνικές διαφορές που χαρακτήριζαν τα συστατικά του μέρη; Το ότι μια τόσο θεμελιώδης επανάσταση, που περιλαμβάνει τόσο εκτεταμένες αλλαγές στη δομή της κοινωνίας, μπορεί να πραγματοποιηθεί με τις συνηθισμένες διαδικασίες της διπλωματίας και εκπαίδευσης φαίνεται εξαιρετικά απίθανο. Δεν έχουμε παρά να στρέψουμε το βλέμμα μας προς την αιματοβαμμένη ιστορία της ανθρωπότητας για να διαπιστώσουμε ότι τίποτα εκτός από την έντονη διανοητική καθώς επίσης σωματική οδύνη δεν μπόρεσε να προκαλέσει εκείνες τις κοσμοϊστορικές

αλλαγές που αποτελούν τα σπουδαιότερα ορόσημα στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού.

Η Φωτιά της Δοκιμασίας

Όσο μεγάλες και εκτεταμένες κι αν υπήρξαν αυτές οι αλλαγές στο παρελθόν, δεν μπορούν παρά να φανούν, όταν τις δούμε με την κατάλληλη προοπτική τους, σαν δευτερεύουσες διευθετήσεις που προαγγέλλουν εκείνη τη μεταμόρφωση, ασύγκριτου μεγαλείου και έκτασης, που προορίζεται να υποστεί η ανθρωπότητα σ' αυτή την εποχή. Το ότι μόνο οι δυνάμεις της παγκόσμιας καταστροφής μπορούν να επισπεύσουν μια τέτοια νέα φάση της ανθρώπινης σκέψης γίνεται, αλίμονο, όλο και πιο φανερό. Το ότι τίποτα λιγότερο από τη φωτιά μιας σκληρής δοκιμασίας, ασύγκριτης σε ένταση, δεν μπορεί να τήξει και να συνενώσει τις ασυμβίβαστες οντότητες που συνιστούν τα στοιχεία του σημερινού πολιτισμού, σε αναπόσπαστα συστατικά της παγκόσμιας κοινοπολιτείας του μέλλοντος, είναι μια αλήθεια που τα μελλοντικά γεγονότα θα καταδεικνύουν όλο και περισσότερο.

Η προφητική φωνή του Μπαχάολλα που προειδοποιεί, στα τελευταία αποσπάσματα του έργου Του, τα Απόκρυφα Λόγια, «τους λαούς του κόσμου» ότι «τους καταδιώκει μια απρόβλεπτη συμφορά και ότι τους περιμένει θλιβερή τιμωρία» ρίχνει πραγματικά άπλετο φως στην άμεση τύχη της δυστυχημένης ανθρωπότητας. Τίποτα εκτός από μια βίαιη δοκιμασία, από την οποία η ανθρωπότητα θα αναδυθεί εξαγνισμένη και προετοιμασμένη, δεν μπορεί να καταφέρει να καλλιεργήσει εκείνο το αίσθημα της υπευθυνότητας, το οποίο πρέπει οι ηγέτες μιας νέας εποχής να εγερθούν να επωμίζονται..

Θα κατεύθυνα πάλι την προσοχή σας σ' εκείνα τα δυσοίωνα λόγια του Μπαχάολλα που έχω ήδη παραθέσει: «Και όταν έρθει η προκαθορισμένη ώρα, θα εμφανιστεί ξαφνικά εκείνο που θα κάνει τα μέλη της ανθρωπότητας να τρέμουν».

Μήπως δεν έχει διαβεβαιώσει κατηγορηματικά ο ίδιος ο Αμπντολ-Μπαχά ότι «άλλος ένας πόλεμος, αγριότερος από τον τελευταίο, θα ξεσπάσει σίγουρα»;

Από την ολοκλήρωση αυτού του κολοσσιαίου, αυτού του ανείπωτα ένδοξου εγχειρήματος –ένα εγχείρημα που εξάντλησε το δυναμικό της Ρωμαϊκής πολιτικής ηγεσίας και που οι απεγνωσμένες προσπάθειες του Ναπολέοντα απέτυχαν να πραγματοποιήσουν– θα εξαρτηθεί η τελική πραγματοποίηση της χιλιετηρίδας εκείνης, που έχουν υμνήσει οι ποιητές όλων των εποχών και έχουν ονειρευτεί από καιρό οι οραματιστές. Από αυτό θα εξαρτηθεί η εκπλήρωση των προφητειών που

πρόφεραν οι Προφήτες του παρελθόντος όπου τα σπαθιά θα σφυρηλατηθούν να γίνουν άροτρα και το λιοντάρι και το αρνί θα συγκατοικήσουν. Αυτό και μόνο μπορεί να εγκαινιάσει τη Βασιλεία του Ουράνιου Πατέρα όπως προβλέπεται από την Πίστη του Ιησού Χριστού. Αυτό μόνο μπορεί να θέσει τα θεμέλια για την Νέα Παγκόσμια Τάξη που οραματίστηκε ο Μπαχάολλα – μια Παγκόσμια Τάξη που θα αντανακλά, έστω κι αμυδρά, σε αυτή τη γήινη επικράτεια, τα απερίγραπτα μεγαλεία της Βασιλείας του Αμπχά.

Ένας λόγος επί πλέον για συμπέραςμα. Η διακήρυξη της Ενότητας της Ανθρωπότητας –η κορωνίδα ακρογωνιαίος λίθος της τα πάντα περιλαμβάνουσα κυριαρχίας του Μπαχάολλα– δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συγκριθεί με εκείνες τις εκφράσεις ευσεβούς πόθου όπως διетуπώθησαν στο παρελθόν. Δεν είναι απλώς μια έκκληση που Εκείνος πρόβαλε, μόνος και αβοήθητος, παρά την αμείλικτη και ενωμένη εναντίωση από τους δύο πιο ισχυρούς ηγεμόνες της εποχής Του στην Ανατολή – ενώ ήταν ο Ίδιος ένας εξόριστος και φυλακισμένος στα χέρια τους. Υποδηλώνει ταυτόχρονα μια προειδοποίηση και μια υπόσχεση – μια προειδοποίηση ότι μέσα της ενυπάρχει το μοναδικό μέσο για τη σωτηρία ενός σκληρά υποφέροντος κόσμου, μια υπόσχεση ότι η πραγματοποίησή της είναι εφικτή.

Ενώ διατυπώθηκε σε μια εποχή κατά την οποία το ενδεχόμενο της δεν είχε ακόμη γίνει αντικείμενο σοβαρού οραματισμού σε κανένα μέρος του κόσμου, έχει φθάσει επί τέλους, εξαιτίας της ουράνιας ικανότητας που έχει εμφυσησει σ' αυτήν το Πνεύμα του Μπαχάολλα, να θεωρείται από έναν όλο και πιο μεγάλο αριθμό σκεπτόμενων ανθρώπων, όχι μόνο ως μια επερχόμενη πιθανότητα αλλά και ως το αναγκαίο αποτέλεσμα των δυνάμεων που λειτουργούν τώρα στον κόσμο.

Ο Κήρυκας του Θεού

Σίγουρα ο κόσμος, συμπτυγμένος και μεταμορφωμένος σε ένα μοναδικό εξαιρετικά πολύπλοκο οργανισμό εξαιτίας της καταπληκτικής προόδου που επιτεύχθηκε στη σφαίρα των φυσικών επιστημών, εξαιτίας της παγκόσμιας εξάπλωσης του εμπορίου και της βιομηχανίας και αγωνιζόμενος, υπό την πίεση παγκόσμιων οικονομικών δυνάμεων, εν μέσω παγίδων ενός υλιστικού πολιτισμού, έχει την επιτακτική ανάγκη μιας εκ νέου διατύπωσης της Αλήθειας που αποτελεί το υπόβαθρο όλων των Αποκαλύψεων του παρελθόντος σε μια γλώσσα που ταιριάζει στις ουσιαστικές απαιτήσεις του. Και ποια φωνή εκτός από εκείνη του Μπαχάολλα –του Κήρυξ του Θεού γι' αυτή την εποχή– είναι ικανή να επιφέρει μια μεταμόρφωση της κοινωνίας τόσο θεμελιώδης όσο

εκείνη που έχει ήδη επιτύχει Αυτός στις καρδιές εκείνων των ανδρών και γυναικών, που είναι τόσο διαφορετικοί και φαινομενικά ασυμβίβαστοι, οι οποίοι συνθέτουν το σώμα των δεδηλωμένων οπαδών Του σε ολόκληρο τον κόσμο;

Το ότι μια τόσο κραταιά σύλληψη ανθοφορεί γοργά στο νου των ανθρώπων, το ότι υψώνονται φωνές για την υποστήριξή της, το ότι τα κύρια της χαρακτηριστικά πρέπει γρήγορα να αποκρυσταλλωθούν στη συνείδηση εκείνων που βρίσκονται στην εξουσία, πραγματικά λίγοι μπορούν να αμφισβητήσουν. Το ότι οι απέριττες απαρχές της έχουν ήδη υλοποιηθεί στην παγκόσμια Διαχειριστική Δομή με την οποία παραμένουν συνδεδεμένοι οι οπαδοί της Πίστης του Μπαχάολλα, μόνο εκείνοι που οι καρδιές τους φέρουν το στίγμα της προκατάληψης μπορεί να αποτύχουν να κατανοήσουν.

Είναι δικό μας, πολυαγαπημένοι συνεργάτες, το υπέρτατο καθήκον να συνεχίσουμε, με ξεκάθαρο όραμα και αμείωτο ζήλο, να βοηθήσουμε στην τελική ανέγερση αυτού του Οικοδομήματος τα θεμέλια του οποίου ο Μπαχάολλα έχει θέσει στις καρδιές μας, να αντλούμε επιπλέον ελπίδα και δύναμη από τη γενική ροπή των πρόσφατων γεγονότων, όσο σκοτεινές οι άμεσες συνέπειές τους, και να προσευχόμαστε με ακατάπαυστη θέρμη ώστε Αυτός να επισπεύσει τον ερχομό της πραγματοποίησης εκείνου του Θαυμαστού Οράματος, το οποίο αποτελεί τη λαμπρότατη εκπόρευση του Νου Του και τον πιο όμορφο καρπό του ωραιότερου πολιτισμού που ο κόσμος αντίκρισε ποτέ.

Δεν θα μπορούσε άραγε η εκατοστή επέτειος της Διακήρυξης της Πίστης του Μπαχάολλα να σηματοδοτήσει την εγκαινίαση μιας τόσο κολοσσιαίας εποχής στην ανθρώπινη ιστορία;

Ο δικός σας αληθινός αδελφός,
ΣΟΓΙ
Χάιφα, Παλαιστίνη,
28 Νοεμβρίου 1931

Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

*Προς τους αγαπημένους του Θεού και τις δούλες του Ελεήμονα
στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.*

Φίλοι και συν-υπερασπιστές της Πίστης του Μπαχάολλα:

Σημαντικές καθώς υπήρξαν οι αλλαγές που πρόσφατα αιφνιδίασαν μια ανθρωπότητα η οποία, σε αυτή τη μεταβατική φάση της πολυδιάστατης ιστορίας της, γοργά αφυπνίζεται, η συνεχής σταθεροποίηση των θεσμών, τους οποίους οι διαχειριστές της Πίστης του Μπαχάολλα μοχθούν να εδραιώσουν σε κάθε τόπο, πρέπει να φαίνεται το ίδιο αξιωματική ακόμα και σε εκείνους οι οποίοι δεν είναι πλήρως ενημερωμένοι για τα εμπόδια που έπρεπε να ξεπεράσουν ή τους πενιχρούς πόρους στους οποίους μπορούσαν να βασιστούν.

Το γεγονός ότι μια Πίστη η οποία, πριν από δέκα χρόνια κλονίστηκε σοβαρά από την ξαφνική απώλεια ενός ασύγκριτου Κυρίου⁷, κατάφερε, μπροστά σε τρομερά εμπόδια, να διατηρήσει την ενότητά της, να αντισταθεί στη μοχθηρή επιδρομή των κακοθελητών της, να σωπάσει τους συκοφάντες της, να διευρύνει τη βάση της μακριά ορμώμενης διαχείρισής της και να υψώσει πάνω σε αυτήν θεσμούς οι οποίοι συμβολίζουν τα ιδανικά της για τη λατρεία και την υπηρεσία, θα πρέπει να αποτελεί επαρκή απόδειξη της αήττητης δύναμης με την οποία ο Παντοδύναμος επέλεξε να την προικίσει από τη στιγμή της έναρξής της.

Το γεγονός ότι η Υπόθεση, η οποία συνδέεται με το όνομα του Μπαχάολλα, τρέφεται από εκείνες τις κρυφές πηγές ουράνιας ισχύος τις οποίες καμία δύναμη ανθρώπινης προσωπικότητας όσο σαγηνευτική και αν είναι, δεν μπορεί να αντικαταστήσει· το γεγονός ότι η στήριξή της είναι αποκλειστικά στην μυστική εκείνη Πηγή με την οποία δεν μπορεί να συγκριθεί καμία εγκόσμια υπεροχή, είτε αυτή είναι πλούτος, φήμη ή μάθηση· το γεγονός ότι μεταδίδεται με τρόπους μυστηριώδεις και τελείως διαφορετικούς από τα πρότυπα που αποδέχεται

---

7. Master [σ.μ.]

η πλειοψηφία της ανθρωπότητας, θα γίνει, αν δεν είναι ήδη εμφανές, όλο και πιο φανερό καθώς προχωρά προς τις νέες κατακτήσεις στον αγώνα της για την πνευματική αναγέννηση της ανθρωπότητας.

Πράγματι, πώς θα μπορούσε, δίχως στήριξη από τις συμβουλές και τους πόρους των σοφών, των πλουσίων και των λογίων καθώς υπήρξε πάντοτε στη γενέτειρά της, να είχε επιτύχει να σπάσει τα δεσμά που την βάρυναν τη στιγμή της γέννησής της και να είχε αναδυθεί άθικτη από τις θύελλες που τάραζαν τη βρεφική της ηλικία, αν η ζωογονητική της πνοή δεν διεγειρέτο από εκείνο το πνεύμα που γεννάται από το Θεό και από το οποίο κάθε επιτυχία αναγκαστικά, οπουδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο επιχειρηθεί, τελικά εξαρτιέται;

Δεν είναι απαραίτητο να ανακαλέσω, ακόμη και στην πιο αδρή περιγραφή τους, τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες εκείνης της φοβερής τραγωδίας που σηματοδότησε τους πόνους γέννησης της αγαπημένης μας Πίστης, η οποία διαδραματίστηκε σε έναν τόπο πασίγνωστο για τον αχαλίνωτο φανατισμό του, για την απόλυτη άγνοια και την έκδηλη σκληρότητά του. Ούτε και χρειάζεται να μακρηγορήσω για την ανδρεία, το ανυπέβλητο σθένος που αφήφησε τους απάνθρωπους βασανιστές εκείνης της φυλής ή να τονίσω το πλήθος, ή να δώσω έμφαση στην αγνότητα της ζωής εκείνων που πέθαναν πρόθυμα ώστε να ζήσει και να ευημερήσει η Υπόθεσή τους. Ούτε είναι απαραίτητο να επιμείνουμε στην αγανάκτηση που προκάλεσαν αυτές οι θηριωδίες και τα συναισθήματα αμέριστου θαυμασμού που ανάβλυσαν στα στήθη αμέτρητων ανδρών και γυναικών, σε περιοχές απομακρυσμένες από τη σκηνή εκείνων των απεριγράπτων φρικαλεοτήτων. Αρκεί να πούμε ότι σε αυτούς τους ήρωες της πατρίδας του Μπαχάολλα απονεμήθηκε το ανεκτίμητο προνόμιο να σφραγίσουν με το αίμα της ζωής τους, τους πρώτους θριάμβους της αγαπημένης τους Πίστης και να ανοίξουν το δρόμο για την επερχόμενη νίκη της. Στο αίμα των αμέτρητων μαρτύρων της Περσίας φυτεύτηκε ο σπόρος της Θεϊκά ορισμένης Διαχείρισης η οποία, παρόλο που μεταφυτεύτηκε από το χώμα της γενέτειρας της, τώρα με την στοργική σας φροντίδα βλασταίνει μια νέα τάξη προορισμένη να σκιάσει όλη την ανθρωπότητα.

Η Συμβολή της Αμερικής στην Υπόθεση

Σπουδαία καθώς υπήρξαν τα επιτεύγματα και αλησμόνητες οι υπηρεσίες των πρωτοπόρων της ηρωικής εποχής της Υπόθεσης στην Περσία, η συνεισφορά την οποία οι πνευματικοί τους απόγονοι, οι Αμερικανοί πιστοί, οι ηρωικοί κατασκευαστές της οργανικής δομής της Υπόθεσης, κάνουν τώρα στην κατεύθυνση της ολοκλήρωσης του Σχε-

δίου που οφείλει να είναι προπομπός στην χρυσή εποχή της Υπόθεσης είναι το ίδιο αξιόλογο σε αυτή την κοπιαστική περίοδο της ιστορίας της. Τολμώ να πω ότι λίγοι, αν όχι κανείς, ανάμεσα σε αυτούς τους ευνοούμενους πρωτεργάτες και φύλακες της σύστασης της Πίστης του Μπαχάολλα έχουν συνειδητοποιήσει έστω και ελάχιστα τον κυρίαρχο ρόλο που προορίζεται να παίξει η Βόρεια Αμερικανική ήπειρος στο μελλοντικό προσανατολισμό της Υπόθεσής τους που αγκαλιάζει όλο τον κόσμο. Ούτε και κανένας αξιόλογος αριθμός ανάμεσά τους φαίνεται να έχει επαρκή επίγνωση της καταλυτικής επιρροής που ήδη ασκούν στη διεύθυνση και τη διαχείριση των υποθέσεών της.

Το Φεβρουάριο του 1917 ο Αμπντόλ-Μπαχά έγραψε: *«Η ήπειρος της Αμερικής είναι, στα μάτια του Ενός Αληθινού Θεού, ο τόπος όπου θα αποκαλυφθούν οι λαμπρότητες του φωτός Του, όπου τα μυστήρια της Πίστης Του θα ξεδιπλωθούν, όπου οι δίκαιοι θα διαμείνουν και οι ελεύθεροι θα συγκεντρώνονται».*

Το γεγονός ότι οι υποστηρικτές της Υπόθεσης του Μπαχάολλα, σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά, επιδεικνύουν όλο και περισσότερο την αλήθεια αυτής της βαρυσήμαντης δήλωσης είναι φανερό ακόμη και σε έναν απλό παρατηρητή που καταγράφει τις πολλαπλές υπηρεσίες τους, είτε μέσω των ατομικών τους ικανοτήτων είτε μέσω των συντονισμένων τους προσπαθειών. Οι φανερώσεις της αυθόρμητης αφοσίωσης που διέκρινε την ανταπόκρισή τους στις εκπεφρασμένες επιθυμίες του θανόντος Κυρίου⁸: η γενναιοδωρία με την οποία, σε περισσότερες από μια περιπτώσεις, εγέρθηκαν να προσφέρουν ένα χέρι βοήθειας στους άπορους και βασανισμένους ανάμεσα στους αδελφούς τους στην Περσία· το σφρίγος με το οποίο έχουν αντισταθεί στις αναίσχυντες επιθέσεις που εξαπέλυσαν με αυξανόμενη συχνότητα οι αμείλικτοι εχθροί, τόσο εκ των έσω όσο και από έξω· το παράδειγμα που έχει δώσει το σώμα των εθνικών τους αντιπροσώπων στα υπόλοιπα Συμβούλια για τη διάπλαση των οργάνων που είναι απαραίτητα για την αποτελεσματική εκτέλεση των συλλογικών τους καθηκόντων· η επιτυχημένη παρέμβαση εκ μέρους των διωγμένων συνεργατών τους στη Ρωσία· η ηθική υποστήριξη που έχουν προσφέρει στους Αιγυπτίους ομόθρησκούς τους κατά την πιο κρίσιμη φάση του αγώνα τους για την απελευθέρωση από τα δεσμά της Ισλαμικής ορθοδοξίας· οι ιστορικές υπηρεσίες που προσέφεραν εκείνοι οι απτόητοι πρωτοπόροι οι οποίοι, πιστοί στο κάλεσμα του Αμπντόλ-Μπαχά, εγκατέλειψαν τα σπίτια τους για να στυλώσουν την

8. Master [σ.μ.]

σημαία της Πίστης Του στις πιο απομακρυσμένες γωνίες του πλανήτη και, τέλος μα όχι έσχατο, η μεγαλοπρέπεια της αυτοθυσίας τους, που κορυφώθηκε με την ολοκλήρωση του μεγάλου οικοδομήματος του Μασριγól-Αζκάρ- αυτά ξεχωρίζουν το καθένα σαν μια εύγλωττη μαρτυρία του ακατανίκητου χαρακτήρα της πίστης που ο Μπαχάολλα έχει ανάψει στις καρδιές τους.

Ποιος μπορεί, ενώ συλλογίζεται ένα τόσο λαμπρό ιστορικό υπηρεσιών, να αμφιβάλλει ότι αυτοί οι πιστοί επιστάτες της λυτρωτικής χάρης του Θεού έχουν διαφυλάξει, αδιαίρετη και αναλλοίωτη, την ανεκτίμητη κληρονομιά που ανέλαβαν; Μπορεί κανείς ορθά να διερωτηθεί: δεν προσέγγισαν άραγε, με τρόπους που μόνο οι μελλοντικοί ιστορικοί θα καταδεικνύουν, το υψηλό πρότυπο το οποίο χαρακτήριζε τις πράξεις αλησμόνητης δόξας που κατόρθωσαν οι προγενέστεροί τους;

Όχι με τους υλικούς πόρους που τα μέλη αυτής της νηπιακής κοινότητας μπορούν τώρα να κινήσουν για βοήθεια· ούτε με την αριθμητική δύναμη των σημερινών της υποστηρικτών· ούτε και με άμεσα απτά οφέλη που μπορούν οι οπαδοί της προς το παρόν να προσφέρουν στο πλήθος των απόρων και των αποκαρδιωμένων ανάμεσα στους συμπολίτες τους, πρέπει να εξεταστούν οι δυνατότητές της ή να καθοριστεί η αξία της. Πουθενά αλλού παρά στην αγνότητα των αντιλήψεών της, στο μεγαλείο των υποδειγμάτων της, στην ακεραιότητα των νόμων της, στην λογικότητα των ισχυρισμών της, στην περιεκτικότητα της προοπτικής της, στην παγκοσμιότητα του προγράμματός της, στην ελαστικότητα των θεσμών της, στη ζωή των ιδρυτών της, στον ηρωισμό των μαρτύρων της και στην μεταμορφωτική δύναμη της επιρροής της, θα πρέπει ο απροκατάληπτος παρατηρητής να αναζητήσει να εξεύρει το αληθινό κριτήριο που μπορεί να τον καθιστά ικανό να εννοήσει τα μυστήριά της ή να εκτιμήσει την αρετή της.

Η Παρακμή της Θνητής Εξουσίας

Πόσο άδικο, πόσο ασυνάρτητο να διακινδυνεύσει κανείς οποιαδήποτε σύγκριση ανάμεσα στην αργή και σταδιακή σταθεροποίηση της Πίστης που κηρύχθηκε από τον Μπαχάολλα και σε εκείνα τα ανθρωπίνως κατασκευασμένα κινήματα τα οποία, έχοντας ως αφετηρία τους ανθρώπινους πόθους και επικεντρώνοντας τις ελπίδες τους στην θνητή εξουσία, οπωσδήποτε θα παρακμάσουν και θα χαθούν αναπόφευκτα! Πηγάζοντας από τον περιορισμένο νου, γέννημα ανθρωπίνης φαντασίας και συχνά όντας προϊόν κακό-μελετημένων σχεδίων, τέτοια κινήματα πετυχαίνουν, λόγω της καινοτομίας τους, της έλξης

που εξασκούν στα κατώτερα ένστικτα του ανθρώπου και της εξάρτησης τους από τους πόρους ενός φιλοχρήματου κόσμου, να θαμπώσουν για λίγο διάστημα τα μάτια των ανθρώπων, μόνο για να βυθιστούν τελικά από τα ύψη της μετεωρικής τους καριέρας στο σκοτάδι της λήθης, διαλυμένοι από τις ίδιες δυνάμεις που είχαν συμβάλει στη δημιουργία τους.

Αυτό δεν συμβαίνει όμως με την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα. Γεννημένη σε ένα περιβάλλον τρομακτικής απαθλίωσης, βλασταίνοντας σε μια γη διαποτισμένη από αιώνια διαφθορά, μίσος και προκατάληψη, διδάσκοντας αρχές ασυμβίβαστες με τα αποδεκτά πρότυπα της εποχής και αντιμέτωπη από την αρχή με την αμείλικτη έχθρα της κυβέρνησης, της εκκλησίας και του λαού, αυτή η αναπτυσσόμενη Πίστη του Θεού, χάρη της θείας ισχύος με την οποία έχει προικιστεί, επέτυχε, σε λιγότερο από εννέα δεκαετίες, να απελευθερωθεί από τις επιφέροντες πληγή αλυσίδες της Ισλαμικής κυριαρχίας, να διακηρύξει την αυτάρκεια των ιδανικών της και την ανεξάρτητη ακεραιότητα των νόμων της, να τοποθετήσει το λάβαρό της σε περισσότερο από σαράντα των πιο εξελιγμένων χωρών του κόσμου, να εδραιώσει τους προμαχώνες της σε τόπους πέρα από τις πιο μακρινές θάλασσες, να εγκαινιάσει τα θρησκευτικά της οικοδομήματα στην καρδιά της Ασιατικής και Αμερικάνικης ηπείρου, να πείσει δύο από τις πιο ισχυρές κυβερνήσεις της Δύσης να επικυρώσουν τα απαραίτητα όργανα για τις διοικητικές της δραστηριότητες, να λάβει από βασιλικό πρόσωπο φόρο τιμής για την υπεροχή των διδασκαλιών της και τέλος, να θέσει υπ' όψη των αντιπροσώπων του ανώτατου Δικαστηρίου στον πολιτισμένο κόσμο, την προσφυγή της και να διασφαλίσει από τα μέλη του έγγραφες διαβεβαιώσεις που είναι ισοδύναμες με έμμεση αναγνώριση της θρησκευτικής της ιδιότητας και με ρητή δήλωση του δίκαιου της υπόθεσής της.

Παρόλο που η ισχύ της ως κοινωνική δύναμη ίσως φαίνεται ακόμη περιορισμένη, και παρόλο που μπορεί να είναι εμφανής η παρούσα αναποτελεσματικότητα του οικουμενικού της προγράμματος, εμείς, οι οποίοι παραμένουμε ταυτισμένοι με το ευλογημένο της όνομα, δεν μπορούμε παρά να θαυμάζουμε το μέγεθος των επιτευγμάτων της συγκρίνοντας τα και μόνο με τις περιορισμένες επιτεύξεις που σημάδεψαν την άνοδο των Θείων Αποκαλύψεων του παρελθόντος. Που αλλού, αν όχι στην Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, μπορεί ένας αμερόληπτος σπουδαστής της συγκριτικής θρησκευσιολογίας να εντοπίσει παραδείγματα μιας αξίωσης τόσο θαυμάσιας όσο αυτής που προέβαλε ο Δημιουργός αυτής της Πίστης, εχθρών τόσο ανελέητων όσο εκεί-

νοι που αντιμετώπισε, μιας αφοσίωσης πιο υπέροχης από εκείνη που Αυτός άναψε, μιας ζωής τόσο γεμάτης από γεγονότα και τόσο συναρπαστικής όσο αυτή που Εκείνος έζησε; Έχουν ο Χριστιανισμός ή το Ισλάμ ή οποιαδήποτε προγενέστερη Θεία Αποκάλυψη, προσφέρει παραδείγματα τέτοιου συνδυασμού θάρρους και μετριοπάθειας, τέτοιας μεγαλοψυχίας και δύναμης, ευρείας αντίληψης και πίστης, όσο αυτών που χαρακτήρισαν την διαγωγή των ηρώων της Πίστης του Μπαχά-ολλα; Που αλλού βρίσκουμε αποδείξεις μιας μεταμόρφωσης τόσο γρήγορης, τόσο ολοκληρωμένης και τόσο ξαφνικής όσο αυτές που ισχύουν στη ζωή των αποστόλων του Μπαμπ; Λίγες, πράγματι, είναι οι καταγεγραμμένες περιπτώσεις σε οποιοδήποτε αυθεντικό χρονικό των θρησκειών του παρελθόντος μιας αυταπάρνης τόσο ολοκληρωτικής, μιας εντελέχειας τόσο σταθερής, μιας μεγαλοψυχίας τόσο ευγενικής, μιας πίστης τόσο ασυμβίβαστης όσο εκείνες που υπήρξαν μαρτυρίες για το χαρακτήρα εκείνης της αθάνατης ομάδας η οποία παραμένει ταυτισμένη με αυτή τη Θεία Αποκάλυψη- τη πιο πρόσφατη και πιο επιβλητική φανέρωση της αγάπης και της παντοδυναμίας του Πανίσχυρου!

Αντίθεση με τις Θρησκείες του Παρελθόντος

Μπορούμε να ψάχνουμε μάταια στις καταγραφές της πρώιμης απαρχής οποιασδήποτε αναγνωρισμένης θρησκείας του παρελθόντος για επεισόδια τόσο συγκινητικά στις λεπτομέρειές τους ή τόσο εκτεταμένα στις συνέπειές τους όσο αυτά που λαμπρύνουν τις σελίδες της ιστορίας αυτής της Πίστης. Οι σχεδόν απίστευτες συνθήκες που συνόδευσαν τον μαρτυρικό θάνατο εκείνου του νεαρού Πρίγκιπα της Δόξας· οι δυνάμεις της βαρβαρικής καταστολής που ακολούθως απελευθέρωσε αυτή η τραγωδία· οι εκδηλώσεις ανυπέβλητου ηρωισμού που προκάλεσε· οι παροτρύνσεις και οι προειδοποιήσεις που ξεχύθηκαν από την πένα του Θείου Φυλακισμένου στις Επιστολές Του προς τους άρχοντες της Εκκλησίας και τους μονάρχες και κυβερνήτες του κόσμου· η απτόητη αφοσίωση με την οποία οι αδελφοί μας μάχονται τις δυνάμεις της θρησκευτικής ορθοδοξίας στις Μουσουλμανικές χώρες – αυτά μπορούν να θεωρηθούν ως τα πιο ξεχωριστά χαρακτηριστικά αυτού που ο κόσμος θα αναγνωρίσει ως το μεγαλύτερο δράμα στην πνευματική ιστορία της ανθρωπότητας.

Δεν χρειάζεται να ενθυμίσω, σχετικά με αυτό, τα δυσμενή επεισόδια που έχουν, ομολογουμένως και σε πολύ μεγάλη έκταση, τραυματίσει τη πρώιμη ιστορία τόσο του Ιουδαϊσμού όσο και του Ισλάμ. Ούτε είναι απαραίτητο να τονίσω την καταστρεπτική επίδραση των υπερ-

βολών, των αντιζηλιών και διαιρέσεων, των εκρήξεων φανατισμού και τις πράξεις αγνωμοσύνης που συσχετίζονται με την πρώιμη ανάπτυξη του λαού του Ισραήλ και με την πολεμική σταδιοδρομία των αδίστακτων πρωτοπόρων της Πίστης του Μωάμεθ.

Θα ήταν αρκετό για το σκοπό μου να επιστήσω την προσοχή στο μεγάλο αριθμό εκείνων οι οποίοι, στους δύο πρώτους αιώνες της Χριστιανικής εποχής, «αγόρασαν μια ατιμωτική ζωή προδίδοντας τις ιερές Γραφές στα χέρια των απίστων»⁹, στη σκανδαλώδη συμπεριφορά εκείνων των επισκόπων που με αυτόν τον τρόπο στιγματίστηκαν ως προδότες· στην έριδα της Αφρικάνικης Εκκλησίας· στην σταδιακή διήθηση των αρχών της Μιθραϊκής λατρείας, της Αλεξανδρινής σχολής σκέψης, των διδαγμάτων του Ζωροαστρισμού και της Ελληνικής φιλοσοφίας, στο Χριστιανικό δόγμα· καθώς και στην υιοθέτηση από τις εκκλησίες της Ελλάδας και της Ασίας των θεσμών των επαρχιακών συνόδων ενός προτύπου το οποίο δανείστηκαν από αντιπροσωπευτικά συμβούλια των αντίστοιχων χωρών τους.

Πόσο μεγάλη ήταν η επιμονή με την οποία οι Εβραίοι προσήλυτες ανάμεσα στους πρώτους Χριστιανούς προσκολλούνταν στην εθιμοτυπία των προγόνων τους και πόσο ένθερμος ήταν ο ζήλος τους να την επιβάλλουν στους μη Εβραίους! Δεν ήταν άραγε οι πρώτοι δεκαπέντε επίσκοποι της Ιερουσαλήμ όλοι τους Εβραίοι που είχαν κάνει περιτομή, και το ποίμνιο το οποίο ηγούντο δεν είχε ενώσει τους νόμους του Μωϋσή με το δόγμα του Χριστού; Δεν είναι γεγονός ότι όχι παραπάνω από ένα εικοστό των υποτελών της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είχαν καταταχθεί κάτω από το λάβαρο του Χριστού πριν την μεταστροφή του Κωνσταντίνου; Δεν ήταν η καταστροφή του Ναού στην πόλη της Ιερουσαλήμ, και της κοινής θρησκείας των Εβραίων, έντονα αισθητή από τους λεγόμενους Ναζαρηνούς, οι οποίοι επέμεναν, για πάνω από έναν αιώνα, στην εφαρμογή του Μωσαϊκού Νόμου;

Πόσο ανάγλυφη είναι η αντίθεση όταν θυμόμαστε, υπό το φως των προαναφερθέντων γεγονότων, τον αριθμό εκείνων των οπαδών του Μπαχάολλα οι οποίοι, στην Περσία και στις γειτονικές της χώρες, είχαν καταταχθεί την ώρα της αποβίωσής Του ως πεπεισμένοι υποστηρικτές της Πίστης Του! Πόσο ενθαρρυντικό να παρατηρούμε την απarέγκλιτη αφοσίωση με την οποία οι γενναίοι οπαδοί Του φρουρούν την αγνότητα και την ακεραιότητα των σαφών και ξεκάθαρων διδασκαλιών Του! Πόσο αναπτερώνει το θέαμα εκείνων οι οποίοι μάχονται εναντίων των δυνάμεων μιας σταθερά περιχαρακωμένης ορ-

9. Decline and Fall of the Roman Empire, Edward Gibbon [σ.μ.].

θοδοξίας στον αγώνα τους να απελευθερώσουν εαυτούς από τα δεσμά ενός ξεπερασμένου δόγματος! Πόσο εμπνέει η διαγωγή εκείνων των Μουσουλμάνων οπαδών του Μπαχάολλα οι οποίοι βλέπουν, όχι με θλίψη ή απάθεια, αλλά με αισθήματα φανεράς ικανοποίησης, την δίκαια τιμωρία την οποία ο Παντοδύναμος έχει επιβάλλει στους δίδυμους θεσμούς του Σουλτανάτου και του Χαλιφάτου, τους κινητήρες του δεσποτισμού και ορκισμένους εχθρούς της Υπόθεσης του Θεού!

Η Θεμελιώδης Αρχή της Θρησκευτικής Αλήθειας

Εντούτοις, ας μην παρεξηγήσει κανείς το σκοπό μου. Η Αποκάλυψη, της οποίας ο Μπαχάολλα είναι η πηγή και το κέντρο, δεν ακυρώνει καμία από τις θρησκείες οι οποίες έχουν προηγηθεί από αυτήν, ούτε αποπειράται έστω και κατ' ελάχιστο να διαστρεβλώσει τα χαρακτηριστικά τους ή να μειώσει την αξία τους. Αποκηρύσσει κάθε πρόθεση υποβιβασμού οποιουδήποτε από τους Προφήτες του παρελθόντος ή ακρωτηριασμού της αιώνιας αλήθειας των διδασκαλιών τους. Δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να συγκρουστεί με το πνεύμα που ζωογονεί τις αξιώσεις τους, ούτε επιζητά να υπονομεύσει τη βάση της υποταγής οποιουδήποτε ανθρώπου στην υπόθεσή τους. Ο δηλωθείς και ο πρωταρχικός της σκοπός είναι να καταστήσει ικανό κάθε οπαδό αυτών των Θρησκειών να λάβει μια βαθύτερη γνώση της θρησκείας με την οποία ταυτίζεται και να αποκτήσει μια πιο ξεκάθαρη αντίληψη του σκοπού της. Δεν είναι ούτε εκλεκτική στην παρουσίαση των αληθειών της, ούτε αλαζονική στην επιβεβαίωση των αξιώσεών της. Οι διδασκαλίες της περιστρέφονται γύρω από τη βασική αρχή ότι η θρησκευτική αλήθεια δεν είναι απόλυτη αλλά σχετική, ότι η Θεία Αποκάλυψη είναι προοδευτική, όχι οριστική. Ξεκάθαρα και χωρίς την παραμικρή επιφύλαξη, κηρύσσει όλες τις υφιστάμενες θρησκείες θεϊκές στην προέλευσή τους, ταυτόσημες στους σκοπούς τους, συμπληρωματικές στις λειτουργίες τους, συνεχόμενες στην πρόθεσή τους, ουσιώδεις στην αξία τους για την ανθρωπότητα.

Ο Μπαχάολλα στο Βιβλίο της Βεβαιότητας βεβαιώνει ότι, «Όλοι οι Προφήτες του Θεού κατοικούν στον ίδιο ναό, πετούν στον ίδιο ουρανό, κάθονται στον ίδιο θρόνο, προφέρουν τον ίδιο λόγο και διακηρύσσουν την ίδια Πίστη». Από την «αρχή που δεν έχει αρχή», αυτοί οι Εκφραστές της Ενότητας του Θεού και οι Αγωγοί του ακατάπαυστου λόγου Του έχουν εκπέμψει το φως της αόρατης Ωραιότητας πάνω στην ανθρωπότητα και θα συνεχίσουν μέχρι το «τέλος που δεν έχει τέλος» να παρέχουν νέες φανερώσεις της ισχύος Του και επιπλέον εμπειρίες της ασύλληπτης δόξας Του. Ο ισχυρισμός ότι κάποια συγκεκριμένη

θρησκεία είναι η τελευταία, ότι «κάθε Αποκάλυψη έχει τελειώσει, ότι οι πύλες του Θεού ελέους έχουν κλείσει, ότι από τις χαραυγές της αιώνιας αγιότητας κανένας Ήλιος δε θα ανατείλει ξανά, ότι ο Ωκεανός της παντοτινής χάρις έχει για πάντα ακινητοποιηθεί και ότι έξω από το Ναό της πανάρχαιας δόξας οι Αγγελιοφόροι του Θεού έχουν πάψει να φανερώνονται» θα ήταν πραγματικά τίποτε λιγότερο από απόλυτη βλασφημία.

«Διαφέρουν μόνο στην ένταση της αποκάλυψής τους και τη συγκριτική δύναμη του φωτός τους», εξηγεί ο Μπαχάολλα στην ίδια επιστολή. Και αυτό, όχι λόγω κάποιας εγγενούς αδυναμίας οποιουδήποτε από αυτούς να φανερώσει σε μεγαλύτερο βαθμό τη δόξα του Μηνύματος με το οποίο είχε επιφορτιστεί, αλλά εξαιτίας της ανωριμότητας και της αν-ετοιμότητας της εποχής στην οποία έζησε, να αντιληφθεί και να αφομοιώσει τις πλήρεις δυνατότητες που ενυπήρχαν σε εκείνη την Πίστη.

Ο Μπαχάολλα εξηγεί: «Γνώριζε με βεβαιότητα ότι σε κάθε Μήνυμα το φως της Θείας Αποκάλυψης προσφερόταν στους ανθρώπους σε ίση αναλογία με την πνευματική τους ικανότητα. Κοίταξε τον ήλιο. Πόσο ανίσχυρες είναι οι ακτίνες του τη στιγμή που εμφανίζεται στον ορίζοντα. Πόσο βαθμιαία αυξάνεται η θερμότητα και η δύναμή του όσο πλησιάζει το ζενίθ του, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα σε όλα τα δημιουργήματα να προσαρμοστούν στην αυξανόμενη ένταση του φωτός του. Πόσο σταθερά βαίνει προς τη δύση του μέχρι να βασιλέψει. Αν φανέρωνε ξαφνικά τη λανθάνουσα ενέργειά του, θα προκαλούσε αναμφίβολα βλάβη σ' όλα τα δημιουργήματα... Παρόμοια, αν ο Ήλιος της Αλήθειας αποκάλυπτε ξαφνικά στα πρώτα στάδια της φανέρωσής του, όλη τη δύναμη με την οποία τον προίκισε η πρόνοια του Παντοδύναμου, η γη της ανθρώπινης αντίληψης θα έλιωνε και θα αφανιζόταν διότι οι καρδιές των ανθρώπων δε θα άντεχαν την ένταση της αποκάλυψής του, ούτε θα μπορούσαν να αντανακλούν την ακτινοβολία του φωτός του. Απεγνωσμένες και καταβεβλημένες, θα έπαυαν να υπάρχουν».

Για αυτό το λόγο και μόνο, εκείνοι που έχουν αναγνωρίσει το Φως του Θεού σε αυτή την εποχή, δεν ισχυρίζονται ότι η Αποκάλυψη με την οποία ταυτίζονται είναι η τελευταία, ούτε προσάπτουν στην Πίστη την οποία έχουν ασπαστεί, δυνάμεις και ιδιότητες που είναι εγγενώς ανώτερες ή ουσιαστικά διαφορετικές από εκείνες που έχουν χαρακτηρίσει όλα τα θρησκευτικά συστήματα που της προηγήθηκαν.

Δεν υπαινίσσεται μήπως ο Ίδιος ο Μπαχάολλα, την προοδευτικότητα της Θείας Αποκάλυψης και τους περιορισμούς τους οποίους μια ανεξιχνίαστη Σοφία έχει επιλέξει να επιβάλλει πάνω σε Αυτόν; Τί

άλλο μπορεί να υπονοεί αυτό το αποσπάσιμα από τα Απόκρυφα Λόγια, αν όχι ότι Αυτός που το αποκάλυψε απέρριψε την οριστικότητα για την Αποκάλυψη που Του εμπιστεύθηκε ο Παντοδύναμος; «Ω Υιέ της Δικαιοσύνης! Κατά τη διάρκεια της νύχτας η ωραιότητα της αθάνατης Ύπαρξης κατέφυγε από τα σμαραγδένια ύψη της πίστης στο Σαντρατολ-Μονταχά και έκλαψε τόσο γοερά που το ουράνιο Πλήθος και οι κάτοικοι των ουρανίων βασιλείων οδύρονταν με το θρήνο Της. Οπότε έγινε η ερώτηση, προς τι ο κλαυθμός και ο οδυρμός; Αυτή αποκρίθηκε: Όπως μου ζητήθηκε περίμενα γεμάτη προσμονή πάνω στο λόφο της πίστης, αλλά δεν εισέπνευσα την ευωδία της αφοσίωσης από εκείνους που κατοικούν στη γη. Τότε αφού κλήθηκα να επιστρέψω αντίκρισα, ιδού, μερικά περιστέρια της αγιότητας να βασανίζονται φριχτά στα νύχια των θηρίων της γης. Οπότε η Παρθένος του Ουρανού έσπευσε άσκηπη και λαμπερή από τη μυστική Της κατοικία και ρώτησε τα ονόματά τους και όλα αναφέρθηκαν εκτός από ένα. Και όταν παροτρύνθηκε, προφέρθηκε το πρώτο γράμμα απ' αυτό, οπότε οι κάτοικοι των ουρανίων θαλάμων ξεχύθηκαν από τη δοξασμένη κατοικία τους. Και ενώ προφερόταν το δεύτερο γράμμα έπεσαν όλοι κάτω στη σκόνη. Εκείνη τη στιγμή μια φωνή ακούστηκε από τα άδυτα του αδύτων: “Ως εδώ και μη παρέκει”. Αληθινά, είμαστε μάρτυρες των όσων έχουν πράξει και πράττουν τώρα».

«Η Αποκάλυψη της οποίας είμαι ο φορέας», δηλώνει ο Μπαχάολλα κατηγορηματικά, «έχει προσαρμοστεί στην πνευματική δεκτικότητα και ικανότητα της ανθρωπότητας· διαφορετικά, το Φως που λάμπει μέσα μου δεν μπορεί ούτε να αυξηθεί ούτε να ελαττωθεί. Οτιδήποτε φανερώνω δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από το μέτρο της Θείας δόξας την οποία ο Θεός με έχει διατάξει να φανερώσω».

Αν το Φως, το οποίο διαχέεται τώρα πάνω σε μια όλο και πιο δεκτική ανθρωπότητα με μια λάμψη που δείχνει να επισκιάζει την ακτινοβολία τέτοιων θριάμβων όπως αυτούς που επιτέλεσαν οι δυνάμεις της θρησκείας σε προηγούμενες ημέρες· αν τα σημάδια και τα δείγματα που προκήρυξαν την έλευσή του υπήρξαν, από πολλές απόψεις, μοναδικά στα χρονικά των προηγούμενων Αποκαλύψεων· αν οι οπαδοί του φανέρωσαν γνωρίσματα και ιδιότητες απaráμιλλες στην πνευματική ιστορία της ανθρωπότητας· αυτά πρέπει να αποδοθούν όχι στην ανώτερη αξία που μπορεί να κατέχει η Πίστη του Μπαχάολλα, σαν μια Αποκάλυψη μεμονωμένη και ξένη από κάθε προηγούμενη Θεία Αποκάλυψη, αλλά θα πρέπει να θεωρηθούν και να ερμηνευτούν περισσότερο σαν ένα αναπόφευκτο αποτέλεσμα των δυνάμεων που έχουν μετατρέψει την παρούσα εποχή σε μια εποχή απεριόριστα πιο

προηγμένη, πιο δεκτική και πιο επίμονη να λάβει μια πιο άφθονη Θεϊκή Καθοδήγηση από ό,τι έχει παραχωρηθεί μέχρι τώρα στην ανθρωπότητα.

Η Ανάγκη για μια Νέα Αποκάλυψη

Πολυαγαπημένοι φίλοι: ποιος συλλογισμένος την ανημποριά, τους φόβους και την δυστυχία της ανθρωπότητας αυτή την ημέρα, μπορεί να αμφισβητήσει την ανάγκη για μια νέα φανέρωση της αναζωογονητικής δύναμης της λυτρωτικής αγάπης και καθοδήγησης του Θεού; Ποιος μπορεί, ενώ μαρτυρά από τη μια την καταπληκτική πρόοδο που έχει επιτευχθεί στο πεδίο της ανθρώπινης γνώσης, της δύναμης, της ικανότητας και της εφευρετικότητας, και παρατηρεί από την άλλη τον πρωτοφανή χαρακτήρα των δυστυχιών που προσβάλλουν και τους κινδύνους που περιστοιχίζουν τη σημερινή κοινωνία, να είναι τόσο τυφλός που να αμφιβάλλει ότι ήρθε πλέον η ώρα για την έλευση μιας νέας Αποκάλυψης, για την επαναδιατύπωση του Θεϊκού Σκοπού και την επακόλουθη αναγέννηση εκείνων των πνευματικών δυνάμεων που έχουν, σε καθορισμένα διαστήματα, αποκαταστήσει την τύχη της ανθρώπινης κοινωνίας; Η ίδια η δράση των κόσμο-ενωτικών δυνάμεων που λειτουργούν την εποχή αυτή δεν επιβάλλει άραγε ότι Αυτός που είναι ο Φορέας του Μηνύματος του Θεού την ημέρα αυτή θα πρέπει όχι μόνο να επαναβεβαιώσει το ίδιο εκείνο ύψιστο πρότυπο ατομικής συμπεριφοράς που διδάχθηκε επανειλημμένως από τους Προφήτες που προηγήθηκαν αλλά και να ενσωματώσει στην έκκλησή Του προς όλες τις κυβερνήσεις και τους λαούς, τα ουσιώδη εκείνου του κοινωνικού κώδικα, εκείνης της Θεϊκής Οικονομίας, τα οποία πρέπει να καθοδηγούν τις συντονισμένες προσπάθειες της ανθρωπότητας για την εδραίωση εκείνης της περιλαμβάνουσας όλους ομοσπονδίας η οποία μέλλεται να σηματοδοτεί την έλευση της Βασιλείας του Θεού επί της γης;

Επομένως δεν θα μπορούσε άραγε, αναγνωρίζοντας –όπως κάνουμε εμείς- την ανάγκη για μια τέτοια αποκάλυψη της λυτρωτικής δύναμης του Θεού, να διαλογιστούμε πάνω στο υπέρτατο μεγαλείο του Συστήματος που ξεδιπλώθηκε από το χέρι του Μπαχάολλα σε αυτή την ημέρα; Δεν θα μπορούσε να κάνουμε μια παύση, αν και υπό πίεση, από τις καθημερινές ασχολίες τις οποίες αναγκαστικά επιφέρει το διαρκώς αυξανόμενο φάσμα των διοικητικών δραστηριοτήτων της Πίστης Του, για να συλλογιστούμε πάνω στον ιερό χαρακτήρα των ευθυνών που έχουμε το προνόμιο να επωμιστούμε;

Η Στάθμη του Μπαμπ

Η υπεροχή αυτής της Αποκάλυψης δεν βρίσκεται μόνο στο χαρακτήρα της αποκάλυψης του Μπαχάολλα, όσο θαυμάσια και αν είναι η αξιώσή Του. Γιατί ανάμεσα στα διακριτά γνωρίσματα της Πίστης Του υπερέχει, σαν μια περαιτέρω απόδειξη της μοναδικότητάς της, η θεμελιώδης αλήθεια ότι στο άτομο του Προδρόμου του, του Μπαμπ, κάθε οπαδός του Μπαχάολλα αναγνωρίζει όχι απλώς έναν εμπνευσμένο ευαγγελιστή αλλά μια άμεση Φανέρωση του Θεού. Είναι η αμετάβλητη πεποίθησή τους ότι, ανεξάρτητα από το πόσο σύντομη ήταν η διάρκεια της Θείας Αποστολής Του και πόσο βραχεία η περίοδος της λειτουργίας των νόμων Του, ο Μπαμπ είχε προικιστεί με μια δύναμη όμοια της οποίας, με την πρόνοια του Παντοδύναμου, κανείς ιδρυτής οποίας προηγούμενης θρησκείας, δεν είχε επιτραπεί να κατέχει. Ότι δεν ήταν απλώς ο προάγγελος της Αποκάλυψης του Μπαχάολλα, ότι ήταν κάτι παραπάνω από μια θείκιά εμπνευσμένη προσωπικότητα, ότι ήταν δική Του η στάθμη μιας ανεξάρτητης, αυτόνομης Φανέρωσης του Θεού, επιδεικνύεται πλήρως από τον Ίδιο, επιβεβαιώνεται με καταφανείς όρους από τον Μπαχάολλα και τέλος πιστοποιείται από τη Συνθήκη και Διαθήκη του Αμπντόλ-Μπαχά.

Πουθενά, παρά μόνο στο Βιβλίο της Βεβαιότητας, την αριστοτεχνική έκθεση, από τον Μπαχάολλα, της μοναδικής ενοποιητικής αλήθειας στο υπόβαθρο όλων των Αποκαλύψεων του παρελθόντος, δεν αποκομίζουμε μια σαφέστερη κατανόηση της ικανότητας εκείνων των εγγενών δυνάμεων σ' εκείνη τη Προπορευμένη Φανέρωση με την οποία η δική Του Πίστη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη. Αναπτύσσοντας την ανεξιχνίαστη έννοια των σημείων και των ενδείξεων που έχουν συνοδέψει την Αποκάλυψη που διακηρύχθηκε από τον Μπαμπ, τον υποσχέμένο, Καΐμ, ο Μπαχάολλα ανακαλεί αυτά τα προφητικά λόγια: «*Η γνώση είναι είκοσι επτά γράμματα. Όλα όσα οι Προφύτες έχουν αποκαλύψει αποτελούν δύο γράμματα από αυτά. Κανένας άνθρωπος μέχρι τώρα δεν έχει γνωρίσει περισσότερα απ' αυτά τα δύο γράμματα. Αλλά όταν εγερθεί ο Καΐμ, θα φανερώσει τα υπόλοιπα είκοσι και πέντε γράμματα*». «*Παρατήρησε*», προσθέτει ο Μπαχάολλα, «*πόσο μεγάλη και υψηλή είναι η στάθμη Του!*» Επιπλέον λέει, «*Την Αποκάλυψή Του, οι Προφύτες του Θεού, οι άγιοι και οι εκλεκτοί Του, είτε δεν την έχουν πληροφορηθεί ή ακολουθώντας την ανεξιχνίαστη Εντολή του Θεού, δεν την έχουν αποκαλύψει*».

Εντούτοις, αν και είναι απεριόριστα εξυψωμένη η στάθμη του Μπαμπ και υπήρξαν εκπληκτικά τα γεγονότα που σηματοδότησαν την έλευση της Υπόθεσής Του, μια τέτοια θαυμαστή Αποκάλυψη δεν

μπορεί παρά να χωριά μπροστά στην ακτινοβολία εκείνης της Σφαίρας ανυπέβλητης λάμψης της Οποίας την ανατολή Αυτός προείπε και της οποίας την ανωτερότητα αναγνώρισε πρόθυμα. Δεν μένει παρά να στραφούμε στις γραφές του Ίδιου του Μπαμπ για να εκτιμήσουμε την σπουδαιότητα εκείνης της Πεμπτουσίας του Φωτός της οποίας Αυτός, με όλη τη μεγαλοπρέπεια της δύναμής Του, ήταν μόνο ο ταπεινός και εκλεκτός προάγγελος.

Πολλές φορές, ο Μπαμπ ομολογεί, με ζωηρή και ξεκάθαρη γλώσσα, τον έξοχο χαρακτήρα μιας Πίστης προορισμένης να φανερωθεί μετά από Αυτόν και να διαδεχθεί την Υπόθεσή Του. Αυτός βεβαιώνει στο Περσικό Μπαγιάν, το κύριο και καλά διαφυλαγμένο θησαυροφυλάκιο των Νόμων του, ότι: *«Ο σπόρος που συγκρατεί μέσα του τις ικανότητες της Αποκάλυψης που πρόκειται να έρθει είναι προικισμένος με μια δύναμη ανώτερη από τις συνδυασμένες δυνάμεις όλων εκείνων που Με ακολουθούν»*. Ο Μπαμπ επανειλημμένα διακηρύσσει στις Γραφές Του: *«Από όλες τις τιμές που έχω αποδώσει σε Εκείνον ο Οποίος πρόκειται να έρθει μετά από Μένα, η μεγαλύτερη είναι αυτή, η γραπτή Μου ομολογία, ότι κανένας λόγος δικός Μου δεν μπορεί να περιγράψει Εκείνον όπως αρμόζει, ούτε και καμία αναφορά σε Αυτόν στο Βιβλίο Μου, το Μπαγιάν, μπορεί να τιμήσει δεόντως την Υπόθεσή Του»*. Απευθυνόμενος στον Σεγιέντ Γιαχιά –ι-Νταραμπί, που επονομάστηκε Βαχίντ, ο πιο μορφωμένος και πιο ισχυρός ανάμεσα στους πιστούς Του, λέγει: *«Μα τη δικαιοσύνη Εκείνου η δύναμη του Οποίου κάνει το σπόρο να βλαστήσει και ο Οποίος εμφυσά το πνεύμα της ζωής σε όλα τα πράγματα, αν με βεβαίωναν ότι την ημέρα της Φανέρωσής Του εσύ θα Τον αρνηθείς, θα σε αποκήρυττα χωρίς δισταγμό και θα απέρριπτα την πίστη σου... Αν πάλι μου έλεγαν ότι ένας Χριστιανός, ο οποίος δεν υποτάσσεται στην Πίστη Μου, θα πιστέψει σε Αυτόν, θα τον θεωρούσα σαν την ίδια την κόρη του οφθαλμού Μου»*.

Η Διάχυση της Θείας Χάρης

Ο Ίδιος ο Μπαχάολλα επιβεβαιώνει: *«Αν όλοι οι λαοί του κόσμου στολιστούν με τις δυνάμεις και τις ιδιότητες προορισμένες για τα Γράμματα του Ζώντος, τους επίλεκτους μαθητές του Μπαμπ, η στάθμη των οποίων είναι δέκα χιλιάδες φορές πιο ένδοξη από οποιαδήποτε άλλη που κατέκτησαν οι απόστολοι του παρελθόντος, και αν αυτοί, καθένας τους και όλοι, διστάσουν, έστω εν ριπή οφθαλμού, να αναγνωρίσουν το Φως της Αποκάλυψής Μου, η πίστη τους δεν θα είναι ωφέλιμη και θα συγκαταλεχτούν μεταξύ των απίστων»*. Γράφει επίσης: *«Είναι τόσο πελώρια η διάχυση της Θείας χάρης σε αυτή την Αποκάλυψη ώστε αν*

θνητά χέρια μπορούσαν να είναι αρκετά γοργά καταγράφοντας τους, μέσα στο διάστημα μιας ημέρας και μιας νύχτας, θα έρεαν τόσο στίχοι όσοι ισοδυναμούν με ολόκληρο το Περσικό Μπαγιάν».

Τέτοια είναι, πολυαγαπημένοι φίλοι, η διάχυση της ουράνιας χάρις που χορηγεί ο Παντοδύναμος σε αυτή την εποχή, σε αυτόν τον φωτισμένο αιώνα! Στεκόμαστε πολύ κοντά σε μια τόσο κολοσσιαία Αποκάλυψη για να προσδοκούμε τώρα, στον πρώτο αιώνα της εποχής της, να φτάσουμε σε μια δίκαιη εκτίμηση της υπερκείμενης μεγαλοπρέπειας της, των απεριόριστων δυνατοτήτων της, της υπερβατικής της ωραιότητας. Παρά τον μικρό μας αριθμό τώρα, όσο περιορισμένη και αν είναι οι δυνατότητές μας και οριοθετημένη η επιρροή μας, εμείς, στα χέρια των οποίων έχει ανατεθεί μια τόσο αγνή, τόσο τρυφερή και τόσο πολύτιμη κληρονομιά, θα πρέπει πάντοτε να μοχθούμε με αμείωτη επαγρύπνηση να απέχουμε από κάθε σκέψη, λόγο ή πράξη που μπορεί να τείνει να εξασθενίσει τη λαμπρότητά της ή να τραυματίσει την ανάπτυξή της. Πόσο τρομερή είναι η ευθύνη μας· πόσο λεπτό και επίπονο το έργο μας!

Αγαπημένοι φίλοι: είναι σαφείς και εμφατικές οι εντολές που επαναλάμβανε ο απελθών Κύριός¹⁰ μας σε αμέτρητες Πινακίδες, κληροδοτημένες από Εκείνον στους οπαδούς Του σε όλο τον κόσμο, ωστόσο λίγες, εξαιτίας της περιορισμένης επιρροής της Υπόθεσης στη Δύση, παρακρατήθηκαν σκόπιμα από το σώμα των δυτικών Του μαθητών, οι οποίοι, παρόλη την αριθμητική τους κατωτερότητα ασκούν τώρα μια τόσο υπερέχουσα επιρροή στην κατεύθυνση και την διοίκηση των υποθέσεών της. Νιώθω, επομένως, υποχρεωμένος να τονίσω, τώρα που η ώρα είναι κατάλληλη, την σπουδαιότητα μιας οδηγίας η οποία, στην παρούσα φάση της εξέλιξης της Πίστης μας, θα πρέπει να τονίζεται όλο και πιο πολύ, ανεξάρτητα από την εφαρμογή της στην Ανατολή η στη Δύση. Και αυτή η αρχή δεν είναι άλλη από εκείνη που σχετίζεται με τη μη συμμετοχή των οπαδών της Πίστης του Μπαχάολλα, είτε στις ατομικές τους ιδιότητες ή συλλογικά ως τοπικά ή εθνικά Συμβούλια, σε οποιαδήποτε μορφή δραστηριότητας η οποία μπορεί να ερμηνευτεί, άμεσα ή έμμεσα, σαν παρείσφρηση στις πολιτικές υποθέσεις κάποιας συγκεκριμένης κυβέρνησης. Είτε είναι σε εκδόσεις που δρομολογούν και εποπτεύουν· είτε στις επίσημες και δημόσιες συζητήσεις τους· είτε στα αξιώματα που καταλαμβάνουν και στις υπηρεσίες που εκτελούν· είτε στην επικοινωνία τους με τους αδελφούς τους πιστούς· είτε στις συναλλαγές τους με ανθρώπους υψηλού αξιώματος

10. Master [σ.μ.].

και ισχύος· είτε στις προσεγγίσεις τους με συγγενικούς συλλόγους και οργανώσεις, είμαι ακλόνητα πεπεισμένος πως είναι η πρώτη και πιο ιερή τους υποχρέωση να απέχουν από κάθε λέξη ή πράξη που μπορεί να ερμηνευτεί ως παραβίαση αυτής της ζωτικής αρχής. Αυτοί έχουν το καθήκον να επιδείξουν, από τη μια, τον μη πολιτικό χαρακτήρα της Πίστης τους και από την άλλη να βεβαιώσουν την ανεπιφύλακτη πίστη και υπακοή τους σε οτιδήποτε αποτελεί την σεβαστή κρίση των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους.

Η Θεία Πολιτεία

Ας αποφύγουν την συσχέτιση, είτε στα λόγια είτε στις πράξεις, με τις πολιτικές επιδιώξεις των αντίστοιχων εθνών τους, με τις πολιτικές των κυβερνήσεών τους και τα σχέδια και τα προγράμματα των κομμάτων και των ομάδων. Σε τέτοιου είδους διενέξεις δεν θα πρέπει να αποδίδουν καμία ευθύνη, να μην υποστηρίζουν καμία πλευρά, να μην προωθούν κανένα σχέδιο και να μην ταυτίζονται με κανένα σύστημα που είναι επιβλαβές για τα καλύτερα συμφέροντα εκείνης της παγκόσμιας Συντροφιάς την οποία έχουν στόχο να φρουρούν και να φροντίζουν. Ας είναι άγρυπνοι μην τυχόν επιτρέψουν στον εαυτό τους να γίνουν τα όργανα αδίστακτων πολιτικών ή να παγιδευτούν από τα απατηλά τεχνάσματα των συνωμοτών και των ύπουλων ανάμεσα στους συμπολίτες τους. Ας διαμορφώνουν τη ζωή τους και ας ρυθμίζουν τη συμπεριφορά τους με τέτοιον τρόπο ώστε να μην δύναται να στηθεί εναντίον τους καμία κατηγορία, ακόμα και αστήριχτη, για μυστικότητα, για απάτη, για δωροδοκία ή για εκφοβισμό. Ας υψωθούν πέρα από κάθε μεροληψία και κομματισμό, πέρα από τις μάταιες φιλονικίες, τους ευτελείς υπολογισμούς, τα πρόσκαιρα πάθη που αναστατώνουν το πρόσωπο και δεσμεύουν την προσοχή ενός μεταβαλλόμενου κόσμου. Είναι το καθήκον τους να προσπαθούν να ξεχωρίζουν, όσο πιο ξεκάθαρα μπορούν, και αν χρειαστεί με τη βοήθεια των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους, εκείνες τις θέσεις και τις λειτουργίες οι οποίες είναι είτε διπλωματικές είτε πολιτικές, από εκείνες που είναι καθαρά διοικητικές στο χαρακτήρα και οι οποίες, υπό καμία συνθήκη δεν επηρεάζονται από τις αλλαγές και την τύχη που οι πολιτικές δραστηριότητες και η κομματική διακυβέρνηση σε κάθε τόπο, αναγκαστικά εμπεριέχουν. Ας επιβεβαιώνουν την ακράδαντη αποφασιστικότητά τους να υποστηρίζουν, σταθερά και ανεπιφύλακτα, τον τρόπο του Μπαχάολλα, αποφεύγοντας την εμπλοκή και τον διαπλεκτισμό που είναι αδιαχώριστοι από τις επιδιώξεις των πολιτικών και να γίνουν άξιοι συντελεστές αυτής της Θείας Πολιτείας που ενσαρ-

κώνει τον αμετάβλητο Σκοπό του Θεού για όλους τους ανθρώπους.

Θα πρέπει να γίνει αδιαμφισβήτητα ξεκάθαρο ότι μια τέτοια στάση δε συνεπάγεται ούτε την παραμικρή αδιαφορία για την υπόθεση και τα συμφέροντα της χώρας τους, ούτε περιλαμβάνει οποιαδήποτε ανυπακοή από μέρους τους στην εξουσία των αναγνωρισμένων και εδραιωμένων κυβερνήσεων. Ούτε και αποτελεί απόρριψη του ιερού τους καθήκοντος να προάγουν, με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, τα συμφέροντα της κυβέρνησης και του λαού τους. Υποδεικνύει την επιθυμία που τρέφει κάθε αληθινός και πιστός οπαδός του Μπαχάολλα, να υπηρετεί, με τρόπο αλτρουιστικό, μη επιδεικτικό και πατριωτικό, τα ύψιστα συμφέροντα της χώρας στην οποία ανήκει και με έναν τρόπο που δεν θα συνεπάγεται καμία αποχώρηση από τα υψηλά πρότυπα της ακεραιότητας και της φιλαλήθειας που συνδέονται με τις διδασκαλίες της Πίστης του

Καθώς πολλαπλασιάζεται ο αριθμός των Μπαχάι κοινοτήτων σε διάφορα μέρη του κόσμου και η ισχύς τους, ως μια κοινωνική δύναμη, γίνεται ολοένα και πιο φανερή, αναμφίβολα όλο και περισσότερο θα υπόκεινται την πίεση που ασκούν άνθρωποι της εξουσίας και επιρροής στην πολιτική επικράτεια, με την ελπίδα να εξασφαλίσουν την υποστήριξη που χρειάζονται για την προώθηση των στόχων τους. Αυτές οι κοινότητες, επιπλέον, θα νιώσουν μια αυξανόμενη ανάγκη για καλή πρόθεση και για τη βοήθεια εκ μέρους των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους, στην προσπάθειά τους να διευρύνουν το πεδίο και να σταθεροποιήσουν τα θεμέλια των θεσμών που έχουν ανατεθεί στην φροντίδα τους. Ας προσέχουν μην τυχόν, στον ζήλο τους να προάγουν τους στόχους της αγαπημένης τους Υπόθεσης, οδηγηθούν ασυνείδητα να κάνουν την Πίστη τους αντικείμενο συναλλαγής, να διακυβεύσουν τις ουσιώδεις αρχές τους ή να θυσιάσουν, με αντάλλαγμα οποιοδήποτε υλικό όφελος που μπορεί να αποκομίσουν οι θεσμοί τους, την ακεραιότητα των πνευματικών ιδανικών τους. Ας διακηρύσσουν ότι σε οποιαδήποτε χώρα διαμένουν και οσοδήποτε εξελιγμένοι είναι οι θεσμοί τους ή έντονη η επιθυμία τους να εκτελούν τους νόμους και να εφαρμόζουν τις αρχές που διατυπώθηκαν από τον Μπαχάολλα, θα υποτάξουν χωρίς δισταγμό τη λειτουργία τέτοιων νόμων και την εφαρμογή τέτοιων αρχών στις απαιτήσεις και τα νομικά θεσπίσματα των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους. Δεν είναι ο σκοπός τους, ενώ προσπαθούν να διευθύνουν και να τελειοποιήσουν τις διοικητικές υποθέσεις της Πίστης τους, να παραβιάσουν, υπό οποιαδήποτε συνθήκη, τις διατάξεις του συντάγματος της χώρας τους πόσο μάλλον να επιτρέψουν το μηχανισμό της διοίκη-

σής τους να εκτοπίσει την κυβέρνηση των αντίστοιχων χωρών τους.

Θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι η ίδια η έκταση των δραστηριοτήτων με τις οποίες ασχολούμαστε και η ποικιλία των κοινοτήτων που μοχθούν κάτω από διαφόρων μορφών κυβερνήσεις, τόσο ουσιαστικά διαφορετικές στα πρότυπα, στις πολιτικές και στις μεθόδους, καθιστούν απόλυτα απαραίτητο για αυτούς που είναι δεδηλωμένα μέλη οποιασδήποτε από αυτές τις κοινότητες να αποφεύγουν οποιαδήποτε ενέργεια που μπορεί, ξεσηκώνοντας την υποψία ή προκαλώντας τον ανταγωνισμό οποιασδήποτε κυβέρνησης, να εμπλέξει τους αδελφούς τους σε νέες διώξεις ή να περιπλέξει τη φύση του καθήκοντός τους. Πώς αλλιώς, ας μου επιτραπεί να ρωτήσω, μια τόσο ευρέως διαδεδομένη Πίστη, η οποία υπερβαίνει τα πολιτικά και κοινωνικά σύνορα, η οποία περιλαμβάνει στους κόλπους της μια τόσο μεγάλη ποικιλία φυλών και εθνών, η οποία θα πρέπει καθώς προχωρά να στηριχτεί όλο και πιο πολύ στην καλή πρόθεση και υποστήριξη των διαφοροποιημένων και αντιμαχόμενων κυβερνήσεων -- πώς αλλιώς θα μπορούσε μια τέτοια Πίστη να επιτύχει την διατήρηση της ενότητάς της, την διαφύλαξη των συμφερόντων της και την διασφάλιση της σταθερής και ειρηνικής ανάπτυξης των θεσμών της;

Μια τέτοια στάση όμως, δεν υπαγορεύεται από υπολογισμούς εγωιστικών σκοπιμοτήτων, αλλά παρακινείται, πρώτα και κύρια, από την γενική αρχή ότι οι οπαδοί του Μπαχάολλα, υπό καμία συνθήκη, δεν θα ανεχθούν να εμπλακούν, είτε ατομικά είτε με τις συλλογικές τους ιδιότητες, σε ζητήματα που θα συνεπάγονται την παραμικρή απομάκρυνση από τις θεμελιώδεις αλήθειες και τα ιδανικά της Πίστης τους. Ούτε οι κατηγορίες που οι ανενημέρωτοι και οι κακόβουλοι μπορεί να τους προσάπτουν, ούτε και η γοητεία της δόξας και των επιβραβεύσεων δεν θα τους πείσει ποτέ να παραδώσουν την παρακαταθήκη τους ή να αποκλίνουν από το δρόμο τους. Τα λόγια τους ας διακηρύττουν και η συμπεριφορά τους ας πιστοποιεί ότι εκείνοι οι οποίοι ακολουθούν τον Μπαχάολλα, οπουδήποτε και αν διαμένουν, δεν ωθούνται από καμία εγωιστική φιλοδοξία, ότι ούτε διψούν για δύναμη, ούτε ενοχλούνται από οποιοδήποτε κύμα αντιπάθειας, καχυποψίας ή κριτικής, το οποίο μια αυστηρή προσήλωση στα πρότυπά τους μπορεί να προκαλέσει.

Παρόλο που είναι δύσκολη και λεπτή η αποστολή μας, η στηρίζουσα ισχύς του Μπαχάολλα και της Θείας Του καθοδήγησης οπωσδήποτε θα μας βοηθήσει αν ακολουθούμε σταθερά στο δρόμο Του και πασχίζουμε να διατηρούμε την ακεραιότητα των νόμων Του. Αν επιμείνουμε το φως της λυτρωτικής Του χάρης, το οποίο καμία γήινη δύναμη δεν μπορεί να σκοτεινιάσει, θα φωτίσει το δρόμο μας καθώς κα-

τευθύνουμε την πορεία μας ανάμεσα στις παγίδες και στους λάκκους μιας ταραγμένης εποχής και θα μας κάνει ικανούς να εκτελέσουμε τα καθήκοντά μας με τρόπο που θα συντελεί στην δόξα και στην τιμή του ευλογημένου Ονόματός Του.

Ο Αγαπημένος μας Ναός

Και τέλος, πολυαγαπημένοι αδελφοί, επιτρέψτε μου για άλλη μια φορά να στρέψω την προσοχή σας στις επείγουσες απαιτήσεις του Μασριγόλ-Ασκάρ, του αγαπημένου μας Ναού. Χρειάζεται άραγε να σας θυμίσω την επιτακτική αναγκαιότητα εκτέλεσης μέχρις επιτυχής ολοκλήρωσης, ενόσω υπάρχει ακόμα χρόνος, του μέγα εγχειρήματος για το οποίο στα μάτια ενός κόσμου που παρακολουθεί, έχουμε αναλάβει την ευθύνη; Χρειάζεται άραγε να τονίσω τη μεγάλη ζημιά που η περαιτέρω καθυστέρηση στην εκτέλεση αυτού του θείκασ καθορισμένου καθήκοντος θα επιφέρει στο κύρος της αγαπημένης μας Πίστης, ακόμη και σε αυτές τις κρίσιμες και απρόβλεπτες συνθήκες; Σας διαβεβαιώνω πως έχω έντονη συναίσθηση της αυστηρότητας των συνθηκών με τις οποίες είστε αντιμέτωποι, των οικονομικών δυσχερειών κάτω από τις οποίες αγωνίζεστε, των φροντίδων με τις οποίες έχετε επιφορτιστεί, της επείγουσας πίεσης των απαιτήσεων που συνεχώς δημιουργούνται για τους εξαντλημένους πόρους σας. Εντούτοις, έχω βαθύτατη επίγνωση του πρωτοφανούς χαρακτήρα της ευκαιρίας η οποία είναι δικό σας προνόμιο να αδράξετε και να κινήσετε. Γνωρίζω τις αμέτρητες ευλογίες που σίγουρα αναμένουν την περάτωση ενός συλλογικού επιχειρήματος το οποίο, από το φάσμα και την ποιότητα των θυσιών που συνεπάγεται, αξίζει να κατατάσσεται ανάμεσα στα πιο ξεχωριστά παραδείγματα της Μπαχάι αλληλεγγύης από τότε που εκείνες οι πράξεις εξαιρετικού ηρωισμού αποθανάτισαν τη μνήμη των ηρώων του Νεϋρίζ, του Ζαντζάν και του Ταμπαρσί. Συνεπώς κάνω έκκληση προς εσάς, φίλοι και αδερφοί οπαδοί του Μπαχάολλα, για περισσότερες αυτοθυσίες, για ένα υψηλότερο πρότυπο συντονισμένης προσπάθειας, για μια ακόμη πιο ακαταμάχητη απόδειξη της πραγματικότητας της πίστης που πυρώνει μέσα σας.

Και σε αυτή την ένθερμη ικεσία, η φωνή μου ενισχύεται για ακόμη μια φορά από την φλογερή, και ίσως την τελευταία παράκληση της «Μέγιστο Ιερό Φύλλο», το πνεύμα της οποίας, τώρα αιωρούμενο στην παρυφή του Υπερπέραν, λαχταρά να συνεχίσει το πέταγμά του προς το Βασίλειο του Αμπχά, ενώπιος ενώπιω ενός Θείου, ενός παντοδύναμου Πατέρα, μια επιβεβαίωση της ευχάριστης ολοκλήρωσης ενός εγχειρήματος, η πρόοδος του οποίου έχει τόσο φωτίσει τις τελευ-

ταίες μέρες της γήινης ζωής της. Το ότι οι Αμερικάνοι πιστοί, εκείνοι οι γενναίοι πρωτοπόροι της Πίστης του Μπαχάολλα, θα ανταποκριθούν ομόφωνα, με την ίδια αυθόρμητη γενναιοδωρία, το ίδιο μέγεθος αυτοθυσίας που έχει χαρακτηρίσει την ανταπόκρισή τους στις εκκλήσεις της στο παρελθόν, κανείς οικείος με τη ζωτικότητα της πίστης τους, δεν δύναται να αμφισβητήσει.

Άμποτε μέχρι το τέλος της άνοιξης του έτους 1933 τα πλήθη τα οποία, από τις απομακρυσμένες γωνίες της υφελίου, θα συναθροιστούν στον χώρο της Μεγάλης Έκθεσης η οποία θα γίνει στη γειτονιά αυτού του καθαγιασμένου ναού, σαν αποτέλεσμα του αδιάκοπου πνεύματος αυτοθυσίας σας, θα έχουν το προνόμιο να αντικρίσουν την κοσμημένη μεγαλοπρέπεια του θόλου του- ένας θόλος ο οποίος θα στέκεται σαν ένας φλεγόμενος φάρος και ένα σύμβολο ελπίδας μέσα στο σκοτάδι ενός απελπισμένου κόσμου.

Ο αληθινός αδελφός σας,
ΣΟΓΙ
Χάιφα, Παλαιστίνη,
21 Μαρτίου 1932

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΙΡΗΝΗ

*Προς τους αγαπημένους του Κυρίου
και τις δούλες του Φιλεύσπλαχνου
σε ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.*

Φίλοι και συν-υποστηρικτές της Πίστης του Θεού:

Σαράντα χρόνια θα έχουν περάσει –προτού λήξει το ερχόμενο καλοκαίρι– από τότε που το όνομα του Μπαχάλλα πρωτοαναφέρθηκε στην Αμερικανική Ήπειρο. Περίεργες πράγματι πρέπει να φαίνονται σε κάθε παρατηρητή, που αναλογίζεται στην καρδιά του τη σπουδαιότητα ενός τόσο μεγάλου ορόσημου στην πνευματική ιστορία της μεγάλης Αμερικανικής Δημοκρατίας, οι συνθήκες που συνόδευσαν αυτή την πρώτη δημόσια αναφορά στον Ιδρυτή της αγαπημένης μας Πίστης. Ακόμα πιο περίεργοι πρέπει να φαίνονται οι συνειρμοί που θα προκάλεσαν τα σύντομα λόγια τα οποία εκφωνήθηκαν σε εκείνη την ιστορική περίπτωση, στο νου εκείνων που τα άκουσαν.

Δεν υπήρξε καμία λαμπρότητα και επίσημη τελετή, καμία εκδήλωση δημόσιου πανηγυρισμού ή καθολικής επευφημίας για να υποδεχτεί αυτόν τον πρώτο υπαινιγμό¹¹ προς τους Αμερικανούς πολίτες, της ύπαρξης και του σκοπού της Αποκάλυψης που κηρύχθηκε από τον Μπαχάλλα. Ούτε και αυτός που ήταν το επιλεγμένο όργανό του, ομολόγησε ότι είναι πιστός στις ενυπάρχουσες δυνάμεις των αγγελιών που μετέφερε ή υποψιάστηκε το μέγεθος των δυνάμεων που μια τόσο βιαστική αναφορά προοριζόταν να απελευθερώσει.

Ενώ ανακοινώθηκε δια στόματος ενός δηλωμένου υποστηρικτή εκείνων των στενά εκκλησιαστικών αντιλήψεων που η ίδια η Πίστη έχει αμφισβητήσει και επιθυμεί να εξαλείψει, και ενώ χαρακτηρίστηκε, κατά τη στιγμή της γέννησής του ως ένα άσημο παρακλάδι ενός αξιοκαταφρόνητου δόγματος, το Μήνυμα του Μεγίστου Ονόματος, ποτισμένο από την πλημμύρα ατελείωτων δοκιμασιών και με τη θερμότητα της στοργικής φροντίδας του Αμπντολ-Μπαχά, έχει καταφέρει να κατευθύνει τις ρίζες του βαθιά στο ευεργετικό χώμα της Αμερικής,

---

11. Σε μία ομιλία του Δρ. Henry H. Jessup στη Βουλή των Θρησκευτών στην Έκθεση του Κολόμβου στο Σικάγο το 1893. [σ.μ.].

έχει βγάλει τους βλαστούς και τα φύλλα του στα πιο απομακρυσμένα σημεία της υφελίου σε λιγότερο από μισό αιώνα και στέκεται τώρα ενδεδυμένο στην μεγαλοπρέπεια του καθαγιασμένου Οικοδομήματος που έχει υψώσει στη καρδιά αυτής της ηπείρου, αποφασισμένο να διακηρύξει την ορθότητά του και να υπερασπίσει την ικανότητά του να λυτρώσει έναν πληγμένο λαό. Χωρίς την υποστήριξη των πλεονεκτημάτων που το ταλέντο, το αξίωμα και τα πλούτη θα της προσέδιδαν και παρά το νεαρό της ηλικίας της, παρά την μικρή αριθμητική της δύναμη, και την περιορισμένη της εμπειρία, η κοινότητα των Αμερικανών πιστών, βάσει της εμπνευσμένης σοφίας, της ενωμένης θέλησης, της απaráμιλλης αφοσίωσης των διαχειριστών και των διδασκάλων της, έχει επιτύχει να διακρίνεται ως αναμφισβήτητη ηγέτιδα ανάμεσα στις αδελφές κοινότητές της στην Ανατολή και στη Δύση στην επίσπευση της έλευσης της Χρυσής Εποχής που προσδοκάται από τον Μπαχάολλα.

Πόσο σοβαρές, ωστόσο, υπήρξαν οι κρίσεις που αυτή η νηπιακή, αυτή η ευλογημένη κοινότητα έχει υποστεί στην πορεία της πολυκύμαντης ιστορίας της! Πόσο αργή και επίπονη η διαδικασία η οποία σταδιακά την έβγαλε από την αφάνεια μιας πλήρους παραγνώρισης στο άπλετο φως της δημόσιας αναγνώρισης! Πόσο δριμείς τα πλήγματα που έχει υπομείνει το πλήθος των αφοσιωμένων οπαδών μέσα από την αποστασία των λιπόψυχων, τη μοχθηρία των κακόβουλων, το δόλο των αλαζόνων και των φιλόδοξων! Τι θύελλες εξευτελισμού, κακοποίησης και συκοφαντίας έπρεπε να αντιμετωπίσουν οι αντιπρόσωποι της στην πιστή υποστήριξη της ακεραιότητας και στην γενναία υπεράσπιση του τίμιου ονόματος της Πίστης που είχαν ενστερνιστεί. Πόσο επίμονα τα γυρίσματα της τύχης και πόσο ανατρεπτικές οι αντιξοότητες με τις οποίες έπρεπε να αναμετρηθούν τα προνομιούχα μέλη, νεαρά και ηλικιωμένα το ίδιο, ατομικά και συλλογικά, στις ηρωικές τους προσπάθειες να ανέλθουν στα ύψη τα οποία ένας στοργικός Διδάσκαλος τους είχε προτρέψει να φτάσουν!

Πολλοί και ισχυροί ήταν οι εχθροί της οι οποίοι, μόλις ανακάλυψαν τα τεκμήρια της αυξανόμενης επιρροής των δηλωμένων της υποστηρικτών, συναγωνίζονταν για να εκτοξεύσουν στο πρόσωπό της, τις πιο κακοήθεις κατηγορίες και να αδειάζουν πάνω στο Αντικείμενο της λατρείας της τα φιαλίδια της πιο άγριας οργής τους. Πόσο συχνά αυτοί έχουν χλευάσει την πενιχρότητα των πόρων της και τη φαινομενική στασιμότητα της ζωής της! Πόσο έντονα ειρωνεύτηκαν την προέλευσή της και, παρανοώντας το σκοπό της, την απέρριψαν ως άχρηστο προσάρτημα ενός λήξαντος δόγματος! Δεν έχουν άραγε στιγματίσει,

στις γραπτές τους επιθέσεις, το ηρωικό πρόσωπο του Προδρόμου μιας τόσο ιερής Αποκάλυψης σαν έναν δειλό μετανοούντα, έναν έκφυλο αποστάτη και έχουν αποκηρύξει ολόκληρο το φάσμα των πολύτομων γραφών Του σαν μια μάταια φλυαρία ενός απερίσκεπτου ανθρώπου; Μήπως δεν έχουν επιλέξει να αποδώσουν στο θείο Ιδρυτή της τα πιο αχρεία κίνητρα τα οποία ένας αδίστακτος συνωμότης και σφετεριστής μπορεί να επινοήσει, και δεν έχουν θεωρήσει το Κέντρο της Συνθήκης Του ως την ενσάρκωση αλύπητης τυραννίας, τον υποκινητή της διχόνοιας και έναν περιβόητο εκφραστή της σκοπιμότητας και της απάτης; Αυτοί οι ανάξιοι εχθροί μιας σταθερά αναδύομενης Πίστης έχουν επανειλημμένως αποκηρύξει τις κόσμο-ενωτικές της αρχές ως ουσιαστικά αναποτελεσματικές, έχουν χαρακτηρίσει το πανοραμικό της πρόγραμμα ως τελείως φανταστικό και έχουν θεωρήσει το όραμά της για το μέλλον χιμαιρικό και οπωσδήποτε παραπλανητικό. Οι ανόητοι κακόβουλοι έχουν παρουσιάσει τις θεμελιώδεις αρχές που συνθέτουν τις θέσεις της σαν ένδυμα ενός μάταιου δόγματος, έχουν αρνηθεί να διαφοροποιήσουν το μηχανισμό διοίκησής της από την ψυχή της ίδιας της Πίστης και έχουν συνταυτίσει τα μυστήρια που σέβεται και υποστηρίζει με καθαρή δεισιδαιμονία. Την αρχή της ενοποίησης που προασπίζεται και με την οποία παραμένει ταυτισμένη, την έχουν παρανοήσει σαν μια επιφανειακή απόπειρα για ομοιομορφία, έχουν καταδικάσει τις επανειλημμένες δηλώσεις της για την αλήθεια των υπερφυσικών συντελεστών σαν ανώφελη πίστη στη μαγεία και έχουν απορρίψει τη δόξα του ιδεαλισμού της σαν απλή ουτοπία. Αυτά τα θύματα ενός αμείλικτου φθόνου έχουν επικροτήσει κάθε διαδικασία εξαγνισμού με την οποία μια ανεξιχνίαστη Σοφία επέλεγε από καιρό εις καιρό να καθαρήσει το σώμα των επίλεκτων οπαδών Του από την ακαθαρσία των ανεπιθύμητων και των ανάξιων, σαν ένα σύμπτωμα της εισβολής των δυνάμεων του σχίσματος που σύντομα θα υπονόμευαν τη δύναμή της, θα έφθειραν την ζωτικότητα της και θα ολοκλήρωναν την καταστροφή της.

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Δεν είναι για μένα, ούτε φαίνεται να είναι στην αρμοδιότητα κανενός από την παρούσα γενιά, να εξιχνιάσει την ακριβή και πλήρη ιστορία της ανάδυσης και της σταδιακής σταθεροποίησης αυτού του ακαταμάχητου βραχίονα, αυτού του ισχυρού οργάνου μιας συνεχώς εξελισσόμενης Θείας Υπόθεσης. Θα ήταν πρόωρο, σε αυτό το πρώιμο στάδιο της ανάπτυξής του, να επιχειρηθεί μια πλήρης ανάλυση ή μια δίκαιη εκτίμηση των κινητήριων δυνάμεων που τον έχουν ωθήσει να κατέχει μια τόσο εξυψωμένη θέση ανάμεσα στα διάφορα όργανα που το Χέρι της Παντοδυναμίας έχει δημιουργήσει

και που τώρα τελειοποιεί για την εκτέλεση του θείου Του Σκοπού. Μελλοντικοί ιστορικοί αυτής της ισχυρής Αποκάλυψης που θα είναι προικισμένοι με πένες ικανότερες από οποιαδήποτε που μπορεί να ισχυρίζονται ότι κατέχουν οι σημερινοί υποστηρικτές της, αναμφίβολα θα μεταδώσουν στους μεταγενέστερους μια αριστοτεχνική έκθεση της προέλευσης εκείνων των δυνάμεων οι οποίες, μέσω μιας αξιοσημείωτης ταλάντωσης του εκκρεμούς, ώθησαν το διαχειριστικό κέντρο της Πίστης να ρέπει, μακριά από τη γενέτειρά της, προς τις ακτές της Αμερικανικής Ηπείρου και προς την ίδια την καρδιά της-την τωρινή της πηγή ενέργειας και τον κύριο προμαχώνα των γοργά εξελισσόμενων θεσμών της. Σε αυτούς θα μεταβιβαστεί το καθήκον να καταγράψουν την ιστορία και να εκτιμήσουν τη σπουδαιότητα μιας τόσο ριζικής επανάστασης στην τύχη μιας Πίστης που ωρίμαζε αργά. Δική τους θα είναι η ευκαιρία να εκθειάσουν τις αρετές και να απαθανατίσουν την ανάμνηση εκείνων των ανδρών και γυναικών που έχουν συμμετάσχει στις επιτυχίες της. Δικό τους θα είναι το προνόμιο να αξιολογήσουν το μερίδιο που είχε κάθε ένας από αυτούς τους υπέρμαχους θεμελιωτές της Παγκόσμιας Τάξης του Μπαχάολλα ως προπομπός στη χρυσή εκείνη Χιλιετηρίδα, της οποίας η υπόσχεση διαφυλάσσεται στις διδασκαλίες Του.

Δεν προσφέρει άραγε η πρωτοχριστιανική ιστορία και εκείνη της ανάδυσης του Ισλάμ, η κάθε μια με το δικό της τρόπο, έναν καταπληκτικό παραλληλισμό σε αυτό το παράξενο φαινόμενο τις απαρχές του οποίου τώρα βλέπουμε σε αυτόν, τον πρώτο αιώνα της Μπαχάϊ Εποχής; Δεν έχει οδηγηθεί η Θεία Ορμή που γέννησε κάθε ένα από αυτά τα μέγα θρησκευτικά συστήματα, μέσω της λειτουργίας εκείνων των δυνάμεων τις οποίες η ακαταμάχητη ανάπτυξη της ίδιας της Πίστης έχει απελευθερώσει, να αναζητήσει μακριά από την γενέτειρά του και σε πιο ευνοϊκά κλίματα ένα έτοιμο πεδίο και ένα πιο κατάλληλο μέσο για την ενσάρκωση του πνεύματος και την εξάπλωση της υπόθεσής του; Μήπως δεν αναγκάστηκαν οι Ασιατικές εκκλησίες των Ιεροσολύμων, της Αντιοχείας και της Αλεξανδρείας, που αποτελούντο πρωτίστως από εκείνους τους Εβραίους νεοφώτιστους, των οποίων ο χαρακτήρας και η κράση, τους έκαναν να συμμερίζονται τις παραδοσιακές τελετές της Μωσαϊκής Θρησκείας, να αναγνωρίσουν –καθώς σταθερά παρήκμαζαν– την αυξανόμενη επιρροή των Ελλήνων και Ρωμαίων αδελφών τους; Δεν υποχρεώθηκαν να παραδεχθούν την ανώτερη ανδρεία και την εξασκημένη ικανότητα που έχουν καταστήσει ικανούς αυτούς, τους σημαιοφόρους της Υπόθεσης του Ιησού Χριστού, να ορθώσουν τα σύμβολα της παγκόσμιας κυριαρχίας Του πάνω στα ερείπια

μιας καταρρέουσας Αυτοκρατορίας; Δεν έχει περιοριστεί το ζωογόνο πνεύμα του Ισλάμ, κάτω από την πίεση παρόμοιων περιστάσεων, να εγκαταλείψει τους αφιλόξενους ερημότοπους της Αραβικής Πατρίδας του, τη σκηνή των μεγαλύτερων του δεινών και εκμεταλλεύσεων, για να αποφέρει σε ένα μακρινό τόπο τον καλύτερο καρπό του πολιτισμού του που αργά ωρίμαζε;

«Από την αρχή μέχρι σήμερα», ο Αμπντολ-Μπαχά ο Ίδιος επιβεβαιώνει, «το φως της Θείας Αποκάλυψης έχει ανατείλει στην Ανατολή και διάχεε την ακτινοβολία του στη Δύση. Η ακτινοβολία που έχει χυθεί, όμως, έχει αποκτήσει στη Δύση μια εξαιρετική λάμψη. Σκεφτείτε τη Πίστη που κηρύχθηκε από τον Ιησού. Παρόλο που αρχικά εμφανίστηκε στην Ανατολή, μόνο όταν το φως της διαχύθηκε πάνω στη Δύση φανερώθηκε το πλήρες μέγεθος των δυνάμεών της». Σε ένα άλλο απόσπασμα, μας διαβεβαιώνει ότι «Πλησιάζει η μέρα όπου θα μαρτυρήσετε πώς, μέσω της λαμπρότητας της Πίστης του Μπαχάολλα, η Δύση θα αντικαταστήσει την Ανατολή, ακτινοβολώντας το φως της Θείας Καθοδήγησης». Πάλι υποστηρίζει, «Στα βιβλία των Προφητών έχουν καταγραφεί κάποιες χαρμόσυνες αγγελίες που είναι απολύτως αληθινές και ελεύθερες από κάθε αμφιβολία. Η Ανατολή υπήρξε πάντα ο τόπος χαρραυγής του Ήλιου της Αλήθειας. Στην Ανατολή έχουν εμφανιστεί όλοι οι Προφήτες του Θεού... Η Δύση έχει λάβει φώτιση από την Ανατολή αλλά από μερικές απόψεις η αντανάκλαση του φωτός ήταν μεγαλύτερη στη Δύση. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στον Χριστιανισμό. Ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε στην Παλαιστίνη και οι διδασκαλίες Του θεμελιώθηκαν σε εκείνη τη χώρα. Παρόλο που οι πύλες της Βασιλείας ανοίχτηκαν πρώτα σε εκείνον τον τόπο και οι εύνοιες του Θεού μεταδόθηκαν από το κέντρο του, οι λαοί της Δύσης ασπάστηκαν και προώθησαν τον Χριστιανισμό περισσότερο από τους λαούς της Ανατολής».

Δεν είναι καθόλου περίεργο να ρέουν από την ίδια αλάθητη πένα, μετά την αλησμόνητη επίσκεψη του Αμπντολ-Μπαχά στη Δύση, αυτά τα συχνά αναφερόμενα λόγια, η σπουδαιότητα των οποίων θα μου ήταν αδύνατο να υπερτιμήσω: «Η ήπειρος της Αμερικής» ανάγγειλε σε μια Πινακίδα φανερώνοντας το Θείο Σχέδιό Του στους πιστούς που διέμεναν στις Βορειοανατολικές Πολιτείες της Αμερικανικής Δημοκρατίας, «είναι, στα μάτια του Ενός Αληθινού Θεού, ο τόπος όπου θα αποκαλυφτούν οι λαμπρότητες του φωτός Του, όπου τα μυστήρια της Πίστης Του θα ξεδιπλωθούν, όπου οι δίκαιοι θα διαμένουν και οι ελεύθεροι θα συγκεντρώνονται». Όταν ήταν στην Αμερική ο ίδιος ακούστηκε να αναφέρει: «Μακάρι αυτή η Αμερικανική δημοκρατία να είναι το πρώτο έθνος που θα εδραιώσει τη βάση της διεθνούς συμφωνίας. Ας

είναι το πρώτο έθνος που θα διακηρύξει την ενότητα της ανθρωπότητας. Ας είναι το πρώτο που θα ξεδιπλώσει το λάβαρο της “Μαγίστης Ειρήνης”... Ο Αμερικανικός λαός είναι πραγματικά άξιος να είναι ο πρώτος που θα οικοδομήσει το ναό της μεγάλης ειρήνης και θα διακηρύξει την ενότητα της ανθρωπότητας... ας γίνει η Αμερική το κέντρο διάδοσης πνευματικής φώτισης και όλος ο κόσμος να λάβει αυτή την ουράνια ευλογία. Επειδή, η Αμερική έχει αναπτύξει δυνάμεις και ικανότητες μεγαλύτερες και πιο θαυμαστές από άλλα έθνη... Ας γίνουν οι κάτοικοι αυτής της χώρας σαν άγγελοι του παραδείσου με πρόσωπα συνεχώς στραμμένα προς το Θεό. Ας γίνουν όλοι τους οι υπηρέτες του Παντοδύναμου. Ας ανυψωθούν από τα τωρινά τους υλικά επιτεύγματα σε τέτοιο επίπεδο ώστε η θεία φώτιση να ξεχυθεί από αυτό το κέντρο σε όλους τους λαούς του κόσμου... Αυτό το Αμερικανικό έθνος είναι εξοπλισμένο και ικανό να πετύχει εκείνο που θα κοσμήσει τις σελίδες της ιστορίας, να γίνει η επιθυμία του κόσμου και να ευλογηθεί τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση για τον θρίαμβο του λαού της... Η ήπειρος της Αμερικής δίνει σημάδια και ενδείξεις μιας πολύ μεγάλης προόδου. Το μέλλον της είναι ακόμη πιο ελπιδοφόρο γιατί η επιρροή και η λάμψη της εκτείνονται μακριά. Θα καθοδηγήσει όλα τα έθνη πνευματικά».

Θα φαινόταν άραγε υπερβολικό, στο φως ενός τόσο μεγαλειώδους λόγου, να προσδοκά κανείς ότι στο κέντρο μιας τόσο αξιοζήλευτης περιοχής της γης και μέσα από την αγωνία και τα συντρίμια μιας πρωτοφανούς κρίσης θα αναδυόταν μια πνευματική αναγέννηση η οποία, όπως διαδίδεται διαμέσου των Αμερικανών πιστών, θα αποκαθιστούσε την τύχη μιας διεφθαρμένης εποχής; Ήταν ο Ίδιος ο Αμπντολ-Μπαχά, μαρτυρούν οι πιο στενοί Του σύντροφοι, ο Οποίος, σε περισσότερο από μια περίπτωση υπαινίχθηκε ότι η εγκαθίδρυση της Πίστης του Πατέρα Του στη Βόρεια Αμερικανική Ήπειρο εθεωρείτο σαν το πιο εξέχων ανάμεσα στους τρίδυμους στόχους που, όπως τους είχε συλλάβει, αποτελούσαν τον κύριο σκοπό της θητείας Του. Αυτός ήταν που, στο άνθος της ηλικίας Του και αμέσως μετά την ανάληψη του πατέρα Του, συνέλαβε την ιδέα να εγκαινιάσει την αποστολή Του με την κατάταξη των κατοίκων μιας τόσα υποσχόμενης χώρας κάτω από το λάβαρο του Μπαχάολλα. Αυτός ήταν που με την αλάθητη σοφία Του και από την αφθονία της αγάπης Του επέλεξε να απονεμίσει στους ευνοούμενους οπαδούς Του, μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής Του, τα δείγματα της αστείρευτης φροντίδας Του και να τους κατακλύζει με τα σημάδια της ιδιαίτερης χάρις Του. Αυτός ήταν που, στα τελευταία Του χρόνια, μόλις ελευθερώθηκε από τα δεσμά μιας μακροχρόνιας και απάνθρωπης φυλάκισης, αποφάσισε

να επισκεφτεί τη χώρα που είχε παραμείνει για τόσα πολλά χρόνια το αντικείμενο της απεριόριστης φροντίδας και αγάπης Του. Αυτός ήταν που, μέσω της δύναμης της παρουσίας Του και της γοητείας του λόγου Του, εμφύσησε σε ολόκληρο το σώμα των οπαδών Του εκείνα τα συναισθήματα και τις αρχές που θα μπορούσαν αποκλειστικά να τους στηρίζουν μέσα στις δοκιμασίες που η ίδια η συνέχιση του καθήκοντός τους αναπόφευκτα θα προκαλούσε. Δεν ήταν Αυτός που, μέσω των πολλαπλών λειτουργιών που τέλεσε όταν ζούσε ανάμεσά τους, είτε κατά την τοποθέτηση του ακρογωνιαίου λίθου του Οίκου Λατρείας ή στη Γιορτή που τους προσέφερε και στην οποία επέλεξε να τους σερβίρει προσωπικά, ή στην έμφαση που έδωσε στις συνέπειες της πνευματικής Του στάθμης σε μια πιο σοβαρή περίπτωση- δεν ήταν λοιπόν Αυτός που, κληροδότησε σκόπιμα σε εκείνους όλα τα ουσιώδη εκείνης της πνευματικής κληρονομιάς που γνώριζε ότι θα περιφρουρούσαν επιδέξια και θα εμπλούτιζαν συνεχώς με τις πράξεις τους; Και τέλος, ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι στο Θεϊκό Σχέδιο, που στο τέλος της ζωής Του ξεδίπλωσε μπροστά στα μάτια τους, τους προίκισε με εκείνα τα πνευματικά πρωτεία πάνω στα οποία θα μπορούσαν να εμπιστευτούν την εκπλήρωση του υψηλού τους πεπρωμένου;

«Ω σεις απόστολοι του Μπαχάλλα» έτσι τους αποκαλεί σε μια από τις Πινακίδες Του, «Είθε η ζωή μου να γίνει θυσία για εσάς! Παρατηρήστε τις πύλες που έχει ανοίξει ο Μπαχάλλα μπροστά σας! Σκεφτείτε πόσο εξυψωμένη και υψηλή είναι η στάθμη που είστε προορισμένοι να φτάσετε, πόσο ανεπανάληπτες είναι οι εύνοιες με τις οποίες έχετε προικιστεί». Σε ένα άλλο απόσπασμα τους λέει: «Οι σκέψεις μου είναι στραμμένες προς εσάς και η καρδιά μου σκιρτά μέσα μου στη μνεία σας. Αν μπορούσατε να γνωρίζατε πώς λάμπει η ψυχή μου με την αγάπη σας, μια τέτοια μεγάλη χαρά θα πλημμύριζε την καρδιά σας έτσι που θα σας έκανε να θέλγεστε ο ένας από τον άλλον». Σε μια άλλη Πινακίδα δηλώνει: «Το πλήρες μέγεθος της επιτυχίας σας είναι ακόμη αφανέρωτο, η σπουδαιότητά της ακόμη ασύλληπτη. Σύντομα, με τα ίδια σας τα μάτια, θα μαρτυρήσετε πόσο λαμπρά ο καθένας σας, όπως ένα φωτεινό αστέρι, θα ακτινοβολεί στον ουράνιο θόλο της χώρας σας το φως της Θείας Καθοδήγησης και θα απονείμει στους ανθρώπους της τη δόξα μιας αιώνιας ζωής». «Το φάσμα των μελλοντικών σας επιτυχιών», επιβεβαιώνει ακόμη μια φορά, «παραμένει ακόμη αφανέρωτο. Ελπίζω θερμά στο προσεχές μέλλον όλη η γη να διεγερθεί και να κλονιστεί από τα αποτελέσματα των επιτευγμάτων σας». «Ο Παντοδύναμος», τους διαβεβαιώνει, «αναμφίβολα θα σας παραχωρήσει τη βοήθεια της χάρις Του, θα σας παράσχει τα σημάδια της ισχύος Του και θα προικίσει

τις ψυχές σας με την ζωτική δύναμη του αγίου Του Πνεύματος». «Μην ανησυχείτε για τον περιορισμένο σας αριθμό», τους συμβουλεύει, «ούτε να είστε θλιμμένοι από το πλήθος ενός άπιστου κόσμου... Καταβάλετε προσπάθεια· η αποστολή σας είναι απερίγραπτα ένδοξη. Αν η επιτυχία στέψει το εγχείρημά σας, η Αμερική οπωσδήποτε θα εξελιχθεί σε ένα κέντρο από το οποίο θα εκπέμπονται κύματα πνευματικής δύναμης και ο θρόνος της Βασιλείας του Θεού, με όλο της το μεγαλείο και τη δόξα, θα εδραιωθεί σταθερά».

«Η ελπίδα που τρέφει ο Αμπντολ-Μπαχά για εσάς», τους παροτρύνει, «είναι, η ίδια επιτυχία που συνόδεψε τις προσπάθειές σας στην Αμερική, να στέψει τις προσπάθειές σας και σε άλλα μέρη του κόσμου, ώστε διαμέσου εσάς, να διαδοθεί η φήμη της Υπόθεσης του Θεού σε όλη την Ανατολή και τη Δύση και να διακηρυχθεί η Έλευση της Βασιλείας του Κυρίου των Δυνάμεων και στις πέντε ηπείρους της υδρογείου... Μέχρι τώρα υπήρξατε ακούραστοι στο έργο σας. Ας αυξηθούν οι προσπάθειές σας χίλιες φορές. Καλέστε τους ανθρώπους σε αυτές τις χώρες, τις πρωτεύουσες, τα νησιά, τις συναθροίσεις και τις εκκλησίες, να εισέλθουν στο Βασίλειο του Αμπχά. Το πεδίο των προσπαθειών σας πρέπει να επεκταθεί. Όσο πιο ευρεία είναι η εμβέλιά του τόσο πιο καταφανής θα είναι η ένδειξη της Θεϊκής βοήθειας... Ως μπορούσα να ταξιδέψω σε αυτά τα μέρη ακόμη και με τα πόδια και σε απόλυτη φτώχεια και υψώνοντας το κάλεσμα “Γιά Μπαχά’ ολ-Αμπχά” σε πόλεις, χωριά, όρη, ερήμους και ωκεανούς, να προωθούσα τις Θεϊκές διδασκαλίες! Αυτό, αλίμονο, δεν μπορώ να το κάνω! Πόσο έντονα θρηνώ για αυτό! Παρακαλέστε το Θεό να το κατορθώσετε εσείς». Και τέλος, σαν κορωνίδα όλων των προηγούμενων λόγων Του, είναι αυτή η επιβλητική επιβεβαίωση που ενσαρκώνει το όραμά Του για τον πνευματικό προορισμό της Αμερικής: «Τη στιγμή που αυτό το Θεϊκό Μήνυμα θα μεταφέρεται από τους Αμερικανούς πιστούς, πέρα από τις ακτές της Αμερικής και θα διαδίδεται στις Ηπείρους της Ευρώπης, της Ασίας, της Αφρικής και της Αυστραλασίας, και ως τα νησιά του Ειρηνικού, αυτή η κοινότητα θα βρεθεί εγκατεστημένη με ασφάλεια πάνω στο θρόνο μιας αιώνιας κυριαρχίας. Τότε, όλοι οι λαοί του κόσμου θα μαρτυρούν ότι αυτή η κοινότητα είναι πνευματικά φωτισμένη και θεϊκά καθοδηγημένη. Τότε, όλη η γη θα αντηχήσει με τους επαίνους του μεγαλείου και της μεγαλοπρέπειάς της».

Είναι υπό το πρίσμα των προαναφερθέντων λόγων του Αμπντολ-Μπαχά που κάθε σκεπτόμενος και ευσυνειδητος πιστός θα πρέπει να στοχαστεί τη σπουδαιότητα αυτού του βαρυσήμαντου λόγου του Μπαχάολλα: «Στην Ανατολή το Φως της Αποκάλυψής Του έχει προβάλλει,

στη Δύση τα σημάδια της κυριαρχίας Του έχουν φανερωθεί. Σκεφτείτε το με την καρδιά σας, ω άνθρωποι, και μην είστε απ' αυτούς που αγνοούν τις νοθεσίες Εκείνου ο Οποίος είναι ο Πανίσχυρος, ο Πανένδοξος... Αν επιχειρήσουν να αποκρύψουν το φως της στη στεριά, αναμφίβολα θα υψώσει το κεφάλι της καταμεσής του ωκεανού και υψώνοντας τη φωνή της, θα διακηρύξει: «Είμαι η ζωοδότης του κόσμου!».

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Μπορεί άραγε το μάτι μας να είναι τόσο θολό που να αποτυγχάνει να αναγνωρίσει στην αγωνία και στην αναταραχή που βασανίζουν –περισσότερο από κάθε άλλη χώρα και με μια πρωτοφανή μορφή στην ιστορία της– το Αμερικανικό έθνος, τις ενδείξεις της απαρχής μιας πνευματικής αναγέννησης που αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά τόσο ξεκάθαρα προμηνύουν; Οι ωδίνες και οι πόνοι της αγωνίας που αρχίζει τώρα να βιώνει η ψυχή ενός βασανισμένου έθνους το δηλώνουν πλήρως. Συγκρίνετε την οικτρή κατάντια των εθνών της γης και συγκεκριμένα αυτής της μεγάλης Δημοκρατίας της Δύσης, με την ανερχόμενη τύχη εκείνης της μικρής μερίδας των κατοίκων της, των οποίων η αποστολή, αν παραμείνουν πιστοί στο καταπίστευμά τους, είναι να θεραπεύσουν τις πληγές της, να αποκαταστήσουν την αυτοπεποίθησή της και να αναπτρώσουν τις συντετριμμένες της ελπίδες. Συγκρίνετε τις τρομακτικές αναταραχές, τις αλληλοεξοντωτικές διαμάχες, τις ελεεινές έριδες, τις απαρχαιωμένες διενέξεις, τις ατέρμονες επαναστάσεις που αναταράσσουν τα πλήθη, με το ήπιο νέο φως της Ειρήνης και της Αλήθειας που περιβάλλει, καθοδηγεί και υποστηρίζει εκείνους τους γενναίους κληρονόμους του νόμου και της αγάπης του Μπαχάολλα. Συγκρίνετε τους αποσυντετημένους θεσμούς, την αναξιόπιστη πολιτική εξουσία, τις ακυρωμένες θεωρίες, τον απεχθή ξεπεσμό, την αφροσύνη και το μένος, την ολίσθηση, την προσποίηση και τον συμβιβασμό που χαρακτηρίζουν την σημερινή εποχή, με την συνεχή σταθεροποίηση, την ιερή πειθαρχία, την ενότητα και την συνοχή, την βέβαιη πεποίθηση, την ασυμβίβαστη αφοσίωση, την ηρωική αυτοθυσία που συνιστούν την εγγύηση αυτών των πιστών φρουρών και προάγγελων της χρυσής εποχής της Πίστης του Μπαχάολλα.

Δεν είναι καθόλου αξιοπερίεργο που αυτά τα προφητικά λόγια έπρεπε να αποκαλυφτούν από τον Αμπντολ-Μπαχά: «*Η Ανατολή*», μας διαβεβαιώνει, «*έχει αληθινά φωτιστεί με το φως της Βασιλείας. Σύντομα, το ίδιο φως θα διαχέει μια μεγαλύτερη ακτινοβολία πάνω στη Δύση. Τότε οι καρδιές των ανθρώπων της θα ζωογονηθούν μέσω της ισχύος των διδασκαλιών του Θεού και οι ψυχές τους θα λάμψουν από την άσβεστη φλόγα της αγάπης Του*». «*Το κύρος της Πίστης του Θεού*»,

επιβεβαιώνει, «έχει αυξηθεί πάρα πολύ. Το μεγαλείο της είναι τώρα φανερό. Πλησιάζει η ημέρα όταν θα έχει γεμίσει τις καρδιές των ανθρώπων με μια τρομακτική αναστάτωση. Χαρείτε, λοιπόν, ω κάτοικοι της Αμερικής, χαρείτε με υπερβολική χαρά».

Πολύτιμοι και πολυαγαπημένοι αδελφοί! Καθώς αναπολούμε τα σαράντα χρόνια που έχουν περάσει από τότε που οι ευοίωνες αχτίδες της Μπαχάι Αποκάλυψης πρωτο-ζέσταναν και φώτισαν την Αμερικανική Ήπειρο διαπιστώνουμε ότι μπορούν κάλλιστα να διαιρεθούν σε τέσσερις ξεχωριστές περιόδους, που η κάθε μια έχει μια κορύφωση με ένα γεγονός τέτοιας σπουδαιότητας που αποτελεί ένα ορόσημο στο δρόμο που οδηγεί τους Αμερικανούς πιστούς προς τον υποσχεμένο θρίαμβο. Η πρώτη από τις τέσσερις αυτές δεκαετίες (1893-1903) που χαρακτηρίζεται από μια διαδικασία αργής και σταθερής ζύμωσης, μπορεί να ειπωθεί ότι αποκορυφώθηκε με τα ιστορικά προσκυνήματα στο Μαυσωλείο του Μπαχάολλα που ξεκίνησαν οι αμερικανοί μαθητές του Αμπντολ-Μπαχά. Τα δέκα χρόνια που ακολούθησαν (1903-1913), τα τόσο γεμάτα από δοκιμασίες και ταλαιπωρίες που συγκλόνισαν, εξάγνισαν και δραστηριοποίησαν το σώμα των πρώτων πρωτοπόρων της Πίστης σε εκείνο τον τόπο, είχαν σαν ευχάριστη κορύφωση την αλησμόνητη επίσκεψη του Αμπντολ-Μπαχά στην Αμερική. Η τρίτη περίοδος (1913-1923), μια περίοδος ήσυχης και αδιάκοπης σταθεροποίησης, είχε σαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα τη γέννηση εκείνης της θεϊκά ορισμένης Διοικητικής Δομής, οι βάσεις της οποίας η Διαθήκη ενός αποθανόντα Διδασκάλου είχε καταφανώς εδραιώσει. Τα υπόλοιπα δέκα χρόνια (1923-1933) που ξεχώρισαν εξ' ολοκλήρου από περαιτέρω εσωτερική ανάπτυξη, καθώς και από μια αξιοσημείωτη εξάπλωση των διεθνών δραστηριοτήτων μιας αναπτυσσόμενης κοινότητας, είδαν την ολοκλήρωση του εποικοδομήματος του Μασριγόλ-Ασκάρ-ενός ισχυρού προμαχώνα της Διοικητικής Δομής, το σύμβολο της δύναμής της και η ένδειξη της μελλοντικής της δόξας.

Κάθε μια από αυτές τις διαδοχικές περιόδους φαίνεται να έχει συνεισφέρει το ξεχωριστό της μερίδιο στον εμπλουτισμό της πνευματικής ζωής εκείνης της κοινότητας και στην προετοιμασία των μελών της για την εκπλήρωση των κολοσσιαίων ευθυνών της μοναδικής τους αποστολής. Τα προσκυνήματα που παρακινήθηκαν να επιχειρήσουν οι πρώτοι εκπρόσωποι της σε εκείνη την νεότερη περίοδο της ιστορίας της, φλόγισαν τις ψυχές των μελών της με μια αγάπη και ένα ζήλο που κανένα σύνολο αντιξοοτήτων δεν μπορούσε να σβήσει. Οι δοκιμασίες και οι δυσκολίες από τις οποίες υπέφερε μεταγενέστερα κατέστησε ικανούς εκείνους που επέζησαν να αποκτήσουν μια τέτοια

κατανόηση των θέσεων της πίστης τους ώστε καμία αντίσταση, οσοδήποτε αποφασιστική και καλά οργανωμένη, δεν θα μπορούσε ποτέ να ελπίζει να εξασθενήσει. Οι θεσμοί που ίδρυσαν αργότερα οι δοκιμασμένοι οπαδοί της, παρείχαν στους υποστηρικτές τους εκείνη την αξιοπρέπεια και την σταθερότητα που απαιτούσε επειγόντως η αύξηση των αριθμών τους και η αδιάκοπη επέκταση των δραστηριοτήτων τους. Και τέλος, ο Ναός τον οποίο οι εκφραστές μιας ήδη εδραιωμένης Διοίκησης εμπνεύστηκαν να ανεγείρουν, τους έδωσε το όραμα που ούτε οι θύελλες της εσωτερικής σύγχυσης ούτε οι ανεμοστρόβιλοι της διεθνούς αναταραχής θα μπορούσαν να επισκιάσουν.

Θα μου έπαιρνε πολύ χρόνο να επιχειρήσω να κάνω έστω και μια σύντομη περιγραφή των πρώτων κινήσεων που δημιούργησε αμέσως η εισαγωγή της Μπαχάι Αποκάλυψης στον Νέο Κόσμο, όπως το είχε συλλάβει, ξεκινήσει και οδηγήσει ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος. Ούτε ο χώρος μου επιτρέπει να αφηγηθώ τις συνθήκες που συνόδευσαν την ιστορική επίσκεψη των πρώτων Αμερικανών προσκυνητών στο καθαγιασμένο μαυσωλείο του Μπαχάολλα, να διηγηθώ τις πράξεις που σηματοδότησαν την επιστροφή αυτών που μετέφεραν ένα νεογέννητο Ευαγγέλιο στη πατρίδα τους ή να αξιολογήσω τις άμεσες συνέπειες των επιτευγμάτων τους. Καμία δικιά μου λέξη δεν θα επαρκούσε για να εκφράσει πόσο άμεσα η φανέρωση των ελπίδων, των προσδοκιών και του σκοπού του Αμπντολ-Μπαχά για μια αφυπνισμένη ήπειρο, ηλέκτρισαν το νου και τη καρδιά εκείνων που είχαν το προνόμιο να Τον ακούσουν, που έγιναν οι αποδέκτες των ανεκτίμητων ευλογιών Του και τα επίλεκτα θησαυροφυλάκια της εμπιστοσύνης και της πίστης Του. Δεν μπορώ ποτέ να ελπίζω ότι θα ερμηνεύσω επαρκώς τα συναισθήματα που πλημμύρισαν εκείνες τις ηρωικές καρδιές καθώς κάθισαν στη παρουσία του Διδασκάλου τους, κάτω από τη σκέπη της φυλακής-οικίας Του, πρόθυμοι να απορροφήσουν και αποφασισμένοι να προσηλωθούν στην προφύλαξη των εκδηλώσεων της θείκης Του Σοφίας. Δεν θα μπορούσα ποτέ να αποδώσω επαρκή φόρο τιμής σε εκείνο το πνεύμα ανυποχώρητης αποφασιστικότητας το οποίο η επίδραση μιας ελκυστικής προσωπικότητας και η γοητεία ενός ισχυρού λόγου άναψε σε όλη την συντροφιά των προσκυνητών που επέστρεφαν, σε αυτούς τους καθαγιασμένους αγγελιοφόρους της Συνθήκης του Θεού, σε μια τόσο καθοριστική εποχή της ιστορίας τους. Η ανάμνηση τέτοιων ονομάτων όπως Λούα, Τσείς, Μακ-Νάτ, Ντίελι, Γκουντάλ, Ντοτζ, Φάρμερ και Μπρίτινγκχαμ –για να αναφέρω μόνο ελάχιστους από εκείνον τον θάνατο γαλαξία που τώρα έχουν συγκεντρωθεί στη δόξα του Μπαχάολλα– θα παραμείνει για πάντα

συνυφασμένη με την ανάδυση και την εδραίωση της Πίστης Του στην Αμερικανική ήπειρο και θα συνεχίσει να διαχέει πάνω στα χρονικά της μια λάμψη που ο χρόνος ποτέ δεν μπορεί να θολώσει.

Μέσω αυτών των προσκυνημάτων ήταν που, καθώς διαδέχονταν το ένα το άλλο στα χρόνια αμέσως μετά την ανάληψη του Μπαχά-ολλα, η λαμπρότητα της Συνθήκης, η οποία είχε σκιαστεί για λίγο καιρό από την φαινομενική ισχύ του Αρχι-Παραβάτη της, αναφάνηκε θριαμβευτικά μέσα από τις αντιξοότητες που την είχαν βασανίσει. Με την άφιξη αυτών, και μόνο αυτών, των προσκυνητών ήταν που η απαισιοδοξία η οποία είχε περικυκλώσει τα αποκαρδιωμένα μέλη της οικογένειας του Αμπντολ-Μπαχά τελικά διασκορπίστηκε. Μέσω της επίδρασης αυτών των διαδοχικών επισκεπτών το Πλέον Ιερό Φύλλο, που μόνη με τον Αδελφό της ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας του Πατέρα της έπρεπε να αντιμετωπίσει την ανταρσία σχεδόν όλης της ομήγυρης των συγγενών και των φίλων της, βρήκε εκείνη την παρηγοριά που τόσο δυνατά την συγκράτησε μέχρι το τέλος της ζωής της. Με τις δυνάμεις που μπορούσε να απελευθερώσει στην καρδιά εκείνης της ηπείρου αυτή η μικρή ομάδα των παλινοστούντων προσκυνητών, ήχησε η πένθιμη καμπάνα για κάθε σκευωρία προερχόμενη από τον επίδοξο καταστροφέα της Υπόθεσης του Θεού.

Οι Πινακίδες που αποκαλύφθηκαν ακολούθως από την ακούραστη πένα του Αμπντολ-Μπαχά, ενσωματώνοντας με φλογερή και ξεκάθαρη γλώσσα τις οδηγίες και τις συμβουλές Του, τις επικλήσεις και τα σχόλιά Του, τις ελπίδες και τις ευχές Του, τους φόβους και τις προειδοποιήσεις Του, σύντομα άρχισαν να μεταφράζονται, να εκδίδονται και να κυκλοφορούν σε όλα τα μήκη και πλάτη της Βόρειας Αμερικανικής ηπείρου, παρέχοντας στον ολοένα διευρυνόμενο κύκλο των πρώτων πιστών εκείνη την πνευματική υποστήριξη που θα μπορούσε αποκλειστικά να τους καταστήσει ικανούς να επιβιώσουν στις βαριές δοκιμασίες που επρόκειτο σύντομα να βιώσουν.

Η ώρα μιας πρωτοφανούς κρίσης, εντούτοις, πλησίαζε αμείλικτα. Οι ενδείξεις της διχόνοιας, που ωθούνταν από υπεροψία και φιλοδοξία, άρχιζαν να σκιάζουν την ακτινοβολία και να επιβραδύνουν την ανάπτυξη της νεογέννητης κοινότητας την οποία οι αποστολικοί διδάσκαλοι εκείνης της ηπείρου είχαν μοχθήσει να εδραιώσουν. Αυτός που υπήρξε καθοριστικός στην εγκαινίαση μιας τόσο λαμπρής εποχής στην ιστορία της Πίστης, στον οποίο το Κέντρο της Συνθήκης του Μπαχάολλα είχε απονείμει τους τίτλους «ο Πέτρος του Μπαχά», «ο Ποιμένας των Ποιμνίων του Θεού», «ο Κατακτητής της Αμερικής», στον οποίο δόθηκε το μοναδικό προνόμιο να βοηθά τον Αμπντολ-

Μπαχά να θέσει το θεμέλιο λίθο του Μουσουλίου του Μπαμπ στο όρος Κάρμηλο – ένας τέτοιος άνθρωπος, τυφλωμένος από την εξαιρετική του επιτυχία και επιδιώκοντας μια ανεξέλεγκτη εξουσία πάνω στις πεποιθήσεις και τις δραστηριότητες των ομοθρήσκων του σήκωσε με θρασύτητα τη σημαία της ανταρσίας. Ενώ απομακρύνθηκε από τον Αμπντολ-Μπαχά και συμάχησε με τον Κύριο Εχθρό της Πίστης του Θεού, αυτός ο παραπλανημένος αποστάτης επεδίωξε, παραποιώντας τις διδασκαλίες και κατευθύνοντας μια εκστρατεία αμείλικτου διασυρμού κατά του ατόμου του Αμπντολ-Μπαχά, να κλονίσει την πίστη εκείνων των πιστών που ο ίδιος είχε τόσο ένθερμα πασχίσει για παραπάνω από οχτώ χρόνια να φέρει στην Πίστη. Με τα φυλλάδια που εξέδωσε, μέσω της ενεργούς σύμπραξης των απεσταλμένων του κύριου Συμμάχου του, και ενισχυμένος από τις προσπάθειες που είχαν αρχίσει να καταβάλουν οι Χριστιανοί εκκλησιαστικοί εχθροί της Μπαχά Αποκάλυψης, κατάφερε να δώσει ένα χτύπημα στη νεογέννητη Πίστη του Θεού από το οποίο θα ανάρρωνε μόνο αργά και οδυνηρά.

Δεν χρειάζεται να μείνω στα άμεσα αποτελέσματα αυτού του προσωρινού αν και ισχυρού σχίσματος στους κόλπους των Αμερικανών οπαδών της Υπόθεσης του Μπαχάολλα. Ούτε χρειάζεται να μακρηγορήσω για τον χαρακτήρα των δυσφημιστικών γραφών που τους κατέκλυσε. Ούτε φαίνεται απαραίτητο να εξιστορήσω σε τι μέτρα κατέφυγε ο πάντοτε ξάγρυπνος Διδάσκαλος ώστε να μετριάσει και να διαλύσει τους φόβους τους. Επαφίεται στον μελλοντικό ιστορικό να αποτιμήσει την αξία της αποστολής του καθενός από τους τέσσερις επίλεκτους αγγελιοφόρους του Αμπντολ-Μπαχά οι οποίοι, με γοργή ακολουθία, απεστάλησαν από Αυτόν για να ηρεμήσουν και να αναζωογονήσουν την ταραγμένη κοινότητα. Δικό του θα είναι το καθήκον να ανιχνεύσει, στο έργο που αυτοί οι εκπρόσωποι του Αμπντολ-Μπαχά διορίστηκαν να αναλάβουν, τις απαρχές εκείνης της ευρείας Διοικητικής Δομής, τον ακρογωνιαίο λίθο του οποίου αυτοί οι αγγελιοφόροι είχαν την εντολή να τοποθετήσουν – μια Διοικητική Δομή της οποίας το συμβολικό Οικοδόμημα, Αυτός επρόκειτο αργότερα να θεμελιώσει προσωπικά και της οποίας η βάση και το πλαίσιο προορίζονταν να διευρυνθούν από τις προβλέψεις της Διαθήκης Του.

Αρκεί να πούμε ότι σε αυτό το στάδιο της ανάπτυξής της, οι δραστηριότητες μιας αήττητης Πίστης είχαν πάρει τέτοιες διαστάσεις που ανάγκαζαν από τη μία τους εχθρούς της να επινοήσουν νέα όπλα για τις προγραμματισμένες τους βίαιες επιθέσεις και από την άλλη να ενθαρρύνουν τον υπέρτατο Υποστηρικτή της να διδάξει στους οπαδούς της, μέσω ικανών αντιπροσώπων και διδασκάλων, τα στοιχειώδη μιας

Διαχείρισης η οποία, καθώς αναπτυσσόταν, συγχρόνως θα ενσάρκωνε, θα προστάτευε και θα καλλιεργούσε το πνεύμα της. Τα έργα των τόσο επίμονων επικριτών όπως των Βατράλσκι, Ουίλσον, Τζέσαπ και Ρίτσαρντσον, συναγωνίζονταν το ένα το άλλο στις μάταιες προσπάθειες να κηλιδώσουν την αγνότητά της, να αναχαιτίσουν την προέλασή της και να επιβάλλουν την εκχώρησή της. Εναντίον των κατηγοριών του Νιχιλισμού, της αίρεσης, του Μωαμεθανικού γνωστικισμού, της ανηθικότητας, του αποκρυφισμού και του κομμουνισμού που τόσο συχνά εκτοξεύονταν εναντίον τους, τα ατρόμητα θύματα τέτοιων αποτρόπαιων κατηγοριών, ενεργώντας σύμφωνα με τις οδηγίες του Αμπντολ-Μπαχά, απάντησαν ξεκινώντας μια σειρά δραστηριοτήτων οι οποίες λόγω της ίδιας τους της φύσης επρόκειτο να αποτελέσουν τους προάγγελους μόνιμων, επίσημα αναγνωρισμένων διαχειριστικών θεσμών. Η εγκαινίαση του πρώτου Οίκου Πνευματικότητας στο Σικάγο που προσδιορίστηκε από τον Αμπντολ-Μπαχά ως «ο Οίκος Δικαιοσύνης» εκείνης της πόλης· η ίδρυση της Μπαχάϊ Εκδοτικής Εταιρίας· η ίδρυση του «Green Acre Fellowship»· η έκδοση του περιοδικού «Star of the West»· η διεξαγωγή της πρώτης Μπαχάϊ Εθνικής Συνέλευσης που έγινε ταυτόχρονα με την μεταφορά της ιερής σωρού του Μπαμπ στο τελευταίο τόπο ανάπαυσής του πάνω στο Όρος Κάρμηλο· η ίδρυση του «Bahá'í Temple Unity» και ο σχηματισμός της Εκτελεστικής Επιτροπής του Μασρεγόλ-Ασκάρ- αυτά ξεχωρίζουν σαν τα πιο σημαντικά επιτεύγματα των Αμερικανών πιστών οι οποίοι έχουν απαθανάτισει την ανάμνηση της πιο ταραγμένης περιόδου της ιστορίας τους. Μετά την καθέλκυση της –μέσω αυτών ακριβώς των ενεργειών– στις ταραγμένες θάλασσες ατελειωτων δοκιμασιών, με το πηδάλιο στο ισχυρό χέρι του Αμπντολ-Μπαχά και επανδρωμένη με τολμηρή πρωτοβουλία και περίσσια ζωτικότητα μιας ομάδας σκληρά δοκιμασμένων οπαδών, η Κιβωτός της Συνθήκης του Μπαχάολλα ακολουθεί σταθερά, από εκείνες τις μέρες, την πορεία της περιφρονώντας τις θύελλες των δριμύτατων συμφορών που μαίνονταν και που έπρεπε να συνεχίσουν να την ταράζουν, καθώς προχωρά σταθερά μπροστά προς το υποσχεμένο λιμάνι ατάραχης ασφάλειας και ειρήνης.

Ανικανοποίητη με τα επιτεύγματα που έστειψαν τις συντονισμένες προσπάθειες των εκλεγμένων αντιπροσώπων της μέσα στην Αμερικανική ήπειρο και ενθαρρυμένη από την αρχική επιτυχία των πρωτοπόρων διδασκάλων της, πέρα από τα σύνορά της, στην Μεγάλη Βρετανία, στη Γαλλία και στη Γερμανία, η κοινότητα των Αμερικανών πιστών αποφάσισε να αποκτήσει σε απομακρυσμένες περιοχές νεοσύλλεκτους στον προαγόμενο στρατό του Μπαχάολλα. Ξεκινώντας

από τις δυτικές ακτές της πατρίδας τους και ωθούμενοι από την ακατάβλητη ενέργεια μιας νεογέννητης πίστης, αυτοί οι περιοδεύοντες διδάσκαλοι του Ευαγγελίου του Μπαχάολλα προχώρησαν προς τα νησιά του Ειρηνικού και έως την Κίνα και την Ιαπωνία, αποφασισμένοι να εδραιώσουν πέρα από τις πιο μακρινές θάλασσες τους προμαχώνες της αγαπημένης τους Πίστης. Τόσο στην πατρίδα όσο και στο εξωτερικό, αυτή η κοινότητα είχε μέχρι τότε επιδείξει την ικανότητά της να διευρύνει την ποικιλία και να σταθεροποιεί τις βάσεις των ευρέων προσπαθειών της. Οι οργισμένες φωνές που είχαν υψωθεί σε διαμαρτυρία εναντίον της ανόδου της πνίγονταν μέσα στις επευφημίες με τις οποίες η Ανατολή υποδέχτηκε τις πρόσφατες νίκες της. Εκείνα τα απεχθή στοιχεία που είχαν εμφανιστεί τόσο απειλητικά υποχωρούσαν σταδιακά και απομακρύνονταν, παρέχοντας ένα ακόμη πιο ευρύ πεδίο σε εκείνους τους ευγενείς πολεμιστές για την άσκηση των ενδυνάμει ενεργειών τους.

Η Πίστη του Μπαχάολλα στην ήπειρο της Αμερικής είχε πραγματικά αναβιώσει. Σαν τον Φοίνικα είχε σηκωθεί με όλη της την φρεσκάδα, την ζωτικότητα και την ομορφιά, και, μέσω της φωνής των θριαμβευτών εκφραστών της, καλούσε επίμονα τον Αμπντολ-Μπαχά, ικετεύοντάς Τον να ξεκινήσει ένα ταξίδι προς τις ακτές της. Οι πρώτοι καρποί της αποστολής που ανατέθηκε στους άξιους υποστηρικτές της είχαν δώσει τόση δύναμη στο κάλεσμά τους που ο Αμπντολ-Μπαχά, ο οποίος μόλις είχε ελευθερωθεί από τα δεσμά μιας μοχθηρής τυραννίας, βρήκε τον εαυτό Του ανήμπορο να αντισταθεί. Η μεγάλη, η ασύγκριτη αγάπη Του για τα ίδια του τα ευνοούμενα παιδιά Του ώθησε να ανταποκριθεί. Η ένθερμη ικεσία τους, είχε επιπλέον ενισχυθεί από το πλήθος των προσκλήσεων που Του είχαν απευθύνει οι εκπρόσωποι διαφόρων οργανώσεων, είτε θρησκευτικών, εκπαιδευτικών ή ανθρωπιστικών, εκφράζοντας την έντονη επιθυμία τους να ακούσουν από το ίδιο Του το στόμα μια παρουσίαση των διδασκαλιών του Πατέρα Του.

Παρόλη την μεγάλη ηλικία, παρόλο που υπέφερε από ασθένειες που προκλήθηκαν από τις συσσωρευμένες έγνοιες των πενήντα χρόνων εξορίας και φυλάκισης, ο Αμπντολ-Μπαχά ξεκίνησε το αξέχαστο ταξίδι Του μέσα από τις θάλασσες προς τη γη όπου θα ευλογούσε με την παρουσία Του και θα καθαγίαζε με τις πράξεις Του τα εντυπωσιακά έργα που το πνεύμα Του είχε οδηγήσει τους οπαδούς Του να εκτελέσουν. Η πέννα μου είναι εντελώς ανίκανη να περιγράψει τις συνθήκες που έχουν συνοδεύσει την θριαμβευτική Του προέλαση στις κύριες πόλεις των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά. Η χαρά που προκάλεσε η αναγγελία της άφιξης Του, η δημοσιότητα που δημιουρ-

γούσαν οι δραστηριότητές Του, οι δυνάμεις που απελευθέρωναν τα λόγια Του, η αντίσταση που διέγειραν οι νύξεις των διδασκαλιών Του, τα βαρυσήμαντα επεισόδια που προκαλούσαν συνεχώς τα λόγια και οι πράξεις Του – αυτά, οι μελλοντικές γενιές, αναμφίβολα, θα καταγράψουν λεπτομερέστατα και όπως αρμόζει. Θα σκιαγραφήσουν προσεκτικά τα γνωρίσματά τους, θα αγαπήσουν και θα διατηρήσουν την ανάμνησή τους και θα μεταβιβάσουν αμείωτα την καταγραφή των πιο μικρών λεπτομερειών στους απογόνους τους. Θα ήταν πραγματικά αυθάδεια εκ μέρους μας να επιχειρήσουμε, την ώρα αυτή, να σκιαγραφήσουμε ακόμη και τις γενικές γραμμές ενός τόσο απέραντου, τόσο συναρπαστικού θέματος. Ακόμη και μετά το πέρασμα είκοσι ετών, όταν συλλογιζόμαστε αυτό το αξιοσημείωτο ορόσημο στην πνευματική ιστορία της Αμερικής, είμαστε υποχρεωμένοι να ομολογήσουμε την αδυναμία μας να συλλάβουμε τη σημασία του ή να βυθομετρήσουμε το μυστήριό του. Έχω αναφερθεί στις προηγούμενες σελίδες σε μερικά πιο εξέχοντα γνωρίσματα εκείνης της αξέχαστης επίσκεψης. Αυτά τα περιστατικά, καθώς τα αναπολούμε, κηρύττουν εύγλωττα τον συγκεκριμένο στόχο του Αμπντολ-Μπαχά να παρέχει στην πρωτότοκη κοινότητα της Δύσης, μέσα από αυτές τις συμβολικές λειτουργίες, εκείνα τα πνευματικά πρωτεία που επρόκειτο να αποτελέσουν το αναφαίρετο δικαίωμα των Αμερικανών πιστών.

Οι σπόροι που τόσο αφειδώς είχαν διασπείρει οι αδιάκοπες δραστηριότητες του Αμπντολ-Μπαχά είχαν προικίσει τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά, μάλλον ολόκληρη την ήπειρο, με δυνατότητες τέτοιες που παρόμοιές τους δεν είχε γνωρίσει στην ιστορία της. Με την επίσκεψη αυτή κληροδότησε τη μικρή ομάδα των εκπαιδευμένων και αγαπητών Του μαθητών, και μέσω αυτών τους απογόνους τους, μια ανεκτίμητη κληρονομιά – μια κληρονομιά που συνεπέφερε την ιερή και πρωταρχική υποχρέωση να εγερθούν και να συνεχίσουν σε εκείνο το γόνιμο αγρό το έργο που Εκείνος είχε τόσο ένδοξα ξεκινήσει. Μπορούμε να απεικονίσουμε αμυδρά τις επιθυμίες που θα πρέπει να ανάβλυσαν από την ανυπόμονη καρδιά Του καθώς αποχαιρετούσε εκείνη την ελπιδοφόρα χώρα. Μια ανεξιχνίαστη Σοφία, μπορούμε να Τον φανταστούμε καλά να λέει στους μαθητές Του την παραμονή της αναχώρησης Του, έχει, με την αμέτρητη γενναιοδωρία Του ξεχωρίσει την χώρα σας για την εκτέλεση ενός μεγάλου σκοπού. Μέσω της λειτουργίας της Συνθήκης του Μπαχάολλα, εγώ, ως οργωτής, έχω κληθεί από την αρχή της θητείας Μου να αναποδογυρίσω και να σπάζω το έδαφός της. Οι ισχυρές επιβεβαιώσεις που έχουν κατέλθει πάνω σας βροχηδόν, κατά τις πρώτες μέρες της σταδιοδρομίας σας,

έχουν προετοιμάσει και αναζωογονήσει το χώμα της. Οι δοκιμασίες που έπειτα αναγκαστήκατε να υποφέρετε έχουν δημιουργήσει βαθιές αύλακες στον αγρό που τα χέρια μου είχαν ετοιμάσει. Τους σπόρους που μου είχαν ανατεθεί έχω τώρα σκορπίσει σ' όλη την έκταση μπροστά σας. Με την στοργική σας αγάπη, με τους αδιάκοπους αγώνες σας, κάθε ένας από τους σπόρους αυτούς πρέπει να βλαστάνει, κάθε ένα πρέπει να αποδώσει τον προορισμένο καρπό του. Ένας χειμώνας ανήκουστης δριμύτητας σύντομα θα σας καλύψει. Τα βαριά του σύννεφα μαζεύονται γοργά στον ορίζοντα. Οι θυελλώδεις άνεμοι θα σας επιτεθούν από κάθε μεριά. Το Φως της Συνθήκης θα κρυφτεί με την αναχώρησή Μου. Εντούτοις, Αυτοί οι ισχυροί άνεμοι, αυτή η χειμωνιάτικη ερήμωση, θα περάσουν. Ο αδρανής σπόρος θα ξεσπάσει σε νέα δραστηριότητα. Θα βγάλει τα μπουμπούκια του, θα φανερώσει, σε ισχυρούς θεσμούς, τα φύλλα και τα άνθη του. Οι εαρινές μπόρες που το τρυφερό έλεος του ουράνιου Πατέρα μου θα κάνει να κατέλθουν επάνω σας θα κάνουν αυτό το τρυφερό φυτό να απλώσει τα κλαδιά του σε περιοχές πέρα από τα σύνορα της χώρας σας. Και τέλος, ο ήλιος της Αποκάλυψής Του που αναδύεται σταθερά, με το πλήρωμα του χρόνου, ακτινοβολώντας στο ζενίθ της λαμπρότητάς του, θα κάνει αυτό το θαυμαστό Δέντρο της Πίστης Του να αποδώσει, στο έδαφός σας, τους χρυσούς του καρπούς.

Οι υπαιτιγμοί ενός τέτοιου αποχαιρετιστήριου μηνύματος δεν μπορούσαν να μείνουν για πολύ κρυμμένοι στους μνημένους μαθητές του Αμπντολ-Μπαχά. Μόλις ολοκλήρωσε το μακρύ και επίπονο ταξίδι Του από άκρη σε άκρη στην Αμερικανική και την Ευρωπαϊκή ήπειρο, τα τρομακτικά γεγονότα στα οποία είχε αναφερθεί άρχισαν να φανερώνονται. Μια σύγκρουση, όπως είχε προβλέψει, δυσχέρανε για ένα διάστημα όλα τα μέσα επικοινωνίας με εκείνους τους οποίους είχε εμπιστευτεί ανεπιφύλακτα και από τους οποίους περίμενε τόσα σε αντάλλαγμα. Η χειμωνιάτικη ερήμωση, με όλη της την πανωλεθρία και σφαγή, συνέχισε κατά τη διάρκεια τεσσάρων ετών την αμείλικτη πορεία της, καθώς Εκείνος, εγκαταστημένος στην ήσυχη μοναξιά της κατοικίας του, σε γειτνίαση με το καθαγιασμένο μαυσωλείο του Μπαχάολλα, συνέχιζε να μεταδίδει τις σκέψεις και τις επιθυμίες Του σε εκείνους που είχε αφήσει πίσω και στους οποίους είχε απονείμει μοναδικά δείγματα της χάρης Του. Στις αθάνατες Πινακίδες που παρακινήθηκε να αποκαλύψει κατά τις μακριές ώρες επικοινωνίας Του με τους πολυαγαπημένους Του φίλους, ξεδίπλωνε στα μάτια τους την αντίληψή Του για το πνευματικό τους προορισμό, το Σχέδιό Του για την αποστολή που επιθυμούσε να αναλάβουν. Τους σπόρους που τα

χέρια Του είχαν φυτέψει πότιζε τώρα με την ίδια φροντίδα, την ίδια αγάπη και υπομονή που χαρακτήριζαν και τις προηγούμενες προσπάθειές Του όταν μοχθούσε ανάμεσά τους.

Το κέλευσμα που είχε υψώσει ο Αμπντολ-Μπαχά, ήταν το σύνθημα για ένα ξέσπασμα της ανανεωμένης δραστηριότητας το οποίο η Αμερική σπάνια είχε βιώσει, όπως και τα κίνητρα που ενέπνεε και τις δυνάμεις που κινητοποιούσε. Δίνοντας μια πρωτοφανή ώθηση στο έργο που οι τολμηροί πρεσβευτές του Μηνύματος του Μπαχάολλα είχαν ξεκινήσει σε μακρινούς τόπους, αυτό το ισχυρό κίνημα εξακολουθεί να απλώνεται μέχρι σήμερα, έχει αυξημένη επιτάχυνση καθώς επεκτείνει τις διακλαδώσεις του πάνω στην επιφάνεια της υδρογείου και θα συνεχίσει να επισπεύδει την προέλασή του μέχρι τότε που οι τελευταίες επιθυμίες του αρχικού Μελετητή του πραγματοποιηθούν πλήρως.

Εγκαταλείποντας πατρίδα, οικογένεια, φίλους και αξίωμα, μια χούφτα ανδρών και γυναικών, φλογισμένοι από έναν ζήλο και μια πίστη που κανένα ανθρώπινο μέσο δεν μπορεί να ανάψει, σηκώθηκαν να εκτελέσουν την εντολή που είχε δώσει ο Αμπντολ-Μπαχά. Ανοίγοντας πανιά προς τον Βορρά μέχρι την Αλάσκα, προχωρώντας στις Δυτικές Ινδίες, διεισδύοντας στην Νότια Αμερικανική ήπειρο μέχρι τις ακτές του Αμαζόνιου και πέρα των Άνδεων στις ποιο νότιες άκρες της Δημοκρατίας της Αργεντινής, συνεχίζοντας δυτικά στο νησί της Ταϊτής και πέρα από αυτό στην ήπειρο της Αυστραλίας και ακόμη πιο πέρα μέχρι τη Νέα Ζηλανδία και την Τασμανία, αυτοί οι ατρόμητοι αγγελιοφόροι της Πίστης του Μπαχάολλα κατάφεραν με τις ίδιες τους τις πράξεις να δώσουν ένα παράδειγμα, στη σημερινή γενιά των ομόθρησκών τους σε όλη την Ανατολή το οποίο μπορούν κάλλιστα να μιμηθούν. Με επικεφαλής μια εξέχουσα εκπρόσωπο, η οποία από τότε που το κάλεσμα του Αμπντολ-Μπαχά υψώθηκε, έχει κάνει δύο φορές το γύρο του κόσμου και εμπλουτίζει ακόμα με θαυμάσιο θάρρος και σθένος, το απαράμιλλο χρονικό των υπηρεσιών της, αυτοί οι άνδρες και οι γυναίκες συνετέλεσαν στην επέκταση της κυριαρχίας της παγκόσμιας επικράτειας του Μπαχάολλα σε έναν ανυπέρβλητο ακόμη, βαθμό στην Μπαχάϊ ιστορία. Παρά τα σχεδόν αζεπέραστα εμπόδια έχουν καταφέρει στις περισσότερες χώρες από τις οποίες έχουν περάσει ή στις οποίες έχουν κατοικήσει να διακηρύσσουν τις διδασκαλίες της Πίστης τους, να κυκλοφορούν τα βιβλία της, να υπερασπίζονται την υπόθεσή της, να θέσουν τις βάσεις των θεσμών της και να αυξήσουν τον αριθμό των δηλωμένων υποστηρικτών της. Θα μου ήταν αδύνατο να ξεδιπλώσω σε αυτή τη μικρή έκταση τον μύθο

τόσο ηρωικών πράξεων. Δεν μπορεί επίσης, κανένας δικός μου φόρος τιμής, να είναι δίκαιος στο πνεύμα το οποίο έχει κάνει ικανούς αυτούς τους σημαιοφόρους της Θρησκείας του Θεού να κερδίσουν αυτές τις δάφνες και να απονεύμουν μια τέτοια διάκριση στην γενιά στην οποία ανήκουν.

Η Υπόθεση του Μπαχάολλα είχε τότε περιβάλλει την υφήλιο. Το φως της, γεννημένο στην πλέον σκοτεινή Περσία, είχε μεταφερθεί επιτυχώς στις ηπείρους της Ευρώπης, της Αφρικής και της Αμερικής και τώρα διείσδυε στην καρδιά της Αυστραλίας περιβάλλοντας έτσι ολόκληρη τη γη με ένα στεφάνι λαμπρής δόξας. Το μερίδιο που αυτοί οι άξιοι, αυτοί οι γενναίοι μαθητές είχαν στην αγαλλίαση των τελευταίων ημερών της επίγειας ζωής του Αμπντολ-Μπαχά, Αυτός μόνο έχει αληθινά αναγνωρίσει και μπορεί να εκτιμήσει επαρκώς. Οι μόχθοι της ανερχόμενης γενιάς θα αποκαλύψουν σίγουρα την μοναδική και αιώνια σημασία τέτοιου είδους επιτευγμάτων και τα έργα της θα διατηρήσουν και θα εξυμνήσουν, όπως αρμόζει, την ανάμνησή τους. Πόσο βαθιά η ικανοποίηση που πρέπει να ένιωθε ο Αμπντολ-Μπαχά –ενώ γνώριζε ότι η ώρα της αναχώρησής του πλησίαζε– καθώς έβλεπε τους πρώτους καρπούς των διεθνών υπηρεσιών αυτών των ηρώων της Πίστης του Πατέρα Του! Σ' αυτούς είχε εμπιστευτεί μια μεγάλη και σημαντική κληρονομιά. Στη δύση της επίγειας ζωής Του μπορούσε να μείνει ικανοποιημένος στην γαλήνια επιβεβαίωση ότι τέτοια ικανά χέρια ήταν άξια εμπιστοσύνης για τη προστασία της αξιοπρέπειάς της και την εξύμνηση της αρετής της.

Ο χαμός του Αμπντολ-Μπαχά, τόσο ξαφνικός στις συνθήκες που τον προκάλεσαν, τόσο δραματικός στις συνέπειές του, δεν μπορούσε ούτε να παρακωλύσει την λειτουργία μιας τόσο δυναμικής ισχύος ούτε και να επισκιάσει τον σκοπό της. Οι ένθερμες επικλήσεις, που ενυπάρχουν στην Διαθήκη και την Συνθήκη ενός αποθανόντα Διδασκάλου, δεν μπορούσαν παρά να επιβεβαιώσουν το στόχο της, να καθορίσουν το χαρακτήρα της και να ενισχύσουν την υπόσχεση της τελικής επιτυχίας.

Με τις οδύνες της αγωνίας που έχουν υποφέρει οι θρηγούντες οπαδοί Του, μέσα στη λάβρα και τη σκόνη που είχαν αναπάντεχα δημιουργήσει οι επιθέσεις ενός άγρυπνου εχθρού, γεννήθηκε η Διαχείριση της ακατανίκητης Πίστης Του Μπαχάολλα. Οι γόνιμες ενέργειες που απελευθερώθηκαν με την ανάληψη του Κέντρου της Συνθήκης Του, κρυσταλλώθηκαν σε αυτό το υπέρτατο, αυτό το αλάθητο Όργανο για την εκτέλεση ενός Θεϊού Σκοπού. Η Διαθήκη και Συνθήκη του Αμπντολ-Μπαχά αποκάλυψε το χαρακτήρα του, επαναβεβαίωσε τη

βάση του, συμπλήρωσε τις αρχές του, τεκμηρίωσε την αναγκαιότητά του και απαρίθμησε τους κύριους θεσμούς του. Με τον ίδιο ακριβώς αυθορμητισμό που είχε χαρακτηρίσει την ανταπόκρισή της στο Μήνυμα που διακηρύχθηκε από τον Μπαχάολλα, η Αμερική ερχόταν τώρα να υιοθετήσει την υπόθεση της Διαχείρισης την οποία η Διαθήκη και Συνθήκη του Υιού Του είχε αδιαμφισβήτητα θεσμοθετήσει. Αυτή και μόνο αυτή, κατά τα παραγμένα χρόνια που ακολούθησαν την αποκάλυψη ενός τόσο βαρυσήμαντου Εγγράφου, θα γινόταν η ατρόμητη θριαμβευτής της Διαχείρισης εκείνης, ο άξονας των νεογέννητων θεσμών της και η ηγετική υποστηρίκτρια της επιρροής της. Στους Πέρσες αδελφούς τους, οι οποίοι στην ηρωική εποχή της Πίστης είχαν κερδίσει το στέμμα του μαρτυρίου, οι Αμερικανοί πιστοί, οι προπομποί της χρυσής εποχής της, ήταν τώρα άξιοι διάδοχοι, φέροντες με την σειρά τους τα βάρη μιας σκληρά κερδισμένης νίκης. Η συνεχής καταγραφή των ένδοξων πράξεών τους είχε εξασφαλίσει πέρα από κάθε αμφιβολία την κυρίαρχη τους συμβολή στην διαμόρφωση της τύχης της Πίστης τους. Σε έναν κόσμο που σπαρταρά από πόνο και κλίνει προς το χάος, αυτή η κοινότητα –η εμπροσθοφυλακή των απελευθερωτικών δυνάμεων του Μπαχάολλα– κατάφερε στα χρόνια που ακολούθησαν τον θάνατο του Αμπντολ-Μπαχά να ανεγείρει πάνω από τους θεσμούς που είχαν ιδρυθεί στις αδελφές της κοινότητες στην Ανατολή και στη Δύση αυτό που αποτελεί τον κύριο στύλο εκείνου του μελλοντικού Οίκου- ενός Οίκου που οι μεταγενέστερες γενιές θα θεωρήσουν ως το τελευταίο καταφύγιο ενός καταρρέοντα πολιτισμού.

Στην άσκηση του καθήκοντός τους, δεν επέτρεψαν ούτε στους ψίθυρους της προδοσίας ούτε στις βίαιες επιθέσεις των ορκισμένων εχθρών τους να τους εκτρέψουν από τον υψηλό τους σκοπό ή να υπονομεύσουν την πίστη τους στη μεγαλοπρέπεια της αποστολής τους. Η αναταραχή που προκλήθηκε από εκείνον ο οποίος στην ακατάπαυστη και ανήθικη επιδίωξη επίγειου πλούτου, θα είχε αμαυρώσει το τίμιο όνομα της Πίστης τους αν δεν υπήρχε η προειδοποίηση του Αμπντολ-Μπαχά, τους είχε αφήσει ανενόχλητους. Εκπαιδευμένοι από τις συμφορές και προστατευμένοι μέσα στο φρούριο των γοργά εξελισσόμενων θεσμών τους περιφρόνησαν τους ψίθυρούς του και με την ακλόνητη αφοσίωσή τους μπόρεσαν να συντρίψουν τις ελπίδες του. Αρνήθηκαν να επιτρέψουν σε κάθε εκτίμηση του αναγνωρισμένου κύρους και των προηγούμενων υπηρεσιών του πατέρα του και των συνεργατών του να μειώσει την αποφασιστικότητά τους να αγνοήσουν εντελώς το άτομο που ο Αμπντολ-Μπαχά είχε αποδοκιμάσει τόσο έντονα. Οι κρυφές επιθέσεις με τις οποίες μια χούφτα παραπλανημέ-

νων θαυμαστών επιζήτησαν έπειτα, στις σελίδες του περιοδικού τους, να ελέγξουν και να καταστρέψουν την προοπτική μιας νεογέννητης Διαχείρισης είχαν παρομοίως αποτύχει να επιτελέσουν το σκοπό τους. Η στάση που πήρε αργότερα μια συνεπαρμένη γυναίκα, οι παράλογοι ισχυρισμοί της, η θρασύτητα με την οποία περιφρόνησε την Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά και με την οποία αμφισβήτησε την αυθεντικότητά της και οι προσπάθειές της να υπονομεύσει τις αρχές της ήταν πάλι ανίσχυρες να παράγουν το παρά μικρό ρήγμα στις τάξεις των γενναίων υποστηρικτών της. Οι προδοτικές ραδιουργίες που η φιλοδοξία ενός ύπουλου και ακόμη πιο πρόσφατου εχθρού έχει επινοήσει και μέσω των οποίων ακόμη πασχίζει να παραμορφώσει το θαυμαστό έργο του Αμπντολ-Μπαχά και να διαφθείρει τις διαχειριστικές αρχές της, ανατρέπονται εντελώς για ακόμη μια φορά. Ευθύς εξ' αρχής οι υπερασπιστές της Πίστης περιφρόνησαν πλήρως αυτές τις περιοδικές και αποτυχημένες απόπειρες των πολεμίων της να επιβάλλουν την υποταγή του νεόκτιστου φρουρίου της. Ανεξάρτητα από το πόσο σφοδρές ήταν οι επιθέσεις του εχθρού ή επιδέξιες οι στρατηγικές του, αρνήθηκαν να παραχωρήσουν το παραμικρό ή να υποχωρήσουν καθ' ελάχιστο από τις πεποιθήσεις που λάτρευαν. Αγνόησαν σταθερά τους ψίθυρους και τις κραυγές του. Δεν μπορούσαν παρά να περιφρονούν τα κίνητρα που κινητοποιούσαν τις ενέργειές του, τις μεθόδους που σταδιακά ακολουθούσε και τα ανακλητά προνόμια που φαινόταν να απολαμβάνει προσωρινά. Ευδοκιμώντας για κάποιο διάστημα με τις επινοήσεις που είχε συλλάβει ο δολοπλόκος νους τους και ενισχυμένοι από τα εφήμερα πλεονεκτήματα που μπορούν να προσφέρουν η φήμη, η ικανότητα ή η περιουσία, αυτοί οι περιβόητοι εκθέτες της διαφθοράς και της αίρεσης κατάφεραν να προβάλλουν για λίγο καιρό τα ειδικά γνώρισμά τους μόνο για να βυθιστούν με την ίδια ταχύτητα που υψώθηκαν, μέσα στον βάλτο ενός ατιμωτικού τέλους.

Μέσα από αυτές τις θλιβερές δοκιμασίες, που θύμιζαν από μερικές απόψεις, τη βίαια τρικυμία που είχε συνοδεύσει τη γέννηση της Πίστης στην πατρίδα τους, οι Αμερικανοί πιστοί είχαν και πάλι θριαμβευτικά αναδυθεί με την πορεία τους απαρέγκλιτη, την φήμη τους ακηλίδωτη και την κληρονομιά τους άθικτη. Μια σειρά λαμπρών επιτευγμάτων, το καθένα πιο σημαντικό από το προηγούμενο, θα έδιναν αυξανόμενη λάμψη σε ένα ήδη ένδοξο ιστορικό. Στα σκοτεινά χρόνια αμέσως μετά τον θάνατο του Αμπντολ-Μπαχά οι πράξεις τους έλαμψαν με μια ακτινοβολία που τους έκανε το αντικείμενο του πόθου και του θαυμασμού των λιγότερο προνομιούχων από τους αδελφούς τους. Ολόκληρη η κοινότητα, αδέσμευτη και βέβαιη στο μέγιστο βαθμό, ανυψωνόταν σε

μια μεγάλη και ένδοξη περίσταση. Οι δυνάμεις που είχαν ωθήσει την γέννησή της, που είχαν υποστηρίξει την άνοδό της, επιτάχυναν τώρα την ανάπτυξή της με τέτοιον τρόπο και με τέτοια ταχύτητα που ούτε οι ωδίνες ενός οικουμενικού πένθους ούτε οι ατέλειωτοι σπασμοί μιας πολυτάραχης εποχής μπορούσαν να παραλύσουν τις προσπάθειες της ή να επιβραδύνουν την πορεία της.

Εσωτερικά η κοινότητα είχε ξεκινήσει έναν αριθμό εγχειρημάτων που θα την καθιστούσαν ικανή από την μία να διευρύνει περαιτέρω το πεδίο της πνευματικής δικαιοδοσίας της και από την άλλη να σχηματίσει τα απαραίτητα όργανα για την δημιουργία και την σταθεροποίηση των θεσμών που μια τέτοια διεύρυνση επιτακτικά απαιτούσε. Εξωτερικά, τα εγχειρήματά της εμπνεύστηκαν από το διπλό σκοπό της συνέχισης, ακόμη εντονότερα από πριν, του εξάισιου έργου που σε κάθε μια από τις πέντε ηπείρους οι διεθνείς διδάσκαλοί της είχαν ξεκινήσει, και της υιοθέτησης μιας αυξανόμενης συμμετοχής στον χειρισμό και την επίλυση των λεπτών και περίπλοκων προβλημάτων με τα οποία μια πρόσφατα χειραφετημένη Πίστη βρισκόταν αντιμέτωπη. Η γέννηση της Διαχείρισης σε εκείνη την ήπειρο είχε σηματοδοτήσει αυτές τις αξιέπαινες προσπάθειες. Η σταδιακή της σταθεροποίηση προοριζόταν να διασφαλίσει την συνέχειά τους και να τονίσει την αποτελεσματικότητά τους.

Η απarıθμηση μόνο των πιο έξοχων επιτευγμάτων που, στην δική τους χώρα και πέρα από τα σύνορά της, έχουν αυξήσει τόσο το κύρος των Αμερικανών πιστών και έχουν συντελέσει στην δόξα και την τιμή του Μέγιστου Ονόματος, είναι εκείνο που μπορώ να κάνω προς το παρόν, αφήνοντας στις μελλοντικές γενεές το καθήκον να εξηγήσουν την σπουδαιότητά τους και να προσθέσουν μια αρμόζουσα αποτίμηση στην αξία τους. Στο σώμα των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους πρέπει να αποδοθεί η τιμή να είναι οι πρώτοι ανάμεσα στα Συμβούλια της Ανατολής και της Δύσης που επινόησαν, ανακήρυξαν και νομιμοποίησαν τα απαραίτητα όργανα για την αποτελεσματική εκτέλεση των συλλογικών τους καθηκόντων – όργανα τα οποία κάθε κατάλληλα συγκροτημένη Μπαχάι κοινότητα πρέπει να θεωρήσει σαν ένα σχήμα άξιο να υιοθετηθεί και να αντιγραφεί. Στις προσπάθειές τους πρέπει επίσης να αποδοθεί το ιστορικό επίτευγμα της εδραίωσης των εθνικών τους περιουσιών πάνω σε μια μόνιμη και αδιαμφισβήτητη βάση και της δημιουργίας του απαραίτητου γραφείου για τον σχηματισμό εκείνων των επικουρικών οργάνων των οποίων η λειτουργία είναι να διαχειρίζονται εκ μέρους των θεματοφυλάκων τους τέτοιου είδους περιουσίες που αυτά μπορεί να αποκτήσουν πέρα των ορίων της άμεσης

δικαιοδοσίας τους. Με το βάρος της ηθικής τους υποστήριξης, προσφερόμενη αφειδώς στους Αιγυπτίους αδελφούς τους, μπόρεσαν να εξαλείψουν μερικά από τα ανυπέρβλητα εμπόδια που η Πίστη είχε να υπερνικήσει στον αγώνα της να απελευθερωθεί από τα δεσμά της Μουσουλμανικής ορθοδοξίας. Μέσω της αποτελεσματικής και έγκαιρης παρέμβασης αυτών των ιδίων εκλεγμένων αντιπροσώπων, μπόρεσαν να αποτρέψουν τις συμφορές και τους κινδύνους που είχαν απειλήσει τους καταδιωγμένους συνεργάτες τους στις Σοβιετικές Δημοκρατίες και να αποτρέψουν την οργή που είχε απειλήσει με άμεση ερείπωση έναν από τους πιο πολύτιμους και έξοχους Μπαχάι θεσμούς. Τίποτα λιγότερο από την ολόψυχη αρωγή, είτε ηθική ή οικονομική η οποία οι Αμερικανοί πιστοί, ατομικά και συλλογικά, παρακινήθηκαν να προσφέρουν σε πολλαπλές περιστάσεις στους άπορους και διωγμένους αδελφούς τους στην Περσία δεν θα μπορούσε να είχε σώσει αυτά τα άτυχα θύματα των συνεπειών των συμφορών που τους είχαν βρει στα χρόνια που ακολούθησαν τον θάνατο του Αμπντολ-Μπαχά. Ήταν η δημοσιότητα που είχαν δημιουργήσει οι προσπάθειες των Αμερικανών αδελφών τους, οι διαμαρτυρίες που οδηγήθηκαν να κάνουν, οι εκκλήσεις και οι προσφυγές τις οποίες είχαν υποβάλλει που κατεύνασαν αυτά τα βάσανα και συγκράτησαν την βία των χειρότερων και πιο τυραννικών πολεμίων της Πίστης σε εκείνον τον τόπο. Ποιος άλλος, αν όχι ένας από τους πιο διακεκριμένους αντιπροσώπους τους, ορθώθηκε να θέσει υπ' όψιν του ανώτατου Δικαστηρίου που ως τώρα έχει δει ο κόσμος, τα δεινά τα οποία μια Πίστη, στερημένη έναν από τους πιο ιερούς της τόπους, είχε υποστεί στα χέρια του σφετεριστή; Ποιος άλλος κατάφερε να διασφαλίσει, με υπομονετική και επίμονη προσπάθεια, εκείνες τις έγγραφες διαβεβαιώσεις που διακηρύσσουν το δικαίωμα μιας κατατρεγμένης υπόθεσης και αναγνωρίζουν έμμεσα το δικαίωμα της για ένα ανεξάρτητο θρησκευτικό καθεστώς; «*Η Επιτροπή*», ήταν η ετυμηγορία που δόθηκε από την Μόνιμη Εντεταλμένη Επιτροπή της Κοινωνίας των Εθνών¹², «*συνιστά στο Συμβούλιο να ζητήσει από την Βρετανική Κυβέρνηση να κάνει διάβημα στην Ιρακινή Κυβέρνηση προσβλέποντας στην άμεση επανόρθωση της άρνησης δικαιοσύνης την οποία την οποία οι αιτούντες (το Μπαχάι Πνευματικό Συμβούλιο της Βαγδάτης) έχουν υποστεί*». Έχει κανείς άλλος εκτός από μια Αμερικανή πιστή οδηγηθεί να αποκομίσει από βασιλικά πρόσωπα τέτοιες αξιόλογες και επαναλαμβανόμενες μαρτυρίες της αναμορφωτικής δύναμης της Πίστης του Θεού, τέτοιες εντυπωσιακές αναφορές στην

12. Permanent Mandates Commission of the League of Nations.

παγκοσμιότητα των διδασκαλιών της και το μεγαλείο της αποστολής της. «*Η Μπαχάι διδασκαλία*», είναι η γραπτή μαρτυρία της Βασίλισσας, «*φέρει ειρήνη και κατανόηση. Είναι σαν μια μεγάλη αγκάλη που συγκεντρώνει μαζί όλους αυτούς που έψαχναν για καιρό λόγια ελπίδας. Αποδέχεται όλους τους μεγάλους Προφήτες του παρελθόντος, δεν καταστρέφει καμία άλλη θρησκεία και αφήνει όλες τις πόρτες ανοιχτές. Θλιμμένη από την συνεχή διαμάχη ανάμεσα στους πιστούς διαφόρων δογμάτων και εξαντλημένη από τη μισαλλοδοξία του ενός προς τον άλλον, ανακάλυψα στην Μπαχάι διδασκαλία το αληθινό πνεύμα του Χριστού που τόσο συχνά δεν αναγνωρίζεται και παρεξηγείται: Ενότητα αντί για διαμάχη, Ελπίδα αντί για επίκριση, Αγάπη αντί για μίσος και μεγάλη ανακούφιση για όλους τους ανθρώπους*». Άραγε οι Αμερικανοί οπαδοί της Πίστης του Μπαχάολλα δεν έχουν υπάρξει, μέσω του θάρρους που επέδειξε ένα από τα πιο λαμπρά μέλη της κοινότητάς τους, καθοριστικοί στην προετοιμασία του δρόμου για την εξάλειψη εκείνων των εμποδίων που έχουν για σχεδόν έναν αιώνα παρακλώσει την ανάπτυξη και παραλύσει την ενέργεια των ομόθρησκών τους στην Περσία; Δεν είναι η Αμερική που, πάντα σκεπτόμενη την ένθερμη παράκληση του Αμπντολ-Μπαχά, έχει στείλει στα πέρατα της γης έναν σταθερά αυξανόμενο αριθμό από τους πιο αφοσιωμένους πολίτες της – άντρες και γυναίκες – η μοναδική ευχή της ζωής των οποίων είναι να σταθεροποιήσουν τα θεμέλια της οικουμενικής κυριαρχίας του Μπαχάολλα; Στις πιο βόρειες πρωτεύουσες της Ευρώπης, στις περισσότερες από τις κεντρικές πολιτείες της, σε όλη την Βαλκανική Χερσόνησο, κατά μήκος των ακτών της Αφρικανικής, Ασιατικής και Νότιας Αμερικανικής ηπείρου μπορεί να βρεθεί αυτή την ημέρα μια μικρή ομάδα γυναικών πρωτοπόρων οι οποίες, μόνες και με λιγοστούς πόρους, κοπιάζουν για την έλευση της Ημέρας που προείπε ο Αμπντολ-Μπαχά. Δεν έφερε άραγε η στάση του Πλέον Ιερού Φύλλου, καθώς πλησίαζε στο τέλος της ζωής της, πειστικές μαρτυρίες για το ασύγκριτο μερίδιο που είχαν οι σταθεροί και με αυταπάρνηση θαυμαστές της σε εκείνη την ήπειρο στην ελάττωση του φόρτου που είχε βαρύνει τόσο καιρό και τόσο βαριά την καρδιά της; Και τέλος, ποιος μπορεί να είναι τόσο θρασύς ώστε να αρνείται ότι η ολοκλήρωση της ανωδομής του Μασριγόλ-Ασκάρ – η δόξα που στέφει τα επιτεύγματα του παρελθόντος και του παρόντος της Αμερικής – έχει διαμορφώσει εκείνη την μυστική αλυσίδα που πρόκειται να συνδέσει, πιο ισχυρά από ποτέ, τις καρδιές των έξοχων εργατών του με Εκείνον ο Οποίος είναι η Πηγή και το Κέντρο της Πίστης τους και το Αντικείμενο της πιο αληθινής τους λατρείας;

Φίλοι πιστοί στην Αμερικανική ήπειρο! Σπουδαία πράγματι είναι τα επιτεύγματά σας του παρελθόντος και του παρόντος. Απεριόριστα μεγαλύτερα θα είναι τα θαύματα που σας επιφυλάσσει το μέλλον. Το Οικοδόμημα το οποίο οι θυσίες σας έχουν ανεγείρει πρέπει ακόμη να ενδυθεί. Ο Οίκος που πρέπει να υποστηριχθεί από το ανώτατο διαχειριστικό θεσμό που τα χέρια σας έχουν ανατρέψει, δεν έχει ακόμη οικοδομηθεί. Οι προβλέψεις του κύριου Θησαυροφυλακίου εκείνων των νόμων που πρέπει να διέπουν την λειτουργία του είναι συνεπώς ως επί το πλείστον αφανέρωτα. Το Λάβαρο που, αν είναι να πραγματοποιηθούν οι ευχές του Αμπντολ-Μπαχά, πρέπει να υψωθεί στη δική σας χώρα, είναι ακόμη να ξεδιπλωθεί. Η Ενότητα της οποίας το λάβαρο αυτό πρόκειται να αποτελεί σύμβολο απέχει κατά πολύ από την εδραίωσή της. Ο μηχανισμός που πρέπει να ενσαρκώνει και να διατηρεί αυτή την ενότητα δεν έχει ακόμη δημιουργηθεί. Θα είναι άραγε η Αμερική, θα είναι κάποια από τις χώρες της Ευρώπης η οποία θα εγερθεί να επωμισθεί την ουσιαστική για την διαμόρφωση του πεπρωμένου αυτής της ταραγμένης εποχής ηγεσία; Θα επιτρέψει η Αμερική σε κάποια από τις αδελφές της κοινότητες στην Ανατολή ή στην Δύση να πετύχουν τέτοια θέση υπεροχής ώστε να τη στερήσουν το πνευματικό προβάδισμα που της έχει προσδοθεί και που μέχρι τώρα έχει τόσο έξοχα διατηρήσει; Δεν θα συμβάλλει άραγε, με ακόμη μεγαλύτερη φανέρωση εκείνων των εγγενών δυνάμεων που παρακινούν τη ζωή της, στον εμπλουτισμό της πολύτιμης κληρονομιάς την οποία η αγάπη και η σοφία ενός αποθανόντα Κυρίου της έχει απονείμει;

Το παρελθόν της ήταν μια μαρτυρία της ανεξάντλητης ζωτικότητας της πίστης της. Το μέλλον της άραγε δεν θα το επιβεβαιώσει;

Ο πραγματικός αδελφός σας,

ΣΟΓΙ

Χάιφα, Παλαιστίνη,

21 Απριλίου 1933

Η ΘΕΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ¹³ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

*Προς τους αγαπημένους του Θεού
και τις δούλες του Παντελεήμονα σε όλη τη Δύση.*

Συνεργάτες στο Θείο Αμπελώνα:

Στις 23 Μαΐου αυτής της ευοίωνης χρονιάς¹⁴ ο Μπαχάι κόσμος θα εορτάσει την ενενηκοστή επέτειο της ίδρυσης της Πίστης του Μπαχάολλα. Εμείς, οι οποίοι στεκόμαστε αυτή την ώρα στο κατώφλι της τελευταίας δεκαετίας του πρώτου αιώνα της Μπαχάι εποχής, μπορούμε να κάνουμε μια παύση για να αναλογιστούμε τις μυστηριώδεις δωρεές μίας τόσο μεγαλόπρεπης, τόσο βαρυσήμαντης Αποκάλυψης. Πόσο απέραντο, πόσο μαγευτικό το πανόραμα που ξεδιπλώνει μπροστά στα μάτια μας η περίοδος των ενενήντα χρόνων! Το υπερέχον μεγαλείο του σχεδόν μας κατακλύζει. Η παρατήρηση και μόνο αυτού του μοναδικού θεάματος, η σύλληψη, όσο αμυδρή κι αν είναι, των συνθηκών που συνόδεψαν τη γέννηση και βαθμιαία αποκάλυψη αυτής της υπέρτατης Θεοφάνειας, η επαναφορά στο νου έστω και επιγραμματικά των θλιβερών αγώνων που ανήγγελλαν το ξεκίνημά της και επιτάχυναν την πορεία της, θα είναι αρκετά για να πείσουν τον κάθε αμερόληπτο παρατηρητή για εκείνες τις αιώνιες αλήθειες που κινούν τη ζωή της και που πρέπει να συνεχίσουν να την προωθούν μέχρι να επιτύχει την προορισμένη της υπεροχή.

Κυριαρχώντας πάνω σ' ολόκληρο το φάσμα αυτού του εκκλησιαστικού θεάματος ορθώνεται η απaráμιλλη μορφή του Μπαχάολλα, υπερβατική στο μεγαλείο της, γαλήνια, εμπνέουσα δέος, απaráβλητα ένδοξη. Συγγενική, αν και υποδεέστερη στο αξίωμα, και προικισμένη με την εξουσία να διευθύνει μαζί Του το πεπρωμένο αυτής της υπέρ-

---

13. Θεία Αποστολή: Απόδοση στην Ελληνική της αγγλικής λέξης «Dispensation». Αυτό σημαίνει κατά την Μπαχάι ορολογία «ότι η Θεία Αποστολή του Μπαχάολλα θα διαρκέσει τουλάχιστον 1000 χρόνια, δηλαδή μια περίοδος μέχρι την εμφάνιση της επόμενης θείας Φανέρωσης», όπως αποκάλυψε ρητώς ο Ίδιος ο Μπαχάολλα. Η αγγλική λέξη Dispensation αποδίδεται και σαν Θεία Φανέρωση, Θεία Αποκάλυψη, θρησκεία, Πίστη και θρησκευτικό Σύστημα.

14. 1934

τατης Αποκάλυψης, λάμπει πάνω σ' αυτή τη νοερή εικόνα η νεανική δόξα του Μπαμπ, απεριόριστη στην τρυφερότητά Του, ακαταμάχητη στη γοητεία Του, ανυπέρβλητη στον ηρωισμό Του, απaráμιλλη στις δραματικές συνθήκες της σύντομης και πολυτάραχης ζωής Του. Και τέλος, αναδύεται, αν και σε μια δική της σφαίρα και σε μια κατηγορία εντελώς ξεχωριστή από εκείνη όπου βρίσκονται οι δίδυμες Μορφές που προηγήθηκαν Αυτού, η παλλόμενη, η μαγνητική προσωπικότητα του Αμπντολ-Μπαχά, που αντανακλά σ' ένα βαθμό στον οποίο κανένας άνθρωπος, όσο υψηλή κι αν είναι η θέση του, δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα συναγωνιστεί, τη δόξα και τη δύναμη με την οποία μόνο Αυτοί που είναι οι Φανερώσεις του Θεού είναι προικισμένοι.

Με την ανάληψη του Αμπντολ-Μπαχά και ιδιαίτερα με το θάνατο της πολυαγαπημένης και επιφανούς αδερφής Του, του Υψίστου Φύλλου, –της τελευταίας επιζήσασας μιας ένδοξης και ηρωικής εποχής– πλησιάζει στο τέλος του το πρώτο και πιο συγκινητικό κεφάλαιο της Μπαχάι ιστορίας, σηματοδοτώντας τη λήξη της Πρώιμης, της Αποστολικής Εποχής της Πίστης του Μπαχάολλα. Ο Αμπντολ-Μπαχά ήταν εκείνος ο Οποίος μέσω των διατάξεων της βαρυσήμαντης Θέλησης και Διαθήκης Του, σφυρηλάτησε το ζωτικό κρίκο που πρέπει να συνδέει για πάντα την εποχή που έχει μόλις λήξει μ' αυτήν στην οποία ζούμε τώρα –τη Μεταβατική και Διαμορφωτική περίοδο της Πίστης– ένα στάδιο που πρέπει με το πλήρωμα του χρόνου να φτάσει στην άνθισή του και να αποδώσει τους καρπούς του στους άθλους και στους θριάμβους που πρόκειται να προαναγγείλουν τη Χρυσή Εποχή της Αποκάλυψης του Μπαχάολλα.

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Οι ορμητικές δυνάμεις που έχουν τόσο εκπληκτικά απελευθερωθεί με την επενέργεια δύο ανεξάρτητων και άμεσα διαδοχικών Φανερώσεων βρίσκονται τώρα μπροστά στα μάτια μας και με τη φροντίδα των εκλεκτών διαχειριστών μιας ευρέως διαδεδομένης Πίστης βαθμιαία επιστρατεύονται και πειθαρχούνται. Αποκρυσταλλώνονται σιγά-σιγά σε θεσμούς που τελικά θα θεωρηθούν η σφραγίδα και η δόξα της εποχής την οποία καλούμαστε να καθιερώσουμε και να απαθανάτισουμε με τις πράξεις μας. Διότι από τις σημερινές μας προσπάθειες και προπαντός από το βαθμό στον οποίο αγωνιζόμαστε να διαμορφώσουμε εκ νέου τη ζωή μας σύμφωνα με το πρότυπο του υπέρτατου ηρωισμού που συνδέεται με εκείνους που πέρασαν πριν από μας, πρέπει να εξαρτηθεί η αποτελεσματικότητα των οργάνων που τώρα διαμορφώνουμε – όργανα που πρέπει να ανεγείρουν τη δομή της μακάριας εκείνης Κοινοπολιτείας που πρέπει να σηματοδοτήσει τη Χρυσή Εποχή της Πίστης μας.

Σκοπός μου δεν είναι, καθώς κοιτάζω πίσω σ' εκείνα τα γεμάτα από ηρωικές πράξεις χρόνια, να επιχειρήσω έστω μια σύντομη ανασκόπηση των έντονων γεγονότων που διαδραματίστηκαν από το 1844 μέχρι σήμερα. Ούτε έχω καμιά πρόθεση να αναλύσω τις δυνάμεις που τα επέσπευσαν, ή να αξιολογήσω την επίδρασή τους πάνω στους λαούς και στους θεσμούς σχεδόν σε κάθε ήπειρο της υφηλίου. Η αυθεντική καταγραφή της ζωής των πρώτων πιστών της πρώιμης εποχής της Πίστης μας μαζί με την ενδελεχή έρευνα που θα διεξαγάγουν στο μέλλον ικανοί Μπαχάι ιστορικοί θα συνδυαστούν για να μεταδώσουν στις μέλλουσες γενεές μια τόσο επιμελή παρουσίαση της ιστορίας εκείνης της εποχής τέτοια που οι δικές μου προσπάθειες ποτέ δεν μπορούν να ελπίσουν ότι θα πετύχουν. Το βασικό μου μέλημα σ' αυτή τη γεμάτη προκλήσεις περίοδο της Μπαχάι ιστορίας είναι μάλλον να επιστήσω την προσοχή εκείνων που έχουν προοριστεί να είναι οι πρωτεργάτες της Διοικητικής Τάξης του Μπαχάολλα σε ορισμένες θεμελιώδεις αλήθειες των οποίων η διαλεύκανση πρέπει να τους βοηθήσει αφάνταστα στην αποτελεσματική επιδίωξη του μεγάλου τους εγχειρήματος.

Επιπλέον, το διεθνές κύρος που έχει κατορθώσει να αποκτήσει μέχρι τώρα η Θρησκεία του Θεού, απαιτεί επιτακτικά να διευκρινιστούν τώρα ρητώς οι βασικές της αρχές. Η άνευ προηγουμένου ώθηση που έχουν δώσει οι επιφανείς ενέργειες των αμερικανών πιστών στην προς τα εμπρός πορεία της Πίστης· το έντονο ενδιαφέρον που σταθερά εγείρει το πρώτο Μασρεκολ-Αζκάρ¹⁵ της Δύσης ανάμεσα στις διάφορες φυλές και τα έθνη· η ανάπτυξη και η συνεχής σταθεροποίηση των Μπαχάι θεσμών σε τουλάχιστον σαράντα από τις πιο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου· η διάδοση της Μπαχάι λογοτεχνίας σε τουλάχιστον είκοσι πέντε από τις ευρύτερα ομιλούμενες γλώσσες· η επιτυχία που πρόσφατα έχει στέψει τις προσπάθειες των Περσών πιστών σε εθνικό επίπεδο στα πρωταρχικά βήματα που έχουν πάρει για την ανέγερση, στα περίχωρα της πρωτεύουσας της πατρίδας τους, του τρίτου Μασρεκολ-Ασκάρ του Μπαχάι κόσμου· τα μέτρα που λαμβάνονται για τον άμεσο σχηματισμό του πρώτου Εθνικού Πνευματικού Συμβουλίου τους που αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειονότητας των Μπαχάι πιστών· η προγραμματισμένη ανύψωση ενός ακόμη στύλου του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, του πρώτου στο είδος του, στο Νότιο Ημισφαίριο· οι μαρτυρίες, τόσο οι προφορικές όσο και οι γραπτές, που έχει λάβει αυτή η αγωνιζόμενη Πίστη από

15. Οίκος Λατρείας, ναός, [σ.μ.].

βασίλεις, κυβερνητικούς θεσμούς, διεθνή δικαστήρια και εκκλησιαστικούς ιεράρχες· η δημοσιότητα που έχει λάβει από κατηγορίες που έχουν εκτοξεύσει εναντίον της ανένδοτοι εχθροί, είτε καινούργιοι είτε παλαιοί· η επίσημη χειραφέτηση μιας μερίδας των οπαδών της από τα δεσμά της μουσουλμανικής ορθοδοξίας σε μια χώρα που μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο φωτισμένη ανάμεσα στα ισλαμικά έθνη – όλα αυτά προσφέρουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την αυξανόμενη ορμή με την οποία η ακαταμάχητη κοινότητα του Μεγίστου Ονόματος πορεύεται προς την τελική νίκη.

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Νομίζω ότι μου επιβάλλεται, λόγω των υποχρεώσεων και των ευθυνών που ως Κηδεμών της Πίστης του Μπαχάολλα έχω κληθεί να εκτελέσω, να δώσω ιδιαίτερη έμφαση, σε μια στιγμή που το φως της δημοσιότητας στρέφεται όλο και πιο πολύ πάνω μας, σε ορισμένες αλήθειες που βρίσκονται στη βάση της Πίστης μας και των οποίων την ακεραιότητα είναι πρωταρχικό μας καθήκον να διαφυλάξουμε. Αυτές οι αλήθειες, αν υποστηριχτούν θαρραλέα και κατανοηθούν σωστά, είμαι πεπεισμένος πως θα ενισχύσουν δυναμικά τη ζωτικότητα της πνευματικής μας ζωής και θα συμβάλουν εξαιρετικά στην εξουδετέρωση των μηχανορραφιών ενός αμείλικτου και άγρυπνου εχθρού.

Ο αγώνας για την απόκτηση μιας πιο επαρκούς κατανόησης της σπουδαιότητας της εκπληκτικής Αποκάλυψης του Μπαχάολλα πρέπει, είναι η αμετάβλητη πεποίθησή μου, να παραμείνει η πρώτη υποχρέωση και το αντικείμενο της συνεχούς προσπάθειας του καθενός από τους αφοσιωμένους πιστούς της. Μία ακριβής και πλήρης κατανόηση ενός τόσο τεράστιου συστήματος, μιας τόσο μεγαλειώδους Αποκάλυψης, μιας τόσο ιερής παρακαταθήκης, είναι για προφανείς λόγους πέραν των δυνατοτήτων του πεπερασμένου νου μας. Μπορούμε, ωστόσο, και είναι επιτακτικό καθήκον μας να επιζητήσουμε την άντληση καινούργιας έμπνευσης και πρόσθετης υποστήριξης καθώς μοχθούμε για τη διάδοση της Πίστης Του μέσω μιας πιο ξεκάθαρης κατανόησης των αληθειών που περικλείει και των αρχών πάνω στις οποίες βασίζεται.

Σε ένα μήνυμα προς τους Αμερικανούς πιστούς, κατά την πορεία της εξήγησης που έδωσα για τη στάθμη του Μπαμπ, αναφέρθηκα στο απαράμιλλο μεγαλείο της Αποκάλυψης της οποίας θεωρούσε τον Εαυτό Του ταπεινό Προάγγελο. Αυτός τον Οποίον ο Μπαχάολλα έχει κηρύξει στο Κιτάμπ-ι-Ικάν ως εκείνον τον εξαγγελθέντα Καΐμ, ο Οποίος έχει φανερώσει τουλάχιστον είκοσι πέντε από τα είκοσι επτά γράμματα που όλοι οι Προφήτες ήταν προορισμένοι να αποκαλύψουν – ένας

τόσο σπουδαίος Αποκαλυπτής έχει ο Ίδιος πιστοποιήσει την υπεροχή εκείνης της ανώτερης Αποκάλυψης που σύντομα θα αντικαθιστούσε τη δική Του. «Ο σπόρος» βεβαιώνει ο Μπαμπ στο Περσικό Μπαγιάν, «που συγκρατεί μέσα του τις δυνατότητες Αποκάλυψης που πρόκειται να έρθει είναι προικισμένος με μια δύναμη ανώτερη από τις συνδυασμένες δυνάμεις όλων εκείνων που με ακολουθούν». «Από όλους τους φόρους τιμής», δηλώνει πάλι, «που έχω αποδώσει σ' Εκείνον ο Οποίος πρόκειται να έρθει μετά από Μένα, η μεγαλύτερη είναι αυτή, η γραπτή Μου ομολογία, ότι κανένας λόγος δικός Μου δεν μπορεί να Τον περιγράψει επαρκώς, ούτε μπορεί καμιά αναφορά σ' Αυτόν στο Βιβλίο Μου, το Μπαγιάν, να τιμήσει δεόντως την Υπόθεσή Του». «Το Μπαγιάν», δηλώνει κατηγορηματικά στο ίδιο εκείνο Βιβλίο, «και τα πάντα που βρίσκονται εκεί μέσα περιστρέφονται γύρω από τα λεγόμενα “Εκείνου τον Οποίον ο Θεός θα φανερώσει”, όπως ακριβώς το Αλέφ (το Ευαγγέλιο) και οτιδήποτε ήταν εκεί μέσα περιστρεφόταν γύρω από τα λεγόμενα του Μωάμεθ, του Αποστόλου του Θεού». «Χίλιες φορές ανάγνωση του Μπαγιάν», παρατηρεί παρακάτω, «δεν μπορεί να εξισωθεί με την ανάγνωση ενός και μόνο στίχου που θα αποκαλυφτεί από “Εκείνου τον Οποίον ο Θεός θα φανερώσει”. ... Σήμερα το Μπαγιάν βρίσκεται στο στάδιο του σπόρου· στο ξεκίνημα της φανέρωσης “Εκείνου τον Οποίον ο Θεός θα φανερώσει” η απόλυτη τελειότητά του θα γίνει εμφανής.... Το Μπαγιάν και εκείνοι που πιστεύουν σ' αυτό ποθούν Εκείνον πιο φλογερά απ' ό,τι ποθεί οποιοσδήποτε εραστής την αγαπημένη του.... Το Μπαγιάν αντλεί όλη του τη δόξα από Εκείνον τον Οποίον ο Θεός θα φανερώσει. Ας είναι ευλογημένος αυτός που πιστεύει σ' Εκείνον και αλίμονο σ' αυτόν που απορρίπτει την αλήθεια Του».

Απευθυνόμενος στο Σεγιέντ Γιαχιά-ι-Νταραμπί που ονομάστηκε Βαχίντ και ήταν ο πιο μορφωμένος, ο πιο ευφραδής και σημαντικός ανάμεσα στους οπαδούς Του, ο Μπαμπ εκφράζει αυτή την προειδοποίηση: «Μα τη δικαιοσύνη Εκείνου του Οποίου η δύναμη κάνει το σπόρο ν' αναπτυχθεί και ο Οποίος εμφυσάει το πνεύμα της ζωής μέσα σ' όλα τα πράγματα, αν ήμουν βέβαιος ότι την ημέρα της εμφάνισής Του θα Τον απαρνίσουν, χωρίς δισταγμό θα σε αποκήρυσσα και θα απέρριπτα την πίστη σου.... Αν, από την άλλη πλευρά, Μου πουν ότι ένας Χριστιανός, που δεν παραδέχεται την Πίστη Μου, θα πιστέψει σ' Εκείνον, αυτόν τον ίδιο θα τον θεωρήσω σαν την κόρη του Οφθαλμού Μου».

Σε μια από τις προσευχές Του επικοινωνεί με τον Μπαχάολλα με τα εξής λόγια: «Εξυψωμένος είσαι, ω Κύριέ μου, Πανίσχυρε! Πόσο ασήμαντος και αξιοθρήνητος εμφανίζεται ο λόγος μου και όλα όσα έχουν σχέση με μένα αν δεν συσχετιστούν με τη μεγάλη Σου δόξα. Δώσε ώστε

με τη βοήθεια της χάρης Σου οτιδήποτε έχει σχέση με μένα να γίνει αποδεκτό στα μάτια Σου».

Στο Καϊγούμολ-Ασμά –στο σχόλιο του Μπαμπ στο Κεφάλαιο του Ιωσήφ¹⁶– που χαρακτηρίστηκε από το Συγγραφέα του Ικάν ως «το πρώτο, το σπουδαιότερο και ισχυρότερο» από τα βιβλία που αποκαλύφθηκαν από τον Μπαμπ, διαβάζουμε τις παρακάτω αναφορές στον Μπαχάολλα: «Από την απόλυτη μηδαμινότητα, ω μεγάλη και πανίσχυρε Κύριε, μέσω της ουράνιας δύναμης της ισχύος Σου με δημιούργησες και με ανάθρεψες για να κηρύξω αυτή την Αποκάλυψη. Δεν εμπιστεύτηκα κανέναν άλλον παρά μόνο Εσένα. Δεν προσκολλήθηκα σε άλλη βούληση παρά μόνο στη δική Σου ... Ω Εσύ Ίχνος του Θεού! Έχω θυσιάσει τον εαυτό μου ολοκληρωτικά για Σένα: Έχω δεχτεί κατάρεις για χάρη Σου και δεν έχω ποθήσει τίποτα άλλο εκτός από το μαρτυρικό θάνατο στο μονοπάτι της αγάπης Σου. Επαρκής μου μάρτυς είναι ο Θεός, ο Εξυψωμένος, ο Προστάτης, ο Πανάρχαιος». «Και όταν θα έχει σημαίνει η καθορισμένη ώρα», απευθύνεται ξανά στον Μπαχάολλα στο ίδιο εκείνο σχόλιο, «με την άδεια του Θεού, του Πάνσοφου, αποκάλυψε από τα ύψη του Επιβλητικού και Μυστικού Όρους, μια αμυδρή, μια απειροελάχιστη ακτίνα του ανεξιχνίαστου Μυστηρίου Σου, ώστε εκείνοι που έχουν αναγνωρίσει την ακτινοβολία της Λαμπρότητας του Σινά να λιποθυμήσουν και να πεθάνουν καθώς θα ρίξουν μια αστραπιαία ματιά στο σφοδρό και πορφυρό Φως που περιβάλλει την Αποκάλυψή Σου».

Σαν μια περαιτέρω μαρτυρία για το μεγαλείο της Αποκάλυψης που ταυτίζεται με τον Μπαχάολλα μπορούν να αναφερθούν τα ακόλουθα αποσπάσματα από μια Πινακίδα που απευθύνει ο Αμπντολ-Μπαχά σ' έναν διακεκριμένο οπαδό της Πίστης προερχόμενο από το Ζωροαστρισμό: «Έχεις γράψει ότι στα ιερά βιβλία των οπαδών του Ζωροάστρη έχει γραφτεί ότι στις έσχατες ημέρες, σε τρεις ξεχωριστές Θείες Φανερώσεις, ο ήλιος πρέπει κατ' ανάγκη να ακινητοποιηθεί. Στην πρώτη Θεία Φανέρωση, έχει προφητευτεί ότι ο ήλιος θα παραμείνει ακίνητος για δέκα μέρες. Στη δεύτερη για δύο φορές το ίδιο διάστημα. Στην τρίτη για τουλάχιστον ένα μήνα. Η ερμηνεία αυτής της προφητείας είναι αυτή: η πρώτη Θεία Φανέρωση στην οποία αναφέρεται, είναι η Μωαμεθανική Αποκάλυψη στη διάρκεια της οποίας ο Ήλιος της Αλήθειας ακινητοποιήθηκε για δέκα μέρες. Κάθε μέρα λογαριάζεται σαν ένας αιώνας. Η Μωαμεθανική Αποκάλυψη πρέπει επομένως να είχε διαρκέσει για τουλάχιστον χίλια χρόνια που είναι ακριβώς η περίοδος που πέρασε από τη δύση του Αστρου του θεσμού του Ιμάμη έως την έλευση της

16. Súrih of Joseph: σουράτ είναι τα κεφάλαια του Ιερού Κορανίου [σ.μ.].

Αποκάλυψης που εγκαινιάστηκε από τον Μπαμπ. Η δεύτερη Θεία Φανέρωση στην οποία αναφέρεται αυτή η προφητεία είναι η Αποκάλυψη που εγκαινιάστηκε από τον Μπαμπ τον Ίδιο, η οποία ξεκίνησε το έτος 1260 μ.Ε. και έληξε το έτος 1280 μ.Ε.¹⁷ Όσο για την τρίτη Θεία Φανέρωση –την Αποκάλυψη που κηρύχτηκε από τον Μπαχάολλα– εφόσον ο Ήλιος της Αλήθειας όταν φτάνει σ' εκείνη την κατάσταση λάμπει στην πληρότητα της μεσημβρινής του λαμπρότητας, η διάρκειά του έχει οριστεί για την περίοδο ενός ολόκληρου μήνα που είναι ο μέγιστος χρόνος που χρειάζεται ο ήλιος για να περάσει μέσα από ένα σημείο του Ζωδιακού Κύκλου. Από αυτό μπορείς να φανταστείς το μέγεθος του Μπαχάϊ κύκλου – ένας κύκλος που πρέπει να επεκταθεί σε μια περίοδο τουλάχιστον στον πεντακοσίων χιλιάδων χρόνων».

Από το κείμενο αυτής της σαφούς και έγκυρης ερμηνείας μιας τόσο αρχαίας προφητείας γίνεται εμφανές πόσο απαραίτητο είναι για τον κάθε αφοσιωμένο οπαδό της Πίστης να αποδεχτεί τη θεϊκή προέλευση και να υποστηρίξει την ανεξάρτητη θέση της Μωαμεθανικής Αποκάλυψης. Το κύρος του θεσμού του Ιμάμη επιπλέον, αναγνωρίζεται ρητώς στα ίδια αυτά κείμενα – εκείνος ο θεϊκά καθορισμένος θεσμός του πιο διακεκριμένου μέλους του οποίου, ο Ίδιος ο Μπαμπ, υπήρξε απευθείας απόγονος στη γενεαλογική γραμμή, και ο οποίος θεσμός συνέχισε για μια περίοδο τουλάχιστον διακοσίων εξήντα χρόνων να είναι ο επιλεγμένος αποδέκτης της καθοδήγησης του Παντοδύναμου και το θησαυροφυλάκιο μιας από τις δύο πιο πολύτιμες κληρονομίες¹⁸ του Ισλάμ.

Αυτή η ίδια προφητεία, πρέπει να παραδεχτούμε επιπλέον, βεβαιώνει τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της Αποκάλυψης του Μπαμπ και ενισχύει έμμεσα την αλήθεια ότι σύμφωνα με την αρχή της προοδευτικής αποκάλυψης, κάθε Φανέρωση του Θεού πρέπει οπωσδήποτε να παρέχει στους λαούς της εποχής Της ένα μέτρο θεϊκής καθοδήγησης πιο ευρύ από οποιοδήποτε άλλο έχει δεχτεί ή εκτιμήσει μια προηγούμενη και λιγότερο δεκτική εποχή. Γι' αυτό το λόγο και όχι για οποιοδήποτε άλλο ανώτερο πλεονέκτημα που μπορεί να ειπωθεί ότι διαθέτει από τη φύση της η Μπαχάϊ Πίστη, αυτή η προφητεία μαρτυρεί την ασυναγώνιστη δύναμη και δόξα με την οποία έχει προικιστεί η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα – μια Αποκάλυψη της οποίας τις δυνατότητες μόλις

17. Μετά την Εγίρα: Φυγή του Μωάμεθ από τη Μέκκα στη Μεδίνα, 622 μ.Χ. [σ.μ.].

18. Οι δυο κληρονομίες του Ισλάμ είναι σύμφωνα με τις ισλαμικές παραδόσεις το Ιερό Κοράνιο και η οικογένεια του Προφήτη [σ.μ.].

αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε και της οποίας το πλήρες φάσμα δεν μπορούμε ποτέ να προσδιορίσουμε.

Η Πίστη του Μπαχάολλα πρέπει πραγματικά να θεωρηθεί, αν θέλουμε να είμαστε πιστοί στις συγκλονιστικές συνέπειες του μηνυμάτος της, ως η αποκορύφωση ενός κύκλου, το τελικό στάδιο σε μια σειρά διαδοχικών, προπαρασκευαστικών και προοδευτικών αποκαλύψεων. Αυτές, ξεκινώντας από τον Αδάμ και καταλήγοντας στον Μπαμπ, έχουν προετοιμάσει το δρόμο και έχουν προβλέψει, με όλο και μεγαλύτερη έμφαση, την έλευση εκείνης της Ημέρας των Ημερών κατά την οποία Αυτός ο Οποίος είναι η Υπόσχεση όλων των Εποχών πρέπει να εμφανιστεί.

Αυτή την αλήθεια πιστοποιούν πολλάκις τα όσα ο Μπαχάολλα προφέρει. Μια απλή και μόνο αναφορά στις αξιώσεις τις οποίες, με έντονη γλώσσα και με ακαταμάχητη δύναμη έχει ο Ίδιος προβάλει επανειλημμένα, δεν μπορεί παρά να επιδείξει πλήρως το χαρακτήρα της Αποκάλυψης της οποίας Αυτός υπήρξε ο επιλεγμένος φορέας. Στα λόγια που έχουν ξεχυθεί από την Πένα Του –την πηγή μιας τόσο σφοδρής Αποκάλυψης– πρέπει, συνεπώς, να κατευθύνουμε την προσοχή μας αν επιθυμούμε ν' αποκτήσουμε μια πιο καθαρή κατανόηση της σπουδαιότητας και της σημασίας της. Είτε δηλώνοντας Αυτός την άνευ προηγουμένου αξίωση που έχει προβάλει, ή υπαινισσόμενος τις μυστηριώδεις δυνάμεις που Αυτός έχει απελευθερώσει, είτε στα κείμενα εκείνα που εκθειάζουν τη δόξα της από καιρό αναμενόμενης Ημέρας Του, ή εξυμνούν τη στάθμη που θα φτάσουν εκείνοι που έχουν αναγνωρίσει τις κρυμμένες αρετές της, ο Μπαχάολλα και, σχεδόν στον ίδιο βαθμό, ο Μπαμπ και ο Αμπντολ-Μπαχά, έχουν κληροδοτήσει στις μελλοντικές γενιές ορυχεία ανεκτίμητου πλούτου τέτοια που κανείς από μας που ανήκει σ' αυτή τη γενιά δεν μπορεί να εκτιμήσει δεόντως. Οι μαρτυρίες που αναφέρονται σε αυτό το θέμα είναι εμποτισμένες με τέτοια δύναμη και φανερώνουν τέτοια ομορφιά που μόνο εκείνοι που είναι ευρυμαθείς στις γλώσσες στις οποίες είχαν αρχικά αποκαλυφτεί μπορούν να ισχυριστούν ότι τις έχουν εκτιμήσει επαρκώς. Είναι τόσο πολυάριθμες αυτές οι μαρτυρίες που θα χρειαζόταν να γραφτεί ένας ολόκληρος τόμος για να συλλεχτούν οι πιο εξέχουσες ανάμεσά τους. Το μόνο που μπορώ ν' αποτολμήσω και να επιχειρήσω αυτή τη στιγμή είναι να μοιραστώ μαζί σας μόνο τα κείμενα εκείνα που έχω καταφέρει να σταχυολογήσω από τις ογκώδεις γραφές Του.

«Μαρτυρώ ενώπιον του Θεού», κηρύσσει ο Μπαχάολλα, *«το μεγαλείο, το ασύλληπτο μεγαλείο αυτής της Αποκάλυψης. Επανειλημμένα έχουμε επιβεβαιώσει αυτή την αλήθεια στις περισσότερες από τις Πινα-*

κίδες Μας, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να αφυπνιστεί από την αδιαφορία της». «Σ' αυτή την πανίσχυρη Αποκάλυψη», αναγγέλλει κατηγορηματικά, «όλες οι θρησκείες του παρελθόντος έχουν φτάσει στην ύψιστη, στην τελική τους εκπλήρωση». «Εκείνο που έχει φανερωθεί σ' αυτή την εξέχουσα, αυτή την ύψιστη Αποκάλυψη, δεν έχει προηγούμενο στα χρονικά του παρελθόντος, ούτε θα δουν κάτι παρόμοιο οι μελλοντικές εποχές». «Αυτός είναι εκείνος», αναφερόμενος στον Εαυτό Του δηλώνει περαιτέρω, «ο Οποίος στην Παλαιά Διαθήκη ονομάστηκε Γιαχβέ (Ιεχωβά), ο Οποίος στο Ευαγγέλιο χαρακτηρίστηκε ως Πνεύμα της Αλήθειας και στο Κοράνι κηρύχτηκε ως η Μεγάλη Αναγγελία». «Εάν δεν ήταν γι' Αυτόν, κανένας Θεός Αγγελιοφόρος δε θα είχε περιβληθεί με την ιδιότητα του Προφήτη, ούτε θα είχε αποκαλυφτεί οποιοδήποτε από τα ιερά κείμενα. Αυτό μαρτυρούν όλα τα δημιουργήματα». «Ο λόγος που προφέρει ο ένας αληθινός Θεός αυτή την Ημέρα, ακόμη κι αν αυτός ο λόγος είναι ο πιο συνηθισμένος και τετριμμένος όρος, είναι προικισμένος με υπέρτατη, με μοναδική διάκριση». «Η πλειονότητα της ανθρωπότητας είναι ακόμη ανώριμη. Αν είχε αποκτήσει επαρκή ικανότητα θα της προσφέραμε ένα τόσο μεγάλο μέγεθος της γνώσης Μας που όλοι όσοι κατοικούν στη γη και στον ουρανό θα διαπίστωναν, εξαιτίας της χάρις που ξεχύνεται από την Πένα Μας, ότι είναι πλήρως ανεξάρτητοι από κάθε γνώση εκτός από τη γνώση του Θεού και θα είχαν εγκατασταθεί ασφαλώς πάνω στο θρόνο της αιώνιας γαλήνης». «Η Πένα της Αγιότητας, δηλώνω επίσημα ενώπιον του Θεού, έχει γράψει πάνω στο χιονόλευκο μέτωπό Μου και με χαρακτηρισ λαμπρής δόξας αυτά τα φλογερά, αυτά τα μοσχοβόλα και άγια λόγια: "Δείτε εσείς που κατοικείτε στη γη κι εσείς κάτοικοι του ουρανού, ομολογήστε, Αυτός είναι αληθινά ο Πολυαγαπημένος σας. Αυτός είναι εκείνος που Όμοιό Του δεν έχει δει η δημιουργία, από του Οποίου τη μαγευτική ομορφιά έχει ευφρανθεί το μάτι του Θεού, του Εντολοδότη, του Πανίσχυρου, του Ασύγκριτου!"».

«Οπαδοί του Ευαγγελίου», αναφωνεί ο Μπαχάολλα απευθυνόμενος προς όλη τη Χριστιανοσύνη, «δείτε οι πύλες του ουρανού είναι ορθάνοιχτες. Εκείνος που είχε ανέλθει σ' αυτόν έχει τώρα εμφανιστεί. Ακούστε τη φωνή Του που καλεί δυνατά πάνω από ξηρά και θάλασσα αναγγέλλοντας στην ανθρωπότητα την έλευση αυτής της Αποκάλυψης – μιας Αποκάλυψης μέσω της οποίας η Γλώσσα της Μεγαλοπρέπειας κηρύσσει τώρα: "Ίδού, η ιερή Επαγγελία εκπληρώθηκε διότι Αυτός, ο Επαγγεληθείς, έχει έρθει!"». «Η φωνή του Υιού του Ανθρώπου καλεί δυνατά από την ιερή κοιλάδα: "Εδώ είμαι, εδώ είμαι, ω Θεέ, Θεέ μου!" ... ενώ από την Καιομένη Βάτο ξεσπάει η κραυγή: "Ίδού, η Επιθυμία του

κόσμου έχει φανερωθεί στην υπέρτατή Του δόξα!” Ο Πατέρας έχει έρθει. Εκείνο που σας δόθηκε σαν υπόσχεση στη Βασιλεία του Θεού εκπληρώθηκε. Αυτός είναι ο Λόγος που απέκρυψε ο Υιός όταν είπε στους γύρω Του ότι εκείνη την ώρα δεν μπορούσαν να τον αντέξουν ... Πράγματι το Πνεύμα της Αλήθειας έχει έρθει για να σας καθοδηγήσει σ’ όλη την αλήθεια ... Αυτός είναι Εκείνος ο Οποίος δόξασε τον Υιό και εξύψωσε την Υπόθεσή Του ... «Ο Παράκλητος του Οποίου την έλευση είχαν υποσχεθεί όλα τα ιερά κείμενα έχει τώρα έρθει για να σας αποκαλύψει κάθε γνώση και σοφία. Αναζητήστε Τον πάνω σ’ ολόκληρη την επιφάνεια της γης, μήπως και κατορθώσετε να Τον βρείτε».

«Φώναξε προς τη Σιών, ω Κάρμηλε», γράφει ο Μπαχάολλα, «και ανάγγειλε τις χαρμόσυνες ειδήσεις: “Αυτός που ήταν κρυμμένος από τα θνητά μάτια έχει έρθει! Η σαρωτική Του κυριαρχία είναι εμφανής. Η λαμπρότητά Του που αγκαλιάζει τα πάντα είναι φανερή ... Σπύσε και περιστρέψου γύρω από την Πόλη του Θεού που έχει κατέλθει από τον ουρανό – η ουράνια Κά’μπα γύρω από την οποία έχουν περιστραφεί με λατρεία οι ευνοούμενοι του Θεού, οι αγνοί στην καρδιά και η συντροφιά των εξυψωμένων αγγέλων”». «Εγώ είμαι Εκείνος», βεβαιώνει σ’ άλλη περίπτωση, «τον Οποίο η Γλώσσα του Ησαία έχει εκθειάσει, Εκείνος με το Όνομα του Οποίου τόσο η Πεντάτευχος όσο και το Ευαγγέλιο έχουν στολιστεί». «Η δόξα του Σινά έχει σπύσει να περιστραφεί γύρω από τη Χαραυγή αυτής της Αποκάλυψης, ενώ από τα ύψη της Βασιλείας ακούγεται η φωνή του Υιού του Θεού να κηρύσσει: “Κινηθείτε, ω περήφανοι της γης και σπύστε προς Αυτόν”. Ο Κάρμηλος έχει σπύσει αυτή την ημέρα με φλογερή λατρεία να φτάσει στην αυλή Του, ενώ από την καρδιά της Σιών βγαίνει η κραυγή: “Η επαγγελία όλων των εποχών έχει τώρα εκπληρωθεί. Εκείνο που είχε αναγγελθεί στην άγια γραφή του Θεού, του Αγαπημένου, του Υψίστου, έχει φανερωθεί”. Η Χιτζάζ¹⁹ κινείται από την αύρα που αναγγέλλει τις ειδήσεις της χαρούμενης επάνε-
νωσης. “Δοξασμένος ας είσαι”, την ακούμε να αναφωνεί, “Ω Κύριέ μου, Ύψιστε. Ήμουν νεκρός εξαιτίας του χωρισμού μου από Σένα. Η αύρα η φορτωμένη με την ευωδία της παρουσίας Σου με έφερε πίσω στη ζωή. Ευτυχισμένος είναι εκείνος που στρέφεται προς Εσένα και αλίμονο στον παραστρατημένο”. «Μα τον έναν αληθινό Θεό, ο Ηλίας έχει σπύσει στην αυλή Μου κι έχει περιστραφεί μέρα και νύχτα γύρω από το θρόνο της δόξας Μου». «Ο Σολομών με όλη του τη μεγαλοπρέπεια περιστρέ-

19. Μια περιοχή στη νοτιοδυτική Αραβία όπου βρίσκονται οι πόλεις Μέκκα και Μεδίνα και πολλές άλλες τοποθεσίες που συνδέονται με την ιστορία του Μωάμεθ και θεωρούνται από τους Μωαμεθανούς ιεροί τόποι [σ.μ.].

φεται με λατρεία γύρω από Μένα αυτή την ημέρα, εκφράζοντας αυτόν τον πλέον εξυψωμένο λόγο: “Έχω στρέψει το πρόσωπό μου προς το δικό Σου, ω Συ πανίσχυρε Κυρίαρχε του κόσμου! Είμαι ολοκληρωτικά αποδεδεσμευμένος απ’ όλα τα πράγματα που έχουν σχέση με μένα και ποθώ εκείνο που Εσύ κατέχεις”». «Αν ο Μωάμεθ, ο Απόστολος του Θεού, είχε φτάσει σ’ αυτή την Ημέρα», γράφει ο Μπαχάολλα σε μια Πινακίδα που αποκαλύφθηκε την παραμονή της εξορίας Του στην αποικία των καταδικών στην Άκκα, «θα είχε αναφωνήσει: “Σ’ έχω αληθινά αναγνωρίσει, ω Συ Επιθυμία των Θείων Αγγελιοφόρων!” Αν ο Αβραάμ την είχε φτάσει, και Αυτός, πέφτοντας πρηνής πάνω στο έδαφος και με υπέρτατη ταπεινότητα μπροστά στον Κύριο το Θεό σου, θα είχε φωνάξει: “Η καρδιά μου είναι γεμάτη ειρήνη, ω Συ Κύριε όλων όσων υπάρχουν στον ουρανό και στη γη! Μαρτυρώ ότι έχεις αποκαλύψει μπροστά στα μάτια μου όλη τη δόξα της δύναμής Σου και το πλήρες μεγαλείο του νόμου Σου!” ... Αν ο Μωυσής ο Ίδιος την είχε φτάσει, ομοίως, θα είχε υψώσει τη φωνή Του λέγοντας: “Κάθε δόξα ας ανήκει σ’ Εσένα επειδή έριξες πάνω μου το φως της όψης Σου και με κατέταξες ανάμεσα σ’ αυτούς που είχαν το προνόμιο να αντικρίσουν το πρόσωπό Σου!” «Τόσο ο Βορράς όσο και ο Νότος πάλλονται από το κάλεσμα που αγγέλλει την έλευση της Αποκάλυψής μας. Μπορούμε ν’ ακούσουμε τη φωνή της Μέκκα ν’ ανακηρύσσει: “Όλη η δόξα ας είναι δική Σου, ω Κύριε Θεέ μου, Πανένδοξε, επειδή φύσηξες πάνω μου την πνοή που μοσχοβολά την ευωδιά της παρουσίας Σου!” Η Ιερουσαλήμ, παρομοίως, καλεί δυνατά: “Δοξασμένος και εξυμνημένος είσαι Συ, ω Αγαπημένε της γης και του ουρανού, επειδή μετέτρεψες την αγωνία του χωρισμού μου από Σένα σε χαρά μιας αναζωογονητικής επανένωσης!”».

«Μα τη δικαιοσύνη του Θεού», βεβαιώνει ο Μπαχάολλα επιθυμώντας να αποκαλύψει την πλήρη ισχύ της ακαταμάχητης δύναμής Του, «αν ένας άνθρωπος, ολομόναχος, σηκωθεί στο όνομα του Μπαχά και φορέσει την πανοπλία της αγάπης Του, αυτόν ο Πανίσχυρος θα κάνει νικηφόρο ακόμη κι αν οι δυνάμεις της γης και του ουρανού παραταχθούν εναντίον του». «Μα το Θεό εκτός του Οποίου δεν υπάρχει άλλος Θεός! Αν οποιοσδήποτε εγερθεί για το θρίαμβο της Υπόθεσής μας, αυτόν ο Θεός θα καταστήσει νικηφόρο ακόμη κι αν δεκάδες χιλιάδες εχθροί συμμαχήσουν εναντίον του. Και αν η αγάπη του για Μένα γίνει πιο δυνατή, ο Θεός θα εδραιώσει την υπεροχή του πάνω σ’ όλες τις δυνάμεις της γης και του ουρανού. Έτσι έχουμε εμψύσει το πνεύμα της δύναμης σ’ όλες τις περιοχές».

«Αυτή είναι η Βασίλισσα των Ημερών», εκθειάζει έτσι την εποχή που έχει δει την έλευση της Αποκάλυψής Του, «η Ημέρα που έχει δει

τον ερχομό του Πολυαγαπημένου, Εκείνου ο Οποίος σε όλη την αιωνιότητα έχει ανακηρυχτεί ως Επιθυμία του Κόσμου». «Ο κόσμος της ύπαρξης λάμπει αυτή την Ημέρα με τη λαμπρότητα αυτής της Θείας Αποκάλυψης. Όλα τα δημιουργήματα εκθειάζουν τη λυτρωτική της χάρη και υμνούν τη δόξα της. Το σύμπαν είναι περιβεβλημένο από μια έκσταση χαράς και αγαλλίασης. Τα Ιερά Κείμενα των προηγούμενων Θείων Αποκαλύψεων εορτάζουν τη μεγάλη επέτειο που πρέπει οπωσδήποτε να χαιρετίσει αυτή τη μεγίστη Ημέρα του Θεού. Μακάριος εκείνος που έζησε για να δει αυτή την Ημέρα και αναγνώρισε τη στάθμη της». «Αν η ανθρωπότητα έδινε προσοχή με ένα δέοντα τρόπο σε τουλάχιστον μία λέξη μιας τέτοιας εξύμνησης θα γέμιζε με τέτοια χαρά που θα ένιωθε καταβεβλημένη και χαμένη από δέος. Γοητευμένη, θα έλαμπε τότε ακτινοβόλα πάνω από τον ορίζοντα αληθινής κατανόησης».

«Να είστε δίκαιοι, ω λαοί του κόσμου», είναι η έκκλησή Του στην ανθρωπότητα, «αρμόζει άραγε και είναι προσήκουσα σε σας να αμφισβητήσετε το κύρος εκείνου του Οποίου την παρουσία “Αυτός που συνομίλησε με το Θεό (ο Μωσής) ποθούσε να φτάσει, την ομορφιά της όψης του Οποίου “ο Πολυαγαπημένος του Θεού” (ο Μωάμεθ) λαχταρούσε να δει, με την ισχύ της αγάπης του Οποίου το “Πνεύμα του Θεού” (ο Ιησούς) ανήλθε στον ουρανό, για χάρη του Οποίου το “Πρωταρχικό Σημείο” (ο Μπαμπ) πρόσφερε τη ζωή Του;» «Επωφεληθείτε της ευκαιρίας που σας δίδεται», νουθετεί τους οπαδούς Του, «εφόσον μια φευγαλέα στιγμή αυτή την Ημέρα υπερβαίνει αιώνες μιας περασμένης εποχής ... Ούτε ο ήλιος ούτε η σελήνη έχουν δει μια μέρα σαν κι αυτή ... Είναι εμφανές ότι κάθε εποχή στην οποία έχει ζήσει μια Φανέρωση του Θεού είναι θεϊκά προορισμένη και μπορεί, κατά κάποιο τρόπο, να χαρακτηριστεί ως η καθορισμένη Ημέρα του Θεού. Αυτή η Ημέρα, ωστόσο, είναι μοναδική και πρέπει να διακριθεί από εκείνες που έχουν προηγηθεί αυτής. Ο χαρακτηρισμός “Σφραγίδα των Προφητών” αποκαλύπτει και αποδεικνύει πλήρως την υψηλή της στάθμη».

Επεξηγώντας τις δυνάμεις που ενυπάρχουν στην Αποκάλυψή Του, ο Μπαχάολλα αποκαλύπτει τα παρακάτω: «Με την κίνηση της Πένας Μας της δόξας, κατόπιν προσταγής του παντοδύναμου Εντολοδότη, έχουμε εμφυσήσει μια νέα ζωή σε κάθε ανθρώπινη μορφή κι έχουμε ενσταλάξει σε κάθε λέξη μια νέα δύναμη. Όλα τα δημιουργήματα διακηρύσσουν τα τεκμήρια αυτής της παγκόσμιας αναγέννησης». «Αυτή είναι», προσθέτει, «η πιο σπουδαία, η πιο χαρούμενη είδηση που έχει μεταδοθεί στην ανθρωπότητα από την πένα αυτού του Αδικημένου». «Πόσο μεγάλη», αναφωνεί σε ένα άλλο κείμενο, «είναι η Υπόθεση! Πόσο εκπληκτική η βαρύτητα του μηνύματός της! Αυτή είναι η Ημέ-

ρα για την οποία έχει ειπωθεί: “Ω υιέ μου! Αληθινά ο Θεός θα φέρει στο φως το κάθε τι ακόμη κι αν πρόκειται για το βάρος ενός κόκκου σινάπεως, και αν είναι κρυμμένο σ’ ένα βράχο, ή στους ουρανούς ή στη γη, διότι ο Θεός είναι οξύνους, ενήμερος των πάντων”. «Μα τη δικαιοσύνη του ενός αληθινού Θεού! Αν ένας κόκκος πολύτιμου πετραδιού είναι χαμένος και θαμμένος κάτω από ένα βουνό από πέτρες και βρίσκεται κρυμμένος πέρα από τις επτά θάλασσες, το Χέρι της Παντοδυναμίας βεβαιότατα θα τον φανερώσει αυτή την ημέρα, αγνό και απαλλαγμένο από κάθε ακαθαρσία». «Εκείνος που πίνει από τα ύδατα της Αποκάλυψής Μου θα γευτεί όλες τις άφθαρτες απολαύσεις που έχουν οριστεί από το Θεό από την αρχή που δεν έχει αρχή, μέχρι το τέλος που δεν έχει τέλος». «Κάθε ξεχωριστό γράμμα που βγαίνει από το στόμα Μας είναι προικισμένο με τέτοια αναζωογονητική δύναμη που το κάνει ικανό να φέρει στην ύπαρξη μια νέα δημιουργία – μια δημιουργία της οποίας η σπουδαιότητα είναι ανεξιχνίαστη σε όλους εκτός από το Θεό. Αυτός αληθινά είναι γνώστης όλων των πραγμάτων». «Έγκειται στη δύναμή Μας, αν το επιθυμήσουμε, να δώσουμε τη δυνατότητα σ’ έναν κόκκο κινούμενης σκόνης να παραγάγει, εν ριπή οφθαλμού, ήλιους απεριόριστους, αφάνταστους λαμπρότητας, να κάνουμε μια σταγόνα ν’ αναπτυχθεί σε απέραντους και αναρίθμητους ωκεανούς, να ενσταλάξουμε σε κάθε γράμμα μια τέτοια δύναμη που να μπορέσει να ξεδιπλώσει όλη τη γνώση των περασμένων και μελλοντικών εποχών». «Διαθέτουμε μια τέτοια δύναμη που αν φανερωθεί θα μετατρέψει το πιο θανατηφόρο δηλητήριο σε μια πανάκεια αλάνθαστης αποτελεσματικότητας».

Εκτιμώντας τη στάθμη του αληθινού πιστού ο Μπαχάολλα παρατηρεί: «Μα τις θλίψεις που πλήττουν την ωραιότητα του Πανενδόξου! Τέτοια είναι η στάθμη η οποία έχει οριστεί για τον αληθινό πιστό που αν σ’ ένα βαθμό μικρότερο από το μάτι μιας βελόνες φανερωνόταν στην ανθρωπότητα, κάθε παρατηρητής θα έλιωνε από τη λαχτάρα του να την φτάσει. Γι’ αυτό το λόγο έχει οριστεί ότι σ’ αυτή τη γήινη ζωή το πλήρες μέγεθος της δόξας της δικής του στάθμης πρέπει να παραμείνει κρυφή στα μάτια ενός τέτοιου πιστού». Επίσης βεβαιώνει «αν το πέπλο παραμεριστεί, και αν φανερωθεί η πλήρης δόξα της στάθμης εκείνων που έχουν στραφεί ολοκληρωτικά προς το Θεό, και έχουν απαρνηθεί τον κόσμο από την αγάπη τους γι’ Αυτόν, ολόκληρη η δημιουργία θα μείνει εμβρόντητη». Τονίζοντας τον εξάισιο χαρακτήρα της Αποκάλυψής Του σε σύγκριση με την προηγούμενη Θεία Αποκάλυψη, ο Μπαχάολλα κάνει την παρακάτω δήλωση: «Αν όλοι οι λαοί του κόσμου προικιστούν με τις δυνάμεις και ιδιότητες που έχουν οριστεί για τα Γράμματα

του Ζώντος, τους εκλεκτούς αποστόλους του Μπαμπ, των οποίων η στάθμη είναι δέκα χιλιάδες φορές πιο ένδοξη από όποια έχουν επιτύχει οι απόστολοι του παρελθόντος, και αν όλοι ανεξαιρέτως διστάσουν να αναγνωρίσουν το φως της Αποκάλυψής Μου, έστω και για μια στιγμή, η πίστη τους δε θα έχει κανένα όφελος και θα συγκαταλεχτούν ανάμεσα στους απίστους». «Τόσο τρομερή είναι η διάχυση της Θεϊκής χάρης σ' αυτή τη Θεία Αποκάλυψη που αν θνητά χέρια μπορούσαν να είναι τόσο γρήγορα για να την καταγράψουν, μέσα στο διάστημα μιας και μόνο μέρας και νύχτας, θα ξεχύνονταν τόσοι στίχοι που θα ισοδυναμούσαν με ολόκληρο το Περσικό Μπαγιάν».

«Δώστε προσοχή στην προειδοποίησή μου, ω άνθρωποι της Περσίας», έτσι απευθύνεται στους συμπατριώτες Του, «Αν φονετώ από τα χέρια σας, ο Θεός με βεβαιότητα θα δημιουργήσει κάποιον που θα συμπληρώσει τη θέση που θα μείνει κενή εξαιτίας του θανάτου μου, διότι αυτή είναι η μέθοδος του Θεού την οποία εφάρμοζε από παλιά και δεν μπορείτε να βρείτε καμιά αλλαγή στον τρόπο που ο Θεός χειρίζεται τα πράγματα». «Αν επιχειρήσουν να κρύψουν το φως Του πάνω στη στεριά, θα ορθώσει βεβαιότατα το κεφάλι Του μέσα στην καρδιά του ωκεανού και, υψώνοντας τη φωνή Του θα διακηρύξει: “Εγώ είμαι ο ζωοδότης του κόσμου!” ... Και αν Τον ρίξουν μέσα σ' ένα σκοτεινό λάκκο, θα Τον βρουν καθισμένο στα μεγαλύτερα ύψη της γης να φωνάζει δυνατά σ' όλη την ανθρωπότητα: “Ίδού, Αυτός, η Επιθυμία του κόσμου, έχει έρθει με το μεγαλείο Του, την εξουσία Του, την υπέρτατη κυριαρχία Του!” Και αν ταφεί κάτω από τα βάθη της γης, το Πνεύμα Του πετώντας προς την κορυφή του ουρανού θα αντηχήσει καλώντας: “Δέστε την έλευση της Δόξας, δέστε τη Βασιλεία του Θεού, του Πανάγιου, του Φιλεϋσπλαχνου, του Παντοδύναμου!”». «Στο λάρυγγα αυτού του Νέου», λέει σε μια άλλη καταπληκτική δήλωση, «βρίσκονται τόνοι έγκλειστοι οι οποίοι, αν αποκαλυφτούν στην ανθρωπότητα σε βαθμό πιο μικρό από το μάτι της βελόνας, επαρκούν να κάνουν κάθε βουνό να καταρρεύσει, τα φύλλα των δέντρων να ξεθωριάσουν και τους καρπούς τους να πέσουν. Θα αναγκάσουν κάθε κεφάλι να υποκλιθεί με λατρεία και κάθε πρόσωπο να στραφεί με ευλάβεια προς αυτόν τον παντοδύναμο Κυρίαρχο ο Οποίος, σε διάφορες εποχές και με ποικίλους τρόπους, εμφανίζεται σαν μια καταστρεπτική φλόγα, σαν έναν κυματώδη ωκεανό, σαν ένα ακτινοβόλο φως, σαν το δέντρο που, ριζωμένο στο χώμα της αγιότητας, σηκώνει τα κλαδιά του και απλώνει τα κλωνάρια του πέρα ακόμα και από το θρόνο της αθάνατης δόξας».

Προβλέποντας το Σύστημα το οποίο η ακαταμάχητη δύναμη του Νόμου Του είχε οριστεί να ξεδιπλώσει σε μια μεταγενέστερη εποχή,

ο Μπαχάολλα γράφει: «Η ισορροπία του κόσμου έχει κλονιστεί από την παλλόμενη επίδραση αυτής της μεγίστης, αυτής της νέας Παγκόσμιας Τάξης. Η διατεταγμένη ζωή της ανθρωπότητας έχει διαταραχτεί εξαιτίας αυτού του μοναδικού, αυτού του θαυμαστού Συστήματος που παρόμοιο του δεν έχουν δει ποτέ θνητά μάτια». «Το Χέρι της Παντοδυναμίας έχει εδραιώσει την Αποκάλυψή Του πάνω σε μια ακλόνητη, μια παντοτινή βάση. Οι θύελλες της ανθρώπινης διαμάχης είναι ανίκανες να υπονομεύσουν τη βάση της, ούτε θα κατορθώσουν οι παράδοξες θεωρίες των ανθρώπων να καταστρέψουν τη δομή της».

Στο Σουρατολ-Χεϊκάλ, ένα από τα πιο συγκλονιστικά έργα του Μπαχάολλα, έχουν καταγραφεί οι παρακάτω στίχοι, καθένας από τους οποίους πιστοποιεί την ακατανίκητη δύναμη που έχει ενσταλαχτεί στην Αποκάλυψη που κηρύχτηκε από το Δημιουργό της: «Τίποτα δεν μπορεί να δει κανείς στο ναό Μου παρά το Ναό του Θεού και στην ωραιότητά Μου την Ωραιότητά Του και στην ύπαρξή Μου την Ύπαρξή Του και στον εαυτό Μου τον Εαυτό Του και στην κίνησή Μου την Κίνησή Του και στη συναίνεσή Μου τη Συναίνεσή Του και στην πένα Μου την Πένα Του, την Ισχυρή, την Πανένδοξη. Δεν υπήρξε στην ψυχή Μου παρά μόνο η Αλήθεια και μέσα στον Εαυτό Μου τίποτα δε θα μπορούσε να ειπωθεί εκτός από το Θεό». «Το Ίδιο το Άγιο Πνεύμα έχει δημιουργηθεί με την επένεργεια ενός και μόνο γράμματος που αποκαλύφτηκε από αυτό το Μέγιστο Πνεύμα, αν είστε απ' αυτούς που κατανοούν»... «Μέσα στο θησαυροφυλάκιο της Σοφίας Μας βρίσκεται αφανέρωτη μια γνώση από την οποία αν επιλέγαμε να αποκαλύψουμε στην ανθρωπότητα μια λέξη, θα γινόταν αιτία να αναγνωρίσει κάθε ανθρώπινη ύπαρξη τη Φανέρωση του Θεού και να παραδεχτεί την παντογνωσία Του, θα καθιστούσε ικανό τον καθένα να ανακαλύψει τα μυστικά όλων των επιστημών και να φτάσει σε μια τόσο υψηλή στάθμη ώστε να βρει τον εαυτό του ολοκληρωτικά ανεξάρτητος από κάθε παλαιότερη και μελλοντική μάθηση. Υπάρχουν κι άλλες γνώσεις που επίσης κατέχουμε, από τις οποίες δεν μπορούμε να φανερώσουμε ούτε ένα γράμμα, ούτε βρίσκουμε την ανθρωπότητα ικανή να ακούσει την ελάχιστη αναφορά στη σημασία τους. Έτσι σας έχουμε πληροφορήσει για τη γνώση του Θεού, του Παντογνώστη, του Πάνσοφου». «Πλησιάζει η ημέρα κατά την οποία ο Θεός, με μια πράξη της Θέλησής Του, θα έχει ορθώσει μια φυλή ανθρώπων η φύση της οποίας είναι ανεξιχνίαστη σε όλους εκτός από το Θεό, τον Παντοδύναμο, τον Αυθύπαρκτο». «Σύντομα, θα κινήσει από το Στήθος της Δύναμης τα Χέρια της Υπεροχής και της Ισχύος - Χέρια που θα σηκωθούν για να χαρίσουν νίκη σ' αυτό το Νέο και που θα εξαγνίσουν την ανθρωπότητα από το μίasma των άθλιων και των ασεβών. Αυτά τα

Χέρια θα ετοιμαστούν για να προασπίσουν την Πίστη του Θεού και στο όνομά Μου το αυθύπαρκτο, το ισχυρό, θα υποτάξουν τους λαούς και τους ανθρώπους της γης. Θα εισέλθουν στις πόλεις και θα εμπνεύσουν φόβο στις καρδιές όλων των κατοίκων τους. Τέτοιες είναι οι ενδείξεις της ισχύος του Θεού. Πόσο φοβερή, πόσο σφοδρή είναι η ισχύς Του!».

Αυτή είναι, πολυαγαπημένοι φίλοι, η ίδια η γραπτή μαρτυρία του Μπαχάολλα όσον αφορά τη φύση της Αποκάλυψής Του. Στις δηλώσεις του Μπαμπ, από τις οποίες η καθημία ενισχύει τη δύναμη και επιβεβαιώνει την αλήθεια αυτών των αξιοσημείωτων δηλώσεων έχω ήδη αναφερθεί. Αυτό που μένει για μένα να εξετάσω σχετικά μ' αυτό είναι τα κείμενα των γραφών του Αμπντολ-Μπαχά, του διορισμένου Ερμηνευτή αυτών των ίδιων λόγων, τα οποία ρίχνουν περισσότερο φως και ενισχύουν ποικίλα στοιχεία αυτού του συναρπαστικού θέματος. Ο τόνος της γλώσσας Του είναι πράγματι emphaticός και ο φόρος τιμής που αποδίδει δεν είναι λιγότερο ενθουσιώδης από εκείνον του Μπαχάολλα ή του Μπαμπ.

«Αιώνες, ή μάλλον εποχές, πρέπει να περάσουν», δηλώνει ο Αμπντολ-Μπαχά σε μία από τις πρώτες Πινακίδες Του, «μέχρι να λάμψει πάλι ο Ήλιος της Αλήθειας με την καλοκαιρινή του λαμπρότητα, ή να εμφανιστεί για άλλη μια φορά με την ακτινοβολία της ανοιξιάτικης δόξας του ... Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε που έχουμε γίνει αυτή την Ημέρα οι αποδέκτες μιας τόσο συνταρακτικής χάρης! Μακάρι να είχαμε δέκα χιλιάδες ζωές να προσφέρουμε σαν έκφραση ευχαριστίας για ένα τόσο σπάνιο προνόμιο, μια τόσο υψηλή επίτευξη, μια τόσο ανεκτίμητη χάρη!». «Ο συλλογισμός, και μόνο» προσθέτει, «για τη Θεία Αποστολή που εγκαινιάστηκε από την Ευλογημένη Ωραιότητα θα αρκούσε για να συνταράξει τους αγίους περασμένων εποχών – άγιοι που λαχταρούσαν να συμμετάσχουν για μια στιγμή στη μεγάλη της δόξα». «Οι άγιοι περασμένων εποχών και αιώνων, όλοι ανεξαιρέτως, ποθούσαν με μάτια δακρυσμένα να ζήσουν, έστω για μια στιγμή, την Ημέρα του Θεού. Αφού δεν ικανοποιήθηκαν οι πόθοι τους μετέβησαν στο Μεγάλο Υπερέραν. Πόσο μεγάλη είναι, επομένως, η χάρη της Ωραιότητας του Αμπχά ο Οποίος, παρά την απόλυτη αναξιοτήτά μας, μέσω της χάρης και του ελέους Του έχει εμφυσήσει σε μας, σ' αυτόν το θεϊκά φωτισμένο αιώνα, το πνεύμα της ζωής, μας έχει συγκεντρώσει κάτω από το λάβαρο του Αγαπημένου του κόσμου και έχει επιλέξει να απονεμίσει σε μας μια χάρη την οποία οι ισχυροί περασμένων εποχών είχαν ποθήσει μάταια». «Οι ψυχές των ευνοουμένων ανάμεσα στο ουράνιο πλήθος», δηλώνει παρομοίως, «οι ιεροί κάτοικοι του υψίστου Παραδείσου, είναι σήμερα γεμάτοι από τη φλογερή επιθυμία να επιστρέψουν σ' αυτό τον κόσμο

για να προσφέρουν όποια υπηρεσία δύνανται στο κατώφλι της Ωραιότητας του Αμπχά».

«Η ακτινοβολία του λαμπρού ελέους του Θεού», δηλώνει επίσης σ' ένα κείμενο υπαινισσόμενος την ανάπτυξη και τη μελλοντική εξέλιξη της Πίστης, «έχει περιβάλει τους λαούς και τους ανθρώπους της γης και όλος ο κόσμος λούζεται στη λαμπρή του δόξα... Θα έρθει σύντομα η ημέρα κατά την οποία το φως της Θεϊκής ενότητας θα έχει τόσο διαποτίσει την Ανατολή και τη Δύση ώστε κανένας άνθρωπος δε θα τολμήσει πια να το αγνοήσει». «Τώρα στον κόσμο της ύπαρξης το Χέρι της θεϊκής δύναμης έχει θέσει σταθερά τα θεμέλια αυτής της υψίστης χάρις και αυτού του θαυμαστού δώρου. Οτιδήποτε λανθάνει στην καρδιά αυτού του ιερού κύκλου θα εμφανιστεί σταδιακά και θα γίνει φανερό, διότι τώρα είναι μόνο το ξεκίνημα της ανάπτυξης του και η χαραυγή της αποκάλυψης των σημείων του. Πριν από το τέλος αυτού του αιώνα κι αυτής της εποχής θα γίνει ξεκάθαρο και εμφανές πόσο θαυμάσια ήταν εκείνη η άνοιξη και πόσο ουράνιο εκείνο το δώρο!».

Σαν επιβεβαίωση της υψηλής στάθμης του αληθινού πιστού, που αναφέρει ο Μπαχάολλα, αποκαλύπτει τα παρακάτω: «Η στάθμη στην οποία θα φτάσει αυτός που έχει πραγματικά αναγνωρίσει αυτή την Αποκάλυψη είναι ίδια με αυτήν που έχει οριστεί για τους προφήτες εκείνους του οίκου του Ισραήλ που δε θεωρούνται Φανερώσεις “προικισμένες με σταθερότητα»²⁰.

Αναφορικά με τις Φανερώσεις που προορίζονται να ακολουθήσουν την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, ο Αμπντολ-Μπαχά κάνει αυτή την οριστική και βαρυσήμαντη δήλωση: «Σχετικά με τις Φανερώσεις που θα κατέλθουν στο μέλλον “κάτω από τις σκιές των νεφελών”, μάθετε αληθινά ότι όσον αφορά τη σχέση τους με την πηγή της έμπνευσής τους Αυτές βρίσκονται κάτω από τη σκιά της Πανάρχαιας Ωραιότητας. Στη σχέση τους, ωστόσο, με την εποχή στην οποία εμφανίζονται, η καθεμιά απ' αυτές “πράττει όπως Αυτός επιθυμεί”».

«Ω φίλε μου!» έτσι απευθύνεται σε μια από τις Πινακίδες Του σ' έναν άντρα αναγνωρισμένου κύρους και θέσης, «Η αθάνατη Φωτιά που έχει ανάψει ο Κύριος της Βασιλείας μέσα στο άγιο Δέντρο καίει έντονα στην ενδόμυχη καρδιά του κόσμου. Η πυρκαγιά που θα προκαλέσει θα περικυκλώσει ολόκληρη τη γη. Οι λαμπρές φλόγες της θα φωτίσουν τους λαούς και τους ανθρώπους της. Όλα τα σημάδια έχουν αποκαλυφτεί· κάθε προφητική νύξη έχει φανερωθεί. Οτιδήποτε έχει δι-

20. Προφήτες που δεν είναι Φορείς μιας ανεξάρτητης Θείας Αποκάλυψης [σ.μ.].

αφυλαχτεί σε όλα τα Ιερά Κείμενα του παρελθόντος έχει γίνει εμφανές. Δεν είναι πλέον δυνατό να αμφιβάλλει ή να διατάζει κανείς ... Ο χρόνος πιέζει. Ο Θεϊκός Ίππος είναι ανυπόμονος και δεν μπορεί να καθυστερήσει άλλο. Δικό μας είναι το καθήκον να σπεύσουμε μπροστά και, προτού να είναι πολύ αργά, να κερδίσουμε τη νίκη». Και τέλος, υπάρχει αυτό το συνταρακτικό απόσπασμα που, σε μια από τις στιγμές της αγαλλίασης Του, ένωσε την παρόρμηση να απευθύνει σ' έναν από τους πιο έμπιστους και διακεκριμένους οπαδούς Του στις πρώτες μέρες της θητείας Του: «Τι άλλο να πω; Τι άλλο μπορεί να εξιστορήσει η πένα μου; Είναι τόσο δυνατό το κάλεσμα που αντηχεί από τη Βασιλεία του Αμπχά που τα θνητά αφτιά σχεδόν κουφαινούνται από τις δονήσεις του. Μου φαίνεται πως ολόκληρη η δημιουργία αναστατώνεται και διασπάται από τη συντριπτική επίδραση των Θείων εκκλήσεων που πηγάζουν από το θρόνο της δόξας. Παραπάνω απ' αυτό δε δύναμαι να γράψω».

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Αρκετά έχουν ειπωθεί, και τα αποσπάσματα που παρατέθηκαν από τις γραφές του Μπαμπ, του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά είναι πολυάριθμα και ποικίλα για να πείσουν τον ευσυνειδητο αναγνώστη για το μεγαλείο αυτού του μοναδικού κύκλου στην παγκόσμια θρησκευτική ιστορία. Θα ήταν εντελώς αδύνατον να υπερτονίσει κανείς τη σπουδαιότητά του ή να υπερτιμήσει την επίδραση που έχει εξασκήσει και την οποία πρέπει να εξασκήσει όλο και πιο πολύ καθώς ξεδιπλώνεται το μεγάλο του σύστημα μέσα στη σύγχυση ενός πολιτισμού που καταρρέει.

Προτού προχωρήσω περαιτέρω στην ανάπτυξη του επιχειρήματός μου, μια προειδοποίηση φαίνεται σκόπιμη για οποιονδήποτε διαβάσει αυτές τις σελίδες. Κανένας που διαλογίζεται, υπό το φως των προαναφερθέντων αποσπασμάτων περί της φύσης της Αποκάλυψης του Μπαχάολλα, δεν πρέπει να παρανοήσει το χαρακτήρα της ή παρερμηνεύσει την πρόθεση του Δημιουργού της. Η θειότητα που έχει αποδοθεί σε μια τόσο σπουδαία Ύπαρξη και η πλήρης ενσάρκωση των ονομάτων και ιδιοτήτων του Θεού σ' ένα τόσο υψηλό Πρόσωπο δε θα έπρεπε σε καμιά περίπτωση να παρανοηθούν και να παρερμηνευτούν. Ο ανθρώπινος ναός που έχει γίνει το όχημα μιας τόσο ισχυρής Αποκάλυψης πρέπει, αν είμαστε αφοσιωμένοι στις δοξασίες της Πίστης μας, να διακρίνεται πάντα από εκείνο το «ενδότατο Πνεύμα των Πνευμάτων» και την «αιώνια Ουσία των Ουσιών» – από εκείνον τον αόρατο κι όμως λογικό Θεό ο Οποίος, όσο πολύ κι αν εκθειάζουμε τη θειότητα των Φανερώσεών Του στη γη, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να ενσαρκώσει την απεριόριστη, την ακατάληπτη, την άφθαρτη και την τα πάντα περιλαμβάνουσα Πραγματικότητά Του στη συγκεκριμένη

και περιορισμένη μορφή μιας θνητής ύπαρξης. Πράγματι, ένας Θεός που θα μπορούσε να ενσαρκώσει έτσι τη δική Του πραγματικότητα, υπό το πρίσμα των διδασκαλιών του Μπαχάολλα, θα έπαυε αμέσως να είναι Θεός. Μια τόσο ανώριμη και φανταστική θεωρία περί Θεϊκής ενσάρκωσης απέχει πολύ και είναι τόσο ασυμβίβαστη με τα ουσιώδη της Μπαχάϊ Πίστης όσο είναι και οι όχι λιγότερο απαράδεκτες πανθεϊστικές και ανθρωπομορφικές αντιλήψεις περί Θεού – αντιλήψεις τις οποίες τα λόγια του Μπαχάολλα αποκηρύσσουν emphaticά και την πλάνη των οποίων εκθέτουν.

Εκείνος ο Οποίος σε αναρίθμητα αποσπάσματα ισχυρίστηκε ότι ο λόγος Του είναι «η Φωνή της Θεότητας, το Κάλεσμα του Ίδιου του Θεού» δηλώνει συνεπώς επίσημα στο Βιβλίο της Βεβαιότητας: *«Σε κάθε διορατική και φωτισμένη καρδιά είναι φανερό ότι ο Θεός, η ακατάληπτη Ουσία, η Θεία Ύπαρξη, είναι αμέτρητα εξυψωμένος πέρα από κάθε ανθρώπινη ιδιότητα όπως είναι η σωματική ύπαρξη, η άνοδος και η κάθοδος, η έξοδος και η είσοδος ... Αυτός είναι, και υπήρξε πάντα, σκεπασμένος στην πανάρχαια αιωνιότητα της Ουσίας Του και θα παραμείνει στην Πραγματικότητά Του παντοτινά κρυμμένος από τα μάτια των ανθρώπων ... υπεράνω χωρισμού και ένωσης, κάθε εγγύτητας και απομάκρυνσης ... “Ο Θεός ήταν μόνος. Δεν υπήρχε κανένας άλλος εκτός απ’ Αυτόν” είναι μια βέβαιη μαρτυρία αυτής της αλήθειας».*

«Από αμνημονεύτων χρόνων», εξηγεί ο Μπαχάολλα μιλώντας για το Θεό, *«Αυτός, η Θεία Ύπαρξη, υπήρξε καλυμμένος στην απερίγραπτη ιερότητα του εξυψωμένου Εαυτού Του και θα συνεχίσει να είναι σκεπασμένος εσαεί από το ανεξιχνίαστο μυστήριο της ακατάληπτης Ουσίας Του ... Δέκα Χιλιάδες Προφήτες, ο καθένας ένας Μωσής, είναι κεραυνόπληκτοι πάνω στο Σινά της αναζήτησής τους ακούγοντας την απαγορευτική φωνή του Θεού, “Ποτέ δε θα Με αντικρίσετε!”*, ενώ μυριάδες Αγγελιοφόροι, ο καθένας τόσο μεγάλος όσο ο Ιησούς, είναι σαστισμένοι πάνω στους ουράνιους θρόνους τους ακούγοντας την απαγόρευση *“Δε θα κατανοήσετε ποτέ την Ουσία Μου!”*». *«Πόσο περίπλοκη είναι για Μένα, έτσι ασήμαντος που είμαι»,* δηλώνει ο Μπαχάολλα στην επικοινωνία Του με το Θεό, *«η απόπειρα να εξιχνιάσω τα ιερά βάθη της γνώσης Σου! Πόσο μάταιες οι προσπάθειές Μου να φανταστώ το μεγαλείο της δύναμης που ενυπάρχει στο έργο των Χεριών Σου – στην αποκάλυψη της δημιουργικής Σου δύναμης!»* *«Όταν συλλογίζομαι, ω Θεέ μου, τη σχέση που Με συνδέει με Σένα»,* βεβαιώνει σε μια ακόμη προσευχή που έχει αποκαλυφτεί και γραφτεί με το δικό Του χέρι, *«ωθούμαι στο να διακηρύξω σε όλα τα πλάσματα “αληθινά Εγώ είμαι ο Θεός!”*, και

όταν παρατηρώ τον ίδιο μου τον εαυτό, ιδού, τον βρίσκω πιο ευτελή και από τον πηλό!»

«Η πύλη της γνώσης του Πανάρχαιου των Ημερών», δηλώνει περαιτέρω ο Μπαχάολλα στο Βιβλίο της Βεβαιότητας, «όντας επομένως κλειστή στο πρόσωπο όλων των δημιουργημάτων, Αυτός, η Πηγή της απεριόριστης χάρης, ...έκανε τα φωτεινά εκείνα Πετράδια της Αγιότητας να εμφανιστούν από την επικράτεια του πνεύματος, με την ευγενική μορφή του ανθρώπινου ναού και να φανερωθούν σ' όλους τους ανθρώπους, ώστε να γνωστοποιήσουν στον κόσμο τα μυστήρια του αμετάβλητου Όντος και να μιλήσουν για τα λεπτά σημεία της άφθαρτης Ουσίας Του ... Όλοι οι Προφήτες του Θεού, οι εννοούμενοί Του, οι άγιοι κι εκλεκτοί Αγγελιοφόροι Του, είναι, χωρίς εξαίρεση, οι φορείς των ονομάτων Του και οι ενσαρκώσεις των ιδιοτήτων Του... Αυτοί οι Ναοί της Αγιότητας, αυτοί οι πρωταρχικοί Καθρέφτες που αντανακλούν το Φως της ακατάλυτης δόξας, δεν είναι παρά οι εκφράσεις Εκείνου ο Οποίος είναι ο Αόρατος των Αοράτων».

Το ότι ο Μπαχάολλα θα έπρεπε, παρά τη συνταρακτική ένταση της Αποκάλυψής Του, να θεωρηθεί ουσιαστικά ως μία απ' Αυτές τις Φανερώσεις του Θεού, που ποτέ δεν πρέπει να ταυτιστεί με εκείνη την αόρατη Πραγματικότητα, την ίδια την Ουσία της Θεότητας, είναι μία από τις κυριότερες δοξασίες της Πίστης μας – μια δοξασία που ποτέ δεν πρέπει να επισκιαστεί και κανείς από τους οπαδούς της δεν πρέπει να επιτρέψει να διακυβευτεί η ακεραιότητά της.

Ούτε η Μπαχάι Αποκάλυψη, ενώ ισχυρίζεται ότι είναι το αποκορύφωμα ενός προφητικού κύκλου και η εκπλήρωση της υπόσχεσης όλων των εποχών, δεν επιχειρεί, υπό οποιοσδήποτε συνθήκες, να αναιρέσει εκείνες τις πρώτες και αιώνιες αρχές που ζωογονούν και στηρίζουν τις θρησκείες που έχουν προηγηθεί αυτής. Παραδέχεται την από το Θεό δοσμένη εξουσία με την οποία έχει προικιστεί η καθεμία απ' αυτές και την καθιερώνει ως την πιο σταθερή και θεμελιώδη βάση της. Δεν τις θεωρεί παρά μόνο ως διαφορετικά στάδια στην αιώνια ιστορία και διαρκή εξέλιξη μίας θρησκείας, Θεϊκής και αδιαίρετης, της οποίας η ίδια δεν αποτελεί παρά ένα αδιάσπαστο κομμάτι. Ούτε επιζητεί να επισκιάσει τη Θεϊκή τους προέλευση, ούτε να μειώσει το αναγνωρισμένο μεγαλείο των κολοσσιαίων επιτευγμάτων τους. Δεν εγκρίνει καμιά απόπειρα που επιζητεί να παραμορφώσει τα χαρακτηριστικά τους ή να γελοιοποιήσει τις αλήθειες που μεταδίδουν. Οι διδασκαλίες της δεν παρεκκλίνουν στο ελάχιστο από τις αλήθειες που διαφυλάσσουν αυτές, ούτε μειώνει η βαρύτητα του μηνύματός της στο ελάχιστο την επίδραση που ασκούν ή την αφοσίωση που εμπνέουν. Εκτός του

ότι δεν αποσκοπεί στην ανατροπή των πνευματικών θεμελιών των θρησκευτικών συστημάτων του κόσμου, ο δεδηλωμένος, ο αναλλοίωτος σκοπός της είναι να διευρύνει τις βάσεις τους, να θέσει εκ νέου τα ουσιώδη στοιχεία τους, να συμβιβάσει τους στόχους τους, να αναζωογονήσει τη ζωή τους, να επιδείξει την ενότητά τους, να αποκαταστήσει την αδιάφθορη αγνότητα των διδασκαλιών τους, να συντονίσει τις λειτουργίες τους και να συμβάλει στην πραγματοποίηση των υψηλότερων φιλοδοξιών τους. Αυτές οι εκ θεϊκής αποκαλύψεως θρησκείες, όπως το έχει εκφράσει παραστατικά ένας αυστηρός παρατηρητής, «έχουν προοριστεί να μην πεθάνουν, αλλά να ξαναγεννηθούν ... “Δε χάνεται το παιδί στο νέο και ο νέος στον άντρα; κι όμως ούτε το παιδί αλλά ούτε και ο νέος πεθαίνουν;”»

«Αυτοί που είναι οι Φωτοδότες της Αλήθειας και Καθρέφτες που αντανακλούν το φως της Θεϊκής Ενότητας», εξηγεί ο Μπαχάολλα στο Βιβλίο της Βεβαιότητας, «σε οποιαδήποτε εποχή και κύκλο αποστέλλονται από τις αόρατες κατοικίες τους της πανάρχαιας δόξας σ' αυτό τον κόσμο για να εκπαιδεύσουν τις ψυχές των ανθρώπων και να απονεύμουν χάρη σ' όλα τα πλάσματα, είναι αμετάβλητα προικισμένοι με μια επιβλητική δύναμη και περιβεβλημένοι από ακαταμάχητη κυριαρχία ... Αυτοί οι καθαγιασμένοι Καθρέφτες, αυτοί οι Χαραυγές της πανάρχαιας δόξας είναι όλοι οι εκφραστές πάνω στη γη Εκείνου ο Οποίος είναι η κεντρική Σφαίρα του σύμπαντος, η ουσία και ο απώτατος σκοπός του. Απ' Αυτόν προέρχεται η γνώση και η δύναμή τους. Απ' Αυτόν απορρέει η κυριαρχία τους. Η ομορφιά της όψης τους δεν είναι παρά η αντανάκλαση της εικόνας Του, και η αποκάλυψή τους ένα σημάδι της αθάνατης δόξας Του ... Μέσω αυτών μεταδίδεται μια χάρη που είναι απεριόριστη και με αυτούς αποκαλύπτεται το φως που ποτέ δεν μπορεί να σβήσει ... Η ανθρώπινη γλώσσα δεν μπορεί ποτέ να ψάλλει δεόντως τη δόξα τους και ο ανθρώπινος λόγος δεν μπορεί ποτέ να ξεδιπλώσει το μυστήριό τους». «Εφόσον αυτά τα Πουλιά του ουράνιου Θρόνου», προσθέτει, «έχουν όλα σταλεί από τον ουρανό της Θέλησης του Θεού, και καθώς όλα εγείρονται να διακηρύξουν την ακατανίκητη Πίστη Του, θεωρούνται επομένως σαν μια ψυχή και το ίδιο πρόσωπο... Κατοικούν στον ίδιο ναό, πετούν στον ίδιο ουρανό, κάθονται στον ίδιο θρόνο, εκφράζουν τον ίδιο λόγο και διακηρύσσουν την ίδια Πίστη... Διαφέρουν μόνο στην ένταση της αποκάλυψής τους και στη συγκριτική δύναμη του φωτός τους ... Το ότι μια ορισμένη ιδιότητα του Θεού δεν εκδηλώθηκε εξωτερικά από αυτές τις Ουσίες της Αποδέσμευσης, δεν υπονοεί με κανέναν τρόπο ότι αυτοί οι Οποίοι είναι οι Χαραυγές των ιδιοτήτων του Θεού και τα Θησαυροφυλάκια των άγιων ονομάτων Του, όντως δεν την κατείχαν».

Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, όσο μεγάλη κι αν είναι η δύναμη που εκδηλώνεται από αυτή την Αποκάλυψη και όσο εκτεταμένο είναι το φάσμα της θείας αυτής Αποστολής που έχει εγκαινιάσει ο Δημιουργός της, απαρνείται εμφαιτικά την αξίωση να θεωρηθεί σαν τελευταία αποκάλυψη της θέλησης και του σκοπού του Θεού για την ανθρωπότητα. Μια τέτοια αντίληψη του χαρακτήρα και των λειτουργιών της θα ισοδυναμούσε με μια προδοσία της υπόθεσής της και μια άρνηση της αλήθειας της. Βρίσκεται οπωσδήποτε σε αντίθεση με τη θεμελιώδη αρχή που αποτελεί τη βάση της Μπαχάϊ Πίστης, την αρχή ότι η θρησκευτική αλήθεια δεν είναι απόλυτη αλλά σχετική, ότι η Θεία Αποκάλυψη είναι τακτική, συνεχής και προοδευτική και όχι σπασμωδική ή οριστική. Πραγματικά, η κατηγορηματική απόρριψη από τους οπαδούς της Πίστης του Μπαχάολλα της αξίωσης για οριστικότητα, την οποία ενδεχομένως προβάλλει κάθε θρησκευτικό σύστημα που εγκαινιάστηκε από τους Προφήτες του παρελθόντος, είναι τόσο σαφής και εμφαιτική όσο και η άρνησή τους να αξιώσουν το ίδιο, ότι η Αποκάλυψη με την οποία ταυτίζονται είναι η τελευταία. *«Το να πιστέψει κανείς ότι όλη η αποκάλυψη έχει τελειώσει, ότι οι πύλες του Θείου ελέους είναι κλειστές, ότι από τις χαραυγές της αιώνιας αγιότητας δε θα ανατείλει πια κανένας ήλιος, ότι ο ωκεανός της παντοτινής γενναιοδωρίας έχει ακινητοποιηθεί για πάντα, και ότι από το ιερό της πανάρχαιας δόξας οι Αγγελιοφόροι του Θεού έχουν πάψει να εμφανίζονται»* πρέπει να αποτελεί στα μάτια κάθε οπαδού της Πίστης μια σοβαρή, μια ασυγχώρητη απόκλιση από μία από τις πιο προσφιλείς και θεμελιώδεις αρχές της.

Μία αναφορά σε μερικούς από τους λόγους του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά που έχουν ήδη παρατεθεί θα είναι σίγουρα αρκετή για να εδραιώσει, πέρα από κάθε ίχνος αμφιβολίας, την αλήθεια αυτής της κύριας αρχής. Δεν μπορεί άραγε το παρακάτω κείμενο των Απόκρυφων Λόγων να ερμηνευτεί, ομοίως, σαν ένας αλληγορικός υπαινιγμός στην προοδευτικότητα της Θείας Αποκάλυψης και μια παραδοχή από το Συγγραφέα του ότι το Μήνυμα που Του έχει ανατεθεί δεν είναι η οριστική και έσχατη έκφραση της θέλησης και της καθοδήγησης του Παντοδύναμου; *«Ω Υιέ της Δικαιοσύνης! Κατά τη διάρκεια της νύχτας η ωραιότητα της αθάνατης Ύπαρξης κατέφυγε από τα σμαραγδένια ύψη της πίστης στο Σαντρατολ-Μονταχά²¹ και έκλαψε με τέτοιο κλάμα που τα πλήθη των αγγέλων και οι κάτοικοι των*

21. Το όνομα ενός δέντρου φυτεμένο στο τέλος ενός δρόμου για να χρησιμεύει σαν οδηγός. Είναι ένα σύμβολο της Φανέρωσης του Θεού [σ.μ.].

ουρανών οδύρονταν με το θρήνο Της. Οπότε έγινε η ερώτηση, γιατί ο θρήνος και το κλάμα; Αυτή απάντησε: Όπως μου ζητήθηκε περίμενα γεμάτη προσμονή πάνω στο λόφο της πίστης, αλλά δεν ανέπνευσα την ευωδία της πίστης από εκείνους που κατοικούν στη γη. Τότε κλήθηκε να επιστρέψω και αντίκρισα μερικά περιστέρια της αγιότητας να βασανίζονται φριχτά στα νύχια των θηρίων της γης. Οπότε η Παρθένος του ουρανού έσπευσε άσκεπη και λαμπερή από τη μυστική Της κατοικία και ρώτησε τα ονόματά τους και όλα αναφέρθηκαν εκτός από ένα. Και όταν παροτρύνθηκε, προφέρθηκε το πρώτο γράμμα απ' αυτό, οπότε οι κάτοικοι των ουρανίων θαλάμων ξεχύθηκαν από την κατοικία τους της δόξας. Και ενώ προφερόταν το δεύτερο γράμμα έπεσαν όλοι κάτω στη σκόνη. Εκείνη τη στιγμή μια φωνή ακούστηκε από τα άγια των αγίων: «Ως εδώ και μη παρέκει». Αληθινά, είμαστε μάρτυρες σ' ό,τι έκαναν και κάνουν τώρα»²².

Με μια πιο σαφή γλώσσα ο Μπαχάολλα βεβαιώνει αυτή την αλήθεια σε μια από τις Πινακίδες Του που αποκαλύφθηκαν στην Αδριανούπολη: «Μάθετε αληθινά ότι το πέπλο που κρύβει την όψη Μας δεν έχει ολότελα αρθεί. Έχουμε αποκαλύψει τον Εαυτό Μας σε ένα βαθμό που αντιστοιχεί στην ικανότητα των ανθρώπων της εποχής Μας. Αν η Πανάρχαια Ωραιότητα αποκαλυπτόταν στην πληρότητα της δόξας Της τα θνητά μάτια θα τυφλώνονταν από την εκθαμβωτική ένταση της αποκάλυψής Της».

Στο Σουρέ-ε-Σαμπρ, που είχε ήδη αποκαλυφτεί το έτος 1863, την πρώτη μέρα της άφιξης Του στον κήπο του Ρεζβάν, δηλώνει τα εξής: «Ο Θεός έστειλε τους Αγγελιοφόρους Του για να διαδεχτούν το Μωυσή και τον Ιησού και θα συνεχίσει να πράττει έτσι μέχρι “το τέλος που δεν έχει τέλος”, έτσι ώστε η χάρη Του να παραχωρείται διαρκώς στην ανθρωπότητα, από τον ουρανό της Θείας γενναιοδωρίας».

«Δεν ανησυχώ για τον Εαυτό Μου», δηλώνει ο Μπαχάολλα με ακόμη μεγαλύτερη σαφήνεια, «οι φόβοι Μου σχετίζονται με Αυτόν που θα σταλεί σε σας μετά από Μένα – με Αυτόν που θα είναι περιβεβλημένος με μεγάλη εξουσία και ισχυρή κυριαρχία». Και πάλι γράφει στο Σουρατόλ-Χεϊκάλ: «Σε εκείνα τα λόγια που έχω αποκαλύψει δεν εννοείται ο Εαυτός Μου αλλά μάλλον Αυτός ο Οποίος θα έρθει μετά από Μένα. Σ' αυτό είναι μάρτυς ο Θεός, ο Παντογνώστης». «Μην Του συμπεριφερθείτε», προσθέτει, «όπως συμπεριφερθήκατε σε Μένα».

Σε ένα πιο εμπειριστατωμένο κείμενο ο Μπαμπ υποστηρίζει την ίδια αλήθεια στις γραφές Του: «Είναι ξεκάθαρο και εμφανές», γράφει

22. Τα απόκρυφα Λόγια του Μπαχάολλα, αρ. 77, περσικά [σ.μ.].

στο Περσικό Μπαγιάν, «ότι ο σκοπός όλων των προηγούμενων Θείων Φανερώσεων ήταν να προετοιμάσουν το έδαφος για την εμφάνιση του Μωάμεθ, του Αποστόλου του Θεού. Αυτές, συμπεριλαμβανομένης και της Μωαμεθανικής Αποκάλυψης, είχαν με τη σειρά τους ως σκοπό την Αποκάλυψη που διακηρύχτηκε από το Καΐμ²³. Ο θεμελιώδης σκοπός αυτής της Αποκάλυψης, καθώς και εκείνων που προηγήθηκαν αυτής, ήταν, με τον ίδιο τρόπο, να αναγγείλουν την έλευση της Πίστης “Εκείνου που θα φανέρωνε ο Θεός²⁴.” Και αυτή η Πίστη – η Πίστη “Εκείνου που θα φανέρωνε ο Θεός” – έχει με τη σειρά της, μαζί με όλες τις Αποκαλύψεις που προηγήθηκαν αυτής, ως σκοπό της τη Φανέρωση που έχει προοριστεί να τη διαδεχτεί. Και η τελευταία, όχι λιγότερο από όλες τις Αποκαλύψεις που προηγήθηκαν αυτής, να προετοιμάσει το έδαφος για την Αποκάλυψη που πρόκειται να ακολουθήσει. Η διαδικασία της ανατολής και δύσης του Ήλιου της Αλήθειας θα συνεχιστεί επ’ αόριστον – μια διαδικασία που δεν είχε καμιά αρχή και δε θα έχει κανένα τέλος».

«Γνώριζε με βεβαιότητα», εξηγεί ο Μπαχάολλα σχετικά, «ότι σε κάθε Θεία Αποστολή το φως της Θείας Αποκάλυψης έχει απονεμηθεί στους ανθρώπους σε άμεση αναλογία με την πνευματική τους ικανότητα. Κοίταξε τον ήλιο. Πόσο ανίσχυρες είναι οι ακτίνες του τη στιγμή που εμφανίζεται πάνω στον ορίζοντα. Πόσο βαθμιαία αυξάνεται η ζέστη και η δύναμή του όσο πλησιάζει το ζενίθ του, κάνοντας ικανά όλα τα δημιουργήματα να προσαρμόζονται στην αυξανόμενη ένταση του φωτός του. Πόσο σταθερά πέφτει μέχρι να φτάσει στη δύση του. Αν φανέρωνε ξαφνικά τις κρυμμένες του ενέργειες, θα προκαλούσε αναμφίβολα βλάβη σ’ όλα τα δημιουργήματα... Με τον ίδιο τρόπο, αν ο Ήλιος της Αλήθειας αποκάλυπτε ξαφνικά στα πρώτα στάδια της εκδήλωσής του, όλη τη δύναμη με την οποία τον προίκισε η πρόνοια του Παντοδύναμου, η γη της ανθρώπινης αντίληψης θα κατακαιγόταν και θα έλιωνε· γιατί οι καρδιές των ανθρώπων δε θα μπορούσαν ούτε να αντέξουν την ένταση της αποκάλυψής του, ούτε θα ήταν ικανές να αντανakλούν την ακτινοβολία του φωτός του. Απεγνωσμένες και καταβεβλημένες, θα έπαυαν να υπάρχουν».

Υπό το πρίσμα αυτών των ξεκάθαρων και πειστικών δηλώσεων, σαφές καθήκον μας είναι να καταστήσουμε αδιαμφισβήτητα εμφανές στον κάθε αναζητητή της αλήθειας ότι από «την αρχή που δεν έχει αρχή» οι Προφήτες του ενός, του ακατάληπτου Θεού, συμπεριλαμβαν-

23. Ο Υποσχόμενος του Ισλάμ.

24. Ο Μπαχάολλα.

νομένου και του Ίδιου του Μπαχάολλα, όλοι, ως αγωγοί της χάρις του Θεού, ως ερμηνευτές της ενότητάς Του, ως καθρέφτες του φωτός Του και φανερωτές του σκοπού Του, είχαν οριστεί για να αποκαλύψουν στην ανθρωπότητα ένα συνεχώς αυξανόμενο μέγεθος της αλήθειας Του, του ανεξιχνίαστου θελήματος και της Θείας καθοδήγησής Του και θα συνεχίσουν ως «το τέλος που δεν έχει τέλος» να προσφέρουν ακόμη πληρέστερες και ισχυρότερες αποκαλύψεις της απεριόριστης δύναμης και δόξας Του.

Μπορούμε κάλλιστα να συλλογιστούμε μέσα στις καρδιές μας τα παρακάτω κείμενα από μια προσευχή που έχει αποκαλυφτεί από τον Μπαχάολλα που επιβεβαιώνουν έντονα και αποτελούν μια περαιτέρω μαρτυρία της πραγματικότητας της μεγάλης και ουσιώδους αλήθειας που βρίσκεται σ' αυτό καθεαυτό τον πυρήνα του Μηνύματός Του προς την ανθρωπότητα: «Δόξα σ' Εσένα, ω Κύριε Θεέ Μου, για τις θαυμαστές αποκαλύψεις της ανεξιχνίαστης προσταγής Σου και τις πολλαπλές συμφορές και δοκιμασίες που έχεις προορίσει για Εμένα. Τη μια Με παρέδωσες στα χέρια του Νεμρώδ, την άλλη επέτρεψες στο ραβδί του Φαραά να Με καταδιώξει. Εσύ μόνο μπορείς να εκτιμήσεις, μέσω της γνώσης Σου που περικλείει τα πάντα και της επενέργειας της Βούλησής Σου, τα ανυπολόγιστα βάσανα που έχω υποφέρει στα χέρια τους. Επιπλέον, Με έριξες στο κελί της φυλακής των ασεβών, για κανέναν άλλο λόγο εκτός του ότι είχα νιώσει την ώθηση να ψιθυρίσω στα αφτιά των ευνοουμένων κατοίκων της Βασιλείας Σου μια νύξη του οράματος με το οποίο, μέσω της γνώσης Σου, Με είχες εμπνεύσει και Μου είχες αποκαλύψει τη σημασία του με τη δύναμη της ισχύος Σου. Και πάλι πρόσταξες να αποκεφαλιστώ από το ξίφος των απίστων. Και πάλι σταυρώθηκα επειδή φανέρωσα στα μάτια των ανθρώπων τα κρυμμένα πετράδια της ένδοξης ενότητάς Σου, επειδή αποκάλυψα σε αυτούς τα θαυμαστά σημάδια της κυριαρχίας και της παντοτινής Σου δύναμης. Πόσο πικροί οι εξευτελισμοί που επισωρεύτηκαν πάνω Μου, σε μεταγενέστερη εποχή, στην πεδιάδα του Καρμπελά! Πόσο μόνος ένιωθα ανάμεσα στους ανθρώπους Σου! Σε τι κατάσταση αδυναμίας είχα υποβληθεί σε εκείνο τον τόπο! Ανικανοποίητοι από αυτή την εξευτελιστική μεταχείριση, οι διώκτες Μου Με αποκεφάλισαν και, μεταφέροντας το κεφάλι Μου από τόπο σε τόπο κρατώντας το ψηλά το επιδείκνυαν στα μάτια του άπιστου πλήθους και το τοποθέτησαν πάνω στις έδρες των φαύλων και των απίστων. Σε μεταγενέστερη εποχή, Με έδεσαν και το στήθος Μου έγινε στόχος στα βέλη της κακόβουλης σκληρότητας των εχθρών Μου. Τα μέλη του σώματός Μου κατατρυπήθηκαν από τις σφαίρες και το σώμα Μου κομματιάστηκε. Τέλος, κοίταξε πώς, αυτή την Ημέρα, οι

δόλιοι εχθροί Μου έχουν συμμαχήσει εναντίον Μου και μηχανεύονται συνεχώς για να ενσταλάζουν το δηλητήριο του μίσους και του φθόνου στις ψυχές των υπηρετών Σου. Με όλη τους τη δύναμη σχεδιάζουν να επιτύχουν το σκοπό τους.... Αν και είναι θλιβερή η κατάστασή Μου, ω Θεέ, Πολυαγαπημένε Μου, Σου προσφέρω ευχαριστίες και το Πνεύμα Μου Σε ευγνωμονεί για οτιδήποτε Μου έχει συμβεί στο μονοπάτι της ευαρέσκειάς Σου. Είμαι ευχαριστημένος με αυτό που έχεις ορίσει για Μένα και καλωσορίζω, όσο ολέθριες κι αν είναι, τις οδύνες και τις λύπες που αναγκάζομαι να υποφέρω».

Ο ΜΠΑΜΠ

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Το ότι ο Μπαμπ, ο ιδρυτής της Μπαμπί Αποκάλυψης, δικαιούται πλήρως να συμπεριληφθεί ανάμεσα στις αυτάρκειες Φανερώσεις του Θεού, το ότι έχει περιβληθεί με υπέρτατη δύναμη και εξουσία και εξασκεί όλα τα δικαιώματα και προνόμια ενός ανεξάρτητου Προφήτη, αποτελεί μία ακόμη θεμελιώδη αλήθεια την οποία το Μήνυμα του Μπαχάολλα διακηρύσσει επίμονα και την οποία οι οπαδοί του πρέπει να υποστηρίζουν ανεπιφύλακτα. Το ότι δεν πρέπει να θεωρηθεί απλώς και μόνο ως ένας εμπνευσμένος Πρόδρομος της Μπαχάι Αποκάλυψης, το ότι στο άτομό Του, όπως ο Ίδιος μαρτυρεί στο Περσικό Μπαγιάν, έχει εκπληρωθεί ο σκοπός όλων των Προφητών που πέρασαν πριν απ' Αυτόν, είναι μια αλήθεια την οποία αισθάνομαι καθήκον μου να επιδείξω και να υπογραμμίσω. Βεβαιότατα θα αποτυγχάναμε στο καθήκον μας προς την Πίστη που πρεσβεύουμε και θα παραβιάζαμε μία από τις βασικές και ιερές αρχές της αν με τα λόγια ή με τη συμπεριφορά μας διστάζαμε ν' αναγνωρίσουμε τις συνέπειες αυτής της βασικής αρχής της Μπαχάι Πίστης, ή αρνιόμασταν να υποστηρίξουμε ανεπιφύλακτα την ακεραιότητά της και να επιδείξουμε την αλήθεια της. Πράγματι, το κύριο κίνητρο που με ώθησε ν' αναλάβω το έργο της έκδοσης και μετάφρασης της αθάνατης αφήγησης του Ναμπίλ ήταν να δώσω τη δυνατότητα σε κάθε οπαδό της Πίστης στη Δύση να κατανοήσει καλύτερα και να συλλάβει πιο εύκολα την τρομερή σημασία της υψηλής Του στάθμης και να Τον θαυμάσει και να Τον αγαπήσει πιο φλογερά.

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά αμφιβολία ότι η αξίωση της διπλής στάθμης που ορίστηκε για τον Μπαμπ από τον Παντοδύναμο, μια αξίωση την οποία ο Ίδιος έχει τόσο γενναία προβάλει, την οποία ο Μπαχάολλα έχει επανειλημμένα επιβεβαιώσει και την οποία η μαρτυρία του Αμπντολ-Μπαχά στη Θέληση και Διαθήκη Του έχει τελικά επικυρώσει, αποτελεί το πιο διακριτικό γνώρισμα της Μπαχάι Απο-

κάλυψης. Είναι μια περαιτέρω ένδειξη της μοναδικότητάς της, μια τρομερή προσθήκη στην ισχύ, στη μυστηριώδη δύναμη και εξουσία με την οποία έχει προικιστεί αυτός ο ιερός κύκλος. Πραγματικά, το μεγαλείο του Μπαμπ συνίσταται κυρίως, όχι στο γεγονός ότι είναι ο θείκός καθορισμένος Πρόδρομος μιας τόσο υπέρτατης Αποκάλυψης, αλλά περισσότερο στο ότι έχει προικιστεί με τις δυνάμεις που ενυπάρχουν στο θεμελιωτή μιας ξεχωριστής Θρησκευτικής Αποστολής και στο ότι κρατάει το σκήπτρο του ανεξάρτητου Προφήτη, σ' ένα βαθμό ασυναγώνιστο από τους Αγγελιοφόρους που έχουν περάσει πριν απ' Αυτόν.

Το σύντομο διάστημα της Θείας Αποστολής Του, το περιορισμένο φάσμα μέσα στο οποίο έπρεπε να λειτουργήσουν οι νόμοι και οι εντολές Του, δεν παρέχουν κανένα απολύτως κριτήριο για την εκτίμηση της Θεϊκής προέλευσής της και την αξιολόγηση της ισχύος του μηνύματός της. *«Το ότι ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα»*, εξηγεί ο Ίδιος ο Μπαχάολλα, *«θα έπρεπε να χωρίσει αυτή την πλέον ισχυρή και θαυμαστή Αποκάλυψη από τη δική Μου προηγούμενη Φανέρωση, είναι ένα αίνιγμα που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να λύσει και ένα μυστήριο τέτοιο που κανένας νους δεν μπορεί να κατανοήσει. Η διάρκειά της ήταν προκαθορισμένη και κανείς δε θα ανακαλύψει ποτέ την αιτία εκτός κι αν ενημερωθεί για το περιεχόμενο του Απόκρυφου Βιβλίου Μου»*. «Δέστε», εξηγεί ο Μπαχάολλα περαιτέρω στο Κιτάμπ-ι-Μπαντί²⁵, ένα από τα έργα Του που αντικρούει τα επιχειρήματα των ανθρώπων του Μπαγιάν, *«δέστε πώς αμέσως με τη συμπλήρωση του ένατου έτους αυτής της θαυμαστής, αυτής της πλέον ιερής και ευσπλαχνικής Θείας Φανέρωσης, ο απαιτούμενος αριθμός αγνών, πλήρως καθαριασμένων και εξαγνισμένων ψυχών είχε με άκρα μυστικότητα συμπληρωθεί»*.

Τα καταπληκτικά γεγονότα που προανήγγειλαν τον ερχομό του Ιδρυτή της Μπαμπί Αποκάλυψης, οι δραματικές συνθήκες της δικής Του πολυτάραχης ζωής, η υπερφυσική τραγωδία του μαρτυρίου Του, η μαγεία της επιρροής που ασκούσε πάνω στους πιο διαπρεπείς και ισχυρούς συμπατριώτες Του, όλα αυτά που επιβεβαιώνονται σε κάθε κεφάλαιο της συγκλονιστικής αφήγησης του Ναμίλ, πρέπει να θεωρούνται από μόνα τους επαρκής μαρτυρία της εγκυρότητας της αξιολόγησής Του για μια τόσο υψηλή στάθμη ανάμεσα στους Προφήτες.

Όσο παραστατική κι αν είναι η καταγραφή που έχει αφήσει στις μέλλουσες γενεές ο περίφημος χρονικογράφος της ζωής Του, μια τόσο

25. Το βιβλίο αυτό αποκαλύφτηκε από τον Μπαχάολλα κατά την εξορία του στην Αδριανούπολη [σ.μ.].

λαμπρή αφήγηση αναγκαστικά ξεθωριάζει μπροστά στο λαμπρό φόρο τιμής που έχει αποδοθεί στον Μπαμπ από την πένα του Μπαχάολλα. Αυτόν το φόρο τιμής ο Ίδιος ο Μπαμπ, βεβαιώνοντας ξεκάθαρα την αξιώσή Του, τον έχει πλήρως υποστηρίξει, ενώ οι γραπτές μαρτυρίες του Αμπντολ-Μπαχά έχουν δυναμικά ενισχύσει το χαρακτήρα του και έχουν διασαφηνίσει τη σημασία του.

Πού αλλού αν όχι στο Βιβλίο της Βεβαιότητας μπορεί ο μελετητής της Μπαμπί Αποκάλυψης να επιζητήσει να βρει εκείνες τις επιβεβαιώσεις που μαρτυρούν καταφανώς τη δύναμη και το πνεύμα που δεν μπορεί να φανερώσει κανένας άνθρωπος εκτός κι αν είναι μια Φανέρωση του Θεού; «Θα μπορούσε ένα τέτοιο πράγμα», αναφωνεί ο Μπαχάολλα, «να φανερωθεί χωρίς τη δύναμη μιας Θείας Αποκάλυψης και την ισχύ της ακαταμάχητης Θέλησης του Θεού; Μα τη δικαιοσύνη του Θεού! Αν κάποιος έτρεφε μια τόσο μεγάλη Αποκάλυψη μέσα στην καρδιά του, η σκέψη και μόνο μιας τέτοιας δήλωσης θα του επέφερε σύγχυση! Αν οι καρδιές όλων των ανθρώπων συγκεντρώνονταν μέσα στην καρδιά του, πάλι θα δίσταζε να αποτολμήσει ένα τόσο φοβερό εγχείρημα». «Κανένα μάτι», βεβαιώνει ο Ίδιος σ' ένα άλλο κείμενο, «δεν έχει δει ένα τόσο μεγάλο ξεχειλίσμα γενναιοδωρίας, ούτε κανένα αφτί έχει ακούσει για μια τέτοια Αποκάλυψη στοργικής καλοσύνης ... Οι Προφήτες "που είναι προικισμένοι με σταθερότητα", των οποίων η επιβλητικότητα και η δόξα λάμπουν σαν τον ήλιο, τιμήθηκαν ο καθένας με ένα Βιβλίο που όλοι έχουν δει και οι στίχοι του οποίου έχουν δεόντως επιβεβαιωθεί. Ενώ οι στίχοι που κατήλθαν απ' αυτό το Σύννεφο του θείου ελέους ήταν τόσο άφθονοι που κανείς μέχρι τώρα δεν έχει κατορθώσει να υπολογίσει τον αριθμό τους... Πώς μπορούν να μειώνουν αυτή την Αποκάλυψη; Έχει δει ποτέ καμιά εποχή τόσο βαρυσήμαντα γεγονότα;»

Σχολιάζοντας το χαρακτήρα και την επιρροή εκείνων των ηρώων και μαρτύρων τους οποίους το πνεύμα του Μπαμπ είχε μεταμορφώσει με τέτοια γοητεία, ο Μπαχάολλα αποκαλύπτει τα παρακάτω: «Αν αυτοί οι σύντροφοι δεν είναι αυτοί που αληθινά μοχθούν για το Θεό, τότε ποιοι άλλοι μπορούν να κληθούν μ' αυτό το όνομα; ... Αν αυτοί οι σύντροφοι, με όλες τις καταπληκτικές μαρτυρίες τους και τα υπέροχα έργα είναι ψευδείς, τότε ποιος αξίζει να ισχυριστεί ότι είναι αληθής; ... Άραγε έχει δει ο κόσμος από τις ημέρες του Αδάμ μια τέτοια σύγχυση, μια τόσο βίαιη αναταραχή; ... Νομίζω η υπομονή αποκαλύφτηκε εξαιτίας του δικού τους σθένους και η αφοσίωση η ίδια γεννήθηκε μόνο και μόνο από τις δικές τους πράξεις».

Επιθυμώντας να τονίσει τη μεγαλοπρέπεια της υψηλής στάθμης του Μπαμπ σε σχέση με εκείνη των Προφητών του παρελθόντος, ο

Μπαχάολλα στην ίδια εκείνη επιστολή δηλώνει: «Καμιά νόηση δεν μπορεί να συλλάβει τη φύση της Αποκάλυψής Του, ούτε μπορεί καμιά γνώση να αντιληφθεί το πλήρες μέγεθος της Πίστης Του». Έπειτα παραθέτει αυτά τα προφητικά λόγια, επιβεβαιώνοντας το επιχείρημά Του: «Η γνώση απαρτίζεται από είκοσι επτά γράμματα. Όλα όσα έχουν αποκαλύψει οι Προφήτες είναι τα δύο γράμματά της. Κανένας άνθρωπος μέχρι τώρα δεν έχει γνωρίσει περισσότερα από αυτά τα δύο γράμματα. Αλλά όταν θα παρουσιαστεί ο Καΐμ θα κάνει τα υπόλοιπα εικοσιπέντε γράμματα να φανερωθούν». «Δέστε», προσθέτει, «πόσο μεγάλη και υψηλή είναι η στάθμη Του! Το αξίωμά Του ξεπερνάει το αξίωμα όλων των Προφητών και η Αποκάλυψή Του υπερβαίνει την κατανόηση και την αντίληψη όλων των εκλεκτών τους». «Για την Αποκάλυψή Του», προσθέτει περαιτέρω, «οι Προφήτες του Θεού, οι άγιοι και οι εκλεκτοί Του, είτε δεν έχουν ενημερωθεί, ή δεν την έχουν φανερώσει ακολουθώντας την ανεξερεύνητη εντολή του Θεού».

Απ' όλους τους φόρους τιμής που επέλεξε η αλάνθαστη πένα του Μπαχάολλα να αποδώσει στη μνήμη του Μπαμπ, τον «Πολυαγαπημένο» Του, ο πιο αξιοσημείωτος και συγκινητικός είναι αυτό το σύντομο κι όμως εκφραστικό απόσπασμα που εξυψώνει τόσο πολύ την αξία των τελευταίων αποσπασμάτων της ίδιας εκείνης επιστολής. «Μεταξύ όλων των άλλων», γράφει αναφερόμενος στις βασανιστικές δοκιμασίες και στους κινδύνους που Τον περιστοίχιζαν στην πόλη της Βαγδάτης, «στεκόμαστε με τη ζωή στα χέρια μας, πλήρως υποταγμένοι στο Θέλημά Του, ώστε ίσως μέσω της στοργικής καλοσύνης του Θεού και της χάρις Του, αυτό το αποκαλυμμένο και φανερό Γράμμα (Μπαχάολλα) να προσφέρει τη ζωή Του σαν μια θυσία στο δρόμο του Πρωταρχικού Σημείου, του υψίστου Λόγου (Ο Μπαμπ). Μα το όνομα Εκείνου, στην εντολή του Οποίου το Πνεύμα μίλησε, αν δεν ήταν αυτή η λαχτάρα της ψυχής Μας, ούτε για μια στιγμή παραπάνω δε θα καθυστέρούσαμε σ' αυτή την πόλη».

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Ένας τόσο συνταρακτικός έπαινος, μια τόσο τολμηρή διαβεβαίωση από την πένα του Μπαχάολλα σ' ένα τόσο βαρυσήμαντο έργο, αντηχούν πλήρως στη γλώσσα στην οποία η Πηγή της Μπαμπί Αποκάλυψης επέλεξε να εκφράσει τις αξιώσεις που ο Ίδιος πρόβαλε. «Εγώ είμαι ο Μυστικός Ναός», διακηρύσσει έτσι τη στάθμη Του ο Μπαμπ στο Καγιούμολ-Ασμά, «που το Χέρι της Παντοδυναμίας έχει υψώσει. Εγώ είμαι ο Λύχνος που το Δάκτυλο του Θεού έχει ανάψει μέσα στην κόγχη του και έχει κάνει να λάμπει με αθάνατη λάμψη. Εγώ είμαι η Φλόγα εκείνου του υπέρτατου Φωτός που έλαμψε πάνω στο Σινά στο χαρούμενο Σημείο και υπήρξε κρυμμένο στο μέσον

της καιομένης Βάτου». «Ω Κόρρατολ-Άιν!» απευθυνόμενος στον Ίδιο Του τον Εαυτό στο ίδιο εκείνο σχόλιο αναφωνεί, «δεν αναγνωρίζω σε Σένα τίποτε άλλο εκτός από τη «Μεγάλη Αναγγελία» – την Αναγγελία που υψώθηκε από το ουράνιο Πλήθος. Με αυτό το όνομα, μαρτυρώ ότι Σε γνώριζαν πάντα αυτοί που περιστρέφονται γύρω από το Θρόνο της Δόξας». «Με τον κάθε έναν Προφήτη που στείλαμε Εμείς στο παρελθόν», προσθέτει περαιτέρω, «καθιερώσαμε μια ξεχωριστή Συνθήκη σχετικά με την “Ανάμνηση του Θεού” και την Ημέρα Του. Φανερή είναι, στο βασιλείο της δόξας και με τη δύναμη της αλήθειας, η “Ανάμνηση του Θεού” και η Ημέρα Του μπροστά στα μάτια των αγγέλων που περιβάλλουν το θείο θρόνο Του». «Αν ήταν επιθυμία Μας», δηλώνει πάλι, «στη δύναμή Μας είναι με την επενέργεια ενός και μόνο γράμματος της Αποκάλυψής Μας, να υποχρεώσουμε τον κόσμο και όλα όσα υπάρχουν σ’ αυτόν, να αναγνωρίσουν, πιο σύντομα και από τη ριπή οφθαλμού, την αλήθεια της Υπόθεσής Μας».

«Εγώ είμαι το Πρωταρχικό Σημείο», έτσι απευθύνεται ο Μπαμπ στο Σάχη Μοχαμάντ από τη φυλακή-φρούριο του Μα-Κού, «από το οποίο έχουν δημιουργηθεί όλα τα δημιουργήματα ... Εγώ είμαι το Πρόσωπο του Θεού του οποίου η λάμψη δεν μπορεί ποτέ να θαμπώσει, το φως του Θεού του οποίου η ακτινοβολία δεν μπορεί ποτέ να εξασθενήσει ... Όλα τα κλειδιά του παραδείσου ο Θεός έχει επιλέξει να τοποθετήσει στο δεξί Μου χέρι και όλα τα κλειδιά της κόλασης στο αριστερό Μου ... Εγώ είμαι ένας από τους κίονες που στηρίζουν τον Πρωταρχικό Λόγο του Θεού. Οποιοσδήποτε Με έχει αναγνωρίσει, έχει γνωρίσει οτιδήποτε είναι αληθινό και σωστό κι έχει πετύχει οτιδήποτε είναι καλό και πρόπον ... Η ουσία με την οποία Με έχει δημιουργήσει ο Θεός δεν είναι ο πηλός από τον οποίο έχουν πλαστεί άλλοι. Αυτός έχει απονείμει σε Μένα εκείνο που οι σοφοί του κόσμου δεν μπορούν ποτέ να κατανοήσουν, ούτε οι πιστοί να ανακαλύψουν». «Αν ένα μικροσκοπικό μυρμήγκι», δηλώνει χαρακτηριστικά ο Μπαμπ, επιθυμώντας να τονίσει τις απεριόριστες δυνατότητες που ενυπάρχουν στη θεία Του Αποστολή, «επιθυμήσει αυτή την ημέρα να διαθέσει τέτοια δύναμη ώστε να μπορέσει να διαλευκάνει τα πιο δυσνόητα και συγκεχυμένα κείμενα του Κορανίου, η ευχή του χωρίς αμφιβολία θα εκπληρωθεί, καθότι το μυστήριο της αιώνιας ισχύος πάλλεται μέσα στην ενδότατη ύπαρξη όλων των δημιουργημάτων» «Αν ένα τόσο αδύναμο πλάσμα», είναι το σχόλιο του Αμπντολ-Μπαχά σχετικά με αυτή την τόσο εκπληκτική δήλωση, «μπορεί να προικιστεί με μια τόσο λεπτή ικανότητα, πόσο πιο αποτελεσματική πρέπει να είναι η δύναμη που απελευθερώνεται μέσα από τις άφθονες διαχύσεις της χάρις του Μπαχάολλα!»

Σ' αυτούς τους αυθεντικούς ισχυρισμούς και στις βαρυσήμαντες δηλώσεις που έχουν γίνει από τον Μπαχάολλα και τον Μπαμπ πρέπει να προστεθεί η αναμφισβήτητη μαρτυρία του ίδιου του Αμπντολ-Μπαχά. Αυτός, ο διορισμένος ερμηνευτής των λόγων τόσο του Μπαχάολλα όσο και του Μπαμπ, επιβεβαιώνει, όχι με υπαινιγμό αλλά με σαφή και κατηγορηματική γλώσσα, τόσο στις Πινακίδες Του όσο και στη Διαθήκη Του, την αλήθεια των δηλώσεων στις οποίες έχω ήδη αναφερθεί.

Σε μια Πινακίδα που απευθύνεται σ' έναν Μπαχάι στο Μαζινταράν, στην οποία ξεδιπλώνει τη σημασία μιας παρερμηνευμένης δήλωσης που αποδίδεται σ' Αυτόν σχετικά με την ανατολή του Ήλιου της Αλήθειας σ' αυτό τον αιώνα, παρουσιάζει, συνοπτικά αλλά πειστικά, εκείνο που θα έπρεπε να παραμείνει για πάντα η πραγματική μας αντίληψη όσον αφορά στη σχέση μεταξύ των δύο Φανερώσεων που συνδέονται με την Μπαχάι Αποκάλυψη. «Κάνοντας μια τέτοια δήλωση», εξηγεί, «δεν είχα κανέναν άλλον υπόψη μου παρά μόνο τον Μπαμπ και τον Μπαχάολλα, των οποίων Αποκαλύψεων το χαρακτήρα υπήρξε ο σκοπός μου να διασαφηνίσω. Η Αποκάλυψη του Μπαμπ μπορεί να παρομοιαστεί με τον ήλιο, με τη θέση του να αντιστοιχεί στο πρώτο σύμβολο του Ζωδιακού Κύκλου – το ζώδιο του Κριού – όπου ο ήλιος εισέρχεται στην Εαρινή Ισημερία. Η στάθμη της Αποκάλυψης του Μπαχάολλα, από την άλλη, αντιπροσωπεύεται από το ζώδιο του Λέοντος, το θερινό ηλιοστάσιο και η υψηλότερη θέση του ήλιου. Αυτό σημαίνει ότι αυτή η άγια Αποκάλυψη φωτίζεται από το φως του Ήλιου της Αλήθειας που λάμπει από την πιο υψηλή του θέση και στην πληρότητα της λάμψης του, της θερμότητας και της δόξας του».

«Ο Μπαμπ, ο Ύψιστος», διαβεβαιώνει πιο συγκεκριμένα ο Αμπντολ-Μπαχά σε μια άλλη Πινακίδα, «είναι η Αυγή της Αλήθειας, του Οποίου η λάμψη του φωτός φωτίζει όλες τις περιοχές. Είναι επίσης ο Προάγγελος του Μεγίστου Φωτός, του Φωτοδότη του Αμπχά. Η Ευλογημένη Ωραιότητα²⁶ είναι Εκείνη που έχει δοθεί σαν υπόσχεση από τα ιερά βιβλία του παρελθόντος, η αποκάλυψη της Πηγής του φωτός που έλαμψε πάνω στο Όρος Σινά, της οποίας η φωτιά άναψε μέσα στην Καιομένη Βάτο. Εμείς, όλοι, είμαστε οι υπηρέτες στο κατώφλι τους και στεκόμαστε ο καθένας σαν ένας ταπεινός φρουρός στην πόρτα τους». «Κάθε απόδειξη και προφητεία», είναι μια ακόμη πιο emphaticή Του προειδοποίηση, «κάθε είδους μαρτυρία, είτε βασίζεται στη λογική είτε στο κείμενο των γραφών και των παραδόσεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι επικεντρώνεται

26. Ο Μπαχάολλα [σ.μ].

στα πρόσωπα του Μπαχάολλα και του Μπαμπ. Σ' αυτούς βρίσκεται η απόλυτη εκπλήρωσή τους».

Και τελικά, στη Θέληση και Διαθήκη Του, εκεί όπου διαφυλάσσονται οι τελευταίες επιθυμίες και οι αποχαιρετιστήριες οδηγίες Του, στο ακόλουθο απόσπασμα που είναι ειδικά προορισμένο να εκθέσει τις καθοδηγητικές αρχές της Μπαχάϊ Πίστης, Αυτός βάζει τη σφραγίδα της μαρτυρίας Του σχετικά με τη δυαδική και υψηλή στάθμη του Μπαμπ: *«Η βάση της πίστης των ανθρώπων του Μπαχά -ας προσφερθεί η ζωή μου σ' αυτούς- είναι αυτή: Η Αυτού Αγιότητα ο Ύψιστος (ο Μπαμπ) είναι η Φανέρωση της ενότητας και της μοναδικότητας του Θεού και ο Πρόδρομος της Πανάρχαιας Ωραιότητας (του Μπαχάολλα). Η Αυτού Αγιότητα, η Ωραιότητα του Αμπχά (ο Μπαχάολλα) -ας προσφερθεί η ζωή μου σαν θυσία στους σταθερούς φίλους Του - είναι η υπέρτατη Φανέρωση του Θεού και η Χαραυγή της πλέον θεϊκής Του Ουσίας».* «Όλοι οι άλλοι», προσθέτει χαρακτηριστικά, *«είναι υπηρέτες Του και εφαρμόζουν την εντολή Του».*

ΑΜΠΝΤΟΛ-ΜΠΑΧΑ

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Στις προηγούμενες σελίδες αποτόλμησα να επιχειρήσω μια έκθεση των αληθειών που πιστεύω ακράδαντα ότι είναι βαθιά ενσωματωμένες στην αξίωση Εκείνου ο Οποίος είναι η Κύρια Πηγή της Μπαχάϊ Αποκάλυψης. Προσπάθησα επιπλέον να διαλύσω τις εσφαλμένες αντιλήψεις που μπορούν φυσικά να δημιουργηθούν στο νου οποιουδήποτε συλλογίζεται μια τόσο υπεράνθρωπη φανέρωση της δόξας του Θεού. Προσπάθησα να εξηγήσω την έννοια της θεότητας με την οποία Αυτός ο Οποίος είναι το όχημα μιας τόσο μυστηριώδους ενέργειας πρέπει κατ' ανάγκη να είναι προικισμένος. Ανέλαβα επίσης να εξηγήσω όσο καλύτερα μπορούσα, ότι το Μήνυμα το οποίο έχει ανατεθεί από το Θεό σε μια τόσο μεγάλη Ύπαρξη για να παραδοθεί στην ανθρωπότητα, σ' αυτή την εποχή, αναγνωρίζει τη θεϊκή προέλευση και υποστηρίζει τις βασικές αρχές κάθε Θείας Αποκάλυψης που εγκαινιάστηκε από τους προφήτες του παρελθόντος και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καθεμιά απ' αυτές. Θεώρησα επίσης απαραίτητο να αποδείξω και να υπογραμμίσω, ότι ο Ιδρυτής μιας τέτοιας Πίστης ο Οποίος απορρίπτει την αξίωση ότι είναι ο τελευταίος, κάτι που αρχηγοί διαφόρων δογμάτων υποστηρίζουν, έχει αποποιηθεί αυτή την αξίωση για τον εαυτό Του, παρά το μεγαλείο της Αποκάλυψής Του. Το ότι ο Μπαμπ, παρά τη διάρκεια της Θείας Αποστολής Του, θα έπρεπε να θεωρηθεί πρωτίστως, όχι ως ο επιλεγμένος Πρόδρομος της Μπαχάϊ Πίστης αλλά ως Ένας ο Οποίος είναι

προικισμένος με την αδιαίρετη εξουσία όπως την κατείχε ο κάθε ένας από τους ανεξάρτητους Προφήτες του παρελθόντος, φάνηκε σε μένα μία ακόμη βασική αρχή, της οποίας η διαλεύκανση θα ήταν εξαιρετικά επιθυμητή στο παρόν στάδιο της εξέλιξης της Υπόθεσής μας.

Πιστεύω έντονα ότι θα έπρεπε να γίνει τώρα μια προσπάθεια να δι-αφωτίσουμε το νου μας σχετικά με τη στάθμη που κατέχει ο Αμπντολ-Μπαχά και τη σπουδαιότητά της θέσης του σ' αυτή την άγια Αποκάλυψη. Θα ήταν πραγματικά δύσκολο για μας, που στεκόμαστε τόσο κοντά σε μια τέτοια εξαιρετική μορφή και γοητευόμαστε από τη μυστηριώδη δύναμη μιας τόσο ελκυστικής προσωπικότητας, να αποκτήσουμε μια σαφή και ακριβή αντίληψη του ρόλου και του χαρακτήρα Αυτού ο Οποίος, όχι μόνο στο Θρησκευτικό Σύστημα του Μπαχάολλα αλλά και σε ολόκληρο το φάσμα της θρησκευτικής ιστορίας, εκπληρώνει μια μοναδική λειτουργία. Παρόλο που κινείται σε μια σφαίρα δική Του και κατέχει ένα αξίωμα ριζικά διαφορετικό από εκείνο του Ιδρυτή και του Προδρόμου της Μπαχά Αποκάλυψης, εξαιτίας της στάθμης που έχει προοριστεί γι' Αυτόν μέσα από τη Συνθήκη του Μπαχάολλα, σχηματίζει μαζί με αυτούς εκείνο που μπορεί να χαρακτηριστεί ως οι Τρεις Κεντρικές Μορφές μιας Πίστης απροσπέλαστης στην πνευματική ιστορία του κόσμου. Από κοινού με αυτούς, δεσπόζει στη μοίρα αυτής της νηπιακής Πίστης του Θεού, σε ένα επίπεδο στο οποίο κανένα άτομο ή θεσμός που υπηρετεί μετά απ' Αυτόν τις ανάγκες της, δεν μπορεί ποτέ να ελπίζει ότι θα φτάσει, τουλάχιστον για μια περίοδο χιλίων χρόνων. Το να υποβαθμίσουμε το υψηλό Του αξίωμα ταυτίζοντας τη στάθμη Του ή θεωρώντας την σχεδόν ισότιμη με τη στάθμη εκείνων, πάνω στους οποίους έχει πέσει ο μανδύας της εξουσίας Του, θα ήταν μια πράξη ασέβειας τόσο σοβαρή όσο η όχι λιγότερο αιρετική πίστη που τείνει να Τον υψώσει σε μια κατάσταση απόλυτης ισότητας είτε με την Κεντρική Μορφή είτε με τον Πρόδρομο της Πίστης μας. Διότι όσο ευρύ κι αν είναι το χάσμα που χωρίζει τον Αμπντολ-Μπαχά από Εκείνον ο Οποίος είναι η Πηγή μιας ανεξάρτητης Αποκάλυψης, δεν μπορεί αυτό το χάσμα ποτέ να θεωρηθεί ανάλογο με τη μεγαλύτερη απόσταση που υπάρχει ανάμεσα σ' Αυτόν ο Οποίος είναι το Κέντρο της Συνθήκης και των λειτουργιών Του που πρόκειται να προωθήσουν το έργο Του, οποιοδήποτε κι αν είναι το όνομά τους, το αξίωμά τους, ο ρόλος τους ή οι μελλοντικές τους επιτεύξεις. Εκείνοι που γνώρισαν τον Αμπντολ-Μπαχά, που μέσα από την επαφή τους με την ελκυστική Του προσωπικότητα έφτασαν να τρέφουν γι' Αυτόν έναν τόσο ένθερμο θαυμασμό, ας στοχαστούν, υπό το πρίσμα αυτής της δήλωσης, το μεγαλείο Ενός ο Οποίος βρίσκεται σε πολύ υψηλότερη στάθμη απ' Αυτόν.

Το ότι ο Αμπντολ-Μπαχά δεν είναι μια Φανέρωση του Θεού, το ότι αν και διάδοχος του Πατέρα Του δεν κατέχει μια συγγενική στάθμη, το ότι κανείς άλλος εκτός από τον Μπαμπ και τον Μπαχάολλα δεν μπορεί ποτέ να προβάλλει αξίωση για μια τέτοια στάθμη πριν από την πλήρη παρέλευση χιλίων ετών – αποτελούν αλήθειες που βρίσκονται ενσωματωμένες σε συγκεκριμένα αποφθέγματα τόσο του Ιδρυτή της Πίστης μας όσο και του Ερμηνευτή των διδασκαλιών Του.

«Όποιος ισχυριστεί μια Αποκάλυψη κατ' ευθείαν από το Θεό», είναι μια ρητή προειδοποίηση που αναφέρεται στο Κιτάμπ-ι-Ακντάς, «πριν από την πλήρη παρέλευση χιλίων ετών, ένας τέτοιος άνθρωπος είναι σίγουρα ένας απατεώνας που ψεύδεται. Προσευχόμαστε στο Θεό να τον βοηθήσει ευσπλαχνικά να αποσύρει και να απαρνηθεί μια τέτοια αξίωση. Αν μετανοήσει, ο Θεός αναμφίβολα θα τον συγχωρήσει. Αν, όμως επιμένει στο σφάλμα του, ο Θεός βεβαίωτα θα στείλει έναν που θα τον μεταχειριστεί ανελέητα. Τρομερός είναι πραγματικά ο Θεός στην τιμωρία Του!» «Όποιοσδήποτε», προσθέτει σαν μια περαιτέρω έμφαση, «ερμηνεύσει αυτό το στίχο διαφορετικά από το φανερό του νόημα στερείται του Πνεύματος του Θεού και του ελέους Του που περιβάλλει όλα τα δημιουργήματα». «Αν εμφανιστεί ένας άνθρωπος», είναι μία ακόμη αποφασιστική δήλωση, «προτού περάσει το πλήρες διάστημα των χιλίων ετών – κάθε χρόνος αποτελούμενος από δώδεκα μήνες σύμφωνα με το Κοράνι και δεκαεννέα μήνες από δεκαεννέα μέρες ο καθένας, σύμφωνα με το Μπαγιάν– κι αν αυτός ο άνθρωπος αποκαλύψει στα μάτια σας όλα τα σημάδια του Θεού, απορρίψτε τον χωρίς δισταγμό!»

Οι δηλώσεις του ίδιου του Αμπντολ-Μπαχά, επιβεβαιώνοντας αυτή την προειδοποίηση, δεν είναι λιγότερο emphatic και δεσμευτικές: «Αυτή είναι», δηλώνει, «η σταθερή και ακλόνητη πεποίθησή μου, η ουσία της απροκάλυπτης και απερίφραστης πίστης μου – μια πεποίθηση και πίστη την οποία οι κάτοικοι της Βασιλείας του Αμπχά συμμερίζονται πλήρως: Η Ευλογημένη Ωραιότητα είναι ο Ήλιος της Αλήθειας και το φως Του το φως της αλήθειας. Ο Μπαμπ είναι παρομοίως ο Ήλιος της Αλήθειας και το φως Του το φως της αλήθειας ... Η στάθμη μου είναι η στάθμη της υπηρεσίας – μια υπηρεσία που είναι πλήρης, αγνή και αληθινή, σταθερά εδραιωμένη, διαρκής, φανερή, σαφώς αποκαλυμμένη και δεν υπόκειται σε καμιά απολύτως ερμηνεία ... Εγώ είμαι ο Ερμηνευτής του Λόγου του Θεού, αυτή είναι η ερμηνεία μου».

Μήπως ο Αμπντολ-Μπαχά στη δική Του Διαθήκη – με έναν τόνο και μια γλώσσα που θα μπορούσε κάλλιστα να προκαλέσει σύγχυση στους πιο μανιώδεις παραβάτες της Συνθήκης του Πατέρα Του – δεν αποστειρεί το κύριο όπλο από εκείνους που για τόσον καιρό και τόσο

επίμονα αγωνίζονταν να Του καταλογίσουν την κατηγορία ότι είχε σιωπηρά διεκδικήσει μια στάθμη ισάξια, αν όχι ανώτερη, με εκείνη του Μπαχάολλα; «*Η βάση της πίστης των ανθρώπων του Μπαχά είναι αυτή*», έτσι διακηρύσσει ένα από τα πιο βαρυσήμαντα κείμενα εκείνου του τελευταίου εγγράφου που έμεινε για να εκφράσει στην αιωνιότητα τις συστάσεις και τις επιθυμίες του εκλιπόντος Κυρίου, «*Η Αυτού Αγιότητα ο Ύψιστος (ο Μπαμπ) είναι η Φανέρωση της ενότητας και της μοναδικότητας του Θεού και ο Πρόδρομος της Πανάρχαιας Ωραιότητας. Η Αυτού Αγιότητα, η Ωραιότητα του Αμπχά (ο Μπαχάολλα) – ως προσφερθεί η ζωή μου σαν θυσία στους σταθερούς Του φίλους – είναι η υπέρτατη Φανέρωση του Θεού και η Χαραυγή της πλέον θεϊκής Του Ουσίας. Όλοι οι άλλοι είναι υπηρέτες Του και εφαρμόζουν την εντολή Του*».

Από αυτές τις τόσο σαφείς και επίσημα διατυπωμένες δηλώσεις, όντας ασυμβίβαστες προς οποιοδήποτε ισχυρισμό μιας αξίωσης ότι έχει την ιδιότητα ενός Προφήτη, δε θα έπρεπε με κανέναν τρόπο να συμπεράνουμε ότι ο Αμπντολ-Μπαχά είναι απλώς και μόνο ένας από τους υπηρέτες της Ευλογημένης Ωραιότητας, ή στην καλύτερη περίπτωση ένας του οποίου η αρμοδιότητα πρέπει να περιοριστεί σ' εκείνη του εξουσιοδοτημένου ερμηνευτή των διδασκαλιών του Πατέρα Του. Αλίμονο αν έτρεφα μια τέτοια άποψη ή αν επιθυμούσα να μεταδώσω τέτοια αισθήματα. Βλέποντάς Τον κάτω από αυτό το πρίσμα είναι μια κατάφωρη προδοσία της ανεκτίμητης κληρονομιάς που κληροδότησε ο Μπαχάολλα στην ανθρωπότητα. Απέραντα εξυψωμένη είναι η στάθμη που έχει απονεμηθεί σ' Αυτόν από την Υπέρτατη Πένα πάνω και πέρα από τα συμπεράσματα αυτών των γραπτών Του δηλώσεων. Οι αναφορές που έχουν καταγραφεί από την πένα του Μπαχάολλα είτε στο Κιτάμπ-ι-Ακντάς, το πιο βαρυσήμαντο και ιερό από όλα τα έργα του Μπαχάολλα, είτε στο Κιτάμπ-ι-Αχγντ, το Βιβλίο της Συνθήκης Του, ή στην Πινακίδα του Κλάδου (Suriy-i-Ghusn) – αναφορές τις οποίες ενισχύουν δυναμικά οι Πινακίδες του Πατέρα Του που απευθύνονται σε Αυτόν – προικίζουν τον Αμπντολ-Μπαχά με μια δύναμη και Τον περιβάλλουν με ένα φωτοστέφανο που η τωρινή γενιά δε θα μπορέσει ποτέ να εκτιμήσει δεόντως.

Αυτός είναι και θα έπρεπε για πάντα να θεωρείται, κατά πρώτον και κύριο, το Κέντρο και ο Άξονας της απaráμιλλης Συνθήκης του Μπαχάολλα που περιβάλλει τα πάντα, το ύψιστο έργο των χεριών Του, ο ακηλίδωτος Καθρέφτης του φωτός Του, το τέλειο Υπόδειγμα των διδασκαλιών Του, ο αλάνθαστος Ερμηνευτής του Λόγου Του, η προσωποποίηση κάθε Μπαχά ιδανικού, η ενσάρκωση κάθε Μπα-

χάι αρετής, το Πλέον Ισχυρό Κλαδί που φύτρωσε από την Πανάρχαια Ρίζα, το Όργανο του Νόμου του Θεού, η Ύπαρξη «γύρω από την οποία περιστρέφονται όλα τα ονόματα», το Κύριο Κίνητρο της Ενότητας της Ανθρωπότητας, το Σύμβολο της Μεγίστης Ειρήνης, η Σελήνη της Κεντρικής Σφαίρας αυτής της πανάγιας θείας Αποστολής – χαρακτηριστικά και τίτλοι σιωπηροί που διακριτικά βρίσκουν την πιο αληθινή, την πιο υψηλή και πιο δίκαιη έκφρασή τους στο μαγικό όνομα Αμπντολ-Μπαχά. Αυτός είναι, πέρα από αυτές τις ονομασίες, το «*Μυστήριο του Θεού*» – μια έκφραση με την οποία ο Ίδιος ο Μπαχάολλα έχει επιλέξει να Τον χαρακτηρίσει και η οποία, ενώ με κανέναν τρόπο δε μας δικαιώνει να Του αποδώσουμε τη στάθμη του Προφήτη, υποδεικνύει πως έχουν συγχωνευτεί και πλήρως εναρμονιστεί στο πρόσωπο του Αμπντολ-Μπαχά τα ασυμβίβαστα χαρακτηριστικά μιας ανθρώπινης φύσης και υπεράνθρωπης γνώσης και τελειότητας.

«Όταν ο ωκεανός της παρουσίας Μου θα έχει υποχωρήσει και το Βιβλίο της Αποκάλυψής Μου θα έχει τελειώσει», διακηρύσσει το Κιτάμπ-ι-Ακντάς «στρέψτε τα πρόσωπά σας σ' Αυτόν τον Οποίο έχει ορίσει ο Θεός, ο Οποίος έχει διακλαδωθεί από αυτή την Πανάρχαια Ρίζα». Και πάλι, «Όταν το Μυστικό Περιστέρι θα έχει πετάξει από το δικό του Ιερό της Δόξας και θα έχει αναζητήσει τον πολύ μακρινό του στόχο, την απόκρυφη κατοικία του, παραπέμψτε στιδήποτε δεν κατανοείτε στο Βιβλίο, σ' Αυτόν ο Οποίος έχει διακλαδωθεί από Αυτόν τον ισχυρό Κορμό».

Στο Κιτάμπ-ι-Αχντ, εξάλλου, ο Μπαχάολλα δηλώνει επίσημα και απερίφραστα: «Επιβάλλεται στους Αγσάν, στους Αφνάν και στους συγγενείς Μου, να στρέψουν, όλοι ανεξαιρέτως, τα πρόσωπά τους προς τον Πλέον Ισχυρό Κλάδο. Σκεφτείτε αυτό που Εμείς έχουμε αποκαλύψει στο Πλέον Ιερό Μας Βιβλίο: «Όταν ο ωκεανός της παρουσίας Μου θα έχει υποχωρήσει και το Βιβλίο της Αποκάλυψής Μου θα έχει τελειώσει, στρέψτε τα πρόσωπά σας σ' Αυτόν τον Οποίο έχει ορίσει ο Θεός, ο Οποίος έχει διακλαδωθεί από αυτή την Πανάρχαια Ρίζα». Ο σκοπός αυτού του ιερού στίχου δεν είναι άλλος από τον Πλέον Ισχυρό Κλάδο (τον Αμπντολ-Μπαχά). Έτσι σας αποκαλύψαμε ευσπλαχνικά την ισχυρή Μας Θέληση, και Εγώ είμαι, αληθινά, ο Ευσπλαχνικός, ο Παντοδύναμος».

Στην Πινακίδα του Κλάδου (Suriy-i-Ghusn) έχουν καταγραφεί οι παρακάτω στίχοι: «Έχει διακλαδωθεί από το Σάντρατολ-Μονταχά²⁷ αυτή η ιερή και ένδοξη Ύπαρξη, αυτός ο Κλάδος της Αγιότητας. Μακάριος αυτός που έχει αναζητήσει το καταφύγιό Του και κατοικεί κάτω

27. Βλέπε σημείωμα 21 σελ. 116 [σ.μ.].

από τη σκιά Του. Αληθινά το κλαδί του Νόμου του Θεού έχει ξεφυτρώσει από αυτή τη Ρίζα την οποία ο Θεός έχει φυτέψει σταθερά στο Χώμα της Θέλησής Του, και της Οποίας ο Κλάδος έχει υψωθεί τόσο που περιβάλλει ολόκληρη τη δημιουργία. Εξυμνημένος ας είναι Αυτός, επομένως, γι' αυτό το υπέροχο, αυτό το ευλογημένο, αυτό το ισχυρό, αυτό το ύψιστο Έργο των Χεριών Του! ... Σαν ένα δείγμα της χάρης Μας, μια Λέξη έχει εξέλθει από τη Μεγίστη Πινακίδα – μια Λέξη την οποία ο Θεός έχει στολίσει με το κόσμημα του Εαυτού Του και την έχει κάνει να κυριαρχεί πάνω στη γη και σ' όλα που υπάρχουν σ' αυτήν, και ένα σημάδι του μεγαλείου και της δύναμής Του ανάμεσα στους ανθρώπους της ... Προσφέρετε ευχαριστίες στο Θεό, ω άνθρωποι, για την εμφάνισή Του, διότι αληθινά Αυτός είναι η πλέον μεγάλη Χάρη σε σας, η πιο τέλεια γενναιοδωρία για σας, και μέσω Αυτού κάθε αποσαθρωμένο κόκαλο αναζωογονείται. Όποιος στρέφεται προς Αυτόν έχει στραφεί προς το Θεό και όποιος απομακρύνεται απ' Αυτόν έχει απομακρυνθεί από την Ωραιότητά Μου, έχει απαρνηθεί την Απόδειξή Μου και έχει παρανομήσει εναντίον Μου. Αυτός είναι η Παρακαταθήκη του Θεού ανάμεσά σας, το καταπίστευμά Του μέσα σας, η φανέρωση και η εμφάνισή Του ανάμεσα στους ευνοημένους υπηρέτες Του ... Τον στείλαμε με τη μορφή ενός ανθρώπινου ναού. Ευλογημένος και καθαγιασμένος ας είναι ο Θεός ο Οποίος δημιουργεί οτιδήποτε επιθυμεί μέσω της απαραβίαστης και αλάθητης εντολής Του. Εκείνοι που στερούν στον εαυτό τους τη σκιά του Κλάδου, είναι χαμένοι στην έρημο της πλάνης, καίγονται από τη φλόγα των εγκόσμιων πόθων και είναι απ' αυτούς που βεβαιότατα θα χαθούν».

«Ω Συ που είσαι η κόρη των οφθαλμών Μου!» έτσι απευθύνεται ο Μπαχάολλα στον Αμπντολ-Μπαχά στα ίδια Του τα χειρόγραφα, «Η δόξα μου, ο ωκεανός της στοργικής Μου καλοσύνης, ο ήλιος της γενναιοδωρίας Μου, ο ουρανός του ελέους Μου αναπαύονται σε Σένα. Προσευχόμαστε στο Θεό να φωτίσει τον κόσμο μέσω της γνώσης και της σοφίας Σου, να ορίσει για Σένα εκείνο που θα χαροποιήσει την καρδιά Σου και θα δώσει παρηγοριά στα μάτια Σου». «Η δόξα του Θεού αναπαύεται πάνω Σου», γράφει σε μια άλλη Πινακίδα, «και πάνω σε οποιονδήποτε Σε υπηρετεί και περιστρέφεται γύρω Σου. Συμφορά, μεγάλη συμφορά να βρει εκείνον που αντιτίθεται σε Σένα και Σε βλάπτει. Μακάριος εκείνος που ορκίζεται αφοσίωση σ' Εσένα, η φωτιά της κόλασης να βασανίζει αυτόν που είναι ο εχθρός Σου». «Σε έχουμε κάνει καταφύγιο για όλη την ανθρωπότητα», βεβαιώνει σε μια ακόμη Πινακίδα, «μια ασπίδα γι' αυτούς που είναι στον ουρανό και στη γη, ένα οχυρό για οποιονδήποτε έχει πιστέψει στο Θεό, τον Ασύγκριτο, τον Παντο-

γνώστη. Ας δώσει ο Θεός ώστε μέσω Εσένα να τους προστατέψει, να τους εμπλουτίσει και να τους υποστηρίξει, ώστε Αυτός να Σε εμπνεύσει με εκείνο που θα είναι μια πηγή πλούτου για όλα τα δημιουργήματα, ένας ωκεανός γενναιοδωρίας για όλους τους ανθρώπους και η χαραυγή ελέους για όλους τους λαούς».

«Εσύ γνωρίζεις, ω Θεέ Μου», εκλιπαρεί ο Μπαχάολλα, σε μια προσευχή που αποκαλύφτηκε προς τιμήν του Αμπντολ-Μπαχά, «ότι δεν επιθυμώ γι' Αυτόν τίποτε άλλο εκτός από αυτό που Εσύ επιθυμείς, και δεν Τον έχω επιλέξει για άλλο σκοπό παρά μόνο για εκείνο που Εσύ είχες προορίσει γι' Αυτόν. Κάνε Τον νικηφόρο, επομένως, με τα πλήθη των αγγέλων Σου της γης και του ουρανού ... Όρισε, Σε ικετεύω, με τη φλόγα της αγάπης Μου για Σένα και τη λαχτάρα Μου να φανερώσω την Υπόθεσή Σου, γι' Αυτόν καθώς και για εκείνους που Τον αγαπούν, αυτό που έχεις ορίσει για τους Αγγελιοφόρους Σου και τους Έμπιστους της Αποκάλυψής Σου. Αληθινά, Εσύ είσαι ο Πανίσχυρος, ο Παντοδύναμος».

Σε μια επιστολή που υπαγόρευσε ο Μπαχάολλα στον Μιρζά Αγά Τζαν, το γραμματέα Του, και απευθυνόταν προς τον Αμπντολ-Μπαχά, ο οποίος βρισκόταν σε επίσκεψη στη Βηρυτό, διαβάζουμε τα παρακάτω: «Δόξα σε Αυτόν ο Οποίος έχει τιμήσει τη Γη της Βηρυτού μέσω της παρουσίας Εκείνου, γύρω από τον Οποίο περιστρέφονται όλα τα ονόματα. Όλα τα άτομα της γης έχουν ανακοινώσει σε όλα τα δημιουργήματα ότι πίσω από την πύλη της πόλης-φυλακής έχει εμφανιστεί και πάνω στον ορίζοντά της έχει λάμψει η Σφαίρα της ωραιότητας του μεγάλου, του Πλέον Ισχυρού Κλάδου του Θεού – το πανάρχαιο και αναλλοίωτο Μυστήριό Του – προχωρώντας στο δρόμο του προς έναν άλλο τόπο. Θλίψη, επομένως, έχει καταβάλλει αυτή την πόλη-φυλακή, ενώ ένας άλλος τόπος χαίρεται ... Ευλογημένο, διπλά ευλογημένο, είναι το χώμα που έχουν πατήσει τα πόδια Του, το μάτι που έχει αγαλλιάσει από την ομορφιά της όψης Του, το αφτί που έχει τιμηθεί από το άκουσμα της φωνής Του, η καρδιά που έχει γευτεί τη γλυκύτητα της αγάπης Του, το στήθος που έχει ευφρανθεί από τη θύμησή Του, η πένα που έχει εκφράσει τον έπαινό Του, ο πάπυρος που έχει φέρει τη μαρτυρία των γραφών Του».

Ο Αμπντολ-Μπαχά, γράφοντας σαν επιβεβαίωση της εξουσίας που Του είχε απονεμηθεί από τον Μπαχάολλα, κάνει την παρακάτω δήλωση: «Σύμφωνα με το απερίφραστο κείμενο του Κιτάμπ-ι-Ακντάς ο Μπαχάολλα έχει καταστήσει το Κέντρο της Συνθήκης Ερμηνευτή του Λόγου Του – μια Συνθήκη τόσο σταθερή και ισχυρή που απαρχής χρόνου μέχρι σήμερα κανένα θρησκευτικό Σύστημα δεν έχει επιδείξει ομοιά της».

Εξυψωμένη όπως είναι η στάθμη του Αμπντολ-Μπαχά και όσο άφθονοι κι αν είναι οι έπαινοι με τους οποίους ο Μπαχάολλα έχει δοξάσει το γιο Του, σε αυτά τα ιερά Βιβλία και τις Πινακίδες, δεν πρέπει ποτέ μια τέτοια ξεχωριστή διάκριση να ερμηνευτεί ότι απονέμει στον αποδέκτη της μια στάθμη ταυτόσημη ή ισάξια με αυτήν του Πατέρα Του, της Ίδιας της Φανέρωσης. Το να δώσει κανείς μια τέτοια ερμηνεία σε οποιοδήποτε από αυτά τα κείμενα που παρατίθενται, είναι σαν να τη φέρνει ταυτόχρονα και για προφανείς λόγους, σε σύγκρουση με τους όχι λιγότερο σαφείς και αυθεντικούς ισχυρισμούς και προειδοποιήσεις στους οποίους έχω ήδη αναφερθεί. Πραγματικά, όπως έχω ήδη δηλώσει, εκείνοι που υπερτιμούν τη στάθμη του Αμπντολ-Μπαχά είναι εξίσου κατακριτέοι κι έχουν προξενήσει την ίδια βλάβη όσο και εκείνοι που την υποτιμούν. Και αυτό όχι για κανέναν άλλο λόγο παρά μόνο ότι επιμένοντας σε ένα τελείως αδικαιολόγητο συμπέρασμα από τις γραφές του Μπαχάολλα, δικαιολογούν αθέλητα και εφοδιάζουν συνεχώς τον εχθρό με τεκμήρια για τις ψευδείς κατηγορίες και τις παραπλανητικές του δηλώσεις.

Θεωρώ, συνεπώς, απαραίτητο να δηλώσω χωρίς καμιά υπεκφυγή ή δισταγμό, ότι ούτε στο Κιτάμπ-ι-Ακντάς ούτε στο Βιβλίο της Συνθήκης του Μπαχάολλα, ούτε ακόμη στην Πινακίδα του Κλάδου ή σε οποιαδήποτε άλλη Πινακίδα που έχει αποκαλυφτεί είτε από τον Μπαχάολλα ή τον Αμπντολ-Μπαχά, δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία για την άποψη που τείνει να υποστηρίξει τη λεγόμενη «μυστική ενότητα» του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά, ή να καθιερώνει την ταύτιση του τελευταίου με τον Πατέρα Του ή με οποιαδήποτε προηγούμενη Φανέρωση. Αυτή η εσφαλμένη αντίληψη μπορεί εν μέρει να αποδοθεί σε μια εντελώς παράλογη ερμηνεία ορισμένων όρων και κειμένων στην Πινακίδα του Κλάδου, σε μια εισαγωγή στην αγγλική μετάφραση ορισμένων λέξεων που είτε δεν υπάρχουν, είτε είναι παραπλανητικές ή διαφορούμενες στην έννοιά τους. Χωρίς αμφιβολία, βασίζεται κυρίως σ' ένα εντελώς αδικαιολόγητο συμπέρασμα από τα εισαγωγικά κείμενα μιας Πινακίδας του Μπαχάολλα, από την οποία κάποια αποσπάσματα, όπως αναπαράγονται στην έκδοση «Bahá'í Scriptures» προηγούνται άμεσα της Πινακίδας του Κλάδου, χωρίς όμως να αποτελούν μέρος αυτής. Πρέπει να γίνει σαφές στον καθένα που διαβάσει εκείνα τα αποσπάσματα ότι με τη φράση «η Γλώσσα του Πανάρχαιου» δεν εννοείται κανείς άλλος αλλά ο Θεός και ότι ο όρος «το Μέγιστο Όνομα» είναι μια εμφανής αναφορά στον Μπαχάολλα και ότι «η Συνθήκη» στην οποία γίνεται αναφορά, δεν είναι η συγκεκριμένη Συνθήκη της οποίας ο Μπαχάολλα είναι ο άμεσος Δημιουργός και ο Αμπντολ-

Μπαχά το Κέντρο, αλλά εκείνη η γενική Συνθήκη, την οποία, όπως ενσταλάζεται από τις Μπαχά διδασκαλίες, ο Θεός ο Ίδιος συνάπτει συνεχώς με την ανθρωπότητα όταν εγκαινιάζει ένα νέο θρησκευτικό Σύστημα. «Η Γλώσσα» που «δίνει τις χαρμόσυνες αγγελίες», όπως αναφέρεται σ' εκείνα τα αποσπάσματα, δεν είναι άλλη από τη Φωνή του Θεού που αναφέρεται στον Μπαχάολλα και όχι ο Μπαχάολλα που αναφέρεται στον Αμπντολ-Μπαχά.

Επιπλέον, το να υποστηρίξει κανείς ότι ο ισχυρισμός «Αυτός είμαι Εγώ ο Ίδιος», αντί να ενέχει την έννοια της μυστικής ενότητας του Θεού και των Φανερώσεών Του, όπως εξηγείται στο Βιβλίο της Βεβαιότητας, αποδεικνύει την ταύτιση του Μπαχάολλα με τον Αμπντολ-Μπαχά, θα αποτελούσε μια άμεση παραβίαση της συχνά επαναλαμβανόμενης αρχής της ενότητας των Φανερώσεων του Θεού – μια αρχή την οποία ο Συγγραφέας των ίδιων αυτών αποσπασμάτων επιδιώκει κατά συνέπεια να τονίσει.

Θα σήμαινε επίσης μια επιστροφή σ' εκείνες τις παράλογες και προληπτικές πεποιθήσεις που εισχώρησαν ανεπαίσθητα, τον πρώτο αιώνα της χριστιανικής εποχής, στις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού και αφού αποκρυσταλλώθηκαν σε αποδεκτά δόγματα, εξασθένησαν την αποτελεσματικότητα και θόλωσαν το σκοπό της Χριστιανικής Πίστης.

«Πιστοποιώ», είναι το γραπτό σχόλιο του Ίδιου του Αμπντολ-Μπαχά στην Πινακίδα του Κλάδου, «*ότι η αληθινή έννοια, η πραγματική σημασία, το ενδότατο μυστικό αυτών των στίχων, αυτών ακριβώς των λέξεων, είναι η υπηρεσία μου στο ιερό Κατώφλι της Ωραιότητας του Αμπχά, η πλήρης ταπεινοφροσύνη μου, η απόλυτη μηδαμινότητά μου μπροστά Του. Αυτή είναι η λαμπρή μου κορώνα, το πολυτιμότερό μου κόσμημα. Γι' αυτό υπερηφανεύομαι στη βασιλεία της γης και του ουρανού. Γι' αυτό καυχίμαι ανάμεσα στη συντροφιά των ευνοημένων!*» «*Δεν επιτρέπεται σε κανέναν*», μας προειδοποιεί στο κείμενο που ακολουθεί αμέσως μετά, «*να δώσει σε αυτούς τους στίχους καμιά άλλη ερμηνεία*». «*Εγώ είμαι*», βεβαιώνει ως προς το ίδιο θέμα, «*σύμφωνα με τα απεριφραστα κείμενα του Κιτάμπ-ι-Ακντάς και του Βιβλίου της Συνθήκης, ο φανερός Ερμηνευτής του Λόγου του Θεού ... Οποιοσδήποτε παρεκκλίνει από την ερμηνεία μου είναι θύμα της δικής του φαντασίωσης*».

Επιπλέον, το αναπόφευκτο συμπέρασμα από την πίστη στην ταύτιση του Ιδρυτή της Πίστης μας με Εκείνον ο Οποίος είναι το Κέντρο της Συνθήκης Του θα ήταν να τοποθετηθεί ο Αμπντολ-Μπαχά σε μια θέση ανώτερη από εκείνη του Μπαμπ, το αντίθετο του οποίου είναι η θεμελιώδης, αν και όχι ακόμα καθολικά αναγνωρισμένη αρχή αυ-

τής της Αποκάλυψης. Θα δικαιολογούσε επίσης την κατηγορία με την οποία, καθ' όλη τη θητεία του Αμπντολ-Μπαχά, οι Παραβάτες της Συνθήκης προσπαθούσαν να δηλητηριάσουν το νου και να διαστρεβλώσουν την αντίληψη των αφοσιωμένων οπαδών του Μπαχάολλα.

Θα ήταν πιο σωστό και σε συμφωνία με τις καθιερωμένες αρχές του Μπαχάολλα και του Μπαμπ, αν αντί να διατηρούσαμε αυτή την πλασματική ταύτιση αναφορικά με τον Αμπντολ-Μπαχά, θεωρούσαμε τον Πρόδρομο και Ιδρυτή της Πίστης μας ταυτόσημους στην πραγματικότητα – μια αλήθεια την οποία το κείμενο του Σούρατολ-Χεϊκάλ επιβεβαιώνει αδιαμφισβήτητα. *«Αν το Πρωταρχικό Σημείο (ο Μπαμπ) ήταν άλλος εκτός από Μένα όπως ισχυρίζεστε»*, είναι η σαφής δήλωση του Μπαχάολλα, *«και είχε έρθει ενώπιον Μου, αληθινά δε θα είχε επιτρέψει ποτέ στον Εαυτό Του να χωριστεί από Μένα αλλά αντιθέτως θα είχαμε Εμείς αμοιβαία ευχαρίστηση στις Ημέρες Μου»*. *«Αυτός που τώρα εκφράζει το Λόγο του Θεού»*, βεβαιώνει πάλι ο Μπαχάολλα, *«δεν είναι άλλος από το Πρωταρχικό Σημείο που έχει για άλλη μια φορά γίνει φανερό»*. *«Αυτός είναι»*, αναφέρεται έτσι στον Εαυτό Του σε μια Πινακίδα που απευθυνόταν σ' ένα από τα Γράμματα του Ζώντος, *«ο ίδιος με Εκείνον που εμφανίστηκε το έτος εξήντα (1260)²⁸. Αυτό αληθινά είναι ένα από τα πιο ισχυρά Του σημάδια»*. *«Ποιος»*, κάνει έκκληση στο Σουρέ-ι-Νταμ (Suriy-i-Damm), *«θα εγερθεί να εξασφαλίσει το θρίαμβο της Πρωταρχικής Ωραιότητας (του Μπαμπ) που αποκαλύφτηκε στην όψη της επόμενης Φανέρωσής Του;»* Αναφερόμενος στην Αποκάλυψη που διακηρύχτηκε από τον Μπαμπ την χαρακτηρίζει αντιθέτως *«Η προηγούμενή Μου Φανέρωση»*.

Το ότι ο Αμπντολ-Μπαχά δεν είναι μια Φανέρωση του Θεού, το ότι παίρνει το φως Του, την έμπνευσή Του και το στήριγμά Του κατευθείαν από την Κύρια Πηγή της Μπαχάι Αποκάλυψης, το ότι αντανακλά σαν τον καθαρό και τέλειο Καθρέφτη τις ακτίνες της δόξας του Μπαχάολλα και ότι δεν κατέχει έμφυτα εκείνη την απροσδιόριστη και εντούτοις εις τα πάντα διεισδύουσα πραγματικότητα, της οποίας η αποκλειστική κατοχή αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα των Προφητών, το ότι τα λόγια Του δεν είναι ισάξια, παρόλο που κατέχουν μια ίση εγκυρότητα με τα λόγια του Μπαχάολλα, το ότι δεν πρέπει να ανακηρυχτεί ως η επιστροφή του Ιησού Χριστού, του Υιού που θα έρθει *«εν τη δόξη του Πατρός»* – αυτές οι αλήθειες βρίσκουν επιπρόσθετη δικαίωση και ενισχύονται περαιτέρω, από την παρακάτω δήλωση του Αμπντολ-Μπαχά προς μερικούς πιστούς στην Αμερική, με την οποία

28. 1260 μετά την εγίρα [σ.μ.].

θα ήθελα να τελειώσω αυτό το κεφάλαιο: «Έχετε γράψει ότι υπάρχει μια διαφορά μεταξύ των πιστών σχετικά με τη “Δευτέρα Παρουσία του Χριστού”. Θεός φυλάξει! Αυτό το ερώτημα έχει προκύψει επανειλημμένα και η απάντησή του απορρέει από μια σαφή και αδιάψευστη δήλωση από την πένα του Αμπντολ-Μπαχά, ότι αυτό που εννοείται στις προφητείες όταν αναφέρονται στον “Κύριο των Δυνάμεων” και στον “Επαγγελθέντα Χριστό” είναι η Ευλογημένη Τελειότητα (ο Μπαχάολλα) και η αγιότητά Του ο Εξυψωμένος (ο Μπαμπ). Το όνομά μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Η διάκρισή μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Η πραγματικότητά μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Ο έπαινός μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Υποτέλεια στην Ευλογημένη Τελειότητα είναι το ένδοξο και λαμπρό μου διάδημα και η υπηρεσία σε όλη την ανθρώπινη φυλή η αιώνια θρησκεία μου... Κανένα όνομα, κανέναν τίτλο, καμιά αναφορά, κανέναν έπαινο δεν έχω, ούτε θα έχω ποτέ, παρά μόνο Αμπντολ-Μπαχά. Αυτή είναι η λαχτάρα μου. Αυτός είναι ο μεγάλος μου πόθος. Αυτή είναι η αιώνια ζωή μου. Αυτή είναι η παντοτινή μου δόξα».

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Πολυαγαπημένα αδέρφια του Αμπντολ-Μπαχά! Με την ανάληψη του Μπαχάολλα ο Ήλιος της Θείας Καθοδήγησης που όπως είχε προφητευτεί από το Σείχ Αχμάντ και το Σεγιέντ Καζέμ είχε ανατείλει στο Σιράζ και, ενώ ακολουθούσε την πορεία του προς δυσμάς, είχε ανέβει στο ζενίθ του στην Αδριανούπολη, είχε τελικά βυθιστεί στον ορίζοντα της Άκκα για να μην ανατείλει ποτέ πια μέχρι να ολοκληρωθεί ο κύκλος των χιλίων χρόνων. Η δύση μιας τόσο λαμπρής Σφαίρας έφερε σε οριστικό πέρας την περίοδο της Θείας Αποκάλυψης – το αρχικό και πιο ζωτικό στάδιο της Μπαχάι εποχής. Αυτή η περίοδος, αφού εγκαινιάστηκε από τον Μπαμπ, έφτασε στο αποκορύφωμά της με τον Μπαχάολλα, την προσδοκούσε και την εγκωμίαζε ολόκληρη η συντροφιά των Προφητών αυτού του μεγάλου προφητικού κύκλου, εκτός από το σύντομο διάστημα μεταξύ του μαρτυρικού θανάτου του Μπαμπ και των συγκλονιστικών εμπειριών του Μπαχάολλα στο Σιάχ-Τσαλ της Τεχεράνης, έχει χαρακτηριστεί από τα σχεδόν πενήντα χρόνια συνεχούς και προοδευτικής Αποκάλυψης – μια περίοδος που λόγω της διάρκειας και της παραγωγικότητάς της πρέπει να θεωρηθεί άνευ προηγουμένου σε ολόκληρο το πεδίο της παγκόσμιας πνευματικής ιστορίας.

Ο θάνατος του Αμπντολ-Μπαχά, από την άλλη πλευρά, σημαίνει τη λήξη της Ηρωικής και Αποστολικής Εποχής του ίδιου αυτού Θρησκευτικού Κύκλου – εκείνης της αρχικής περιόδου της Πίστης μας

που τίποτα δεν μπορεί να συναγωνιστεί τις λάμπεις της, πόσο μάλλον να επισκιαστεί από τη μεγαλοπρέπεια που πρέπει κατ' ανάγκη να διακρίνει τις μελλοντικές νίκες της Αποκάλυψης του Μπαχάολλα. Διότι ούτε τα κατορθώματα των πρωτεργατών των σημερινών θεσμών της Πίστης του Μπαχάολλα, ούτε οι θυελλώδεις θρίαμβοι που θα κατακτήσουν τις ερχόμενες μέρες οι ήρωες της Χρυσής Εποχής της μπορούν να συγκριθούν ή να συμπεριληφθούν στην ίδια κατηγορία με τα θαυμαστά έργα που συνδέονται με τα ονόματα εκείνων που έχουν παραγάγει την ίδια της τη ζωή και έχουν ρίξει τα αρχικά της θεμέλια. Εκείνη η πρώτη και δημιουργική περίοδος της Μπαχάι εποχής πρέπει, από την ίδια της τη φύση να σταθεί υπεράνω και ξέχωρα από τη μετασχηματιστική περίοδο στην οποία έχουμε εισέλθει και τη χρυσή εποχή που προορίζεται να τη διαδεχτεί.

Σχετικά με τον Αμπντολ-Μπαχά, ο Οποίος ενσαρκώνει ένα θεσμό, με τον οποίο τίποτα απολύτως δεν μπορεί να παραλληλιστεί σε κανένα από τα αναγνωρισμένα θρησκευτικά συστήματα του κόσμου, μπορεί να ειπωθεί ότι έκλεισε την Εποχή στην οποία ανήκε ο Ίδιος και άνοιξε εκείνη στην οποία εμείς τώρα εργαζόμαστε. Επομένως η Διαθήκη Του θα πρέπει να θεωρηθεί σαν τον αιώνιο, τον αδιάρρηκτο δεσμό που έχει συλλάβει ο νους Εκείνου ο Οποίος είναι το Μυστήριο του Θεού προκειμένου να εξασφαλίσει τη συνέχιση των τριών εποχών που συνιστούν τα συστατικά μέρη του Μπαχάι Κύκλου. Η περίοδος στην οποία ο σπόρος της Πίστης είχε αρχίσει να αναπτύσσεται αργά συνδυάζεται τόσο με εκείνη που θα δει την άνθισή της όσο και με την ακόλουθη εποχή στην οποία ο σπόρος εκείνος θα έχει τελικά αποδώσει το χρυσό καρπό του.

Οι δημιουργικές ενέργειες που απελευθερώνονται από το Νόμο του Μπαχάολλα, διαποτίζοντας και εξελισσόμενες μέσα στο νου του Αμπντολ-Μπαχά, έχουν με την ισχύ και τη στενή τους αλληλεπίδραση, χαρίσει ζωή σε ένα Όργανο που μπορεί να ειπωθεί σαν Χάρτης της Νέας Παγκόσμιας Τάξης που είναι ταυτόχρονα η δόξα και η υπόσχεση αυτού του πλέον μεγάλου Κύκλου. Η Διαθήκη μπορεί συνεπώς να ανακηρυχθεί ως ο αναπόφευκτος καρπός που προέκυψε από εκείνη τη μυστική αμοιβαία σχέση μεταξύ Εκείνου που μετέδωσε τη γενεσιουργό επίδραση του θεϊκού Του Σκοπού και Εκείνου που ήταν το όχημα και ο εκλεκτός αποδέκτης του. Όντας το Παιδί της Συνθήκης –ο Κληρονόμος τόσο του Δημιουργού όσο και του Ερμηνευτή του Νόμου του Θεού– η Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά δεν μπορεί ούτε να διαχωριστεί απ' Αυτόν ο Οποίος παρείχε την αρχική και κινητήρια ώθηση ούτε κι από Εκείνον ο Οποίος τελικά τη συνέλαβε. Ο μυστηριώδης

σκοπός του Μπαχάολλα, πρέπει πάντα να έχουμε υπόψη, έχει τόσο πολύ εμφυτευτεί στη συμπεριφορά του Αμπντολ-Μπαχά και τα κίνητρά τους έχουν τόσο στενά συνδυαστεί που η απόπειρα και μόνο να διαχωριστούν οι διδασκαλίες του πρώτου από οποιοδήποτε σύστημα που έχει ιδρύσει το ιδανικό Υπόδειγμα των ίδιων εκείνων διδασκαλιών θα ισοδυναμούσε με την απόρριψη μιας από τις πλέον ιερές και βασικές αλήθειες της Πίστης.

Η Διαχειριστική Τάξη, που από το θάνατο του Αμπντολ-Μπαχά εξελίσσεται και διαμορφώνεται κάτω από τα ίδια μας τα μάτια σε τουλάχιστον σαράντα χώρες στον κόσμο, μπορεί να θεωρηθεί σαν το πλαίσιο της ίδιας της Διαθήκης, το απαραβίαστο οχυρό στο οποίο αυτό το νεογέννητο παιδί ανατρέφεται και αναπτύσσεται. Αυτή η Διαχειριστική Τάξη, καθώς επεκτείνεται και σταθεροποιείται, θα φανερώσει αναμφίβολα τις δυνατότητες και θα αποκαλύψει τις πλήρεις συνέπειες αυτού του βαρυσήμαντου Εγγράφου— αυτής της πλέον αξιοσημείωτης έκφρασης της Διαθήκης Μιας από τις πλέον αξιοσημείωτες Μορφές του Θρησκευτικού Κύκλου του Μπαχάολλα. Καθώς τα συστατικά της μέρη, οι οργανικοί της θεσμοί θα αρχίζουν να λειτουργούν με αποτελεσματικότητα και σθένος, θα επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό της και θα επιδείξει την ικανότητά της να θεωρηθεί όχι μόνο πυρήνας αλλά το ίδιο το πρότυπο της Νέας Παγκόσμιας Τάξης που προορίζεται να αγκαλιάσει στο πλήρωμα του χρόνου ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Πρέπει να σημειωθεί ως προς αυτή την άποψη ότι η Διαχειριστική Τάξη είναι βασικά διαφορετική από οτιδήποτε έχει καθιερώσει οποιοσδήποτε Προφήτης προηγούμενα, καθότι όπως ο Ίδιος ο Μπαχάολλα έχει αποκαλύψει τις αρχές της, έχει εδραιώσει τους θεσμούς της, έχει ορίσει το άτομο που θα ερμηνεύσει το Λόγο Του κι έχει απονείμει την απαραίτητη αρμοδιότητα στο σώμα που είναι προορισμένο να συμπληρώσει και να εφαρμόσει τις νομοθετικές Του διατάξεις. Εκεί κρύβεται το μυστικό της δύναμής της, η θεμελιώδης διάκρισή της και η εγγύηση ενάντια στη διάσπαση και στο σχίσμα. Πουθενά στις ιερές γραφές οποιουδήποτε θρησκευτικού συστήματος του κόσμου, ούτε και στις γραφές του Ιδρυτή του Μπαμπί Κύκλου δε βρίσκουμε διατάξεις που να εδραιώνουν μια συνθήκη ή να παρέχουν τα εφόδια για μια διαχειριστική τάξη που μπορεί να συγκριθεί στο φάσμα και στην αρμοδιότητα με εκείνες που υπάρχουν στην ίδια τη βάση του Μπαχάι Κύκλου. Έχει άραγε ο Χριστιανισμός ή το Ισλάμ, για να πάρουμε σαν παράδειγμα δύο από τις ευρύτερα διαδεδομένες και πιο εξέχουσες ανάμεσα στις αναγνωρισμένες θρησκείες του κόσμου, οτιδήποτε

να προσφέρει που να μπορεί να συγκριθεί ή να θεωρηθεί ισοδύναμο είτε με το Βιβλίο της Συνθήκης του Μπαχάολλα ή τη Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά; Μήπως το κείμενο του Ευαγγελίου ή του Κορανίου απονέμουν επαρκή εξουσία στους αρχηγούς εκείνους ή στα συμβούλια που έχουν αξιωθεί το δικαίωμα ή έχουν αναλάβει την αποστολή της ερμηνείας των διατάξεων των ιερών τους γραφών και της διαχείρισης των υποθέσεων των αντίστοιχων κοινοτήτων τους; Μπορούσε άραγε ο Πέτρος, ο αναγνωρισμένος αρχηγός των Αποστόλων, ή ο Ιμάμης Αλί, ο ξάδερφος και νόμιμος διάδοχος του Προφήτη, να παρουσιάσουν, ενισχύοντας τα πρωτεία που τους είχαν προσδοθεί, γραπτές και ρητές δηλώσεις από το Χριστό και το Μωάμεθ που θα μπορούσαν να σωπάσουν εκείνους που είτε μεταξύ των συγχρόνων τους είτε σε μεταγενέστερη εποχή αποκήρυξαν το κύρος τους και, με τη δράση τους, επέσπευσαν τα σχίσματα που εξακολουθούν να υπάρχουν μέχρι και σήμερα; Πού, μπορούμε να ρωτήσουμε με βεβαιότητα, στα καταγραμμένα λόγια του Ιησού Χριστού, είτε στο ζήτημα της διαδοχής είτε στην εξασφάλιση μιας σειράς συγκεκριμένων νόμων και σαφώς προσδιορισμένων διατάξεων, που διακρίνονται από τις καθαρά πνευματικές αρχές, μπορούμε να βρούμε οτιδήποτε που να προσεγγίζει τις λεπτομερείς εντολές, τους νόμους και τις προειδοποιήσεις που αφθονούν στους αυθεντικούς λόγους τόσο του Μπαχάολλα όσο και του Αμπντολ-Μπαχά; Μπορεί οποιοδήποτε κείμενο του Κορανίου, που όσον αφορά το νομικό του κώδικα, τις διαχειριστικές και πνευματικές του διατάξεις σημειώνει ήδη μια αξιολογή πρόοδο σε σχέση με προηγούμενες και πιο φθαρμένες Αποκαλύψεις, να ερμηνευτεί ότι θέτει πάνω σε μια αδιάσειστη βάση την αδιαμφισβήτητη εξουσία με την οποία είχε περιβάλλει ο Μωάμεθ, προφορικά και σε διάφορες περιστάσεις το διάδοχό Του; Μπορεί ο Ιδρυτής του Μπαμπ ί Κύκλου, όσο κι αν κατάφερε μέσω των διατάξεων του Περσικού Μπαγιάν να αποτρέψει ένα σχίσμα μόνιμο και καταστροφικό όσο εκείνα που έπληξαν το Χριστιανισμό και το Ισλάμ- μπορεί να ειπωθεί ότι παρείχε όργανα για τη διαφύλαξη της Πίστης Του συγκεκριμένα και αποτελεσματικά όσο εκείνα που πρέπει για πάντα να διαφυλάσσουν την ενότητα των οργανωμένων οπαδών της Πίστης του Μπαχάολλα;

Απ' όλες τις Αποκαλύψεις που έχουν περάσει πριν μόνο αυτή η Πίστη, μέσα από τις ρητές οδηγίες, τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις, τις αυθεντικές προφυλάξεις που ενσωματώνονται και αναπτύσσονται στις διδασκαλίες της, κατάφερε να ορθώσει ένα οικοδόμημα το οποίο οι συγκεκριμένοι οπαδοί χρεωκοπημένων και διαλυμένων πεποιθήσεων μπορούν κάλλιστα να πλησιάσουν και να εξετάσουν κριτικά και

να επιδιώξουν, προτού να είναι πολύ αργά, την άτρωτη ασφάλεια της στέγης του που αγκαλιάζει όλο τον κόσμο.

Δεν είναι ν' απορεί κανείς ότι Αυτός ο Οποίος με την επενέργεια της Θέλησής Του εγκαινίασε μια τόσο τεράστια και ξεχωριστή Τάξη και ο οποίος είναι το Κέντρο μιας τόσο ισχυρής Συνθήκης έχει γράψει αυτά τα λόγια: *«Είναι τόσο σταθερή και ισχυρή αυτή η Συνθήκη που απ' αρχής χρόνου μέχρι σήμερα κανένας Θρησκευτικός Κύκλος δεν έχει παρουσιάσει όμοιά της».* Οτιδήποτε λανθάνει στο ενδότατο σημείο αυτού του ιερού κύκλου», έγραψε στη διάρκεια των πιο σκοτεινών και επικίνδυνων ημερών της θητείας Του, *«θα εμφανιστεί βαθμιαία διότι τώρα δεν είναι παρά μόνο η αρχή της ανάπτυξής του και η χαραυγή της αποκάλυψης των σημείων του».* *«Μη φοβηθείτε»*, είναι τα εφησυχαστικά Του λόγια προαγγέλλοντας την ανάπτυξη της Διαχειριστικής Τάξης που καθιερώθηκε από τη Διαθήκη Του, *«μη φοβηθείτε αν αυτός ο Κλάδος αποσπαστεί από αυτό τον υλικό κόσμο και σκορπίσει τα φύλλα του. Όχι, τα φύλλα του θα ανθίσουν, διότι αυτός ο Κλάδος θα αναπτυχθεί αφού κοπεί απ' αυτό εδώ τον κόσμο, θα φτάσει στους υψηλότερους κολοφώνες της δόξας και θα αποδώσει καρπούς τέτοιους που θα ευωδιάσουν τον κόσμο με το άρωμά τους».*

Σε τι άλλο θα μπορούσαν να αναφέρονται τα εξής λόγια του Μπαχάολλα αν όχι στη δύναμη και στο μεγαλείο που αυτή η Διαχειριστική Τάξη – τα στοιχεία της μελλοντικής Κοινοπολιτείας που περιλαμβάνει τους πάντες– προορίζεται να φανερώσει *«Η ισορροπία του κόσμου έχει διαταραχθεί μέσω της παλλόμενης επίδρασης αυτής της μέγιστης, αυτής της νέας Παγκόσμιας Τάξης. Η οργανωμένη ζωή της ανθρωπότητας έχει αναστατωθεί με την επενέργεια αυτού του μοναδικού, αυτού του θαυμαστού Συστήματος – που παρόμοιό του θνητά μάτια δεν έχουν δει ποτέ».*

Ο Ίδιος ο Μπαμπ, στη διάρκεια των αναφορών Του σε «Αυτόν τον Οποίο θα φανερώσει ο Θεός» προσδοκά το Σύστημα και εγκωμιάζει την Παγκόσμια Τάξη που προορίζεται να ξεδιπλώσει η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα. *«Μακάριος εκείνος»*, είναι η αξιοσημείωτη δήλωσή Του στο τρίτο κεφάλαιο του Περσικού Μπαγιάν, *«που προσηλώνει το βλέμμα του πάνω στην Τάξη του Μπαχάολλα και προσφέρει ευχαριστίες στον Κύριό του! Διότι Αυτός βεβαιότατα θα φανερωθεί. Ο Θεός το έχει ορίσει αμετάκλητα στο Μπαγιάν».*

Στις Πινακίδες του Μπαχάολλα όπου οι θεσμοί του Διεθνούς και των Τοπικών Οίκων Δικαιοσύνης έχουν ειδικά οριστεί και εδραιωθεί επίσημα· στο θεσμό των Χεριών της Υπόθεσης του Θεού που πρώτος ο Μπαχάολλα και έπειτα ο Αμπντολ-Μπαχά δημιούργησαν· στο θεσμό

τόσο των τοπικών όσο και των εθνικών Συμβουλιών που στο εμβρυακό τους στάδιο λειτουργούσαν ήδη στις ημέρες που προηγήθηκαν της ανάληψης του Αμπντολ-Μπαχά· στην αρμοδιότητα την οποία ο Ιδρυτής της Πίστης μας και το Κέντρο της Συνθήκης Του έχουν επιλέξει να απονείμουν σ' αυτούς στις Πινακίδες τους· στο θεσμό του Τοπικού Ταμείου που λειτουργούσε σύμφωνα με τις συγκεκριμένες εντολές του Αμπντολ-Μπαχά που απευθύνονταν σε ορισμένα Συμβούλια στην Περσία· στους στίχους του Κετάμπ-ε-Ακντάς που η σημασία τους προβλέπει ξεκάθαρα το θεσμό του Φύλακα. Στην επεξήγηση που έδωσε ο Αμπντολ-Μπαχά σε μία από τις Πινακίδες Του και στην έμφαση που έδωσε στην αρχή της κληρονομικότητας και στο νόμο της πρωτογένειας όπως είχε υποστηριχτεί από τους Προφήτες του παρελθόντος – σε αυτά μπορούμε να διακρίνουμε τις αμυδρές αναλαμπές και να ανακαλύψουμε την πρώτη νύξη σχετικά με τη φύση και τη λειτουργία της Διαχειριστικής Τάξης την οποία η Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά ήταν προορισμένη μεταγενέστερα να διακηρύξει και να καθιερώσει επίσημα.

Νομίζω ότι σ' αυτή την παρούσα φάση θα έπρεπε να γίνει μια απόπειρα να εξηγηθεί ο χαρακτήρας και οι λειτουργίες των δίδυμων κίων που στηρίζουν αυτή την ισχυρή Διαχειριστική Διάρθρωση – των θεσμών του Φύλακα και του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης. Το να περιγράψουμε στο σύνολό τους τα ποικίλα στοιχεία που λειτουργούν σε συνδυασμό με αυτούς τους θεσμούς είναι πέρα από το φάσμα και το σκοπό αυτής της γενικής έκθεσης των ουσιαστικών αληθειών της Πίστης. Το να προσδιορίσουμε με ακρίβεια και λεπτολογία τα χαρακτηριστικά και να αναλύσουμε εξαντλητικά τη φύση των σχέσεων που, από τη μια πλευρά, ενώνουν αυτά τα δύο ουσιώδη όργανα της Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά και συνδέουν, από την άλλη, το καθένα απ' αυτά με τον Ιδρυτή της Πίστης και το Κέντρο της Συνθήκης Του είναι ένα έργο που οι μέλλουσες γενεές αναμφίβολα θα εκπληρώσουν επαρκώς. Η πρόθεσή μου τώρα είναι να αναπτύξω λεπτομερώς ορισμένα περίοπτα χαρακτηριστικά αυτού του σχεδίου τα οποία, όσο κοντά κι αν στεκόμαστε στην κολοσσιαία του διάρθρωση, έχουν ήδη προσδιοριστεί τόσο ξεκάθαρα που το βρίσκουμε ασυγχώρητο να τα παρανοήσουμε ή να τα αγνοήσουμε.

Πρέπει ν' αναφερθεί ευθύς εξαρχής με σαφή και ευκρινή γλώσσα, ότι αυτοί οι δίδυμοι θεσμοί της Διαχειριστικής Τάξης του Μπαχάολλα θα πρέπει να θεωρηθούν θεϊκοί στην προέλευσή τους, ουσιώδεις στη λειτουργία τους και συμπληρωματικοί στο στόχο και στο σκοπό τους. Το κοινό τους αντικείμενο είναι να εξασφαλίσουν τη συνέχιση εκείνης

της θεϊκά καθορισμένης εξουσίας που απορρέει από την Πηγή της Πίστης μας, να διασφαλίσουν την ενότητα των οπαδών της και να διατηρούν την ακεραιότητα και την ευελιξία των διδασκαλιών της. Ενεργώντας από κοινού αυτοί οι δύο αδιαχώριστοι θεσμοί διαχειρίζονται τις υποθέσεις της, συντονίζουν τις δραστηριότητές της, προωθούν τα συμφέροντά της, εκτελούν τους νόμους και υπερασπίζονται τους υφιστάμενους θεσμούς της. Ξεχωριστά ο καθένας λειτουργεί μέσα σε μια σαφώς καθορισμένη σφαίρα αρμοδιοτήτων. Ο καθένας είναι εξοπλισμένος με τους συνοδευτικούς του θεσμούς– θεσμοί που προορίζονται για την αποτελεσματική εκτέλεση των ειδικών ευθυνών και καθηκόντων του. Ο καθένας εξασκεί εντός των ορίων που του έχουν επιβληθεί, τις ικανότητές του, την αρμοδιότητα και τα δικαιώματά του αποκλειστικά και μη. Αυτά δεν είναι αντικρουόμενα, ούτε και μειώνουν στον ελάχιστο βαθμό τη θέση που κατέχει ο καθένας απ' αυτούς τους θεσμούς. Εκτός του ότι δεν είναι ασυμβίβαστα ή αμοιβαία καταστροφικά, συμπληρώνουν ο ένας την αρμοδιότητα και τις λειτουργίες του άλλου και είναι μόνιμα και ουσιαστικά ενωμένα στους στόχους τους.

Αποκομμένη από το θεσμό του Φύλακα η Παγκόσμια Τάξη του Μπαχάολλα θα ακρωτηριαζόταν και θα έμενε για πάντα στερημένη από εκείνη την αρχή της κληρονομικότητας την οποία, όπως έχει γράψει ο Αμπντολ-Μπαχά υποστηριζόταν πάντοτε από το Νόμο του Θεού. «Σ' όλους του Θείου Κύκλους», δηλώνει σε μια Πινακίδα που απευθύνεται σ' έναν οπαδό της Πίστης στην Περσία, «δινόταν εξαιρετική διάκριση στο μεγαλύτερο γιο. Ακόμη και το αξίωμα του προφήτη ήταν το πατρογονικό του δικαίωμα». Χωρίς έναν τέτοιο θεσμό θα διακυβευόταν η ακεραιότητα της Πίστης και η σταθερότητα ολόκληρης της δομής θα ετίθετο σε σοβαρό κίνδυνο. Το γόητρό της θα υπέφερε, τα μέσα που απαιτούνται για να μπορέσει να έχει μια μακρόχρονη και αδιάκοπη επίδραση πάνω σε μια σειρά από γενεές θα ήταν πλήρως ελαττωματικά και η απαραίτητη καθοδήγηση για τον προσδιορισμό της σφαίρας της νομοθετικής δράσης των εκλεγμένων εκπροσώπων της θα αφαιρούταν εντελώς.

Διαχωρισμένο από τον όχι λιγότερο ουσιώδη θεσμό του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης αυτό το ίδιο Σύστημα της Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά θα παρέλυε στη δράση του και θα ήταν ανίκανο να συμπληρώσει τα κενά εκείνα που άφησε επίτηδες ο Συγγραφέας του Κετάμπ-ε-Ακντάς στο σώμα των νομοθετικών και διαχειριστικών Του εντολών.

«Αυτός είναι ο Ερμηνευτής του λόγου του Θεού», επιβεβαιώνει ο

Αμπντολ-Μπαχά αναφερόμενος στα καθήκοντα του Φύλακα της Πίστης, χρησιμοποιώντας στη Διαθήκη Του τον ίδιο ακριβώς όρο που είχε ο Ίδιος επιλέξει αντικρούοντας το επιχείρημα των παραβατών της Συνθήκης που είχαν αμφισβητήσει το δικαίωμά Του να ερμηνεύει τα λόγια του Μπαχάολλα. *«Έπειτα απ' αυτόν θα ακολουθήσει ο πρωτότοκος από τους κατ' ευθείαν γραμμή απογόνους του». «Το ισχυρό φρούριο», εξηγεί περαιτέρω, «θα παραμείνει απόρθητο και ασφαλές μέσω της υπακοής σ' αυτόν ο οποίος είναι ο Φύλακας της Υπόθεσης του Θεού». «Υποχρεούνται τα μέλη του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, όλοι οι Αγσάν, οι Αφνάν και τα Χέρια της Υπόθεσης του Θεού, να δείξουν την υπακοή, την πειθαρχία και την υποταγή τους στο Φύλακα της υπόθεσης του Θεού».*

«Επιβάλλεται στα μέλη του Οίκου Δικαιοσύνης», δηλώνει ο Μπαχάολλα, από την άλλη πλευρά, στο Όγδοο Φύλλο του Υψηλού Παραδείσου, «να συσκέπτονται σχετικά με τα πράγματα εκείνα που δεν έχουν αποκαλυφτεί φαινομενικά στο Βιβλίο και να επιβάλλουν εκείνο που είναι ευάρεστο σ' αυτούς. Ο Θεός αληθινά θα τους εμπνεύσει με οτιδήποτε Εκείνος επιθυμεί, κι Αυτός αληθινά είναι ο Προμηθευτής, ο Παντογνώστης». «Προς το Πλέον Ιερό Βιβλίο» (το Κετάμπ-ι-Ακντάς), δηλώνει ο Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του, «πρέπει να στραφεί ο καθένας και οτιδήποτε δεν έχει καταγραφεί ρητά σ' αυτό πρέπει ν' αναφέρεται στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης. Εκείνο το οποίο αυτό το σώμα, είτε ομόφωνα, είτε με πλειοψηφία αποφασίζει, αυτό είναι πραγματικά η Αλήθεια και ο Σκοπός του Ίδιου του Θεού. Όποιος παρεκκλίνει απ' αυτό είναι αληθινά απ' αυτούς που αγαπούν τη διχόνοια, που έχουν δείξει μοχθηρία και έχουν στρέψει την πλάτη τους στον Κύριο της Συνθήκης».

Όχι μόνο επιβεβαιώνει ο Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του την παραπάνω παρατιθέμενη δήλωση του Μπαχάολλα, αλλά προικίζει αυτό το σώμα με το επιπρόσθετο δικαίωμα να ακυρώνει, ανάλογα με τις ανάγκες της εποχής, δικά του θεσπίσματα, καθώς επίσης κάποιου προηγούμενου Οίκου Δικαιοσύνης. *«Εφόσον αυτός ο Οίκος Δικαιοσύνης έχει τη δύναμη να θεσπίζει νόμους που δεν αναφέρονται ρητά στο Βιβλίο και να αντιμετωπίζει καθημερινές υποθέσεις, έτσι έχει επίσης και τη δύναμη να τις ανακαλεί ... Μπορεί να το κάνει αυτό επειδή αυτός ο νόμος δεν αποτελεί μέρος του ρητού θεϊκού κειμένου».*

Αναφορικά τόσο στο Φύλακα όσο και στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης διαβάζουμε αυτά τα emphaticά λόγια: *«Ο ιερός και γεμάτος νεανικότητα Κλάδος, ο Φύλακας της Υπόθεσης του Θεού, καθώς και ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, που εκλέγεται και εγκαθιδρύεται παγκοσμίως, βρίσκονται και οι δύο κάτω από τη φροντίδα και την προ-*

στασία της Ωραιότητας του Αμπχά, κάτω από τη σκέπη και την αλάνθαστη καθοδήγηση της Ιερότητάς Του, του Ύψιστου (του Μπαμπ) (ας προσφερθεί η ζωή μου και για τους δύο). Οτιδήποτε αυτοί αποφασίζουν είναι από το Θεό».

Από αυτές τις δηλώσεις γίνεται αδιαμφισβήτητα ξεκάθαρο και φανερό ότι ο Φύλακας της Πίστης έχει καταστεί Ερμηνευτής του Λόγου και ότι ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης έχει προικιστεί με το καθήκον να νομοθετεί πάνω σε ζητήματα που δεν έχουν ρητά αποκαλυφτεί στις διδασκαλίες. Η ερμηνεία του Φύλακα, λειτουργώντας μέσα στη δική του σφαίρα, είναι τόσο έγκυρη και δεσμευτική όσο τα θεσπίσματα του Διεθνούς Οίκου Δικαιοσύνης, του οποίου το αποκλειστικό δικαίωμα είναι να αποφαινεται και να επιδίδει την τελική απόφαση σε νόμους και εντολές του Μπαχάολλα που δεν έχουν ρητά αποκαλυφτεί. Κανένας από τους δυο δεν μπορεί και ούτε θα παραβιάσει την καθορισμένη σφαίρα δικαιοδοσίας του άλλου. Κανένας δε θα επιδιώξει να περιορίσει τη συγκεκριμένη και αδιαμφισβήτητη αρμοδιότητα με την οποία και οι δύο έχουν προικιστεί από το Θεό.

Παρόλο που ο Φύλακας της Πίστης έχει καταστεί μόνιμη κεφαλή ενός τόσο μεγαλόπρεπου σώματος δεν μπορεί ποτέ, ούτε και προσωρινά, να αναλάβει το δικαίωμα της αποκλειστικής νομοθεσίας. Δεν μπορεί να καταπατήσει την απόφαση της πλειοψηφίας των υπόλοιπων μελών, αλλά είναι υποχρεωμένος να επιμένει στην επαναθεώρηση κάποιου διατάγματος που πιστεύει συνειδητά ότι συγκρούεται με το νόημα και αποκλίνει από το πνεύμα των αποκαλυμμένων λόγων του Μπαχάολλα. Ερμηνεύει οτιδήποτε έχει ειδικά αποκαλυφτεί και δεν μπορεί να νομοθετεί πέραν της ιδιότητάς του ως μέλους του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης. Του απαγορεύεται να συντάσσει ανεξάρτητα τον καταστατικό χάρτη που πρέπει να διέπει τις οργανωμένες δραστηριότητες των υπόλοιπων μελών και να ασκεί επιρροή με τρόπο που θα καταπατούσε την ελευθερία εκείνων των οποίων το ιερό δικαίωμα είναι να εκλέξουν το σώμα των συνεργατών του.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο θεσμός του Φύλακα είχε προβλεφθεί από τον Αμπντολ-Μπαχά σε έναν υπαινιγμό που έκανε σε μια Πινακίδα απευθυνόμενη, πολύ πριν από την ανάληψή Του, σε τρεις από τους φίλους Του στην Περσία. Στο ερώτημά τους αν θα υπήρχε κάποιο πρόσωπο στο οποίο να στραφούν όλοι οι Μπαχά μετά την ανάληψη Του έδωσε την παρακάτω απάντηση: *«Όσο για την ερώτηση που μου θέσατε, μάθετε αληθινά ότι αυτό είναι ένα καλά διαφυλαγμένο μυστικό. Είναι μάλιστα σαν το διαμάντι που είναι κρυμμένο στο κελυφός του. Το ότι θα αποκαλυφτεί είναι προκαθορισμένο. Θα έρθει ο καιρός που*

το φως του θα εμφανιστεί, που οι ενδείξεις του θα φανερωθούν και τα μυστικά του θα ξετυλιχτούν».

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Όσο υψηλή κι αν είναι η θέση και όσο ζωτική κι αν είναι η λειτουργία του θεσμού του Φύλακα στη Διαχειριστική Τάξη του Μπαχάολλα και όσο εκπληκτικό πρέπει να είναι το βάρος της ευθύνης που το συνοδεύει, η σημασία του δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση, οποιαδήποτε κι αν είναι η γλώσσα της Διαθήκης, να υπερτονιστεί. Ο Φύλακας της Πίστης δεν πρέπει, κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες και οποιαδήποτε κι αν είναι τα προσόντα και οι επιτεύξεις του, να υψωθεί στο βαθμό που θα τον κάνει να μοιράζεται με τον Αμπντολ-Μπαχά τη μοναδική θέση που κατέχει το Κέντρο της Συνθήκης – πόσο μάλλον στη θέση που έχει προοριστεί αποκλειστικά για τη Φανέρωση του Θεού. Μια τόσο σοβαρή απόκλιση από τις καθιερωμένες δοξασίες της Πίστης μας δεν είναι άλλο από μια φανερή βλασφημία. Όπως έχω ήδη δηλώσει στη διάρκεια των αναφορών μου στη θέση του Αμπντολ-Μπαχά, όσο μεγάλο κι αν είναι το χάσμα που χωρίζει Αυτόν από το Δημιουργό μιας Θεϊκής Αποκάλυψης δεν μπορεί ποτέ να συγκριθεί με την απόσταση που παρεμβάλλεται ανάμεσα σ' Αυτόν ο Οποίος είναι το Κέντρο της Συνθήκης του Μπαχάολλα και των Φυλάκων που είναι οι εκλεκτοί της υπηρετές. Υπάρχει μια πολύ, μα πολύ μεγαλύτερη απόσταση που χωρίζει το Φύλακα από το Κέντρο της Συνθήκης απ' ό,τι υπάρχει ανάμεσα στο Κέντρο της Συνθήκης και το Δημιουργό της.

Κανένας Φύλακας της Πίστης, το θεωρώ σοβαρό μου καθήκον να καταγραφεί, δεν μπορεί ποτέ να ισχυριστεί ότι είναι το τέλει παράδειγμα των διδασκαλιών του Μπαχάολλα ή ο άσπιλος καθρέφτης που αντανακλά το φως Του. Παρόλο που είναι υπό την σκιά της αδιάκοπης, της αλάνθαστης προστασίας του Μπαχάολλα και του Μπαμπ και όσο κι αν μοιράζεται με τον Αμπντολ-Μπαχά το δικαίωμα και την υποχρέωση να ερμηνεύει τις Μπαχά διδασκαλίες, παραμένει ουσιαστικά ανθρώπινος και δεν μπορεί, αν επιθυμεί να παραμείνει πιστός στην αποστολή του, να διεκδικήσει για τον εαυτό του, με καμιά απολύτως πρόφαση, τα δικαιώματα και τα προνόμια που ο Μπαχάολλα έχει επιλέξει να απονεμίσει στο Γιο Του. Υπό το πρίσμα αυτής της αλήθειας το να προσευχηθεί κανείς στο Φύλακα της Πίστης, να τον προσφωνήσει ως κύριο ή κάτι παρόμοιο, να τον χαρακτηρίσει ως η αυτού αγιότητα, να επιζητεί την ευλογία του, να γιορτάζει τα γενέθλιά του, ή να τιμά οποιοδήποτε γεγονός σχετίζεται με τη ζωή του, θα ισοδυναμούσε με μια απόκλιση από εκείνες τις καθιερωμένες αλήθειες που διαφυλάσσονται στην αγαπημένη μας Πίστη. Το γεγονός ότι ο Φύλα-

κας έχει ειδικά προικιστεί με μια τέτοια ικανότητα που να χρειάζεται να αποκαλύπτει την πρόθεση και τις σημασίες των λόγων του Μπαχάολλα και του Αμπντολ-Μπαχά δεν του απονέμει απαραίτητα μια θέση ισοδύναμη με εκείνους των Οποίων τα λόγια καλείται να ερμηνεύσει. Μπορεί ν' ασκεί αυτό το δικαίωμα και να εκτελεί αυτή την υποχρέωση και παρόλα αυτά να παραμένει απείρως κατώτερος και από τους δύο σε αξίωμα και διαφορετικός στη φύση.

Τα λόγια και τα έργα των τωρινών και μελλοντικών Φυλάκων πρέπει να πιστοποιούν άφθονα την ακεραιότητα αυτής της κύριας αρχής της Πίστης μας. Με τη συμπεριφορά και το παράδειγμά τους πρέπει αναγκαστικά να εδραιώνουν την αλήθεια της πάνω σε μια αδιάσειστη βάση και να μεταδώσουν στις μέλλουσες γενεές αδιαμφισβήτητες ενδείξεις της γνησιότητάς της.

Από την πλευρά μου το να διστάσω να αναγνωρίσω μια τόσο ζωτική αλήθεια ή να ταλαντεύομαι στο να διακηρύξω μια τόσο σταθερή πεποίθηση πρέπει να αποτελεί μια επαίσχυντη προδοσία της εμπιστοσύνης που μου έχει εναποθέσει ο Αμπντολ-Μπαχά και μια ασυγχώρητη ιδιοποίηση της αρμοδιότητας με την οποία έχει ο Ίδιος προικιστεί.

Θα έπρεπε τώρα να ειπωθεί ένας λόγος σχετικά με τη θεωρία πάνω την οποία βασίζεται αυτή η Διαχειριστική Τάξη και την αρχή που πρέπει να διέπει τη λειτουργία των κύριων θεσμών της. Θα ήταν εντελώς παραπλανητικό αν επιχειρούσαμε μια σύγκριση ανάμεσα σ' αυτή τη μοναδική Τάξη που έχει συλληφθεί από το Θεό και σε κάποιο από τα διαφορετικά συστήματα που ο νους των ανθρώπων, σε διάφορες περιόδους της ιστορίας τους, έχει επινοήσει για τη διακυβέρνηση των ανθρώπινων θεσμών. Μια τέτοια απόπειρα θα πρόδιδε από μόνη της μια έλλειψη απόλυτης εκτίμησης για την τελειότητα του έργου του μεγάλου Δημιουργού της. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά όταν ενθυμούμαστε ότι αυτή η Τάξη αποτελεί το ίδιο το πρότυπο εκείνου του θεϊκού πολιτισμού που ο πανίσχυρος Νόμος του Μπαχάολλα έχει προοριστεί να εγκαθιδρύσει πάνω στη γη; Τα διαφορετικά και συνεχώς μεταβαλλόμενα συστήματα της οργανωμένης ανθρώπινης κοινωνίας, είτε παλαιότερα είτε σημερινά, είτε προέρχονται από την Ανατολή είτε από τη Δύση, δεν προσφέρουν κανένα επαρκές κριτήριο για την εκτίμηση της δύναμης των κρυφών της αρετών ή την αξιολόγηση της στερεότητας των θεμελίων της.

Η Μπαχάι Κοινοπολιτεία του μέλλοντος, της οποίας αυτή η απέραντη Διαχειριστική Τάξη είναι ο μοναδικός σκελετός, είναι, και στη θεωρία αλλά και στην πράξη, όχι απλώς μοναδική σ' ολόκληρη την ιστορία των πολιτικών θεσμών αλλά δεν μπορεί να συγκριθεί με τί-

ποτα στα χρονικά όλων των αναγνωρισμένων θρησκευτικών συστημάτων του κόσμου. Καμία μορφή δημοκρατικής κυβέρνησης, κανένα σύστημα μονοκρατορίας ή δικτατορίας, είτε μοναρχικό είτε δημοκρατικό, κανένα ενδιάμεσο σχήμα καθαρά αριστοκρατικής τάξης, ούτε ακόμη και κανένα από τα αναγνωρισμένα είδη της θεοκρατίας, είτε πρόκειται για την Εβραϊκή Κοινοπολιτεία είτε για διάφορες Χριστιανικές εκκλησιαστικές οργανώσεις ή το Ιμαμάτο ή το Χαλιφάτο του Ισλάμ- κανένα απ' αυτά δεν μπορεί να ταυτιστεί ή να συμβιβαστεί με τη Διαχειριστική Τάξη που έχει σχηματίσει το επιδέξιο χέρι του τέλειου Αρχιτέκτονά της.

Αυτή η νεογέννητη Διαχειριστική Τάξη ενσωματώνει στη δομή της ορισμένα στοιχεία που μπορούν να βρεθούν σε κάθε μία από τις αναγνωρισμένες μορφές λαϊκής εξουσίας, χωρίς να είναι σε καμιά περίπτωση μια απλή αντιγραφή οποιωνδήποτε απ' αυτών και χωρίς να εισάγει μέσα στο μηχανισμό της οποιοδήποτε από τα δυσάρεστα χαρακτηριστικά που εκείνα κατέχουν από τη φύση τους. Συνδυάζει και εναρμονίζει, έτσι όπως καμία κυβέρνηση σχηματισμένη από θνητά χέρια δεν έχει μέχρι τώρα πετύχει, τις ευεργετικές αλήθειες που κάθε ένα από τα συστήματα αυτά εμπεριέχει αναμφισβήτητα χωρίς να φθείρει την ακεραιότητα που έχουν από το Θεό οι δοσμένες αλήθειες πάνω στις οποίες αυτή τελικά θεμελιώνεται.

Η Διαχειριστική Τάξη της Πίστης του Μπαχάολλα δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί ως καθαρά δημοκρατική στο χαρακτήρα της αφού η βασική προϋπόθεση που απαιτεί όλες οι δημοκρατίες να εξαρτώνται ουσιαστικά από την εντολή που παίρνουν από το λαό λείπει εντελώς από αυτό το Θρησκευτικό Κύκλο. Στο χειρισμό των διαχειριστικών υποθέσεων της Πίστης, στη θέσπιση νομοθεσίας απαραίτητης για τη συμπλήρωση των νόμων του Κετάμπ-ι-Ακντάς, τα μέλη του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, πρέπει να ληφθεί υπόψη, όπως υποδηλώνουν σαφώς τα λόγια του Μπαχάολλα, δεν είναι υπεύθυνα απέναντι σ' αυτούς που εκπροσωπούν, ούτε τους επιτρέπεται να καταλαμβάνονται από τα συναισθήματα, τη γενική γνώμη και ακόμη τις πεποιθήσεις της πλειονότητας των πιστών ή εκείνων που τους εκλέγουν άμεσα. Πρέπει να ακολουθούν, με μια ευλαβική συμπεριφορά, τις υπαγορεύσεις και τις υποβολές της συνειδήσής τους. Μπορούν, στην πραγματικότητα πρέπει, να ενημερώνονται για τις συνθήκες που επικρατούν μέσα στην κοινότητα, πρέπει να ζηγίζουν αμερόληπτα μέσα στο νου τους τα υπέρ και τα κατά οποιασδήποτε υπόθεσης που τους παρουσιάζεται για εξέταση, αλλά πρέπει να διατηρούν για τον εαυτό τους το δικαίωμα μιας αδέσμευτης απόφασης. «Ο Θεός πραγματικά

θα τους εμπνεύσει με οτιδήποτε Εκείνος επιθυμεί», είναι η αδιάσειστη επιβεβαίωση του Μπαχάολλα. Αυτοί, κι όχι το σώμα εκείνων που είτε άμεσα είτε έμμεσα τους εκλέγει, έχουν επομένως καταστεί δέκτες της θείας καθοδήγησης που αποτελούν συγχρόνως το ζωτικό αίμα και την τελική προάσπιση αυτής της Αποκάλυψης.

Ούτε μπορεί η Μπαχάι Διαχειριστική Τάξη να απορριφθεί ως ένα σκληρό και αυστηρό σύστημα απόλυτης αυταρχίας ή ως μια μάταιη απομίμηση μιας οποιασδήποτε μορφής απολυταρχικής εκκλησιαστικής διακυβέρνησης, είτε πρόκειται για τον Παπισμό, το Ιμαμάτο ή οποιοδήποτε άλλο παρόμοιο θεσμό, για τον εμφανή λόγο ότι στους διεθνείς αιρετούς εκπροσώπους των οπαδών του Μπαχάολλα έχει απονεμηθεί το αποκλειστικό δικαίωμα της νομοθεσίας σε ζητήματα που δεν έχουν ρητώς αποκαλυφτεί στις Μπαχάι γραφές. Ούτε ο Φύλακας της Πίστης ούτε κανένας θεσμός εκτός από τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης μπορεί ποτέ να σφετεριστεί αυτή τη ζωτική και ουσιαστική εξουσία ή να καταπατήσει αυτό το ιερό δικαίωμα. Η κατάργηση της επαγγελματικής ιερωσύνης με τα μυστήρια που τη συνοδεύουν, όπως η βάπτισμα, η θεία κοινωνία και η εξομολόγηση, οι νόμοι που προϋποθέτουν την εκλογή μετά από καθολική ψηφοφορία απ' όλους τους τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς Οίκους Δικαιοσύνης, η πλήρης απουσία επισκοπικής εξουσίας με τα προνόμια που τη συνοδεύουν, της διαφθοράς και γραφειοκρατικών τάσεων, αποτελούν περαιτέρω ενδείξεις για τον μη αυταρχικό χαρακτήρα της Μπαχάι Διαχειριστικής Τάξης και την κλίση της προς δημοκρατικές μεθόδους στη διαχείριση των υποθέσεών της.

Ούτε θα' πρεπε αυτή η Τάξη που είναι ταυτισμένη με το όνομα του Μπαχάολλα να συγγέεται με οποιοδήποτε σύστημα καθαρά αριστοκρατικής κυβέρνησης εξαιτίας του γεγονότος ότι υποστηρίζει, από τη μια μεριά, την κληρονομική αρχή και αναθέτει στο Φύλακα της Πίστης την υποχρέωση της ερμηνείας των διδασκαλιών της, και προβλέπει, από την άλλη, την ελεύθερη και άμεση εκλογή από το σύνολο των πιστών του σώματος το οποίο συνιστά το ανώτατο νομοθετικό της όργανο.

Ενώ αυτή η Διαχειριστική Τάξη δεν μπορεί να ειπωθεί ότι έχει διαμορφωθεί με βάση κάποιο από αυτά τα αναγνωρισμένα συστήματα διακυβέρνησης, ενσωματώνει εντούτοις, συμβιβάζει και αφομοιώνει μέσα στο πλαίσió της τα ευεργετικά στοιχεία που μπορούν να βρεθούν μέσα σ' αυτά. Η κληρονομική εξουσία που καλείται να ασκήσει ο Φύλακας, οι ζωτικές και ουσιαστικές λειτουργίες που εκτελεί ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, οι ειδικές διατάξεις που προϋποθέτουν τη

δημοκρατική εκλογή του από τους εκπροσώπους των πιστών – όλα αυτά συμπράττουν στο να επιδείξουν την αλήθεια που αυτή η θεϊκά αποκαλυφθείσα Τάξη, η οποία δεν μπορεί ποτέ να ταυτιστεί με κανέναν από τους συνηθισμένους τύπους κυβέρνησης που αναφέρονται από τον Αριστοτέλη στα έργα του, ενσωματώνει και συνδυάζει με τις πνευματικές αλήθειες πάνω στις οποίες βασίζεται, τα ευεργετικά στοιχεία που μπορούν να βρεθούν στο καθένα από αυτά. Αφού τα αναγνωρισμένα κακόβουλα στοιχεία που υπάρχουν έμφυτα στο κάθε ένα από αυτά τα συστήματα αποκλείονται αυστηρά και για πάντα, αυτή η μοναδική Τάξη, όσο μακροχρόνιες και όσο εκτεταμένες κι αν είναι οι διακλαδώσεις της, δεν μπορεί ποτέ να εκφυλιστεί σε κάποια μορφή δεσποτισμού, ή ολιγαρχίας, ή δημαγωγίας που αργά ή γρήγορα θα διαφθείρει το μηχανισμό όλων των ανθρώπινων και ουσιαστικά ελαττωματικών πολιτικών θεσμών.

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Σημαντικές καθώς είναι οι προελεύσεις αυτής της ισχυρής διαχειριστικής δομής, και όσο μοναδικά κι αν είναι τα χαρακτηριστικά της, τα γεγονότα που μπορούν να ειπωθούν ότι έχουν προαναγγείλει τη γέννησή της και έχουν σημαδέψει την αρχική φάση της εξέλιξής της δεν φαίνονται λιγότερο αξιοσημείωτα. Πόσο εντυπωσιακή, πόσο εποικοδομητική η αντίθεση ανάμεσα στην πορεία της αργής και συνεχούς σταθεροποίησης που χαρακτηρίζει την ανάπτυξη της νηπιακής της δύναμης και στην καταστρεπτική εφόρμηση των δυνάμεων της αποσύνθεσης που επιτίθενται ενάντια στους ξεπερασμένους θεσμούς, τόσο στους φιλόθρησκους όσο και στους λαϊκούς, της σημερινής κοινωνίας!

Η ζωτικότητα την οποία οι οργανικοί θεσμοί αυτής της μεγάλης Τάξης, της συνεχώς διευρυνόμενης, επιδεικνύουν τόσο δυναμικά, τα εμπόδια τα οποία το υψηλό θάρρος, η απτότητα αποφασιστικότητα των διαχειριστών της έχουν ήδη υπερπηδήσει, η φωτιά ενός άσβεστου ενθουσιασμού που καίει με αμείωτο πάθος στις καρδιές των ταξιδιωτών δασκάλων της, τα ύψη της αυτοθυσίας στα οποία φτάνουν τώρα οι πρωτεργάτες της, η ευρύτητα του οράματος, η βέβαιη ελπίδα, η δημιουργική χαρά, η εσωτερική ηρεμία, η ασυμβίβαστη ακεραιότητα, η παραδειγματική πειθαρχία, η ανένδοτη ενότητα και σταθερότητα που εκδηλώνουν οι ακλόνητοι υπερασπιστές της, ο βαθμός στον οποίο το κινητήριο Πνεύμα της έχει αποδειχτεί ικανό να αφομοιώνει τα διαφορετικά στοιχεία μέσα στα όριά της, να τα εξαγνίζει από κάθε μορφή προκατάληψης και να τα συγχωνεύει μέσα στη δομή της –αυτά όλα αποτελούν ενδείξεις μιας δύναμης την οποία μια απογοητευμένη και θλιβερά κλονισμένη κοινωνία μετά δυσκολίας μπορεί να αγνοήσει.

Συγκρίνετε αυτές τις λαμπρές φανερώσεις του πνεύματος που ζωογονεί αυτό το παλλόμενο σώμα της Πίστης του Μπαχάολλα με τις κραυγές και την αγωνία, τους παραλογισμούς και τις ματαιότητες, την πικρία και τις προκαταλήψεις, την κακία και τις διαιρέσεις ενός πάσχοντος και χαοτικού κόσμου. Παρατηρήστε το φόβο που τυραννεί τους ηγέτες του και παραλύει τις ενέργειες των τυφλών και προβληματισμένων αρχηγών του. Πόσο σκληρές οι έχθρες, πόσο ψεύτικες οι φιλοδοξίες, πόσο μικροπρεπείς οι επιδιώξεις, πόσο βαθιά ριζωμένες οι υποψίες των λαών του! Πόσο ανησυχητικά η αναρχία, η διαφθορά, η απιστία που κατατρώνε τα ουσιώδη ενός ετοιμόρροπου πολιτισμού!

Δεν μπορεί άραγε αυτή η διαδικασία της σταθερής φθοράς που εισβάλλει ύπουλα σε τόσους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και σκέψης να θεωρηθεί ως μια απαραίτητη συνοδεία στην ύψωση αυτού του πανίσχυρου Χεριού του Μπαχάολλα; Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τα βαρυσήμαντα γεγονότα τα οποία έχουν τα τελευταία είκοσι χρόνια τόσο βαθιά αναστατώσει κάθε ήπειρο της γης, ως δυσοίωνα σημάδια που διακηρύσσουν συγχρόνως την αγωνία ενός πολιτισμού που καταρρέει και τις ωδίνες της Παγκόσμιας εκείνης Τάξης –της Κιβωτού της ανθρώπινης σωτηρίας– που πρέπει κατ' ανάγκη να εγερθεί από τα ερείπιά του;

Η καταστροφική πτώση ισχυρών μοναρχιών και αυτοκρατοριών στην Ευρωπαϊκή ήπειρο, για μερικές από τις οποίες μπορούν να βρεθούν υπαινιγμοί στις προφητείες του Μπαχάολλα, η παρακμή που έχει εμφανιστεί και συνεχίζει ακόμη στις τύχες της Σίιτικής ιεραρχίας στην ίδια Του την πατρίδα, η πτώση της δυναστείας των Γατζάρ, των παραδοσιακών εχθρών της Πίστης Του, η κατάρρευση του Σουλτανάτου και του Χαλιφάτου, των κιώνων που στήριζαν τους Σουνίτες Μουσουλμάνους, στην οποία η καταστροφή της Ιερουσαλήμ το τελευταίο μέρος του πρώτου αιώνα της Χριστιανικής Εποχής παρέχει έναν έντονο παραλληλισμό, το κύμα του λαϊκισμού που εισβάλλει στους μωαμεθανικούς εκκλησιαστικούς θεσμούς στην Αίγυπτο και υποσκάπτει την αφοσίωση των πιο ένθερμων υποστηρικτών του, τα ταπεινωτικά πλήγματα που έχουν προσβάλει μερικές από τις πιο ισχυρές Εκκλησίες της Χριστιανοσύνης στη Ρωσία, στη Δυτική Ευρώπη και στην Κεντρική Αμερική, η διάδοση εκείνων των ανατρεπτικών δογμάτων που υπονομεύουν τα θεμέλια και καταλύουν τη δομή των φαινομενικά απόρθητων φρουριών στις πολιτικές και κοινωνικές σφαίρες της ανθρώπινης δραστηριότητας, τα σημάδια μιας επικείμενης καταστροφής, που θυμίζει κατά έναν περίεργο τρόπο την Πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στη Δύση, που απειλεί να καταβροχθίσει ολόκληρη

τη δομή του σημερινού πολιτισμού – τα πάντα μαρτυρούν την αναταραχή που έχει επιφέρει στον κόσμο η γέννηση αυτού του ισχυρού Οργάνου της Θρησκείας του Μπαχάολλα – μια αναταραχή που θα αναπτύσσεται σε φάσμα και σε ένταση καθώς οι σημασίες αυτού του συνεχώς εξελισσόμενου Σχεδίου θα γίνονται πληρέστερα κατανοητές και οι συνέπειές του ευρύτερα διαδεδομένες πάνω στην επιφάνεια της υδρογείου.

Ένας παραπάνω λόγος για το συμπέρασμα. Η ανάπτυξη και η καθιέρωση αυτής της Διαχειριστικής Τάξης– του όστρακου που προστατεύει και διαφυλάσσει ένα τόσο πολύτιμο πετράδι– αποτελεί τη σφραγίδα αυτής της δεύτερης και σχηματιστικής περιόδου της Μπαχάι εποχής. Θα φτάσει να θεωρείται, καθώς θα απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από τα μάτια μας, ως ο κύριος παράγοντας που μπορεί να εγκαινιάσει την τελική φάση, την εκπλήρωση αυτού του ένδοξου Κύκλου.

Όντας αυτό το Σύστημα σε νηπιακό στάδιο, ας μην παρανοήσει κανείς το χαρακτήρα του, μειώσει τη σπουδαιότητά του ή παραποιήσει το σκοπό του. Τα θεμέλια πάνω στα οποία βασίζεται αυτή η Διαχειριστική Τάξη είναι ο αμετάβλητος Σκοπός του Θεού για την ανθρωπότητα σήμερα. Η Πηγή από την οποία αντλεί την έμπνευσή της δεν είναι κανένας άλλος εκτός από τον Ίδιο τον Μπαχάολλα. Η ασπίδα και ο υπερασπιστής της είναι οι παρατεταγμένες στρατιές της Βασιλείας του Αμπχά. Ο σπόρος της είναι το αίμα τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων μαρτύρων που πρόσφεραν τη ζωή τους ώστε να γεννηθεί και να ανθίσει. Ο άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται οι θεσμοί της είναι οι αυθεντικές διατάξεις της Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά. Οι καθοδηγητικές αρχές της είναι οι αλήθειες που έχει διακηρύξει τόσο ξεκάθαρα Αυτός ο Οποίος είναι ο αλάνθαστος Ερμηνευτής των διδασκαλιών της Πίστης μας στις δημόσιες ομιλίες Του σε όλη τη Δύση. Οι νόμοι που διέπουν τη λειτουργία της και περιορίζουν τις αρμοδιότητές της είναι εκείνοι που έχουν οριστεί ρητά στο Κετάμπ-ι-Ακντάς. Η έδρα γύρω από την οποία θα συγκεντρωθούν οι πνευματικές, οι ανθρωπιστικές και διαχειριστικές της δραστηριότητες είναι τα Μασρεκολ-Ασκάρ και οι Εξαρτημένοι απ' αυτά χώροι. Οι κίονες που στηρίζουν το κύρος της και ενισχύουν τη δομή της είναι οι δίδυμοι θεσμοί του Φύλακα και του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης. Ο κεντρικός, ο υποκείμενος στόχος που την κινητοποιεί είναι η εγκαθίδρυση της Νέας Παγκόσμιας Τάξης όπως έχει προβλεφθεί από τον Μπαχάολλα. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί, το πρότυπο που ενσταλάζει, δεν την γέρνουν ούτε προς την Ανατολή ούτε προς τη Δύση, ούτε προς τους

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

Εβραίους ούτε προς τους ειδωλολάτρες, ούτε προς τους πλούσιους ούτε προς τους φτωχούς, ούτε προς τους λευκούς ούτε προς τους έγχρωμους. Σύνθημά της είναι η ενοποίηση της ανθρώπινης φυλής. Λάβαρό της η «Μέγιστη Ειρήνη». Εκπλήρωσή της η έλευση εκείνης της χρυσής χιλιετηρίδας – της Ημέρας κατά την οποία τα βασίλεια αυτού του κόσμου θα έχουν γίνει το Βασίλειο του Ίδιου του Θεού, το Βασίλειο του Μπαχάολλα.

Ο πραγματικός αδελφός σας,

ΣΟΓΙ

Χάιφα, Παλαιστίνη,

8 Φεβρουαρίου, 1934.

ΤΟ ΞΕΔΙΠΛΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

*Προς τους αγαπημένους του Θεού και
τις δούλες του Ελεήμονα σε ολόκληρη τη Δύση.*

Φίλοι και συν-κληρονόμοι της χάρης του Μπαχάολλα:

Ως συνέταιρός σας στην οικοδόμηση της Νέας Παγκόσμιας Τάξης που έχει οραματιστεί ο νους του Μπαχάολλα και της οποίας τα χαρακτηριστικά έχει σκιαγραφήσει η πένα του Αμπντολ-Μπαχά, του τέλειου Αρχιτέκτονά της, κάνω μια παύση για να στοχαστώ μαζί σας το σκηνικό που ο κύκλος σχεδόν δεκαπέντε ετών μετά το θάνατό Του, ξεδιπλώνει.

Η αντίθεση μεταξύ των συσσωρευμένων αποδείξεων μιας συνεχούς σταθεροποίησης η οποία συνοδεύει την άνοδο της Διοικητικής Τάξης της Πίστης του Θεού και των δυνάμεων της αποσύνθεσης που πλήττουν τη δομή μιας δοκιμαζόμενης κοινωνίας, είναι τόσο σαφής όσο και εντυπωσιακή. Τόσο εντός όσο και εκτός Μπαχάϊ κόσμου τα σημάδια και τα σύμβολα τα οποία, μ' ένα μυστηριώδη τρόπο προμηνύουν τη γέννηση εκείνης της Παγκόσμιας Τάξης, η εδραίωση της οποίας πρέπει να σημάνει τη Χρυσή Εποχή της Υπόθεσης του Θεού, μεγαλώνουν και πολλαπλασιάζονται μέρα με τη μέρα. Κανένας αντικειμενικός παρατηρητής δεν μπορεί πια να μην τα διακρίνει. Δεν μπορεί να παραπλανηθεί από τη επίπονη βραδύτητα που χαρακτηρίζει το ξεδίπλωμα του πολιτισμού τον οποίο οι οπαδοί του Μπαχάολλα μοχθούν να εδραιώσουν. Ούτε μπορεί να ξεγελαστεί από τις εφήμερες εκδηλώσεις μιας επανερχόμενης ευημερίας που μερικές φορές φαίνεται να μπορεί να αναχαιτίσει την αποδιοργανωτική επίδραση των χρόνιων δεινών που πλήττουν τους θεσμούς μιας παρακμάζουσας εποχής. Τα σημάδια των καιρών είναι τόσο πολυάριθμα και επιτακτικά που δεν του επιτρέπουν να παρερμηνεύσει το χαρακτήρα τους ή να υποτιμήσει τη σημασία τους. Μπορεί, αν είναι δίκαιος στην κρίση του, ν' αναγνωρίσει στην αλυσίδα των γεγονότων που διακηρύσσουν από τη μια πλευρά την ασυγκράτητη επέλαση των θεσμών που συνδέονται άμεσα με την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα και προαγγέλλουν από την άλλη την πτώση εκείνων των εξουσιών

και ηγεμονιών που είτε την έχουν αγνοήσει είτε την έχουν εναντιωθεί – μπορεί ν' αναγνωρίσει σ' όλα αυτά τις ενδείξεις της λειτουργίας της τα πάντα διαπερασθείσα Θέλησης του Θεού, τη διαμόρφωση του τέλεια οργανωμένου και οικουμενικού Του Σχεδίου.

«Σύντομα», τα ίδια τα λόγια του Μπαχάολλα το διακηρύσσουν, «η σημερινή Τάξη θα τυλιχθεί και θα ξεδιπλωθεί μια άλλη στη θέση της. Αληθινά, ο Κύριός σου λέει την αλήθεια και είναι ο Γνώστης αόρατων πραγμάτων». «Μα τον Εαυτό Μου», είναι η βαρύνουσα βεβαίωσή Του «η μέρα πλησιάζει όταν Εμείς θα έχουμε τυλίξει τον κόσμο και ό,τι υπάρχει σ' αυτόν και θα έχουμε ξεδιπλώσει μια νέα Τάξη στη θέση του. Αυτός, πραγματικά, υπερισχύει όλων των πραγμάτων». «Η ισορροπία του κόσμου», εξηγεί, «έχει διαταραχτεί με την παλλόμενη επίδραση αυτής της Μέγιστης, αυτής της νέας Παγκόσμιας Τάξης. Η οργανωμένη ζωή της ανθρωπότητας έχει αναστατωθεί με την επενέργεια αυτού του μοναδικού, αυτού του θαυμαστού Συστήματος, που παρόμοιο του θνητά μάτια δεν έχουν δει ποτέ». «Τα σημάδια των επικείμενων αναταραχών και του χάους», προειδοποιεί τους λαούς του κόσμου, «μπορούν τώρα να διακριθούν, εφόσον η επικρατούσα Τάξη παρουσιάζεται αξιοθρήνητα ελαττωματική».

Πολυαγαπημένοι φίλοι! Αυτή η Νέα Παγκόσμια Τάξη, της οποίας η υπόσχεση διαφυλάσσεται στην Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, της οποίας οι θεμελιακές αρχές έχουν διατυπωθεί στις γραφές του Κέντρου της Συνθήκης Του, συνεπάγεται τίποτα λιγότερο από την πλήρη ενοποίηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής. Αυτή η ενοποίηση θα πρέπει να συμμορφωθεί σε αρχές τέτοιες που να εναρμονίζονται απευθείας με το πνεύμα που ζωογονεί και τους νόμους που διέπουν τη λειτουργία των θεσμών που ήδη συνθέτουν τη δομική βάση της Διοικητικής Τάξης της Πίστης Του.

Κανένας μηχανισμός ο οποίος στερείται του προτύπου που διδάσκεται στην Μπαχάι Αποκάλυψη, και διαφέρει από το υπέρτατο υπόδειγμα που έχει οριστεί στις διδασκαλίες Του, τον οποίο θα μπορούσαν ακόμα να επινοήσουν οι συλλογικές προσπάθειες της ανθρωπότητας δεν μπορεί ποτέ να ελπίσει να επιτύχει τίποτα παραπάνω ή πέρα από εκείνη τη «Μικρή Ειρήνη» στην οποία ο Δημιουργός της Πίστης μας έχει ο Ίδιος αναφερθεί στις γραφές Του. «Τώρα που έχετε αρνηθεί τη Μεγίστη Ειρήνη», έγραψε, προειδοποιώντας τους βασιλείς και ηγεμόνες της γης, «κρατηθείτε σταθερά απ' αυτή τη Μικρή Ειρήνη ώστε ίσως να μπορέσετε σε κάποιο βαθμό να βελτιώσετε την κατάσταση τη δική σας και των υπηκόων σας». Επεκτείνοντας το θέμα της Μικρής Ειρήνης απευθύνεται στην ίδια Πινακίδα στους

ηγεμόνες της γης ως εξής: «Συμφιλιωθείτε μεταξύ σας ώστε να μη χρειαστείτε περισσότερους εξοπλισμούς παρά μόνο στο βαθμό που να περιφρουρείτε τα εδάφη και τις επικράτειές σας... Να είστε ενωμένοι, ω βασιλείς της γης, διότι έτσι θα σταματήσει η θύελλα της διχόνοιας μεταξύ σας και οι λαοί σας θα βρουν ηρεμία, αν είστε απ' αυτούς που αντιλαμβάνονται. Αν κάποιος ανάμεσά σας πάρει τα όπλα εναντίον κάποιου άλλου, εγερθείτε εναντίον του γιατί αυτό δεν είναι παρά έκδηλη δικαιοσύνη».

Η Μεγίστη Ειρήνη από την άλλη μεριά, όπως την αντιλαμβάνεται ο Μπαχάολλα – μια ειρήνη που πρέπει αναπόφευκτα να επακολουθήσει ως πρακτική συνέπεια της πνευματικοποίησης του κόσμου και της σύντηξης όλων των φυλών, των πεποιθήσεων, των τάξεων και των εθνών του – δεν μπορεί να στηριχτεί σε καμιά άλλη βάση και δεν μπορεί να διαφυλαχτεί από κανέναν άλλο παράγοντα εκτός από τις θεϊκά καθορισμένες εντολές που υπονοούνται στην Παγκόσμια Τάξη που σχετίζεται με το Άγιο Όνομά Του. Στην Πινακίδα Του, που αποκαλύφθηκε πριν από σχεδόν εβδομήντα²⁹ χρόνια προς την Βασίλισσα Βικτωρία, ο Μπαχάολλα, κάνοντας νύξη για αυτή τη Μεγίστη Ειρήνη, έχει δηλώσει: «Εκείνο που ο Κύριος έχει ορίσει ως το υπέρτατο φάρμακο και το ισχυρότερο μέσο για τη θεραπεία όλου του κόσμου είναι η ένωση όλων των λαών του σε μια παγκόσμια Υπόθεση, σε μια κοινή Πίστη. Αυτό δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να επιτευχθεί παρά μόνο μέσα από τη δύναμη ενός έμπειρου, ενός πανίσχυρου και εμπνευσμένου Ιατρού. Αυτή, πραγματικά, είναι η αλήθεια, και όλα τα άλλα δεν είναι παρά μια πλάνη... Στοχάσου τις ημέρες αυτές όταν η Πανάρχαια Ωραιότητα, Εκείνος που είναι το Μέγιστο Όνομα, εντέλλεται να κατέλθει για να αναζωογονεί και να ενώσει την ανθρωπότητα. Κοίτα πως ξεσπάθωσαν εναντίον Του, και διέπραξαν εκείνο που έκανε το Έμπιστο Πνεύμα να τρέμει. Και οποτεδήποτε Εμείς τους είπαμε: “ιδού, ο Αναμορφωτής του Κόσμου έχει έλθει”, εκείνοι αποκριθήκαν: “Εκείνος είναι αληθινά ένας ταραχοποιός”. «Αρμόζει σε όλους τους ανθρώπους σ' αυτή την Ημέρα», βεβαιώνει σε άλλη Πινακίδα, «να κρατηθούν σταθερά από το Μέγιστο Όνομα και να εδραιώσουν την ενότητα όλης της ανθρωπότητας. Δεν υπάρχει κανένα μέρος να καταφύγει κανείς, καμιά προστασία που να μπορεί να αναζητήσει, εκτός από Εκείνον».

29. Οι Πινακίδες προς τους βασιλείς αποκαλύφθηκαν από το 1867 έως 1869. Βλέπε επίσης The Summons of the Lord of Hosts, Tablets of Bahá'u'lláh, Bahá'í World Centre [σ.μ.]

Η Ενηλικίωση της Ανθρωπότητας

Η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, της οποίας η υπέρτατη αποστολή δεν είναι άλλη από την επίτευξη αυτής της οργανικής και πνευματικής ενότητας ολόκληρου του σώματος των εθνών, θα πρέπει, αν είμαστε πιστοί στα όσα συνεπάγεται, να θεωρηθεί ότι με την έλευσή της σηματοδοτεί την ενηλικίωση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής. Θα πρέπει να ειπωθεί όχι μόνο ως μια ακόμη πνευματική αναζωογόνηση στις παντοτινά μεταβαλλόμενες τύχες της ανθρωπότητας, όχι μόνο ως ένα περαιτέρω στάδιο σε μια αλυσίδα προοδευτικών Αποκαλύψεων, ούτε ακόμη και ως το αποκορύφωμα ενός από μια σειρά επαναλαμβανομένων προφητικών κύκλων, αλλά ορθότερα ως σημαίνουσα το τελευταίο και υψηλότερο στάδιο στην καταπληκτική εξέλιξη της συλλογικής ζωής του ανθρώπου πάνω σ' αυτό τον πλανήτη. Η ανάδυση μιας παγκόσμιας κοινότητας, η συναίσθηση μιας παγκόσμιας ιθαγένειας, η ίδρυση ενός παγκόσμιου πολιτισμού και κουλτούρας – που όλα πρέπει να συμπίπτουν χρονικά με τα αρχικά στάδια στο ξεδίπλωμα της Χρυσής Εποχής της Μπαχάϊ Περιόδου³⁰ – θα πρέπει, από την ίδια τους τη φύση να θεωρηθούν, όσον αφορά αυτή την πλανητική ζωή, ως τα απώτατα όρια στην οργάνωση της ανθρώπινης κοινωνίας, ενώ ο άνθρωπος, ως άτομο, θα συνεχίσει, ακριβέστερα επιβάλλεται πραγματικά ως αποτέλεσμα μιας τέτοιας εκπλήρωσης, να συνεχίσει να προοδεύει και ν' αναπτύσσεται εις το διηνεκές.

Αυτή η μυστική, η τα πάντα διαπερασθείσα και πάρ' αυτά ακαθόριστη αλλαγή, την οποία συσχετίζουμε με το αναπόφευκτο στη ζωή του ατόμου και στην ανάπτυξη του καρπού, στάδιο ωρίμανσης πρέπει, αν αντιλαμβανόμαστε σωστά τα λόγια του Μπαχάολλα, να έχει το αντίστοιχό της στην εξέλιξη της οργάνωσης της ανθρώπινης κοινωνίας. Ένα παρόμοιο στάδιο πρέπει αργά ή γρήγορα να επιτευχθεί στη συλλογική ζωή της ανθρωπότητας, δημιουργώντας ένα ακόμα πιο εκπληκτικό φαινόμενο στις παγκόσμιες σχέσεις και προικίζοντας ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή με τέτοιες δυνατότητες ευημερίας που θα παρέχουν, στη διάρκεια των επακόλουθων εποχών, το πρωτεύων κίνητρο απαραίτητο για την εν καιρώ εκπλήρωση του υψηλού της προορισμού. Ένα τέτοιο στάδιο ωριμότητας στην πορεία της ανθρώπινης διακυβέρνησης πρέπει για πάντα, αν αναγνωρίσουμε πιστά την καταπληκτική αξίωση που προέβαλε ο Μπαχάολλα, να παραμείνει ταυτόσημο με την Αποκάλυψη της οποίας Αυτός ήταν ο Φορέας.

Σε ένα από τα πιο χαρακτηριστικά κείμενα που ο Ίδιος έχει απο-

30. Golden Age of the Bahá'í Era [σ.μ.].

καλύψει, πιστοποιεί, με μια γλώσσα που κανείς δεν μπορεί να παρερμηνεύσει, την αλήθεια αυτής της ξεχωριστής αρχής της Μπαχάι πίστης: «Έχει θεσπιστεί από Μας ώστε ο Λόγος του Θεού και όλες οι δυνατότητές του να φανερωθούν στους ανθρώπους σε αυστηρή συμφωνία με τις συνθήκες εκείνες που έχουν προοριστεί από Αυτόν ο Οποίος είναι ο Παντογνώστης, ο Πάνσοφος... Αν επιτρεπόταν στο Λόγο να απελευθερώσει αιφνιδίως όλες τις δυνάμεις που βρίσκονται κρυμμένες μέσα του, κανένας άνθρωπος δε θα μπορούσε να αντέξει το βάρος μιας τόσο ισχυρής αποκάλυψης ... Σκεφτείτε αυτό που εστάλη στο Μωάμεθ, τον Απόστολο του Θεού. Το μέγεθος της Αποκάλυψης της οποίας Αυτός ήταν ο φορέας είχε προκαθοριστεί ξεκάθαρα από Εκείνον ο Οποίος είναι ο Πανίσχυρος, ο Παντοδύναμος. Εκείνοι που Τον άκουσαν, ωστόσο, μπόρεσαν να κατανοήσουν το σκοπό Του μόνο στο βαθμό της δικής τους στάθμης και πνευματικής ικανότητας. Εκείνος, με τον ίδιο τρόπο, ξεσκέπασε το Πρόσωπο της Σοφίας σε αναλογία με την ικανότητά τους να αντέξουν το βάρος του Μηνύματός Του. Μόλις είχε φτάσει η ανθρωπότητα στο στάδιο της ωρίμανσης ο Λόγος αποκάλυψε στα μάτια των ανθρώπων τις λανθάνουσες δυνάμεις με τις οποίες είχε προικιστεί – δυνάμεις που φανερώθηκαν στην πληρότητα της δόξας τους όταν εμφανίστηκε η Πανάρχαια Ωραιότητα, το έτος εξήντα, στο πρόσωπο του Αλή Μωχαμάντ, του Μπαμπ».

Ο Αμπντολ-Μπαχά, διασαφηνίζοντας αυτή τη θεμελιώδη αλήθεια, έχει γράψει: «Όλα τα δημιουργήματα έχουν το δικό τους βαθμό ή στάδιο ωριμότητας. Η περίοδος της ωριμότητας στη ζωή ενός δέντρου είναι η στιγμή της καρποφορίας του... Το ζώο φτάνει σ' ένα στάδιο πλήρους ανάπτυξης και ολοκλήρωσης, και στο ανθρώπινο βασίλειο ο άνθρωπος φτάνει στην ωριμότητά του όταν το φως της νοημοσύνης του φτάνει στη μέγιστη ισχύ και ανάπτυξή του... Ομοίως υπάρχουν περίοδοι και στάδια στη συλλογική ζωή της ανθρωπότητας. Κάποτε πέρασε από το στάδιο της παιδικής της ηλικίας, άλλοτε την περίοδο της νεότητας, αλλά τώρα έχει εισέλθει την από καιρού προφητευμένη φάση της ωριμότητάς της, της οποίας οι ενδείξεις είναι παντού φανερές... Εκείνο που ήταν κατάλληλο για τις ανθρώπινες ανάγκες στη διάρκεια της πρώιμης ιστορίας της φυλής δεν μπορεί ούτε να καλύψει ούτε και να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις αυτής της εποχής, αυτής της περιόδου της καινοτομίας και της ολοκλήρωσης. Η ανθρωπότητα έχει αναδυθεί από την προηγούμενη κατάσταση του περιορισμού της και της προκαταρκτικής της μάθησης. Ο άνθρωπος πρέπει τώρα να διαποτιστεί με νέες αρετές και δυνάμεις, νέα ηθικά πρότυπα, νέες ικανότητες. Νέες ευεργεσίες, τέλεια δώρα, τον περιμένουν και κατέρχονται

ήδη πάνω του. Τα δώρα και οι ευλογίες της περιόδου της νεότητας, αν και έγκαιρα και επαρκή στη διάρκεια της εφηβείας της ανθρωπότητας, είναι τώρα ανίκανα να καλύψουν τις απαιτήσεις της ωριμότητάς της».

Η Διαδικασία της Ενοποίησης

Μια τόσο μοναδική και καθοριστική κρίση στη ζωή της οργανωμένης ανθρωπότητας μπορεί, επιπλέον, να παρομοιαστεί με το κορυφαίο στάδιο στην πολιτική εξέλιξη της μεγάλης Αμερικανικής Δημοκρατίας – το στάδιο που σηματοδότησε την ανάδυση μιας ενωμένης κοινότητας ομόσπονδων κρατών. Η διέγερση μιας νέας εθνικής συνείδησης, και η γέννηση ενός νέου τύπου πολιτισμού, απείρως πλουσιότερου και ευγενέστερου από οτιδήποτε θα μπορούσε να ήλπιζαν να επιτύχουν χωριστά τα συστατικά μέρη του, μπορεί να ειπωθεί ότι διακήρυξαν την ενηλικίωση του Αμερικανικού λαού. Μέσα στα όρια της επικράτειας αυτού του έθνους, η ολοκλήρωση αυτή μπορεί να ειπωθεί ως αποκορύφωση της διαδικασίας της ανθρώπινης διακυβέρνησης. Τα διαφοροποιημένα και χαλαρά συνδεδεμένα στοιχεία μιας διαιρεμένης κοινότητας συγκεντρώθηκαν, ενώθηκαν και ενσωματώθηκαν σε ένα συνεκτικό σύστημα. Παρόλο που αυτή η οντότητα μπορεί να συνεχίσει να κερδίζει σε συνεκτική δύναμη, παρόλο που η ήδη επιτευχθείσα ενότητα μπορεί να σταθεροποιηθεί περαιτέρω, παρόλο που ο πολιτισμός τον οποίο μόνο εκείνη η ενότητα θα μπορούσε να έχει γεννήσει μπορεί να επεκταθεί και να ανθίσει, όμως ο ουσιαστικός για ένα τέτοιο ξεδίπλωμα μηχανισμός μπορεί να ειπωθεί ότι έχει, ως προς την ουσιαστική δομή του, κατασκευαστεί και η ώθηση που απαιτείται για την καθοδήγηση και υποστήριξη του μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει ουσιαστικά δοθεί. Κανείς δεν μπορεί να φανταστεί κάποιο στάδιο πάνω και πέρα από αυτή την ολοκλήρωση της εθνικής ενότητας, μέσα στα γεωγραφικά όρια αυτού του έθνους, παρόλο που το ύψιστο πεπρωμένο του λαού του, ως ενός συστατικού στοιχείου σε μια ακόμη πιο μεγάλη οντότητα που θα αγκαλιάσει ολόκληρη την ανθρωπότητα, παραμένει ακόμη ανεκπλήρωτος. Ωστόσο, αυτή η διαδικασία της ενοποίησης, αν θεωρηθεί ως μια απομονωμένη μονάδα, μπορεί να ειπωθεί ότι έχει φτάσει στην ύψιστη και τελική της ολοκλήρωση.

Τέτοιο είναι το στάδιο στο οποίο πλησιάζει συλλογικά μια εξελισσόμενη ανθρωπότητα. Η Αποκάλυψη που έχει εμπιστευτεί ο Παντοδύναμος Εντολέας στον Μπαχάολλα, πιστεύουν ακλόνητα οι οπαδοί Του, έχει προικιστεί με δυνατότητες τέτοιες που αντιστοιχούν στην ωριμότητα της ανθρώπινης φυλής – στην πίστη και

πλέον καθοριστικό στάδιο στην εξέλιξή της από τη βρεφική ηλικία ως την ενηλικίωση.

Οι διαδοχικοί Ίδρυτές όλων των περασμένων Θρησκειών οι Οποίοι, από αμνημονεύτων χρόνων, διαχέουν με ολοένα αυξανόμενη ένταση, τη λαμπρότητα μιας κοινής Αποκάλυψης στα διάφορα στάδια που έχουν σηματοδοτήσει την πρόοδο της ανθρωπότητας προς την ωριμότητα μπορούν συνεπώς, με μια έννοια, να θεωρηθούν ως προκαταρκτικές Φανερώσεις που προσδοκούν και προετοιμάζουν το δρόμο για τον ερχομό εκείνης της Ημέρας των Ημερών όταν ολόκληρη η γη θα έχει καρποφορήσει και το δέντρο της ανθρωπότητας θα έχει φέρει τον προορισμένο καρπό του.

Αναμφισβήτητη καθώς είναι αυτή η αλήθεια, ο προκλητικός της χαρακτήρας δεν πρέπει να αφεθεί να θολώσει το σκοπό, ή να διαστρεβλώσει την αρχή στο υπόβαθρο των λόγων του Μπαχάλλα – λόγια που έχουν θεμελιώσει παντοτινά την απόλυτη ενότητα όλων των Προφητών, συμπεριλαμβανομένου και του Ίδιου, είτε ανήκουν στο παρελθόν είτε στο μέλλον. Παρόλο που η αποστολή των Προφητών που προηγήθηκαν του Μπαχάλλα μπορεί να ειπωθεί υπό το φως αυτό, παρόλο που το μέγεθος της Θείας Αποκάλυψης που ανατέθηκε στον καθένα πρέπει, συνεπεία αυτής της διαδικασίας εξέλιξης, να διαφέρει, η κοινή τους προέλευση, η ουσιαστική τους ενότητα, η ταύτιση του σκοπού τους, δεν θα πρέπει ποτέ και σε καμιά περίπτωση να παρανοηθεί και να διαψευσθεί. Το ότι όλοι οι Απεσταλμένοι του Θεού θα πρέπει να θεωρούνται ότι *«κατοικούν στην ίδια Σκέπη, πετούν στον ίδιο Ουρανό, κάθονται στον ίδιο Θρόνο, προφέρουν τον ίδιο Λόγο και διακηρύττουν την ίδια Πίστη»* επιβάλλεται, όσο πολύ κι αν εκθειάζουμε το μέγεθος της Θείας Αποκάλυψης που έχει δοθεί στην ανθρωπότητα σε αυτό το κορυφαίο στάδιο της εξέλιξής της, να παραμείνει το αναλλοίωτο θεμέλιο και η κεντρική δοξασία του Μπαχάι πιστεύω. Οι οποιοσδήποτε διαφορές στη λαμπρότητα που η κάθε μία από αυτές τις Φανερώσεις του Φωτός του Θεού έχει εκπέμψει πάνω στον κόσμο πρέπει να αποδοθούν όχι σε κάποια έμφυτη ανωτερότητα που εμπεριέχεται στον ουσιαστικό χαρακτήρα κάθε ενός από αυτούς, αλλά αντιθέτως στην προοδευτική ικανότητα, στην πάντα αυξανόμενη πνευματική δεκτικότητα την οποία αμετάβλητα εμφάνιζε η ανθρωπότητα στην πορεία της προς την ωριμότητα.

Η Τελική Ολοκλήρωση

Μόνο εκείνοι που είναι πρόθυμοι να συσχετίσουν την Αποκάλυψη που διακήρυξε ο Μπαχάλλα με την ολοκλήρωση μιας τόσο εκ-

πληκτικής εξέλιξης στη συλλογική ζωή ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής μπορούν να συλλάβουν τη σημασία των λόγων που Εκείνος, αναφερόμενος στις δόξες αυτής της υποσχεμένης Ημέρας και στη διάρκεια της Μπαχάι Εποχής, θεώρησε κατάλληλο να λέγει. «Αυτή είναι η Βασίλισσα των Ημερών», αναφωνεί, «η Ημέρα που έχει δει τον ερχομό του Πολυαγαπημένου, Εκείνου που, εις την αιωνιότητα, έχει ανακηρυχθεί η Επιθυμία του Κόσμου». «Οι Γραφές των περασμένων Θρησκειών», βεβαιώνει περαιτέρω, «εξυμνούν τον μεγάλο εορτασμό που επιβάλλεται να χαιρετά αυτή την πλέον μεγάλη Ημέρα του Θεού. Μακάριος εκείνος που έζησε για να δει αυτή την Ημέρα και αναγνώρισε τη στάθμη της». «Είναι φανερό», εξηγεί σε άλλο εδάφιο «ότι κάθε εποχή όπου έχει ζήσει μια Φανέρωση του Θεού είναι προορισμένη θεϊκά, και δύναται, υπό μιαν έννοια, να χαρακτηριστεί ως εκ Θεού καθορισμένη Ημέρα. Ωστόσο αυτή η Ημέρα είναι μοναδική και επιβάλλεται να διακριθεί από όσες την προηγήθηκαν. Ο προσδιορισμός “Σφραγίδα των Προφητών” αποκαλύπτει πλήρως την υψηλή της στάθμη. Ο Προφητικός Κύκλος έχει αληθινά κλείσει. Η Αιώνια Αλήθεια έχει τώρα έλθει. Έχει Αυτός υψώσει το έμβλημα της ισχύος και διαχέει την ανέφελη λαμπρότητα της Αποκάλυψής Του επάνω στον κόσμο» «Σ’ αυτή την πανίσχυρη Αποκάλυψη», δηλώνει κατηγορηματικά, «όλες οι Θρησκείες του παρελθόντος έχουν φτάσει στην υψηλότερη, στην τελική τους ολοκλήρωση. Εκείνο που έχει φανερωθεί σ’ αυτή τη υπέροχη, την πλέον έξοχη Αποκάλυψη, παραμένει απαράμιλλο στα χρονικά του παρελθόντος, [και] ούτε οι μελλοντικές εποχές θα αντικρίσουν παρόμοιο του».

Τα αυθεντικά θεσπίσματα του Αμπντολ-Μπαχά πρέπει επίσης να ανακληθούν στη μνήμη καθώς επιβεβαιώνουν, με εξίσου εμφατικό τρόπο, την άνευ προηγουμένου απεραντοσύνη της Μπαχάι Αποκάλυψης. «Αιώνες», βεβαιώνει σε μία από τις Πινακίδες Του, «όχι, αμέτρητες εποχές, πρέπει να περάσουν προτού ο Ήλιος της Αλήθειας να λάμψει πάλι με τη θερινή του λαμπρότητα, ή να εμφανιστεί για άλλη μια φορά με την ακτινοβολία της εαρινής του δόξας... Ο στοχασμός και μόνο για Αποκάλυψη που εγκαινιάστηκε από την Ευλογημένη Ωραιότητα θα αρκούσε για να συνταράξει τους αγίους περασμένων εποχών – άγιοι που ποθούσαν να γίνουν κοινωνοί, έστω για μια στιγμή, της μεγάλης δόξας της». «Όσον αφορά τις Φανερώσεις που θα κατέλθουν στο μέλλον “στις σκιές των νεφών”», βεβαιώνει με μια ακόμη πιο σαφή γλώσσα, «μάθετε αληθινά ότι όσον αφορά τη σχέση τους με την Πηγή της έμπνευσής τους, βρίσκονται κάτω από τη σκιά της Πανάρχαιας Ωραιότητας. Σε σχέση, όμως, με την εποχή στην οποία εμ-

φανίζονται, ο κάθε ένας ανεξαιρέτως “πράττει όπως επιθυμεί”». «Αυτή η άγια Αποκάλυψη», εξηγεί, υπαινισσόμενος την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, «φωτίζεται από το φως του Ήλιου της Αλήθειας που λάμπει από την ύψιστη στάθμη του και στην πληρότητα της λαμπρότητας, της θέρμης και της δόξας του».

Ωδίνες Θανάτου και Γέννησης

Πολυαγαπημένοι φίλοι: Παρόλο που η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα έχει γεννηθεί, η Παγκόσμια Τάξη που μια τέτοια Αποκάλυψη επιβάλλεται να δημιουργήσει παραμένει ακόμα αγέννητη. Αν και η Ηρωική Εποχή της Πίστης Του έχει περάσει, οι δημιουργικές ενέργειες που η Εποχή αυτή απελευθέρωσε δεν έχουν ακόμα αποκρυσταλλωθεί σε μια παγκόσμια κοινωνία η οποία, στο πλήρωμα του χρόνου, μέλλεται να καθρεπτίζει την λαμπρότητα της δόξας Του. Αν και το πλαίσιο της Διοικητικής Του Τάξης έχει ανεγερθεί και η Σχηματιστική Περίοδος της Μπαχάϊ Εποχής έχει αρχίσει, ωστόσο η υποσχεμένη Βασιλεία εντός της οποίας ο σπόρος των θεσμών Του θα πρέπει να ωριμάσει δεν έχει εγκαινιαστεί ακόμα. Αν και η Φωνή Του έχει υψωθεί και τα σύμβολα της Πίστης Του έχουν εγερθεί σε σαράντα, το ελάχιστο, χώρες³¹ είτε της Ανατολής είτε της Δύσης, ακόμα η ολότητα της ανθρώπινης φυλής δεν αναγνωρίζεται, η ενότητά της παραμένει ακήρυκτη και το λάβαρο της Μέγιστης Ειρήνης της δεν είναι υψωμένο.

«Τα ύψη», πιστοποιεί ο Ίδιος ο Μπαχάολλα, «στα οποία μπορεί να φτάσει, αυτή την Ημέρα, ο θνητός άνθρωπος, μέσω της ευσπλαχνικής χάρις του Θεού, δεν έχουν ακόμα αποκαλυφτεί στα μάτια του. Ο κόσμος της ύπαρξης δεν διέθετε ποτέ ούτε διαθέτει ακόμα την ικανότητα για μια τέτοια αποκάλυψη. Πλησιάζει ωστόσο η μέρα όπου οι δυνατότητες μιας τέτοιας μεγάλης χάρις θα φανερωθούν, κατόπιν εντολής Του, στους ανθρώπους».

Για την αποκάλυψη μιας τόσο μεγάλης χάρις μια περίοδος έντονης αναταραχής και ευρείας δυστυχίας θα φαινόταν απολύτως αναγκαία. Ενώ ήταν λαμπρή η Εποχή που αντίκρισε την έναρξη της Αποστολής που είχε ανατεθεί στον Μπαχάολλα, το διάστημα που πρέπει να παρέλθει μέχρι να αποδώσει εκείνη η Εποχή τους εκλεκτότερους καρπούς της, φαίνεται όλο και πιο καθαρά, πρέπει να επισκιαστεί από τέτοιο ηθικό και κοινωνικό σκότος που μόνο αυτό μπορεί να προετοιμάσει μια αμετανόητη ανθρωπότητα για το έπαθλο που είναι προορισμένη να κληρονομήσει.

31. Το κείμενο γράφτηκε το 1936 [σ.μ.].

Προς μια τέτοια περίοδο βαδίζουμε τώρα σταθερά και ασυγκράτητα. Ανάμεσα στις σκιές που συνεχώς συγκεντρώνονται γύρω μας μπορούμε να διακρίνουμε αμυδρά τις αναλαμπές της υπερφυσικής κυριαρχίας του Μπαχάολλα να εμφανίζεται σπασμωδικά στον ορίζοντα της ιστορίας. Σε μας, τη «γενιά του ημίφωτος», που ζούμε σε μια εποχή που μπορεί να χαρακτηριστεί ως περίοδος επώασης της Παγκόσμιας Κοινοπολιτείας όπως την οραματίστηκε ο Μπαχάολλα, έχει ανατεθεί ένα έργο του οποίου το υψηλό προνόμιο δεν μπορούμε ποτέ να εκτιμήσουμε επαρκώς, και τη δυσκολία του οποίου δεν μπορούμε ακόμη παρά αμυδρά να αναγνωρίσουμε. Μπορεί ορθά να πιστεύουμε, εμείς που έχουμε κληθεί να υφιστάμεθα την επίδραση των σκοτεινών δυνάμεων που προορίζονται να ελευθερώσουν μια πλημμύρα οδυνηρών συμφορών, ότι η πιο σκοτεινή ώρα που πρέπει να προηγηθεί της αυγής της Χρυσής Εποχής της Πίστης μας δεν έχει ακόμη σημάνει. Όσο βαθύ κι αν είναι το σκοτάδι που ήδη περιβάλλει τον κόσμο, οι οδυνηρές δοκιμασίες που πρόκειται να υποφέρει αυτός ο κόσμος βρίσκονται ακόμη σε στάδιο προετοιμασίας, και δεν μπορεί κανείς να φανταστεί τη ζοφερότητά τους. Στεκόμαστε στο κατώφλι μιας εποχής της οποίας οι αναταραχές διακηρύσσουν τόσο τους πόνους θανάτου μιας παλιάς τάξης όσο και τους πόνους γέννησης μιας νέας. Μέσω της δημιουργικής επιρροής της Πίστης που ανακοινώθηκε από τον Μπαχάολλα έχει διαμορφωθεί το έμβρυο, μπορεί να πει κανείς, αυτής της Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Μπορούμε, την παρούσα στιγμή, να βιώσουμε τις κινήσεις της στη μήτρα μιας ταραγμένης εποχής – μιας εποχής που προσδοκά την καθορισμένη ώρα κατά την οποία θα αποθέσει το φορτίο της και θα αποδώσει τους καλύτερους της καρπούς.

«Ολόκληρη η γη», γράφει ο Μπαχάολλα, «βρίσκεται σε κατάσταση κυοφορίας. Πλησιάζει η μέρα που θα δώσει τους πιο ευγενείς καρπούς της, όταν θα ξεπηδήσουν απ' αυτήν τα πιο επιβλητικά δέντρα, τα πιο γοητευτικά άνθη, οι πιο ουράνιες ευλογίες. Αμέτρητα υψηλή είναι η αύρα που πνέει από το μανδύα του Κυρίου σου, του Δοξασμένου! Διότι ιδού, έχει πνεύσει την ευωδιά της κι έχει ανανεώσει τα πάντα! Μακάριοι εκείνοι που κατανοούν». «Οι ορμητικοί άνεμοι της χάρης του Θεού», διακηρύττει στο Σαντρατολ-Χεϊκάλ, «έχουν περάσει πάνω από όλα τα πράγματα. Κάθε πλάσμα έχει προικιστεί με όλες τις ικανότητες που μπορεί να φέρει. Και όμως οι λαοί του κόσμου έχουν αρνηθεί αυτή τη χάρη! Κάθε δέντρο έχει στολιστεί με τους εκλεκτότερους καρπούς, κάθε ωκεανός έχει εμπλουτιστεί με τα λαμπρότερα πετράδια. Ο ίδιος ο άνθρωπος έχει προικιστεί με τα δώρα της κατανόησης

και γνώσης. Ολόκληρη η πλάση έχει γίνει δέκτης της αποκάλυψης του Παντελήμονα και η γη τόπος διαφύλαξης πραγμάτων ανεξιχνίαστων από όλους εκτός από το Θεό, την Αλήθεια, το Γνώστη αθέατων πραγμάτων. Πλησιάζει η ώρα που κάθε δημιούργημα θα έχει απαλλαγεί από το φορτίο του. Δοξασιμένος ο Θεός ο Οποίος έχει παραχωρήσει αυτή τη χάρη που περιβάλλει τα πάντα, θεατά και αθέατα!»

«Η Φωνή του Θεού», έχει γράψει ο Αμπντολ-Μπαχά, «όταν υψώθηκε, ενέπνευσε μια νέα ζωή στο σώμα της ανθρωπότητας, και εμφύσησε ένα νέο πνεύμα σ' ολόκληρη τη δημιουργία. Αυτός είναι ο λόγος που ο κόσμος έχει κλονιστεί συθέμελα και οι καρδιές και οι συνειδήσεις των ανθρώπων έχουν αναζωογονηθεί. Σύντομα οι ενδείξεις αυτής της αναγέννησης θα αποκαλυφθούν και όσοι κοιμούνται βαθιά θα ξυπνήσουν».

Οικουμενική Ζύμωση

Καθώς θεωρούμε τον κόσμο γύρω μας, υποχρεωνόμαστε να παρατηρήσουμε τις πολλαπλές ενδείξεις εκείνης της οικουμενικής ζύμωσης η οποία, σε κάθε ήπειρο της υφελίου και σε κάθε τομέα της ανθρώπινης ζωής, είτε είναι θρησκευτικός, κοινωνικός, οικονομικός ή πολιτικός, εξαγνίζει και αναδιοργανώνει την ανθρωπότητα προσδοκώντας την Ημέρα κατά την οποία η ολότητα της ανθρώπινης φυλής θα έχει αναγνωρισθεί και η ενότητά της θα έχει εδραιωθεί. Ωστόσο, μπορεί να διακριθεί μια διπλή διαδικασία, με τη κάθε μία να τείνει με το δικό της τρόπο και με μια αυξανόμενη ορμή, να φέρει σ' ένα αποκορύφωμα τις δυνάμεις που μεταμορφώνουν το πρόσωπο του πλανήτη μας. Η πρώτη είναι ουσιαστικά μια ενοποιητική διαδικασία, ενώ η δεύτερη βασικά διασπαστική. Η πρώτη, όπως εξελίσσεται σταθερά, ξεδιπλώνει ένα Σύστημα που μπορεί κάλλιστα να χρησιμεύσει ως ένα πρότυπο για εκείνη την οικουμενική πολιτεία προς την οποία κινείται συνεχώς ένας δυσεξήγητα αποδιοργανωμένος κόσμος· ενώ η τελευταία, καθώς βαθαίνει η αποσυνθετική της επίδραση, τείνει να καταρρίψει με αυξανόμενη βία, τα απηρχαιωμένα εμπόδια που επιζητούν να εμποδίζουν την πρόοδο της ανθρωπότητας προς το προορισμένο στόχο της. Η εποικοδομητική διαδικασία συσχετίζεται με την αναφαινόμενη Πίστη του Μπαχάολλα και είναι προάγγελος της Νέας Παγκόσμιας Τάξης που πρέπει αυτή η Πίστη να εδραιώσει σύντομα. Οι καταστροφικές δυνάμεις που χαρακτηρίζουν την άλλη πρέπει να ταυτιστούν με έναν πολιτισμό που έχει αρνηθεί να ανταποκριθεί στην προσδοκία μιας νέας εποχής και πέφτει συνεπώς στο χάος και στην παρακμή.

Ένας τιτάνιος, ένας πνευματικός αγώνας, άνευ προηγουμένου

στην ισχύ του, και συνάμα απεριγράπτα ένδοξος στις τελικές συνέπειές του, διεξάγεται συνεπεία αυτών των αντίθετων τάσεων σε αυτή την εποχή της μετάβασης την οποία διανύουν η οργανωμένη κοινότητα των οπαδών του Μπαχάολλα καθώς και το σύνολο της ανθρωπότητας.

Το Πνεύμα που ενσωματώνεται στους θεσμούς μιας ανερχόμενης Πίστης, στην πορεία της επέλασής του για τη σωτηρία του κόσμου, έχει έρθει αντιμέτωπο και μάχεται τώρα με δυνάμεις που είναι, στις περισσότερες περιπτώσεις, η ίδια η άρνηση αυτού του Πνεύματος και των οποίων η επιβίωση το εμποδίζει αναπόφευκτα από την επίτευξη του σκοπού του. Οι κούφιοι και φθαρμένοι θεσμοί, τα πεπαλαιωμένα δόγματα και πιστεύω, οι παρηκμασμένες και αμφισβητούμενες παραδόσεις που αυτές οι δυνάμεις εκπροσωπούν, πρέπει να παρατηρηθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν εξασθενήσει εξαιτίας της γηραιότητάς τους, της απώλειας δύναμης συνοχής τους, και της δικής τους εγγενούς διαφθοράς. Μερικοί από αυτούς [τους θεσμούς] έχουν σαρωθεί από τις ορμητικές δυνάμεις που η Μπαχά Πίστη έχει τόσο μυστηριωδώς απελευθερώσει την ώρα της γέννησής της. Άλλοι, σαν ένα άμεσο αποτέλεσμα μιας μάταιης και αδύναμης αντίστασης στην άνοδό της στα πρώτα στάδια της ανάπτυξής της, εξαλείφθηκαν και έχασαν πλήρως την αξιοπιστία τους. Και άλλοι, φοβούμενοι την διεισδυτική επίδραση των θεσμών στους οποίους το ίδιο εκείνο Πνεύμα είχε ενσωματωθεί σε ένα επόμενο στάδιο, είχαν κινητοποιήσει τις δυνάμεις τους και εξαπέλυσαν την επίθεσή τους, προορισμένοι με τη σειρά τους, να υποστούν, μετά από μια σύντομη και απατηλή επιτυχία, μια ατιμωτική ήττα.

Η Μεταβατική αυτή Εποχή

Σκοπός μου δεν είναι να επαναφέρω στο νου, ούτε βέβαια και να επιχειρήσω να αναλύσω λεπτομερώς, τους πνευματικούς αγώνες που έχουν επακολουθήσει, ή να επισημάνω τις νίκες που έχουν συντελέσει στη δόξα της Πίστης του Μπαχάολλα από την ημέρα της ίδρυσής της. Η βασική μου έγνοια δεν είναι τα συμβάντα που χαρακτήρισαν την Πρώτη, την Αποστολική Εποχή της Μπαχά Θρησκείας, αλλά πιο πολύ τα αξιοσημείωτα γεγονότα που διαδραματίζονται εντός και οι τάσεις που χαρακτηρίζουν τη σχηματιστική περίοδο της ανάπτυξής της, αυτή την Εποχή της Μετάβασης της οποίας οι διαταραχές είναι οι προάγγελοι εκείνης της Εποχής της μακάριας ευτυχίας που πρόκειται να ενσαρκώσει τον απώτατο σκοπό του Θεού για όλη την ανθρωπότητα.

Στην καταστροφική πτώση των ισχυρών βασιλείων και αυτοκρατοριών την παραμονή της αποχώρησης του Αμπντολ-Μπαχά, του Οποίου ο θάνατος μπορεί να ειπωθεί ότι υπήρξε προπομπός της εναρκτήριας φάσης της Μεταβατικής Εποχής στην οποία τώρα ζούμε, έχω αναφερθεί ακροθιγώς σε μια προηγούμενη επιστολή. Η διάλυση της Γερμανικής Αυτοκρατορίας, η ταπεινωτική ήττα που υπέστη ο ηγέτης της, ο διάδοχος και άμεσος απόγονος του Πρώσου Βασιλέα και Αυτοκράτορα στον οποίο ο Μπαχάολλα είχε απευθύνει τη επιβλητική και ιστορική Του προειδοποίηση, μαζί με τον αφανισμό της Αυστρο-Ούγγρικής Μοναρχίας, το κατάλοιπο της πάλαι ποτέ μεγάλης Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, επισπεύστηκαν αμφότεροι από έναν πόλεμο του οποίου το ξέσπασμα σηματοδότησε την αρχή της Εποχής της Απογοήτευσης προορισμένη να προηγηθεί της εγκαθίδρυσης της Παγκόσμιας Τάξης του Μπαχάολλα. Και τα δύο βαρυσήμαντα αυτά γεγονότα μπορούν να θεωρηθούν ως τα πρώτα συμβάντα εκείνης της ταραχώδους Εποχής, στις πιο έκκεντρες παρυφές της σκοτεινότερης φάσης της οποίας τώρα αρχίζουμε να εισερχόμεθα.

Προς τον Κατακτητή του Ναπολέοντα Γ', ο Ιδρυτής της Πίστης μας είχε, την επομένη της νίκης του Βασιλιά, απευθύνει, στο Πλέον Ιερό Βιβλίο Του, αυτή τη σαφή και δυσοίωνη προειδοποίηση: *«Ω Βασιλιά του Βερολίνου! ... Πρόσεξε μήπως και η υπερηφάνεια σε εμποδίζει να αναγνωρίσεις τη Χαραυγή της Θείας Αποκάλυψης, μήπως και οι γήινες επιθυμίες σε αποκλείσουν, ωσάν με πέπλο, από τον Κύριο του Θρόνου άνωθεν και της γης χαμαί. Έτσι σε συμβουλεύει η Πένα του Ύψιστου. Αυτός, αληθινά, είναι ο Πλέον Φιλεύσπλαχνος, ο Πλέον Ευεργετικός. Θυμήσου εκείνον του οποίου η δύναμη υπερέβαινε της δικής σου δύναμης (Ναπολέων Γ') και του οποίου η στάθμη ξεπερνούσε τη δική σου. Πού είναι; Πού πήγαν τα πράγματα που κατείχε; Πάρε το ως προειδοποίηση και μην είσαι από αυτούς που κοιμούνται βαθιά. Αυτός ήταν που παραμέρισε την Πινακίδα του Θεού, όταν του γνωστοποιήσαμε τι Μας είχαν κάνει να υποφέρουμε οι στρατιές της τυραννίας. Συνεπώς, τον προσέβαλε η ατίμωση από όλες τις πλευρές και κατέπεσε στη σκόνη εις απώλεια μεγάλη. Σκέψου βαθιά, ω Βασιλιά, σχετικά με αυτόν και σχετικά με εκείνους που, σαν κι εσένα, κατέκτησαν πόλεις και κυριάρχησαν πάνω σε ανθρώπους. Ο Παντελεήμων τους κατέβασε από τα παλάτια τους στους τάφους τους. Πάρε το ως προειδοποίηση, να είσαι από αυτούς που στοχάζονται».*

«Ω όχθες του Ρήνου!» προφητεύει ο Μπαχάολλα σε ένα άλλο εδάφιο του ίδιου εκείνου Βιβλίου, «σας έχουμε αντικρίσει Εμείς σκε-

πασμένες με αίμα, εφόσον τα ξίφη της τιμωρίας βγήκαν εναντίον σας, ωσαύτο θα έχετε και άλλη φορά. Και ακούμε Εμείς το θρήνο του Βερολίνου αν και είναι σήμερα σε πασιφανή δόξα».

Η Κατάρρευση του Ισλάμ

Η κατάρρευση της δύναμης της ιεραρχίας των Σιτών, σε έναν τόπο ο οποίος ήταν επί αιώνες ένα από τα απόρθητα φρούρια του Ισλαμικού φανατισμού, υπήρξε η αναπόφευκτη συνέπεια εκείνου του κύματος εκκοσμίκευσης η οποία σε μετέπειτα χρόνο επρόκειτο να εισβάλει σε κάποιους από τους πιο ισχυρούς και συντηρητικούς εκκλησιαστικούς θεσμούς στις αμφοότερες την ευρωπαϊκή και την αμερικανική ήπειρο. Αν και δεν υπήρξε το άμεσο αποτέλεσμα του τελευταίου πολέμου, αυτή η ξαφνική δόνηση που κυριεύσε το μέχρι τότε αμετακίνητο κίονα της ισλαμικής ορθοδοξίας, ενέτεινε τα προβλήματα και βάθυνε την ανησυχία από την οποία ένας εξαντλημένος από τον πόλεμο κόσμος πλήττονταν. Το Σιτικό Ισλάμ είχε χάσει μια για πάντα, στην πατρίδα του Μπαχάολλα και συνεπεία της αμείλικτης εχθρότητας του προς την Πίστη Του, τη μαχητική του δύναμη, είχε υποστεί απώλεια των δικαιωμάτων και των προνομίων του, είχε εκφυλιστεί και εξαχρειωθεί και καταδικαζόταν σε ανέλπιδη αφάνεια και τελική εξαφάνιση. Τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες μάρτυρες, ωστόσο, έπρεπε να θυσιάσουν τη ζωή τους για να μπορέσει η Υπόθεση την οποία είχαν υποστηρίξει και για την οποία είχαν πεθάνει να σημειώσει αυτή την αρχική νίκη σε βάρος εκείνων που ήταν οι πρώτοι που αποκήρυξαν τις αξιώσεις της και εξολόθρευσαν τους γενναίους μαχητές της. «Η αχρειότητα και η φτώχεια σφραγιζόταν πάνω τους και επέστρεφαν με οργή από τον Θεό³²».

«Παρατήρησε», γράφει ο Μπαχάολλα, σχολιάζοντας την παρακμή ενός πεσμένου λαού, «πώς τα λόγια και οι πράξεις του Σιτικού Ισλάμ έχουν εξασθενήσει τη χαρά και το ζήλο των πρώτων ημερών του και έχουν θαμπώσει την αρχική λάμψη του φωτός του. Στις πρώτες του μέρες, όσο ήταν ακόμη προσηλωμένοι στις αντιλήψεις που συνδέονταν με το όνομα του Προφήτη τους, του Κυρίου της ανθρωπότητας, η πορεία τους σηματοδεύτηκε από μια αδιάσπαστη αλυσίδα επιτυχιών και θριάμβων. Καθώς ξεστράτισαν βαθμιαία από το δρόμο του Ιδανικού Ηγέτη και Κυρίου τους, καθώς απομακρύνθηκαν από το Φως του Θεού και παραποίησαν την αρχή της Θείας Του ενότητας και καθώς επικέντρωσαν όλο και περισσότερο την προσοχή τους σε αυτούς που

32. Το Ιερό Κοράνιο: 2:58 στη μετάφραση Rodwell [σ.μ.].

ήταν μόνο οι φανερωτές της ισχύος του Λόγου Του, η δύναμή τους μετατράπηκε σε αδυναμία, η δόξα τους σε ντροπή, το θάρρος τους σε φόβο. Είσαι μάρτυρας της κατάστασης στην οποία έχουν περιπέσει».

Η πτώση της Δυναστείας των Χαζάρων³³, δεδηλωμένοι υποστηρικτές και το πρόθυμο όργανο ενός παρακαμάζοντος κλήρου, συνέβη σχεδόν ταυτόχρονα με την ταπείνωση που είχαν υποστεί οι εκκλησιαστικοί ηγέτες των Σιτών. Από το Σάχη Μωχαμάντ μέχρι τον τελευταίο και αδύναμο μονάρχη εκείνης της δυναστείας, η Πίστη του Μπαχάολλα στερήθηκε την αυτοκρατορική προσεκτική εξέταση, την αμερόληπτη και δίκαιη μεταχείριση που δικαίως απαιτούσε η υπόθεσή της. Αντιθέτως, βασανίστηκε απάνθρωπα, προδόθηκε επανειλημμένα και διώχτηκε. Ο μαρτυρικός θάνατος του Μπαμπ, η εξορία του Μπαχάολλα, η κατάσχεση της γήινης περιουσίας Του, ο εγκλεισμός Του στο Μαζανταράν, το κράτος τρόμου που Τον έθεσε υπό περιορισμό στην πιο μολυσματική υπόγεια φυλακή, οι δολοπλοκίες, οι διαμαρτυρίες, οι συκοφαντίες που τρεις φορές ανανέωσαν την εξορία Του και οδήγησαν στην τελική Του φυλάκιση στην πιο ερημωμένη των πόλεων, οι αισχρές καταδίκες που εκδόθηκαν με τη συνεργία των δικαστικών και εκκλησιαστικών αρχών ενάντια στα άτομα, στην ιδιοκτησία και στην τιμή των αθών οπαδών Του – αυτές διακρίνονται ανάμεσα στις πιο ζοφερές ενέργειες για τις οποίες οι μελλοντικές γενεές θα θεωρήσουν υπεύθυνη αυτή την αιμοσταγή δυναστεία. Άλλο ένα εμπόδιο που επιζητούσε να παρακλώσει την προς τα εμπρός επέλαση της Πίστης είχε τώρα απομακρυνθεί.

Παρόλο που ο Μπαχάολλα είχε εξοριστεί από τη γενέτειρά Του, η παλίρροια των συμφορών που είχε ορμήσει με τέτοια μανία πάνω στον Ίδιο και πάνω στους οπαδούς του Μπαμπ, σε καμία περίπτωση δεν υποχωρούσε. Ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία των επαναλαμβανόμενων δοκιμασιών Του είχε ανοίξει υπό την αρμοδιότητα του Σουλτάνου της Τουρκίας, του κύριου εχθρού της Υπόθεσής Του. Η κατάρρευση του Σουλτανάτου και του Χαλιφάτου, των δίδυμων κίωνων του Σουννιτικού Ισλάμ δεν μπορεί να ειπωθεί υπό άλλο φως παρά μόνο σαν αναπόφευκτη συνέπεια του σφοδρού, του συνεχιζόμενου και σκόπιμου διωγμού τον οποίο οι μονάρχες του ετοιμόρροπου Οίκου των Οσμάν, οι αναγνωρισμένοι διάδοχοι του Προφήτη Μωάμεθ, είχαν εξαπολύσει εναντίον της. Από την Κωνσταντινούπολη, την παραδοσιακή έδρα τόσο του Σουλτανάτου όσο και του Χαλιφάτου,

33. Qajar Dynasty, [σ.μ.].

οι ηγέτες της Τουρκίας είχαν πασχίσει, για μια περίοδο που κάλυπτε σχεδόν τα τρία τέταρτα ενός αιώνα, με αμείωτο ζήλο, να αναχαιτίσουν τη ροή μιας Πίστης που φοβούνταν και απεχθάνονταν. Από τον καιρό που ο Μπαχάολλα πάτησε το πόδι Του σε Τουρκικό έδαφος και ήταν ουσιαστικά ένας φυλακισμένος του πιο ισχυρού ηγεμόνα του Ισλάμ μέχρι τη χρονιά της απελευθέρωσης των Αγίων Τόπων από τον Τουρκικό ζυγό, αλληπάλληλοι Χαλίφηδες, και ιδιαίτερα οι Σουλτάνοι Αμπντολ-Αζίζ και Αμπντολ-Χαμίτ, εξασκώντας πλήρως την πνευματική και κοσμική εξουσία που το υψηλό τους αξίωμα τους είχε απονείμει, είχαν προκαλέσει στους αμφοτέρους τον Ιδρυτή της Πίστης μας και στο Κέντρο της Συνθήκης Του τόσο πόνο και δυστυχία όσο κανένας νους δεν μπορεί να διανοηθεί και καμιά πένα ή γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει. Εκείνοι μόνο θα μπορούσαν να τα μετρήσουν ή να τα αντέξουν.

Ο Μπαχάολλα έχει επανειλημμένως βεβαιώσει αυτές τις οδυνηρές δοκιμασίες: *«Μα τη δικαιοσύνη του Πανίσχυρου! Αν σου εξιστορούσα όλα όσα Μου συνέβησαν, οι ψυχές και ο νους των ανθρώπων δε θα μπορούσαν να αντέξουν το βάρος τους. Ο Ίδιος ο Θεός είναι μάρτυς Μου σ' αυτό». «Πέρασαν είκοσι χρόνια», έχει γράψει απευθυνόμενος στους βασιλείς της Χριστιανοσύνης, «στη διάρκεια των οποίων, καθημερινά, δοκιμάζαμε την οδύνη μιας καινούργιας συμφοράς. Κανείς απ' αυτούς που προηγήθηκαν Εμάς δεν έχει υπομείνει αυτά που Εμείς έχουμε υπομείνει. Μακάρι να το αντιλαμβανόσαστε! Αυτοί που εγέρθησαν εναντίον Μας, Μας θανάτωσαν, έχυσαν το αίμα Μας, λεηλάτησαν την περιουσία Μας και προσέβαλαν την τιμή Μας». «Θυμήσου τις λύπες Μου», έχει αποκαλύψει σ' άλλη περίπτωση, «τις έγνοιες και τις ανησυχίες Μου, τα βάσανα και τη δοκιμασία Μου, την κατάσταση της αιχμαλωσίας Μου, τα δάκρυα που έχω χύσει, την πικρία της αγωνίας Μου και τώρα τη φυλάκισή Μου σ' αυτή τη μακρινή γη... Να σου ειπωθεί αν μπορούσες τι έχει συμβεί στην Πανάρχαια Ωραιότητα, θα τρεπόσουν σε φυγή στην ερημιά και θα θρηνούσες με οδυρμό μεγάλο... Κάθε πρωί που σηκώνομουν από το κρεβάτι μου, ανακάλυπτα πλήθη αμέτρητων συμφορών να έχουν μαζευτεί πίσω από την πόρτα Μου, και κάθε βράδυ, όταν ξάπλωνα, ιδού, η καρδιά Μου ράγιζε από την οδύνη για αυτό που είχε υποφέρει εξαιτίας της μοχθηρής σκληρότητας των εχθρών της».*

Οι διαταγές που αυτοί οι εχθροί εξέδωσαν, οι εξορίες που διέταξαν, οι προσβολές που κατάφεραν, τα σχέδια που επινόησαν, οι έρευνες που διεξήγαγαν, οι απειλές που εκστόμισαν, οι φρικαλεότητες που ήταν έτοιμοι να διαπράξουν, οι δολοπλοκίες και η χυδαιό-

τητα στις οποίες αυτοί, οι υπουργοί τους, οι κυβερνήτες τους και οι στρατιωτικοί αρχηγοί τους είχαν υποκύψει, συνθέτουν ένα ιστορικό που δύσκολα μπορεί να έχει όμοιο στην ιστορία οποιασδήποτε εξ αποκαλύψεως θρησκείας. Η εξιστόρηση και μόνο των πιο εμφανών χαρακτηριστικών αυτού του δυσοίωνου θέματος θα αρκούσε για να γεμίσει έναν τόμο. Γνώριζαν πολύ καλά ότι το πνευματικό και διαχειριστικό Κέντρο της Υπόθεσης που είχαν αγωνιστεί να ξεριζώσουν είχε τώρα μεταφερθεί στην επικράτειά τους, ότι οι αρχηγοί της ήταν Τούρκοι υπήκοοι και ότι οποιουσδήποτε πόρους αυτοί μπορούσαν να διαθέτουν βρίσκονταν στο έλεός τους. Το ότι για μια περίοδο σχεδόν εβδομήντα ετών, ενώ βρισκόταν στην πληρότητα της αδιαμφισβήτητης εξουσίας του, ενώ ενισχυόταν από τις ατέλειωτες μηχανοραφίες των πολιτικών και εκκλησιαστικών αρχών ενός γειτονικού έθνους, και με εξασφαλισμένη την υποστήριξη εκείνων των συγγενών του Μπαχάολλα που είχαν επαναστατήσει εναντίον της Υπόθεσης Του και είχαν αποσκιρτήσει, αυτός ο δεσποτισμός θα έπρεπε να αποτύχει τελικά να εξοντώσει μια χούφτα καταδικασμένων υποτελών του πρέπει, σε κάθε δύσπιστο παρατηρητή, να παραμείνει ένα από τα πιο περίεργα και μυστηριώδη επεισόδια της σύγχρονης ιστορίας.

Η Υπόθεση της οποίας ο Μπαχάολλα ήταν ακόμη ο καταφανής ηγέτης, είχε, παρά τους υπολογισμούς ενός κοντόφθαλμου εχθρού, αναμφισβήτητα θριαμβεύσει. Κανένας αμερόληπτος νους, που διεισδύει πέραν της επιφάνειας των καταστάσεων που περιέβαλαν το Φυλακισμένο της Άκκα, δεν μπορούσε πια να το παρανοήσει ή να το αρνηθεί. Αν και η ένταση που είχε μετριαστεί, αυξήθηκε κάποια στιγμή μετά την ανάληψη του Μπαχάολλα και οι κίνδυνοι μιας ακόμη αδιευθέτητης κατάστασης είχαν αναζωπυρωθεί, γινόταν ολοένα πιο φανερό ότι οι ύπουλες δυνάμεις της φθοράς, που επί μακρό χρόνο κατέτρωγαν τα ζωτικά όργανα ενός άρρωστου έθνους, βάδιζαν τώρα προς την αποκορύφωση. Μια σειρά από εσωτερικές αναταραχές, η καθεμιά πιο ισοπεδωτική από την προηγούμενη, είχαν ήδη ελευθερωθεί, προορισμένες να επιφέρουν σαν επακόλουθό τους ένα από τα πιο καταστροφικά συμβάντα των σύγχρονων καιρών. Η δολοφονία εκείνου του αλαζόνα δεσπότη το έτος 1876³⁴, η γοργά επακολουθούμενη Ρωσο-Τουρκική σύρραξη, οι πόλεμοι της απελευθέρωσης που τη διαδέχτηκαν, η άνοδος του κινήματος των Νεοτούρκων, η Τουρκική Επανάσταση του 1909 που επέσπευσε την πτώση του Αμπντολ-Χαμίντ, οι Βαλκανικοί πόλεμοι με τις ολέθριες

34. Σουλτάνο Αμπντόλ Αζίζ [σ.μ.].

συνέπειές τους, η απελευθέρωση της Παλαιστίνης που στην αγκαλιά της φυλάσσει τις πόλεις Άκκα και Χάιφα, το παγκόσμιο κέντρο μιας χειραφετημένης Πίστης, ο περαιτέρω διαμελισμός που διατάχτηκε από τη Συνθήκη των Βερσαλλιών³⁵, η κατάργηση του Σουλτανάτου και η κατάρρευση του Οίκου των Οσμάν, η εξάλειψη του Χαλιφάτου, η κατάργηση της Επικρατούσας Θρησκείας³⁶ η ακύρωση του Νόμου Σαριά και η διακήρυξη του καθολικού Αστικού Κώδικα, η καταστολή διαφόρων κανονισμών, δοξασιών, παραδόσεων και τελετουργιών που πιστευόταν ότι ήταν άρρηκτα συνυφασμένα με τη δομή της Ισλαμικής Πίστης – όλα αυτά ακολούθησαν με μια ευκολία και ταχύτητα που κανένας άνθρωπος δεν θα τολμούσε να φανταστεί. Σε αυτά τα καταστροφικά χτυπήματα που προκλήθηκαν τόσο από εχθρούς όσο και από φίλους, από Χριστιανικά έθνη και από δεδηλωμένους μουσουλμάνους, κάθε οπαδός της διωγμένης Πίστης του Μπαχάολλα αναγνώρισε ενδείξεις του κατευθύνοντος Χεριού του εκλιπόντος Ιδρυτή της θρησκείας του, ο Οποίος από το αόρατο Βασίλειο, απελευθέρωνε ένα χείμαρρο δίκαιων συμφορών πάνω σε μια απειθαρχη θρησκεία και έθνος.

Συγκρίνετε τις ενδείξεις της Θείας δίκης που επέπεσε στους διώκτες του Ιησού Χριστού με αυτές τις ιστορικές τιμωρίες οι οποίες, στο τελευταίο τμήμα του πρώτου αιώνα της Μπαχάϊ Εποχής, κατέρριψαν στη σκόνη τον κύριο αντίπαλο της θρησκείας του Μπαχάολλα. Δεν είχε άραγε ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας, στο δεύτερο μισό του πρώτου αιώνα της Χριστιανικής Εποχής, μετά από μια οδυνηρή πολιορκία της Ιερουσαλήμ, λεηλατήσει την Ιερή Πόλη, καταστρέψει το Ναό, βεβηλώσει το Ιερό των Ιερών και κλέψει τους θησαυρούς του, και τους είχε μεταφέρει στη Ρώμη, δεν είχε ανεγείρει μια παγανιστική αποικία στο όρος Σιών, δεν είχε κατασφάξει τους Ιουδαίους και δεν είχε εξορίσει και διασκορπίσει τους επιζώντες;

Συγκρίνετε επιπλέον, αυτά τα λόγια που απηύθυνε προς την Ιερουσαλήμ ο διωγμένος Χριστός, όπως μαρτυρείται στο Ευαγγέλιο, με την αναφορά του Μπαχάολλα στην Κωνσταντινούπολη, που αποκαλύφτηκε ενώ βρισκόταν στην απομακρυσμένη Φυλακή Του, και έχει καταγραφεί στο Πλέον Ιερό Του Βιβλίο: «*Ω Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που σκοτώνεις τους Προφήτες και λιθοβολάς εκείνους που στέλνονται προς εσέ, πόσο συχνά θα είχα συγκεντρώσει μαζί τα παιδιά σου, όπως ακριβώς η όρνιθα συγκεντρώνει τα μικρά της κάτω*

35. Συνθήκη για τον τερματισμό του Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο [σ.μ.].

36. State Religion [σ. μ.].

από τις φτερούγες της!»³⁷ Και πάλι, θρηνώντας για την πόλη: «Αν ήξερες, ακόμη κι εσύ, τουλάχιστον αυτή τη δική σου ημέρα, τα πράγματα που ανήκουν στην ειρήνη σου! Αλλά τώρα είναι κρυμμένα από τα μάτια σου. Διότι θα έρθουν οι ημέρες για σένα όταν οι εχθροί σου θα σκάψουν μια τάφρο γύρω σου και θα σε περικυκλώσουν και θα σε κρατήσουν μέσα από κάθε πλευρά και θα σε ισοπεδώσουν μαζί με τα παιδιά σου μέσα. Και δεν θα αφήσουν σε σένα ούτε ένα λίθο πάνω σε άλλο, επειδή δεν ήξερες το χρόνο της θείας δίκης για σένα»³⁸.

«Ω Σημείο που βρίσκεσαι στις όχθες των δύο θαλασσών!» Ο Μπαχάολλα έτσι απευθύνεται στην Κωνσταντινούπολη, «Ο θρόνος της τυραννίας έχει, αληθινά, εδραιωθεί πάνω σου και η φλόγα του μίσους έχει ανάψει μέσα στο στήθος σου με τέτοιο τρόπο που το Ουράνιο Πλήθος κι εκείνοι που περιστρέφουν γύρω από τον Ύψιστο Θρόνο οδύρονται και θρηνούν. Βλέπουμε σ' εσένα τον ανόητο να κυριαρχεί πάνω στο σοφό και το σκότος να καυχιέται εις βάρος του φωτός. Είσαι πράγματι γεμάτη από καταφανή υπερηφάνεια. Μήπως η εξωτερική σου λαμπρότητα σε έχει κάνει ματαιόδοξη; Μα το όνομα Εκείνου ο Οποίος είναι ο Κύριος της ανθρωπότητας! Σύντομα θα χαθεί και οι κόρες σου και οι χήρες σου και όλοι οι συγγενείς που κατοικούν μέσα σου θα θρηνήσουν. Έτσι σε πληροφορεί ο Παντογνώστης, ο Πάνσοφος».

Στο Σουλτάνο Αμπντολ-Αζίζ, το μονάρχη που διέταξε και τις τρεις εξορίες του Μπαχάολλα, ο Ιδρυτής της Πίστης μας, ενώ ήταν φυλακισμένος στην πρωτεύουσα του Σουλτάνου, απηύθυνε αυτά τα λόγια: «Άκουσε προσεχτικά, ω βασιλιά, το λόγο Εκείνου που λέει την αλήθεια, Εκείνου που δεν σου ζητάει να Τον ανταμείψεις με τα πράγματα που ο Θεός έχει επιλέξει να σου δωρίσει, Εκείνου που αλάνθαστα βαδίζει το Ευθύ Μονοπάτι... Θέσε μπροστά στα μάτια σου την αλάνθαστη Πλάστιγγα του Θεού και όρθιος μπροστά Του, ζύγισε σε εκείνη την Πλάστιγγα τις πράξεις σου κάθε μέρα, κάθε στιγμή της ζωής σου. Φέρε τον εαυτό σου σε λογαριασμό προτού κληθείς σε εκκαθάριση, την ημέρα κατά την οποία κανένας άνθρωπος δεν θα έχει τη δύναμη να υπομείνει τον φόβο Θεού, την ημέρα όταν οι καρδιές των αδιάφορων θα αναγκαστούν να τρέμουν».

Προς τους υπουργούς του τουρκικού κράτους, στην ίδια Πινάκιδα αποκάλυψε: «Επιβάλλεται σε σας, ω Υπουργοί του Κράτους, να τηρείτε τις εντολές του Θεού και να εγκαταλείψετε τους δικούς σας νόμους και κανονισμούς, και να είστε από αυτούς που καθοδηγούνται

37. Ματθαίον 23:37 [σ.μ.].

38. Λουκά 19: 42-44 [σ.μ.].

σωστά... Σύντομα, θα ανακαλύψετε τις συνέπειες εκείνων που θα έχετε διαπράξει σ' αυτή τη μάταιη ζωή και θα τα ξεπληρώσετε... Πόσο μεγάλος ο αριθμός εκείνων οι οποίοι, σε παλαιότερες εποχές, έχουν διαπράξει τα πράγματα που έχετε διαπράξει εσείς, και οι οποίοι, αν και ανώτεροί σας σε αξίωμα, επέστρεψαν, τελικά, στη σκόνη και παραδόθηκαν στην αναπόφευκτη καταδίκη τους! ... Εσείς θα ακολουθήσετε τα ίχνη τους και θα αναγκαστείτε να εισέλθετε σε μια κατάσταση ύπαρξης στην οποία δε θα βρεθεί κανείς να σας παρασταθεί ή να σας βοηθήσει... Οι μέρες της ζωής σας θα κυλήσουν και όλα τα πράγματα με τα οποία ασχολείστε και για τα οποία καυχίστε θα χαθούν και εσείς, βεβαιότατα, θα κληθείτε από μια συντροφιά αγγέλων Του να εμφανιστείτε στο σημείο όπου τα μέλη του σώματος ολόκληρης της δημιουργίας θα αναγκαστούν να τρέμουν και η σάρκα κάθε καταπιεστή θα ανατριχιάζει... Αυτή είναι η μέρα που αναπόφευκτα θα ζήσετε, η ώρα που κανείς δεν μπορεί να αναβάλει».

Προς τους κατοίκους της Κωνσταντινούπολης, ενώ ζούσε ο Μπαχάολλα εξόριστος ανάμεσά τους, στην ίδια Πινακίδα απευθύνθηκε με αυτά τα λόγια: «Φοβηθείτε το Θεό, ω κάτοικοι της Πόλης και μην σπέρνετε τους σπόρους της διχόνοιας ανάμεσα στους ανθρώπους... Οι μέρες σας θα παρέλθουν όπως παρήλθαν οι μέρες εκείνων που ήταν πριν από σας. Στην σκόνη θα επιστρέψετε όπως επέστρεψαν και οι πατέρες σας στο παρελθόν». «Με την άφιξή Μας στην Πόλη», παρατηρεί επιπλέον, «βρήκαμε συγκεντρωμένους τους κυβερνήτες και τους πρεσβυτέρους της να παιγνιδίζουν σαν παιδιά με τον πηλό... Το ενδότερο μάτι Μας θρήνησε οικτρά για αυτούς και για τις παραβάσεις τους και την απόλυτη αδιαφορία τους για το σκοπό για το οποίο είχαν δημιουργηθεί... Πλησιάζει η ημέρα που ο Θεός θα έχει δημιουργήσει ένα λαό που θα μνημονεύει τις ημέρες Μας, που θα αφηγείται τις δοκιμασίες Μας, που θα απαιτεί την αποκατάσταση των δικαιωμάτων Μας από αυτούς που χωρίς ίχνος αποδείξεων Μας φέρθηκαν με φανερή αδικία. Ο Θεός, χωρίς αμφιβολία, έχει κυριαρχία στη ζωή αυτών που Μας αδίκησαν και είναι πλήρως ενήμερος των πράξεών τους. Αυτός, βεβαιότατα, θα τους τιμωρήσει για τις αμαρτίες τους. Αυτός, αληθινά, είναι ο πιο αυστηρός από τους τιμωρούς». «Συνεπώς», τους προτρέπει ευσπλαχνικά, «ακούστε προσεκτικά τα λόγια Μου, επιστρέψτε στο Θεό και μετανοήστε, ώστε Αυτός, με τη χάρη Του, να σας ελεήσει, να ξεπλύνει τις αμαρτίες σας και να συγχωρήσει τις παραβάσεις σας. Το μεγαλείο του ελέους Του ξεπερνά τη μανία της οργής Του, και η χάρη Του περιβάλλει όλους όσοι έχουν δημιουργηθεί και ντυθεί με το μανδύα της ζωής, είτε ανήκουν στο παρελθόν είτε στο μέλλον».

Και, τέλος, στην Πινακίδα του Ραΐς βρίσκουμε καταγεγραμμένα αυτά τα προφητικά λόγια: *«Άκουσε προσεχτικά, ω Αρχηγέ...τη Φωνή του Θεού, του Κυρίαρχου, του Βοηθού στον Κίνδυνο, του Αυθύπαρκτου... Έχεις διαπράξει, ω Αρχηγέ, εκείνο το οποίο έκανε το Μωάμεθ, τον Απόστολο του Θεού να στενάξει στον Ύψιστο Παράδεισο. Ο κόσμος σε έχει κάνει υπερήφανο, τόσο που έχεις αποστραφεί το Πρόσωπο μέσω της λάμψης του Οποίου το Ουράνιο Πλήθος έχει φωτιστεί. Σύντομα θα βρεθείς σε καταφανή απώλεια... Πλησιάζει η ημέρα κατά την οποία η Γη του Μυστηρίου (Αδριανούπολη) και ό,τι είναι δίπλα της θα αλλάξει και θα ξεφύγει από τα χέρια του Βασιλιά και θα γίνουν αναταραχές και η φωνή από τους θρήνους θα υψωθεί και οι ενδείξεις της διχόνοιας θα αποκαλυφτούν από όλες τις πλευρές και θα απλωθεί η σύγχυση εξαιτίας εκείνου που έχει συμβεί σε αυτούς τους αιχμαλώτους από τα χέρια των στρατιών της καταπίεσης. Η ροή των πραγμάτων θα αλλάξει και οι συνθήκες θα γίνουν τόσο θλιβερές που η ίδια η άμμος στους έρημους λόφους θα οδύρεται και τα δέντρα στο βουνό θα θρηνούν και θα ρέει αίμα από όλα τα πράγματα. Τότε θα δεις τους ανθρώπους σε οδυνηρή δυστυχία».*

Έπρεπε να περάσουν δεκατρείς αιώνες από το θάνατο του Προφήτη Μωάμεθ για να φανεί πλήρως και δημόσια η παρανομία του θεσμού του Χαλιφάτου, του οποίου οι ιδρυτές είχαν σφετεριστεί την εξουσία των νόμιμων διαδόχων του Αποστόλου του Θεού. Ένας θεσμός ο οποίος από το ξεκίνημά του είχε ποδοπατήσει ένα τόσο ιερό δικαίωμα και είχε αποδεσμεύσει τις δυνάμεις ενός τόσο οικτρού σχίσματος, ένας θεσμός ο οποίος, τις τελευταίες μέρες, είχε καταφέρει ένα τόσο θλιβερό πλήγμα σε μια Πίστη της Οποίας ο Πρόδρομος ήταν ο Ίδιος απόγονος των ίδιων των Ιμάμηδων των οποίων την εξουσία εκείνος ο θεσμός είχε αποκηρύξει, άξιζε πλήρως τον κολασμό που είχε σφραγίσει τη μοίρα του.

Το κείμενο ορισμένων Μωαμεθανικών παραδόσεων, την αυθεντικότητα των οποίων οι ίδιοι οι Μουσουλμάνοι αναγνωρίζουν, και οι οποίες έχουν εκτενώς παρατεθεί από εξέχοντες Μπαχάι λογίους και συγγραφείς της Ανατολής, θα εξυπηρετήσει στην υποστήριξη της επιχειρηματολογίας και διαφώτιση του θέματος που έχω επιχειρήσει να αναπτύξω: *«Τις έσχατες μέρες μια θλιβερή συμφορά θα συμβεί στους ανθρώπους Μου από τα χέρια του ηγέτη τους, τέτοια συμφορά που κανένας άνθρωπος δεν ακούστηκε να την ξεπέρασε ποτέ. Θα είναι τόσο σφοδρή που κανείς δεν θα μπορέσει να βρει καταφύγιο. Τότε ο Θεός θα στείλει έναν από τους απογόνους Μου, Έναν που θα έχει προέλθει από την οικογένειά Μου, ο Οποίος θα γεμίσει τη γη με*

ευθυδικία και δικαιοσύνη, όπως έχει γεμίσει με αδικία και τυραννία». Και πάλι: «Οι άνθρωποί Μου θα γνωρίσουν μια μέρα κατά την οποία δεν θα έχει απομείνει τίποτε από το Ισλάμ εκτός από ένα όνομα, και από το Κοράνι τίποτε παρά μόνο η μορφή του. Οι θεολόγοι εκείνης της εποχής θα είναι οι πιο φαύλοι που θα έχει δει ποτέ ο κόσμος. Η κακία έχει προέλθει από αυτούς και σε αυτούς θα επιστρέψει». Και πάλι: «Εκείνη την ώρα η κατάρα Του θα κατέλθει πάνω σας και η βλασφημία σας θα σας προσβάλει και η θρησκεία σας θα παραμείνει μια κενή λέξη στη γλώσσα σας. Και όταν αυτά τα σημάδια εμφανιστούν ανάμεσα σας, να προσμένετε την ημέρα κατά την οποία ο ερυθρός-καυτός άνεμος θα σας παρασύρει, ή την ημέρα όταν θα έχετε παραμορφωθεί, ή όταν πέτρες θα πέφτουν βροχηδόν πάνω σας».

«Ω λαέ του Κορανίου», βεβαιώνει χαρακτηριστικά ο Μπαχάολλα απευθυνόμενος προς τις συνδυασμένες δυνάμεις των Σουνί και Σιιτικού Ισλάμ, «Αληθινά, ο Προφήτης του Θεού, ο Μωάμεθ, χύνει δάκρυα βλέποντας τη σκληρότητά σας. Έχετε σίγουρα ακολουθήσει τις φαύλες και διεφθαρμένες επιθυμίες σας και έχετε στρέψει το πρόσωπό σας από το φως της καθοδήγησης. Σύντομα θα δείτε το αποτέλεσμα των πράξεών σας. Διότι ο Κύριος, ο Θεός Μου, караδοκει και παρατηρεί τη συμπεριφορά σας... Ω πλήθος των Μουσουλμάνων ιερέων! Εξαιτίας των πράξεών σας η υψηλή στάθμη των ανθρώπων έχει υποβιβαστεί, το λάβαρο του Ισλάμ έχει ανατραπεί και ο ισχυρός θρόνος του έχει καταρρεύσει».

Ο Εκφυλισμός των Θεσμών του Χριστιανισμού

Αυτά για το Ισλάμ και τα πλήγματα ακρωτηριασμού που έχουν δεχτεί οι ηγέτες και οι θεσμοί του – και μπορεί ακόμη να δεχτούν – σε αυτόν, τον πρώτο αιώνα της Μπαχάϊ Εποχής. Αν έχω ασχοληθεί επί μακρόν με αυτό το θέμα, αν έχω παραθέσει αποσπάσματα, σε ένα δυσανάλογο βαθμό, από τις άγιες γραφές υποστηρίζοντας το επιχείρημά μου, είναι μόνο εξαιτίας της σταθερής πεποίθησής μου ότι αυτές οι εκδικητικές συμφορές που έχουν επέλθει βροχηδόν πάνω στον κύριο καταπιεστή της Πίστης του Μπαχάολλα πρέπει να ταξινομηθούν όχι μόνο ανάμεσα στα συγκλονιστικά συμβάντα αυτής της Μεταβατικής Εποχής, αλλά σαν μερικά από τα πιο εκπληκτικά και αξιοσημείωτα γεγονότα της σύγχρονης ιστορίας.

Τόσο το Σουνί όσο και το Σιιτικό Ισλάμ, μέσω των αναταραχών που τους είχαν καταβάλει, συνεισέφεραν στην επιτάχυνση της αποδιοργανωτικής διαδικασίας στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως – μια διαδικασία η οποία, από την ίδια της τη φύση, πρόκειται να

προετοιμάσει το έδαφος για εκείνη την πλήρη αναδιοργάνωση και ενοποίηση την οποία πρέπει ο κόσμος σε κάθε άποψη της ζωής του να επιτύχει. Τι γίνεται με το Χριστιανισμό και τα δόγματα με τα οποία ταυτίζεται; Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτή η διαδικασία εκφυλισμού που προσέβαλε τη Θρησκεία του Μωάμεθ δεν κατάφερε να ασκήσει την ολέθρια επιρροή της πάνω στους θεσμούς που συνδέονται με την Πίστη του Ιησού Χριστού; Άραγε έχουν αυτοί οι θεσμοί ήδη υποστεί τον αντίκτυπο αυτών των απειλητικών δυνάμεων; Είναι τα θεμέλιά τους τόσο ασφαλή και η ζωτικότητα τους τόσο μεγάλη που να τους παρέχει την ικανότητα να αντισταθούν σε αυτή την επιδρομή; Μήπως κι αυτοί, καθώς εξαπλώνεται και βαθαίνει η σύγχυση του χαοτικού κόσμου, θα πέσουν με τη σειρά τους θύματα της βιαιότητάς τους; Μήπως οι πιο ορθόδοξοι ανάμεσά τους έχουν ήδη εγερθεί, και, αν όχι, θα εγερθούν, για να αποκρούσουν την επέλευση μιας Υπόθεσης η οποία, έχοντας καταρρίψει τα εμπόδια της Μουσουλμανικής ορθοδοξίας, προχωρά τώρα προς την καρδιά της Χριστιανοσύνης, τόσο στην Ευρωπαϊκή όσο και στην Αμερικανική ήπειρο; Θα μπορούσε μια τέτοια αντίσταση να σπείρει τους σπόρους μιας περαιτέρω διχόνοιας και σύγχυσης και κατά συνέπεια να βοηθήσει έμμεσα στην επίσπευση της έλευσης της υπεσχεμένης Ημέρας;

Σε αυτά τα ερωτήματα δεν μπορούμε παρά να απαντήσουμε εν μέρει. Μόνο ο χρόνος μπορεί να αποκαλύψει τη φύση του ρόλου που είναι προορισμένοι να αναλάβουν οι θεσμοί που είναι άμεσα συνδεδεμένοι με τη Χριστιανική Πίστη σε αυτή τη Σχηματιστική Περίοδο της Μπαχάι Εποχής, αυτή τη σκοτεινή εποχή της μετάβασης την οποία διανύει η ανθρωπότητα σαν σύνολο. Ωστόσο γεγονότα παρόμοια με όσα έχουν ήδη έρθει στο φως έχουν τέτοια φύση που μπορούν να υποδεικνύουν την κατεύθυνση προς την οποία κινούνται αυτοί οι θεσμοί. Μπορούμε, μέχρι ορισμένου βαθμού, να εκτιμήσουμε την πιθανή επίδραση που θα ασκήσουν πάνω τους οι δυνάμεις που λειτουργούν τόσο μέσα στην Μπαχάι Πίστη όσο και έξω από αυτήν.

Κανείς αμερόληπτος παρατηρητής δεν αποτυγχάνει να αναγνωρίσει ότι οι δυνάμεις της αθρησκίας, μιας αμιγώς υλιστικής φιλοσοφίας, ενός απροκάλυπτου παγανισμού έχουν απελευθερωθεί, εξαπλώνονται τώρα και με τη σταθεροποίησή τους αρχίζουν να εισβάλλουν σε κάποιους από τους πιο ισχυρούς Χριστιανικούς θεσμούς του δυτικού κόσμου. Το ότι αυτοί οι θεσμοί γίνονται όλο και πιο αδιάλλακτοι, το ότι κάποιοι ανάμεσά τους γνωρίζουν ήδη αμυδρά τη διεισδυτική επίδραση της Υπόθεσης του Μπαχάολλα, το ότι καθώς η έμφυτη δύναμή τους φθίνει και η πειθαρχία τους χαλαρώνει, θα

βλέπουν με βαθύνουσα ανησυχία την ανάδυση της Νέας Παγκόσμιας Τάξης Του και σταδιακά θα αποφασίσουν να της επιτεθούν, το ότι μια τέτοια αντίθεση θα επισπεύσει με τη σειρά της την πτώση τους, λίγοι, ίσως και κανείς, ανάμεσα σε εκείνους που παρατηρούν προσεκτικά την πρόοδο της Πίστης Του θα έτειναν να αμφισβητήσουν.

«Η ζωτικότητα της πίστης των ανθρώπων στο Θεό», έχει πιστοποιήσει ο Μπαχάολλα, «φθίνει σε κάθε τόπο. Τίποτα εκτός από το ευεργετικό Του φάρμακο δεν μπορεί να την αποκαταστήσει. Η διάβρωση της ασέβειας κατατρώει τα ζωτικά μέρη της ανθρώπινης κοινωνίας. Τι άλλο εκτός από το Ελιξίριο της ισχυρής Του Αποκάλυψης μπορεί να την εξαγνίσει και να την αναζωογονήσει»; «Ο κόσμος βρίσκεται σε ωδίνες και η ταραχή του αυξάνεται μέρα με τη μέρα. Το πρόσωπό του είναι στραμμένο προς την απείθεια και την απιστία. Τέτοια θα είναι η κατάστασή του, που η φανέρωσή της τώρα δε θα ήταν σωστή και πρέπουσα».

Αυτή η απειλή της εκκοσμίκευσης που έχει πλήξει το Ισλάμ και υπονομεύει τους υπολειπόμενους θεσμούς του, που έχει εισβάλει στην Περσία, έχει διεισδύσει στην Ινδία και έχει υψώσει θριαμβευτικά το κεφάλι της στην Τουρκία, έχει ήδη φανερωθεί τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική και αμφισβητεί, σε μεταβαλλόμενο βαθμό και με ποικίλες μορφές και ονομασίες, τη βάση κάθε καθιερωμένης θρησκείας και ιδιαίτερα τους θεσμούς και τις κοινότητες που ταυτίζονται με την Πίστη του Ιησού Χριστού. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι εισερχόμεθα σε μια περίοδο την οποία ο ιστορικός του μέλλοντος θα θεωρήσει ως μία από τις πιο κρίσιμες στην ιστορία του Χριστιανισμού.

Ήδη κάποιοι ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της Χριστιανικής Θρησκείας παραδέχονται τη σοβαρότητα της κατάστασης που αντιμετωπίζουν. «Ένα κύμα υλισμού σαρώνει όλο τον κόσμο», δηλώνουν οι ιεραπόστολοί της, όπως μαρτυρείται στο κείμενο των επίσημων αναφορών τους, «η ορμή και η πίεση της σύγχρονης εκβιομηχάνισης που διαπερνούν ακόμη και τα δάση της Κεντρικής Αφρικής και τις πεδιάδες της Κεντρικής Ασίας, κάνουν τους ανθρώπους παντού να εξαρτώνται και να είναι απασχολημένοι με υλικά πράγματα. Στην πατρίδα η Εκκλησία έχει μιλήσει, ίσως με μεγάλη ευκολία, επί άμβωνος ή εξέδρας για την απειλή της εκκοσμίκευσης παρόλο που ακόμη και στην Αγγλία μπορούμε να διαπιστώνουμε παραπάνω από μια ιδέα για το νόημά της. Αλλά για την Εκκλησία στο εξωτερικό αυτά τα πράγματα είναι ζοφερές αλήθειες, εχθροί με τους οποίους παλεύει... Η Εκκλησία έχει να αντιμετωπίσει έναν καινούργιο κίνδυνο από

τόπο σε τόπο – μια αποφασιστική και εχθρική επίθεση. Από τη Σοβιετική Ρωσία ένας σαφώς αντιθρησκευτικός Κομμουνισμός ωθεί δυτικά προς την Ευρώπη και την Αμερική, ανατολικά προς την Περσία, την Ινδία, την Κίνα και την Ιαπωνία. Πρόκειται για μια οικονομική θεωρία σαφώς χαλιναγωγημένη να δυσπιστεί προς το Θεό. Είναι μια θρησκευτική αθηρησκία ... Έχει μια παράφορη αίσθηση αποστολής και διεξάγει την ενάντια Θεού εκστρατεία της στην έδρα της Εκκλησίας στην πατρίδα, ενώ συνάμα εξαπολύει την επίθεσή της ενάντια στην εμπροσθοφυλακή της σε τόπους μη Χριστιανικούς. Μια τέτοια συνειδητή, αποκάλυπτη, οργανωμένη επίθεση ενάντια στη θρησκεία γενικά και ειδικά στο Χριστιανισμό είναι κάτι καινούργιο στην ιστορία. Σε μερικά μέρη εξίσου σοβαρή στην αποφασιστική της εχθρότητα προς το Χριστιανισμό είναι μια άλλη μορφή κοινωνικής και πολιτικής πίστης – ο εθνικισμός. Αλλά η εθνικιστική επίθεση ενάντια στο Χριστιανισμό, σε αντίθεση με αυτή του Κομμουνισμού, συνδέεται συχνά με κάποια μορφή εθνικής θρησκείας – με το Ισλάμ στην Περσία και την Αίγυπτο, με το Βουδισμό στην Κεϋλάνη, ενώ ο αγώνας για κοινά δικαιώματα στην Ινδία συμμαχεί με μια αναβίωση τόσο του Ινδουισμού όσο και του Ισλάμ».

Δεν χρειάζεται να επιχειρήσω σε αυτή την περίπτωση μια έκθεση της προέλευσης και του χαρακτήρα εκείνων των οικονομικών θεωριών και των πολιτικών φιλοσοφιών της μεταπολεμικής περιόδου που έχουν άμεσα και έμμεσα ασκήσει, και ασκούν ακόμη, την ολέθρια επίδρασή τους στους θεσμούς και στα πιστεύω που συνδέονται με ένα από τα πιο ευρέως διαδεδομένα και καλύτερα οργανωμένα θρησκευτικά συστήματα στον κόσμο. Εκείνο που με απασχολεί κυρίως είναι η επίδρασή τους περισσότερο παρά η προέλευσή τους. Η υπέρμετρη ανάπτυξη της εκβιομηχάνισης και τα συν αυτής δεινά –όπως μαρτυρεί το προαναφερθέν απόσπασμα– οι επιθετικές πολιτικές και οι επίμονες προσπάθειες που ξεκίνησαν από τους εμπνευστές και τους οργανωτές του Κομμουνιστικού κινήματος, η εντατικοποίηση ενός στρατιωτικού εθνικισμού, που συνδεόταν σε ορισμένες χώρες με ένα συστηματικό έργο δυσφήμισης κατά όλων των μορφών εκκλησιαστικής επιρροής, έχει αναμφίβολα συμβάλει στον απο-Χριστιανισμό των μαζών και ευθύνεται για μια αισθητή πτώση του κύρους, του γοήτρου και της ισχύος της Εκκλησίας. «Όλη η περί Θεού αντίληψη», έχουν επίμονα διακηρύξει οι διώκτες της Χριστιανικής Θρησκείας, «είναι μια αντίληψη που προέρχεται από τους αρχαίους ανατολικούς δεσποτισμούς. Είναι μια αντίληψη εντελώς ανάξια του ελεύθερου ανθρώπου». «Η θρησκεία», έχει ισχυριστεί ένας από τους

αρχηγούς τους, «είναι το όπιο του λαού». «Η θρησκεία», δηλώνει το κείμενο των επίσημων δημοσιεύσεών τους, «είναι ένας εκφυλισμός του λαού. Η παιδεία πρέπει να καθοδηγηθεί ώστε να εξαλείψει από το νου των ανθρώπων αυτή την ταπείνωση και την ανοησία».

Η Εγγελιανή φιλοσοφία η οποία, σε άλλες χώρες, έχει, με τη μορφή ενός αδιάλλακτου και στρατιωτικού εθνικισμού, επιμένει στην αποθέωση του κράτους, έχει ενσταλάξει το πνεύμα πολέμου και έχει υποδαυλίσει τη φυλετική έχθρα, έχει επιπλέον οδηγήσει στην αποδυνάμωση της Εκκλησίας και σε μια σοβαρή εξασθένηση της πνευματικής της επιρροής. Αντίθετα με την τραχύ επίθεση που ένα δεδηλωμένο αθεϊστικό κίνημα είχε επιλέξει να εξαπολύσει εναντίον της, τόσο εντός της Σοβιετικής ένωσης όσο και εκτός συνόρων της, αυτή η εθνικιστική φιλοσοφία, την οποία έχουν υποστηρίξει Χριστιανοί ηγέτες και κυβερνήσεις, είναι μια επίθεση κατευθυνόμενη ενάντια στην Εκκλησία προερχόμενη από εκείνους που ήταν προηγουμένως δεδηλωμένοι υποστηρικτές της, μια προδοσία του σκοπού της από τους ίδιους τους οικείους της. Δεχόταν πλήγμα από έναν ξένο και στρατιωτικό αθεϊσμό έξωθεν και από τους κήρυκες ενός αιρετικού δόγματος έσωθεν. Αμφότερες αυτές οι δυνάμεις, λειτουργώντας η καθεμιά στη δική της σφαίρα και χρησιμοποιώντας τα δικά της όπλα και μεθόδους, έχουν επιπλέον βοηθηθεί σημαντικά και ενθαρρυνθεί από το επικρατούν πνεύμα του εκσυγχρονισμού, που δίνει έμφαση σε μια αμιγώς υλιστική φιλοσοφία, η οποία, καθώς διαχέεται, τείνει να χωρίζει όλο και περισσότερο τη θρησκεία από την καθημερινή ζωή του ανθρώπου.

Η συνδυασμένη επίδραση αυτών των παράξενων και διεφθαρμένων δογμάτων, αυτών των επικίνδυνων και δόλιων φιλοσοφιών, όπως ήταν φυσικό, έχει γίνει εντόνως αισθητή από εκείνους των οποίων οι δοξασίες ενστάλαξαν ένα αντίθετο και εντελώς ασυμβίβαστο πνεύμα και αρχή. Οι συνέπειες της σύγκρουσης που αναπόφευκτα προέκυψε μεταξύ αυτών των αντικρουόμενων συμφερόντων, υπήρξαν, σε μερικές περιπτώσεις καταστροφικές και η βλάβη που έχει προκληθεί ανεπανόρθωτη. Η αποκήρυξη και ο διαμελισμός της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στη Ρωσία επιπρόσθετα στο πλήγμα που είχε δεχτεί η Εκκλησία της Ρώμης σαν αποτέλεσμα της κατάρρευσης της Αυστρο-Ουγγαρικής Μοναρχίας· η αναταραχή που κατέλαβε ακολούθως την Καθολική Εκκλησία και κορυφώθηκε στον διαχωρισμό της από το Κράτος στην Ισπανία· ο διωγμός της ίδιας Εκκλησίας στο Μεξικό· οι ανακρίσεις, συλλήψεις, ο εκφοβισμός και η τρομοκρατία στα οποία υποβάλλονται τόσο οι Καθολικοί όσο και οι Λουθηρανοί

στην καρδιά της Ευρώπης· η αναστάτωση στην οποία έχει περιπέσει ένας άλλος κλάδος της Εκκλησίας σαν αποτέλεσμα της στρατιωτικής εκστρατείας στην Αφρική· η κατάρπωση που έχει παρατηρηθεί στις τύχες των Χριστιανικών Ιεραποστολών, τόσο των Αγγλικανών όσο και των Πρεσβυτεριανών στην Περσία, Τουρκία και στην Άπω Ανατολή· τα δυσοίωνα σημάδια που προαναγγέλλουν σοβαρές επιπλοκές στις αμφίβολες και παράτολμες σχέσεις που υπάρχουν τώρα μεταξύ της Αγίας Έδρας και ορισμένων εθνών στην ευρωπαϊκή ήπειρο – αυτά ξεχωρίζουν ως τα πιο ευδιάκριτα γνωρίσματα της οπισθοχώρησης που έχουν υποφέρει τα μέλη και οι αρχηγοί των χριστιανικών εκκλησιαστικών θεσμών σε κάθε σχεδόν μέρος του κόσμου.

Το ότι η ενότητα μερικών από αυτούς τους θεσμούς έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα είναι πολύ εμφανές για να το παρανοήσει ή να το αρνηθεί οποιοσδήποτε ευφυής παρατηρητής. Η ρήξη μεταξύ φονταμελιστών και φιλελευθέρων ανάμεσα στους υποστηρικτές τους διευρύνεται συνεχώς. Οι πεποιθήσεις και τα δόγματά τους έχουν αμβλυνθεί και σε ορισμένες περιστάσεις έχουν αγνοηθεί και απορριφτεί. Η επιρροή τους πάνω στην ανθρώπινη συμπεριφορά χαλαρώνει και το προσωπικό των ιερατείων τους μειώνεται ως προς τον αριθμό και την επιρροή. Η δειλία και η ανειλικρίνεια των ιεροκηρύκων τους, σε πολυάριθμες περιστάσεις, εκτίθενται. Οι περιουσίες τους, σε μερικές χώρες, έχουν εξαφανιστεί και η δύναμη της θρησκευτικής τους μόρφωσης έχει ελαττωθεί. Οι ναοί τους έχουν μερικώς ερημωθεί και καταστραφεί και μια λήθη του Θεού, των διδασκαλιών Του και του Σκοπού Του, τους έχει αποδυναμώσει και έχει συσσωρεύσει ταπείνωση πάνω τους.

Δεν μπορεί άραγε αυτή η τάση αποσύνθεσης, από την οποία έχουν τόσο εμφανώς υποφέρει το Σουννί και το Σιιτικό Ισλάμ, να απελευθερώσει, καθώς αποκορυφώνεται, ακόμη περισσότερες συμφορές πάνω στα διάφορα δόγματα της Χριστιανικής Εκκλησίας; Με ποιο τρόπο και πόσο γρήγορα θα αναπτυχθεί αυτή η διαδικασία, που έχει ήδη ξεκινήσει, μόνο το μέλλον μπορεί να αποκαλύψει. Ούτε μπορεί, προς το παρόν, να εκτιμηθεί σε ποιο βαθμό οι επιθέσεις που μπορεί να εξαπολύσει ένας ακόμη ισχυρός κλήρος ενάντια στα οχυρά της Πίστης του Μπαχάολλα στη Δύση θα εντείνουν αυτή την παρακμή και θα διευρύνουν το φάσμα των αναπόφευκτων καταστροφών.

Αν ο Χριστιανισμός επιθυμεί και προσδοκά να υπηρετεί τον κόσμο στην παρούσα κρίση, γράφει ένας ιερέας της Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας στην Αμερική, πρέπει «να κλαδεύει τον Χριστιανισμό και να φθάσει στο Χριστό, μέσω της περί Ιησού θρησκείας αιώνων, στην

αρχική θρησκεία του Ιησού». Αλλιώς, προσθέτει χαρακτηριστικά, «το πνεύμα του Χριστού θα βιώσει σε θεσμούς άλλους εκτός από τους δικούς μας».

Μια τόσο αξιοσημείωτη εξασθένηση της δύναμης και της συνοχής των στοιχείων που συνθέτουν τη Χριστιανική κοινωνία έχει οδηγήσει με τη σειρά της, όπως κάλλιστα θα αναμέναμε, στην ανάδυση ενός αυξανόμενου αριθμού σκοτεινών λατρειών, παράξενων και καινούριων πεποιθήσεων, αναποτελεσματικών φιλοσοφιών των οποίων τα εξεζητημένα δόγματα έχουν εντείνει τη σύγχυση μιας ταραγμένης εποχής. Στις δοξασίες και στις επιδιώξεις τους μπορεί να πει κανείς ότι αντανακλούν και μαρτυρούν την απέχθεια, τη δυσαρέσκεια και τις συγκεχυμένες φιλοδοξίες των απογοητευμένων μαζών που έχουν εγκαταλείψει την υπόθεση των Χριστιανικών εκκλησιών κι έχουν αποσκιρτήσει από τον κατάλογο των μελών τους.

Μπορεί να γίνει ένας σχεδόν παραλληλισμός μεταξύ αυτών των συγκεχυμένων και συγγεόντων συστημάτων σκέψης τα οποία είναι άμεσο αποτέλεσμα της αδυναμίας και της σύγχυσης που πλήττουν τη Χριστιανική Πίστη και της μεγάλης ποικιλίας δημοφιλών λατρειών, μοντέρνων και δυσνόητων φιλοσοφιών που άνθισαν στους πρώτους αιώνες της Χριστιανικής Εποχής, και οι οποίες αποπειράθηκαν να απορροφήσουν και να παραπλανήσουν τη θρησκεία του κράτους εκείνου του Ρωμαϊκού λαού. Οι παγανιστές που συνέθεταν εκείνη την εποχή το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, βρέθηκαν περικυκλωμένοι, και σε ορισμένες περιπτώσεις απειλούμενοι, από την επικρατούσα αίρεση των Νέο-Πλατωνιστών, από τους οπαδούς των φυσικών θρησκειών, από Γνωστικούς φιλόσοφους, από το Φιλονισμό, το Μιθραϊσμό, τους υποστηρικτές της Αλεξανδρινής λατρείας, και από ένα πλήθος συγγενικών αιρέσεων και πεποιθήσεων, σχεδόν με τον ίδιο τρόπο όπως οι υπερασπιστές της Χριστιανικής Πίστεως, της επικρατούσας θρησκείας του δυτικού κόσμου, συνειδητοποιούν, τον πρώτο αιώνα της Μπαχάϊ Εποχής, πώς η επιρροή τους υπονομεύεται από ένα χείμαρρο αντικρουόμενων πεποιθήσεων, πρακτικών και τάσεων που η δική τους χρεοκοπία έχει βοηθήσει να δημιουργηθούν. Ήταν όμως, η ίδια αυτή Χριστιανική Θρησκεία, η οποία έχει τώρα πέσει σε μια κατάσταση ανικανότητας, που τελικά αποδείχτηκε ικανή να σαρώσει τους θεσμούς του παγανισμού, να κατακλύσει και να καταστείλει τις αιρέσεις που είχαν ανθίσει εκείνη την εποχή.

Οι θεσμοί εκείνοι που έχουν ξεστρατίσει από το πνεύμα και τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού πρέπει αναγκαστικά, καθώς παίρνει

σχήμα και ξεδιπλώνεται η εμβρυακή Παγκόσμια Τάξη του Μπαχά-ολλα, να αποσυρθούν στο βάθος και να παραχωρήσουν το δρόμο για την πρόοδο των θεϊκά ορισμένων θεσμών που είναι αδιάρρηκτα συνυφασμένοι με τις διδασκαλίες Του. Το ενυπάρχον Πνεύμα του Θεού το οποίο, στην Αποστολική Εποχή της Εκκλησίας, ενέπνεε τα μέλη της, η αρχική αγνότητα των διδασκαλιών της, η πρώιμη λαμπρότητα του φωτός της, αναμφίβολα θα αναγεννηθούν και θα αναζωογονηθούν ως αναπόφευκτη συνέπεια αυτού του επαναπροσδιορισμού των θεμελιωδών αληθειών της και διευκρίνιση του αρχικού σκοπού της.

Διότι η Πίστη του Μπαχάολλα – αν είναι να την αξιολογήσουμε ευσυνείδητα – δεν μπορεί ποτέ, και σε καμία άποψη των διδασκαλιών της να βρεθεί σε αντίθεση πόσο μάλλον σε σύγκρουση με το σκοπό που εμπνέει ή το κύρος με το οποίο έχει προικιστεί η Πίστη του Ιησού Χριστού. Αυτός ο διάπυρος φόρος τιμής τον οποίο ο Ίδιος ο Μπαχάολλα έχει παρακινηθεί να αποδώσει στον Ιδρυτή της Χριστιανικής Θρησκείας αποτελεί επαρκή μαρτυρία για την αλήθεια αυτής της κεντρικής αρχής της Μπαχάί πίστης: *«Μάθε ότι όταν ο Υιός του Ανθρώπου παρέδωσε την πνοή Του στο Θεό, ολόκληρη η πλάση έκλαψε με λυγμούς. Θυσιάζοντας τον Εαυτό Του όμως, μια νέα ικανότητα ενσταλλάχθηκε σ' όλα τα δημιουργήματα. Οι ενδείξεις της, όπως παρατηρούνται σ' όλους τους λαούς της γης, φανερώνονται τώρα μπροστά σου. Η βαθύτερη σοφία που έχουν εκφράσει οι σοφοί, η πλέον βαθυστόχαστη γνώση που έχει αποκαλύψει οποιοσδήποτε νους, οι τέχνες που έχουν παραχθεί από τα ικανότερα χέρια, η επιρροή που ασκήθηκε από τους ισχυρότερους ηγέτες, δεν είναι παρά εκδηλώσεις της αναζωογονητικής δύναμης που απελευθερώνεται από το υπέρτατο, διαπεραστικό και φωτοβόλο Πνεύμα Του. Πιστοποιούμε ότι όταν Αυτός ήρθε στον κόσμο, σκόρπισε τη λαμπρότητα της δόξας Του πάνω σ' όλα τα δημιουργήματα. Μέσω Αυτού ο λεπρός θεραπεύθηκε από τη λέπρα της διαφθοράς και της άγνοιας. Μέσω Αυτού θεραπεύθηκαν οι μισροί και οι απειθείς. Μέσω της ισχύος Του, της γεννημένης από τον Παντοδύναμο Θεό, άνοιξαν τα μάτια του τυφλού και καθαγιασθηκε η ψυχή του αμαρτωλού... Αυτός είναι που εξάγγισε τον κόσμο. Ευλογημένος είναι ο άνθρωπος που με πρόσωπο ακτινοβόλο από φως, στράφηκε προς Αυτόν».*

Σημάδια Ηθικής Κατάπτωσης

Δεν χρειάζεται, πιστεύω, να ειπωθούν περισσότερα για την παρακμή των θρησκευτικών θεσμών, των οποίων η αποσύνθεση αποτελεί ένα

τόσο σημαντικό στοιχείο της Σχηματιστικής Περιόδου της Μπαχάι Εποχής. Το Ισλάμ, τόσο σαν αποτέλεσμα του αυξανόμενου κύματος της εκκοσμίκευσης όσο και σαν άμεση συνέπεια της δεδηλωμένης και επίμονης εχθρότητας προς την Πίστη του Μπαχάολλα, είχε βυθιστεί σε τέτοια βάθη ταπείνωσης που σπάνια είχε φτάσει στην ιστορία του. Ο Χριστιανισμός, ομοίως, για λόγους όχι εντελώς ανόμοιους με εκείνους που λειτούργησαν στην περίπτωση της θυγατρικής της Πίστης, είχε εξασθενήσει συνεχώς και συνεισέφερε, σε ένα αυξανόμενο βαθμό, το μερίδιό της στη διαδικασία της γενικής αποσύνθεσης που πρέπει αναγκαστικά να προηγηθεί της θεμελιώδους ανοικοδόμησης της ανθρώπινης κοινωνίας.

Τα σημάδια της ηθικής κατάπτωσης, καθώς διακρίνονται από τις ενδείξεις της φθοράς στους θρησκευτικούς θεσμούς, παρουσιάζονται όχι λιγότερο ευδιάκριτα και σημαντικά. Η παρακμή που έχει εμφανιστεί στις τύχες των Ισλαμικών και Χριστιανικών θεσμών μπορεί να ειπωθεί ότι είχε το αντίστοιχό της στη ζωή και στη συμπεριφορά των ατόμων που τα συνθέτουν. Σε οποιαδήποτε κατεύθυνση στρέψουμε το βλέμμα μας, όσο επιπόλαια παρατηρήσουμε τις πράξεις και τα λεγόμενα της παρούσας γενιάς, δεν γίνεται να μην εντυπωσιαστούμε από τις ενδείξεις της ηθικής κατάπτωσης που παρουσιάζουν τόσο στην ατομική τους ζωή όσο και στις συλλογικές τους ιδιότητες οι άντρες και οι γυναίκες γύρω μας.

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά αμφιβολία ότι η παρακμή της θρησκείας, ως κοινωνικής δύναμης, της οποίας η φθορά των θρησκευτικών θεσμών δεν είναι παρά ένα εξωτερικό φαινόμενο, είναι κυρίως υπεύθυνη για ένα τόσο σοβαρό, ένα τόσο καταφανές κακό. «*Η θρησκεία*», γράφει ο Μπαχάολλα, «είναι το σπουδαιότερο από όλα τα μέσα για την εγκαθίδρυση της τάξης στον κόσμο και για την ειρηνική ευδαιμονία όλων όσοι τον κατοικούν. Η εξασθένηση των στύλων της θρησκείας έχει δυναμώσει τα χέρια των αδαών και τους έχει κάνει θρασείς και αλαζόνες. Αληθινά λέω, οτιδήποτε έχει ταπεινώσει τη στάθμη της θρησκείας έχει αυξήσει τη δυστροπία των κακόβουλων και το αποτέλεσμα δεν μπορεί να είναι άλλο εκτός από την αναρχία». «*Η θρησκεία*», έχει δηλώσει σε μια άλλη Πινακίδα, «είναι ένα ακτινοβόλο φως και ένα απόρθητο φρούριο για την προστασία και την ευημερία των λαών του κόσμου, διότι ο φόβος του Θεού αναγκάζει τον άνθρωπο να κρατηθεί γερά από αυτό που είναι καλό και να αποφύγει κάθε κακό. Αν σκοτεινιάσει το φως της θρησκείας, θα ακολουθήσει το χάος και η σύγχυση και τα φώτα της ευθυδικίας, της δικαιοσύνης, της ηρεμίας και της ειρήνης θα πάψουν να λάμπουν». «*Γνώριζε*», έχει

γράψει σε μια άλλη περίπτωση, «*ότι αυτοί που είναι αληθινά σοφοί έχουν παρομοιάσει τον κόσμο με τον ανθρώπινο ναό. Όπως το σώμα του ανθρώπου χρειάζεται ένα ένδυμα για να ντυθεί, έτσι και το σώμα της ανθρωπότητας πρέπει οπωσδήποτε να στολιστεί με το μανδύα της δικαιοσύνης και της σοφίας. Το ένδυμά της είναι η Αποκάλυψη που της έχει παραχωρηθεί από το Θεό*».

Δεν είναι, συνεπώς, απορίας άξιο, ότι όταν, ως αποτέλεσμα της ανθρώπινης διαστροφής, το φως της θρησκείας σβήνει στις καρδιές των ανθρώπων και ο θεϊκά ορισμένος Χιτώνας σχεδιασμένος να στολίζει τον ανθρώπινο ναό, απορρίπτεται σκοπίμως, εμφανίζεται αμέσως μια αξιοθρήνητη παρακμή στις τύχες της ανθρωπότητας, επιφέροντας ως επακόλουθο όλα τα δεινά που δύναται να αποκαλύψει μια δύστροπη ψυχή. Η διαστροφή της ανθρώπινης φύσης, η εξαχρείωση της ανθρώπινης συμπεριφοράς, η διαφθορά και η διάλυση των ανθρώπινων θεσμών, αποκαλύπτονται, κάτω από αυτές τις συνθήκες, στις χειρότερες και πιο απεχθείς μορφές τους. Ο άνθρωπος χαρακτηράς ευτελίζεται, η εμπιστοσύνη κλονίζεται, η δύναμη της πειθαρχίας χαλαρώνει, η φωνή της ανθρώπινης συνείδησης σιωπάει, η αίσθηση της αξιοπρέπειας και της αιδούς αγνοείται, οι αντιλήψεις για το καθήκον, για την αλληλεγγύη, την αμοιβαιότητα και την αφοσίωση παραποιούνται και το ίδιο το αίσθημα της ηρεμίας, της χαράς και της ελπίδας σβήνει βαθμιαία.

Αυτή, μπορούμε κάλλιστα να παραδεχτούμε, είναι η κατάσταση στην οποία, τόσο τα άτομα όσο και οι θεσμοί, πλησιάζουν. «*Ούτε δύο άνθρωποι*», έχει γράψει ο Μπαχάολλα θρημώντας την κατάσταση της παραστρατημένης ανθρωπότητας, «*δεν μπορούν να βρεθούν που να μπορεί κανείς να πει ότι είναι εσωτερικά και εξωτερικά ενωμένοι. Οι ενδείξεις της διχόνοιας και της κακεντρέχειας είναι παντού φανερές, αν και όλοι έχουν πλαστεί για την αρμονία και την ενότητα*». «*Πόσο*», αναφωνεί στην ίδια Πινακίδα, «*θα επιμείνει η ανθρωπότητα στη δυστροπία της; Πόσο θα συνεχιστεί η αδικία; Πόσο θα βασιλεύουν το χάος και η σύγχυση μεταξύ των ανθρώπων; Για πόσο θα ταράζει η διχόνοια το πρόσωπο της κοινωνίας; Οι άνεμοι της απόγνωσης, αλίμονο, φυσούν πανταχόθεν και η διαμάχη που χωρίζει και βασανίζει την ανθρώπινη φυλή αυξάνεται καθημερινά*».

Η επανεκδήλωση της θρησκευτικής αδιαλλαξίας, της φυλετικής έχθρας και της πατριωτικής αλαζονείας· τα αυξανόμενα σημάδια του εγωισμού, της καχυποψίας, του φόβου και της απάτης· η εξάπλωση της τρομοκρατίας, της ανομίας, του αλκοολισμού και της εγκληματικότητας· η άσβεστη δίψα και η πυρετώδης επιδίωξη εγκόσμιων

ματαιοτήτων, πλούτων και απολαύσεων· η εξασθένηση της οικογενειακής αλληλεγγύης· η χαλαρότητα του ελέγχου από τους γονείς· το ολίσθημα σε πολυτελείς απολαύσεις· η ανεύθυνη συμπεριφορά απέναντι στο γάμο και το επακόλουθο κύμα αύξησης διαζυγίων· ο εκφυλισμός της τέχνης και της μουσικής, η μόλυνση της λογοτεχνίας και η διαφθορά του τύπου· η επέκταση της επιρροής και των δραστηριοτήτων εκείνων των «προφητών της παρακμής» οι οποίοι υποστηρίζουν το συντροφικό γάμο, κηρύττουν τη φιλοσοφία του γυμνισμού, αποκαλούν τη μετριοπάθεια διανοητικό εφεύρημα, αρνούνται να θεωρήσουν τη δημιουργία παιδιών ως τον ιερό και πρωταρχικό σκοπό του γάμου, καταδικάζουν τη θρησκεία ως όπιο του λαού και οι οποίοι, αν τους δίνονταν τα χαλινάρια, θα οδηγούσαν την ανθρωπινή φυλή πίσω στη βαρβαρότητα, στο χάος και στην έσχατη εξαφάνιση – αυτά παρουσιάζονται ως τα εξέχοντα χαρακτηριστικά μιας διεφθαρμένης κοινωνίας, μιας κοινωνίας που πρέπει είτε να αναγεννηθεί είτε να χαθεί.

Η Κατάρρευση της Πολιτικής και Οικονομικής Διάρθρωσης

Στον πολιτικό τομέα μια παρόμοια παρακμή, μία όχι λιγότερο ευδιάκριτη ένδειξη αποσύνθεσης και σύγχυσης μπορεί να ανακαλυφτεί στην εποχή που ζούμε – μια εποχή την οποία ένας μελλοντικός ιστορικός θα μπορούσε κάλλιστα να αναγνωρίσει σαν το προοίμιο της Μεγάλης Εποχής, της οποίας τις χρυσές μέρες δεν μπορούμε παρά να τις φανταστούμε αμυδρά.

Τα σφοδρά και βίαια γεγονότα που έχουν τα τελευταία χρόνια ωθήσει στο σημείο της πλήρους κατάρρευσης την πολιτική και οικονομική διάρθρωση της κοινωνίας είναι τόσο πολυάριθμα και περίπλοκα που δεν μπορούμε να επιχειρήσουμε, μέσα στους περιορισμούς αυτής της γενικής επισκόπησης, να εκτιμήσουμε επαρκώς το χαρακτήρα τους. Ούτε και οι συμφορές αυτές, όσο θλιβερές κι αν υπήρξαν, φάνηκαν να έχουν φτάσει στην αποκορύφωσή τους και να έχουν εξασκήσει την πλήρη επιρροή της καταστροφικής τους δύναμης. Ολόκληρος ο κόσμος, όπου και όπως τον ερευνήσουμε, μας προσφέρει το λυπηρό και οικτρό θέαμα ενός τεράστιου, ενός εξασθενημένου και ετοιμοθάνατου οργανισμού που διαλύεται πολιτικά και στραγγαλίζεται οικονομικά από δυνάμεις που έχει πάψει να ελέγχει και να κατανοεί. Η Μεγάλη Ύφεση³⁹, το επακόλουθο των σφοδρότερων δοκιμασιών που είχε ποτέ βιώσει η ανθρωπότητα, η

39. Great Depression, το Κραχ του 1929 [σ.μ.].

αποσύνθεση του συστήματος των Βερσαλλιών⁴⁰, η επανεμφάνιση του μιλιταρισμού με τις πιο απειλητικές όψεις του, η αποτυχία τεράστιων πειραμάτων και νεογέννητων θεσμών να διαφυλάξουν την ειρήνη και την ηρεμία των λαών, των τάξεων και των εθνών, επέφεραν στην ανθρωπότητα την πικρή απώλεια των ψευδαισθήσεων και έχουν καταβάλει το ηθικό της. Οι ελπίδες της, ως επί το πλείστον, έχουν συντριβεί, η ζωτικότητα της εξασθενεί, η ζωή της έχει ανεξήγητα διαταραχτεί, και η ενότητά της υποτιμάται βίαια.

Στην ευρωπαϊκή ήπειρο αθεράπευτα μίση και αυξανόμενες αντιπαλότητες παρατάσσουν για άλλη μια φορά τους δύσμοιρους λαούς και έθνη σε συνδυασμούς προορισμένους να προξενήσουν τις πιο απαίσιες και αδυσώπητες συμφορές που έχει υποφέρει η ανθρωπότητα στη διάρκεια της μακρόχρονης ιστορίας του μαρτυρίου της. Στη βόρεια αμερικανική ήπειρο η οικονομική αθλιότητα, η βιομηχανική αποδιοργάνωση, η ευρεία δυσαρέσκεια για τα αποτυχημένα πειράματα που είχαν σχεδιαστεί να ρυθμίσουν εκ νέου μια αρρωστημένα ισορροπημένη οικονομία, η ανησυχία και ο φόβος που παρακινούνται από την πιθανότητα πολιτικής εμπλοκής τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ασία, προμηνύουν τον ερχομό εκείνου που ενδέχεται κάλλιστα να αποδειχτεί μια από τις πιο κρίσιμες φάσεις της ιστορίας της Αμερικανικής Δημοκρατίας. Η Ασία, ούσα ακόμη σε μεγάλο βαθμό υπό την επιρροή μιας από τις πιο σφοδρές δοκιμασίες που έχει βιώσει ποτέ στην πρόσφατη ιστορία της, βρίσκει εαυτόν υπό απειλή στα ανατολικά της σύνορα από την επίθεση δυνάμεων οι οποίες απειλούν να εντείνουν τους αγώνες που ο αυξανόμενος εθνικισμός και η εκβιομηχάνιση των χειραφετημένων φυλών της επιβάλλεται τελικά να προξενήσουν. Στην καρδιά της Αφρικής, εκεί μαίνονται οι φλόγες ενός φρικαλέου και αιματηρού πολέμου – ενός πολέμου ο οποίος, όποια κι αν είναι η έκβασή του, προορίζεται να ασκήσει, μέσω του παγκόσμιου αντίκτυπού του, μία άκρως συνταραχτική επίδραση στις φυλές και στα έγχρωμα έθνη της ανθρωπότητας.

Με τουλάχιστον δέκα εκατομμύρια οπλίτες, εξασκημένοι και εκπαιδευμένοι στη χρήση των πιο αποτρόπαιων μηχανών καταστροφής που έχει επινοήσει η επιστήμη· με τριπλάσιο αριθμό ανθρώπων να

---

40. Versailles System: την 28 Ιουνίου 1919 οι Georges Clemenceau, Woodrow Wilson, και David Lloyd George δημιούργησαν την Συνθήκη των Βερσαλλιών για τον τερματισμό του πρώτου παγκόσμιου πολέμου. Σταδιακά προστέθηκαν και άλλες συμφωνίες και συνθήκες που συνολικά αποτέλεσαν το Σύστημα Βερσαλλιών [σ.μ.].

φθείρονται και να δυσανασχετούν υπό τη διοίκηση ξένων φυλών και κυβερνήσεων· με έναν εξίσου τεράστιο στρατό πικραμένων πολιτών ανίκανων να εξασφαλίσουν για τον εαυτό τους τα υλικά αγαθά και τις αναγκαιότητες που οι άλλοι καταστρέφουν σκόπιμα, με μια ακόμη μεγαλύτερη μάζα ανθρώπινων όντων που στεναίνουν κάτω από το φορτίο συνεχώς αυξανόμενων εξοπλισμών και έχουν εξαντληθεί από την ουσιαστική κατάρρευση του διεθνούς εμπορίου – με τέτοια δεινά η ανθρωπότητα φαίνεται ότι εισέρχεται οπωσδήποτε στις εξώ-τερες παρυφές της πιο οδυνηρής φάσης της ύπαρξής της.

Είναι άραγε απορίας άξιο, το ότι σε μια πρόσφατη δήλωση που έγινε από έναν από τους εξέχοντες Ιερείς στην Ευρώπη αυτή η προειδοποίηση θα έπρεπε να είχε σκόπιμα ειπωθεί: «Αν ξεσπάσει πάλι ο πόλεμος σε μια μεγάλη κλίμακα στην Ευρώπη, πρέπει να φέρει σαν επακόλουθό του την κατάρρευση του πολιτισμού όπως τον γνωρίζουμε. Σύμφωνα με τα λόγια του αείμνηστου Λόρδου Μπράις⁴¹, “αν δεν τελειώσετε τον πόλεμο θα σας τελειώσει αυτός”». «Η καημένη Ευρώπη βρίσκεται σε κατάσταση νευρασθένειας...», είναι η μαρτυρία μιας από τις πιο εξέχουσες μορφές ανάμεσα στους σημερινούς δικτάτορες της. «Έχει χάσει την τονωτική της δύναμη, τη ζωτική δύναμη της συνοχής, της σύνθεσης. Άλλος ένας πόλεμος θα μας κατάρρευσει». «Ενδέχεται», γράφει ένας από τους πιο επιφανείς και μορφωμένους ιεράρχες της Χριστιανικής Εκκλησίας, «να πρέπει να γίνει μια πιο μεγάλη διαμάχη στην Ευρώπη για να καθιερωθεί οριστικά και μια για πάντα μια διεθνής εξουσία. Αυτή η διαμάχη θα είναι η πιο φρικτή των φρικτών και πιθανόν αυτή η γενιά θα κληθεί να θυσιάσει εκατοντάδες χιλιάδες ζωές».

Η ολέθρια αποτυχία των Συνεδρίων τόσο του Αφοπλισμού όσο και της Οικονομίας, τα εμπόδια που έπρεπε να αντιμετωπιστούν κατά τις διαπραγματεύσεις για τον περιορισμό των Ναυτικών εξοπλισμών, η αποχώρηση δύο εκ των πιο ισχυρών και βαριά οπλισμένων εθνών του κόσμου από τις δραστηριότητες και τη συμμετοχή τους στην Κοινωνία των Εθνών, η ακαταλληλότητα του βουλευτικού συστήματος της κυβέρνησης όπως μαρτυρήθηκε από πρόσφατες εξελίξεις στην Ευρώπη και στην Αμερική, η ανικανότητα των ηγετών και υποστηρικτών του Κομμουνιστικού κινήματος να υπερασπιστούν την υπέρ-εκθειασμένη αρχή της Δικτατορίας του Προλεταριάτου, οι κίνδυνοι και οι στερήσεις στις οποίες έχουν εκθέσει τους υπηκόους τους οι ηγέτες των Ολοκληρωτικών κρατών, τα πρόσφατα χρόνια, όλα

41. Lord Bryce [σ.μ.].

αυτά δείχνουν πέραν κάθε ίχνους αμφιβολίας, την ανικανότητα των σημερινών θεσμών να αποφύγουν τις συμφορές που απειλούν συνεχώς την ανθρώπινη κοινωνία. Τι άλλο απομένει, μπορεί κάλλιστα να αναρωτηθεί μια συγκεχυμένη γενιά, που δύναται να αποκαταστήσει το σχίσμα το οποίο συνεχώς διευρύνεται και μπορεί ανά πάσα στιγμή να την καταβροχθίσει;

Περιστοιχισμένοι πανταχόθεν από τα συσσωρεύοντα σημάδια της αποσύνθεσης, της αναταραχής και της χρεοκοπίας, σοβαρά σκεπτόμενοι άντρες και γυναίκες, από σχεδόν κάθε κοινωνική θέση, αρχίζουν να αμφιβάλουν αν η κοινωνία, όπως είναι τώρα οργανωμένη, μπορεί, μέσω των χωρίς βοήθεια προσπαθειών της, να βγάλει τον εαυτό της από το βάλτο στον οποίο βυθίζεται σταθερά. Κάθε σύστημα, υποδεέστερο της ενοποίησης της ανθρώπινης φυλής, έχει δοκιμαστεί, έχει δοκιμαστεί επανειλημμένως και έχει αποδειχτεί ανεπαρκές. Πόλεμοι έχουν γίνει ξανά και ξανά και αμέτρητα συνέδρια έχουν συγκληθεί και συσκεφτεί. Συνθήκες, συμβάσεις και σύμφωνα έχουν υπάρξει αντικείμενο φιλόπων διαπραγματεύσεων, οριστικοποιήσεων και αναθεωρήσεων. Συστήματα διακυβέρνησης έχουν δοκιμαστεί υπομονετικά, έχουν συνεχώς ανασχηματιστεί και καταστεί ξεπερασμένα. Οικονομικά σχέδια ανασυγκρότησης επινοήθηκαν προσεκτικά, και εξετελέσθησαν σχολαστικά. Κι όμως, η μια κρίση διαδέχτηκε την άλλη και η ταχύτητα με την οποία παρακμάζει ο επικίνδυνα ασταθής κόσμος έχει αντίστοιχα αυξηθεί. Ένα ευρυνόμενο χάσμα απειλεί να περιλάβει σε μια κοινή καταστροφή τόσο τα ευχαριστημένα όσο και τα δυσαρεστημένα έθνη, τις δημοκρατίες και τις δικτατορίες, τους κεφαλαιούχους και τους ημερομισθίους, Ευρωπαίους και Ασιάτες, Ιουδαίους και Ειδωλολάτρες, λευκούς και έγχρωμους. Μια οργισμένη Πρόνοια, θα μπορούσε κάλλιστα να παρατηρήσει ο κυνικός, έχει εγκαταλείψει ένα δύσμοιρο πλανήτη στη μοίρα του και έχει καθορίσει αμετάκλητα την καταδίκη του. Οικτρά δοκιμασμένη και απογοητευμένη, η ανθρωπότητα έχει αναμφίβολα χάσει τον προσανατολισμό της και φαίνεται να έχει χάσει επιπλέον και την πίστη και την ελπίδα της. Αιωρείται, χωρίς ποιμένα και χωρίς όραμα στο χείλος της καταστροφής. Φαίνεται να την διαποτίζει ένα αίσθημα βίαιου θανάτου. Ένας συνεχώς βαθύτερος σκότος καταλαμβάνει την τύχη της καθώς υποχωρεί όλο και περισσότερο από τις εξώτερες παρυφές της πιο σκοτεινής ζώνης της ταραγμένης ζωής της και εισχωρεί ακριβώς στην καρδιά της.

Ωστόσο, ενώ οι σκιές συνεχώς βαθαίνουν, δεν θα μπορούσαμε άραγε να ισχυριστούμε ότι περιοδικές αναλαμπές ακτίνων ελπίδας

στον διεθνή ορίζοντα, εμφανίζονται περιστασιακά για να απαλύνουν το σκοτάδι που περιβάλλει την ανθρωπότητα; Θα ήταν άραγε αναληθές να υποστηρίξει κανείς ότι σε έναν κόσμο με ασταθή πίστη και διαταραγμένη σκέψη, έναν κόσμο σταθερά αυξανόμενων εξοπλισμών, έναν κόσμο με άσβεστα μίσση και αντιπαλότητες, διακρίνεται ήδη η πρόοδος όσο σπασμωδική κι αν είναι, των δυνάμεων που λειτουργούν σε αρμονία με το πνεύμα της εποχής; Αν και η μεγάλη κραυγή που υψώθηκε από το μεταπολεμικό εθνικισμό γίνεται πιο δυνατή και πιο επίμονη κάθε μέρα, παρόλο που η Κοινωνία των Εθνών βρίσκεται ακόμη στην εμβρυακή της κατάσταση και τα νέφη θύελλας που συγκεντρώνονται μπορεί για κάποιο διάστημα να επισκιάσουν εντελώς τις δυνάμεις της και να αφανίσουν το μηχανισμό της, η κατεύθυνση προς την οποία λειτουργεί ο ίδιος ο θεσμός είναι άκρως σημαντική. Οι φωνές που έχουν υψωθεί από το ξεκίνημα της, οι προσπάθειες που έχουν καταβληθεί, το έργο που έχει ήδη επιτελεστεί, προαναγγέλλουν τους θριάμβους που αυτός ο συγκροτημένος τώρα, θεσμός, ή οποιοδήποτε άλλο σώμα μπορεί να τον αντικαταστήσει, έχει προοριστεί να επιτύχει⁴².

Η Αρχή του Μπαχάολλα για τη Συλλογική Ασφάλεια

Μία γενική Συνθήκη για την ασφάλεια υπήρξε ο κεντρικός σκοπός προς τον οποίο έτειναν να συγκλίνουν αυτές οι προσπάθειες, από τότε που γεννήθηκε η Κοινωνία των Εθνών. Το Σύμφωνο Εγγύησης⁴³ το οποίο, στα πρώτα στάδια της ανάπτυξης της είχαν σκεφτεί και συζητήσει τα μέλη της· ο δημόσιος διάλογος για το Πρωτόκολλο της Γενεύης⁴⁴, του οποίου η συζήτηση, σε μια κατοπινή περίοδο, προκάλεσε ανάμεσα στα έθνη, τόσο μέσα στην Κοινωνία όσο και έξω από αυτήν πολύ σφοδρή διένεξη· η επακόλουθη πρόταση για τη δημιουργία των Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης και την οικονομική ενοποίηση αυτής της ηπείρου· και τελευταίο μα όχι έσχατο, η πολιτική των κυρώσεων που ξεκίνησε από τα μέλη της, μπορούν να θεωρηθούν ως τα πιο σπουδαία ορόσημα στην ταραγμένη ιστορία της. Το ότι πενήντα, το ελάχιστο, έθνη του κόσμου, όλα μέλη

42. Η Κοινωνία των Εθνών δημιουργήθηκε μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και έπαψε να υφίσταται το 1946 [σ.μ.].

43. Το Σύμφωνο αυτό εγγυόταν την υπεράσπιση των συνόρων της Γαλλίας ενάντια σε μελλοντικές Γερμανικές επιθέσεις [σ.μ.].

44. Υπεγράφη το 1925 και εισηγείτο την απαγόρευση χρήσης χημικών και βιολογικών όπλων [σ.μ.].

της Κοινωνίας των Εθνών, μετά από ώριμη συζήτηση, αναγνώρισαν και κατέληξαν να απαγγέλλουν την ετυμηγορία τους ενάντια σε μια πράξη επίθεσης που κατά την κρίση τους είχε σκόπιμα διαπράξει ένα από τα επίσης μέλη, μία από τις κυριότερες Δυνάμεις της Ευρώπης· το ότι, έχουν, στο μεγαλύτερο μέρος, συμφωνήσει να επιβάλουν συλλογικά κυρώσεις στον καταδικασμένο υπαίτιο, και το ότι επέτυχαν να εκτελέσουν, σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, την απόφασή τους, είναι αναμφίβολα ένα γεγονός άνευ προηγουμένου στην ανθρώπινη ιστορία. Για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας το σύστημα της συλλογικής ασφάλειας, που προαναγγέλθηκε από τον Μπαχάολλα και εξηγήθηκε από τον Αμπντολ-Μπαχά, έχει σοβαρά απεικονιστεί, συζητηθεί και δοκιμαστεί. Για πρώτη φορά στην ιστορία έχει επίσημα αναγνωριστεί και δημόσια δηλωθεί ότι για να καθιερωθεί αποτελεσματικά αυτό το σύστημα της συλλογικής ασφάλειας είναι απαραίτητα τόσο η δύναμη όσο και η ελαστικότητα – μια δύναμη που συνεπάγεται τη χρήση μιας επαρκούς ισχύος η οποία εξασφαλίζει την επάρκεια του προτεινόμενου συστήματος, και ελαστικότητα ώστε να δύναται ο μηχανισμός που έχει επινοηθεί να ανταποκριθεί στις θεμιτές ανάγκες και φιλοδοξίες των θιγόμενων υποστηρικτών του. Για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία επιχειρήθηκαν, από τα έθνη του κόσμου, προσπάθειες ανάληψης συλλογικής ευθύνης και τη συμπλήρωση των λεκτικών τους υποσχέσεων με πραγματική προετοιμασία για συλλογική δράση. Και πάλι, για πρώτη φορά στην ιστορία, ένα κίνημα κοινής γνώμης έχει εμφανιστεί για να υποστηρίξει την ετυμηγορία που έχουν εξαγγείλει οι ηγέτες και οι εκπρόσωποι των εθνών, καθώς και για την εξασφάλιση συλλογικής δράσης στην εκτέλεση μιας τέτοιας απόφασης.

Πόσο σαφή, πόσο προφητικά πρέπει να ακούγονται τα λόγια που προφέρθηκαν από τον Μπαχάολλα στο φως των πρόσφατων εξελίξεων: *«Να είστε ενωμένοι, ω βασιλιάδες της γης, διότι έτσι θα σταματήσει η θύελλα της έριδας ανάμεσά σας και θα ησυχάσουν οι λαοί σας. Αν κανείς ανάμεσά σας πάρει τα όπλα εναντίον άλλου, ξεσηκωθείτε όλοι εναντίον του, γιατί αυτό δεν είναι άλλο παρά φανερή δικαιοσύνη»*. *«Θα έλθει οπωσδήποτε ο καιρός»*, έχει γράψει προαναγγέλλοντας τις διστακτικές προσπάθειες που γίνονται τώρα, *«που όλος ο κόσμος θα συνειδητοποιήσει την επιτακτική ανάγκη οργάνωσης μιας τεράστιας οικουμενικής συνέλευσης των ανθρώπων. Οι κυβερνήτες και οι βασιλείς της γης θα πρέπει υποχρεωτικά να παρευρεθούν, και συμμετέχοντες στις διαβουλεύσεις, να σκεφτούν τέτοιους τρόπους και μέσα που να θέτουν τα θεμέλια της παγκόσμιας Μεγίστης Ειρήνης*

ανάμεσα στους ανθρώπους... Αν οποιοσδήποτε βασιλιάς πάρει τα όπλα εναντίον άλλου, θα πρέπει όλοι να εξεγερθούν ενωμένοι και να τον εμποδίσουν».

«Οι κυρίαρχοι του κόσμου», γράφει ο Αμπντολ-Μπαχά αναλύοντας αυτό το θέμα, «πρέπει να συνάψουν μια δεσμευτική συμφωνία και να καθιερώσουν μια συνθήκη, της οποίας οι όροι θα είναι έγκυροι, απαραβίαστοι και οριστικοί. Πρέπει να τη διακηρύξουν σε όλο τον κόσμο και να λάβουν για αυτήν την επικύρωση όλης της ανθρώπινης φυλής... Όλες οι δυνάμεις της ανθρωπότητας πρέπει να κινητοποιηθούν για να εξασφαλίσουν τη σταθερότητα και τη μονιμότητα αυτής της Μεγίστης Συνθήκης... Η θεμελιώδης αρχή που υπόκειται αυτής της σοβαρής Συνθήκης πρέπει να είναι τόσο καθοριστική που αν οποιαδήποτε κυβέρνηση αργότερα παραβιάσει οποιονδήποτε από τους όρους της, όλες οι κυβερνήσεις στη γη να εγερθούν για να την αναγκάσουν στην απόλυτη υποταγή, ορθότερα η ανθρώπινη φυλή σαν σύνολο πρέπει να αποφασίσει, με κάθε δύναμη που έχει στη διάθεσή της, να καταστρέψει εκείνη την κυβέρνηση».

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά απολύτως αμφιβολία ότι οτιδήποτε έχει ήδη επιτευχθεί, όσο σημαντικό και άνευ προηγούμενου κι αν είναι στην ιστορία της ανθρωπότητας, πάλι στερείται ανυπολόγιστα των ουσιαστικών απαιτήσεων του συστήματος που αυτά τα λόγια προαναγγέλλουν. Η Κοινωνία των Εθνών, θα παρατηρήσουν οι πολέμοί της, στερείται ακόμη της οικουμενικότητας που είναι η προϋπόθεση μόνιμης επιτυχίας στην αποτελεσματική διευθέτηση διεθνών διαφωνιών. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ο δημιουργός της, την έχουν αποκηρύξει και παραμένουν ακόμη επιφυλακτικές, ενώ η Γερμανία και η Ιαπωνία, που κατατάσσονταν ανάμεσα στους πιο ισχυρούς υποστηρικτές της, έχουν εγκαταλείψει το σκοπό της κι έχουν αποσύρει τη συμμετοχή τους. Οι αποφάσεις που έχουν παρθεί και οι ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι τώρα, κάποιιοι θα ισχυριστούν, θα πρέπει να θεωρηθούν το πολύ μια θαυμάσια χειρονομία, παρά σαν μια πειστική ένδειξη διεθνούς αλληλεγγύης. Άλλοι πάλι μπορεί να υποστηρίζουν ότι παρόλο που έχει αναγγελθεί μια τέτοια ετυμηγορία κι έχουν δοθεί τέτοιες υποσχέσεις, η συλλογική δράση αναγκαστικά θα αποτύχει τελικά στον απώτερο σκοπό της κι ότι η ίδια η Κοινωνία θα χαθεί και θα κατακλυστεί από το χείμαρρο των δοκιμασιών που έχουν προοριστεί να καταβάλουν όλη τη φυλή. Εν πάση περιπτώσει, η σπουδαιότητα των βημάτων που έχουν ήδη γίνει δεν μπορεί να αγνοηθεί. Όποια κι αν είναι η σημερινή κατάσταση της Κοινωνίας ή η έκβαση της ιστορικής της ετυμηγορίας, οποιεσ-

δήποτε κι αν είναι οι δοκιμασίες και οι ανατροπές που στο άμεσο μέλλον θα πρέπει ίσως να αντιμετωπίσει και να υπομείνει, πρέπει να αναγνωριστεί το γεγονός ότι μια τόσο σημαντική απόφαση σηματοδοτεί ένα από τα πιο διακεκριμένα ορόσημα στο μακρύ και επίπονο δρόμο που πρέπει να την οδηγήσει στο στόχο της, το στάδιο στο οποίο η ενότητα όλου του σώματος των εθνών θα γίνει κύρια αρχή της διεθνούς ζωής.

Αυτό το ιστορικό βήμα, όμως, δεν είναι παρά μόνο μία αμυδρή ακτίνα στο σκοτάδι που περιβάλλει την ταραγμένη ανθρωπότητα. Μπορεί κάλλιστα να αποδειχτεί ότι δεν είναι τίποτε παραπάνω από μια απλή αναλαμπή, μια φευγαλέα λάμψη, στο μέσον μιας σύγχυσης που βαθαίνει όλο και περισσότερο. Η διαδικασία της αποσύνθεσης οπωσδήποτε θα συνεχιστεί ανηλεώς και η διαβρωτική της επίδραση σίγουρα θα διεισδύσει όλο και πιο βαθιά στον ίδιο τον πυρήνα μιας καταρρέουσας εποχής. Θα απαιτηθεί πολλή δυστυχία ακόμη προτού τα αντικρουόμενα έθνη, ιδεολογίες, τάξεις και φυλές της ανθρωπότητας να τήκονται στη χοάνη της καθολικής οδύνης και να σφυρηλατηθούν από τη φωτιά ενός σφοδρού μαρτυρίου σε μια οργανική κοινοπολιτεία, ένα απέραντο, ενωμένο σύστημα που λειτουργεί αρμονικά. Αντιξοότητες αφάνταστα απεχθείς, αδιανόητες κρίσεις και αναταραχές, πόλεμος, πείνα και λοιμός, μπορούν κάλλιστα να συνδυαστούν για να χαράξουν στην ψυχή μιας ασύνετης γενιάς εκείνες τις αλήθειες και τις αρχές που απαξιούσε να αναγνωρίσει και να ακολουθήσει. Μια παράλυση πιο επίπονη από οτιδήποτε έχει μέχρι τώρα βιώσει οπωσδήποτε θα υπεισέλθει και θα πλήξει ακόμη περισσότερο τη διάρθρωση της κατεστραμμένης κοινωνίας προτού μπορέσει να ξαναχτιστεί και να αναγεννηθεί.

«Ο πολιτισμός», γράφει ο Μπαχάλλα, «που τόσο συχνά εκθειάζεται από τους μορφωμένους εκφραστές των τεχνών και επιστημών, αν του επιτραπεί να ξεπεράσει τα όρια της μετριοπάθειας, θα επιφέρει μεγάλο κακό στους ανθρώπους... Αν οδηγηθεί στα άκρα, ο πολιτισμός θα αποδειχτεί μια εξίσου γόνιμη πηγή κακού, όσο είχε υπάρξει και του καλού όταν διατηρείτο μέσα στα όρια της μετριοπάθειας... Πλησιάζει η μέρα που οι φλόγες του θα καταβροχθίσουν τις πόλεις, που η Γλώσσα του Μεγαλείου θα διακηρύξει: "Η Βασιλεία είναι του Θεού, του Παντοδύναμου, του Πανύμνητου!"» «Από τη στιγμή που αποκαλύφτηκε το Σουρέε Ραΐς (Πινακίδα του Ραΐς)», εξηγεί περαιτέρω, «μέχρι και σήμερα, ούτε ο κόσμος έχει γαληνέψει, ούτε έχουν ηρεμήσει οι καρδιές των ανθρώπων του... Η αρρώστια του πλησιάζει το στάδιο της απόλυτης απόγνωσης, αφού ο αληθινός Ιατρός εμποδίζεται να χορηγήσει

το φάρμακο, ενώ ανειδίκευτοι γιατροί αντιμετωπίζονται με εύνοια και τους δίνεται πλήρη ελευθερία να ενεργούν... Η σκόνη της αναταραχής έχει θολώσει τις καρδιές των ανθρώπων κι έχει τυφλώσει τα μάτια τους. Σύντομα θα αντιληφθούν τις συνέπειες των όσων έχουν πράξει με τα ίδια τους τα χέρια την Ημέρα του Θεού». «Αυτή είναι η Ημέρα», έχει γράψει πάλι, «κατά την οποία η γη θα διακηρύξει τα νέα της. Οι εργάτες της αδικίας είναι τα βάρη της... Ο Κήρυκας έχει αναφωνήσει και οι άνθρωποι έχουν απομακρυνθεί, τόσο μεγάλη είναι η μανία της οργής Του. Οι άνθρωποι εξ ευανύμων αναστενάζουν και θρηνούν. Οι άνθρωποι εκ δεξιών κατοικούν σε ευγενείς κατοικίες: πίνουν τον Οίνο που είναι πραγματικά ζωή από τα χέρια του Παντελεήμονα και είναι, αληθινά, οι ευδαίμονες».

Η Κοινότητα του Μεγίστου Ονόματος

Ποιοι άλλοι μπορούν να είναι οι μακάριοι αν όχι η κοινότητα του Μεγίστου Ονόματος, της οποίας οι οικουμενικές, συνεχώς σταθεροποιητικές δραστηριότητες αποτελούν τη μοναδική ενοποιητική διαδικασία σε έναν κόσμο του οποίου οι θεσμοί, κοσμικοί και θρησκευτικοί βρίσκονται κατά το μεγαλύτερο μέρος τους υπό διάλυση; Αυτοί είναι πραγματικά «εκ δεξιών», των οποίων «οι ευγενείς κατοικίες» βασίζονται στα θεμέλια της Παγκόσμιας Τάξης του Μπαχάολλα – η Κιβωτός της παντοτινής σωτηρίας σε αυτή την πλέον θλιβερή Ημέρα. Από όλους τους ανθρώπους της γης μόνο αυτοί μπορούν να αναγνωρίσουν, μέσα στη σύγχυση μιας θυελλώδους εποχής, το Χέρι του Θείου Λυτρωτή που χαράζει την πορεία της και ελέγχει το πεπρωμένο της. Μόνο αυτοί είναι ενήμεροι της σιωπηλής ανάπτυξης εκείνης της οργανωμένης παγκόσμιας πολιτείας της οποίας την βασική δομή αυτοί οι ίδιοι διαμορφώνουν.

Έχοντας συναίσθηση της υψηλής αποστολής τους, πεπεισμένοι για τη δύναμη που διαθέτει η Πίστη τους να οικοδομεί κοινωνία, προχωρούν ανεμπόδιστοι και ατάραχοι, στην προσπάθειά τους να διαμορφώσουν και να τελειοποιήσουν τα απαραίτητα όργανα μέσα στα οποία η εμβρυακή Παγκόσμια Τάξη του Μπαχάολλα μπορεί να ωριμάσει και να αναπτυχθεί. Σε αυτή τη διαδικασία οικοδόμησης, την αργή και διακριτική, είναι ολοκληρωτικά αφιερωμένη η παγκόσμια Μπαχάι Κοινότητα, η οποία αποτελεί τη μοναδική ελπίδα μιας πληγείσας κοινωνίας. Διότι αυτή η διαδικασία υποκινείται από τη γενεσιουργό επίδραση του αμετάβλητου Σκοπού του Θεού και εξελίσσεται μέσα στο πλαίσιο της Διαχειριστικής Τάξης της Πίστης Του.

Σε έναν κόσμο του οποίου η δομή των πολιτικών και κοινωνικών

θεσμών είναι εξασθενημένη, του οποίου το όραμα είναι θολό, του οποίου η συνείδηση είναι συγκεχυμένη, του οποίου τα θρησκευτικά συστήματα έχουν ατονήσει κι έχουν χάσει την αρετή τους, αυτός ο θεραπευτικός Φορέας, αυτή η δραστική Ενέργεια, αυτή η συνδετική Δύναμη, έντονα ζωηρός και διεισδυτικός στα πάντα, έχει σχηματιστεί, αποκρυσταλλώνεται σε θεσμούς, κινητοποιεί τις δυνάμεις του και προετοιμάζεται για την πνευματική κατάκτηση και την πλήρη σωτηρία της ανθρωπότητας. Παρόλο που η κοινωνία η οποία ενσαρκώνει τα ιδανικά του είναι μικρή και τα άμεσα και χειροπιαστά πλεονεκτήματά του είναι ακόμη ασήμαντα, οι δυνατότητες με τις οποίες έχει προικιστεί και μέσω των οποίων έχει προοριστεί να αναζωογονήσει το άτομο και να ξαναχτίσει έναν κατεστραμμένο κόσμο είναι ανυπολόγιστες.

Για περίπου έναν αιώνα, μέσα στην οχλοβοή και στον αναβρασμό μιας ταραγμένης εποχής, και παρά τους ακατάπαυστους διωγμούς στους οποίους υποβλήθηκαν οι ηγέτες, οι θεσμοί και οι οπαδοί του, κατάφερε να διαφυλάσσει την ταυτότητά του, να ενισχύει τη σταθερότητα και τη δύναμή του, να διατηρεί την οργανική του ενότητα, να διαφυλάσσει την ακεραιότητα των νόμων και των αρχών του, να κτίσει τις άμυνές του, να επεκτείνει και να σταθεροποιήσει τους θεσμούς του. Αναρίθμητες και ισχυρές υπήρξαν οι δυνάμεις που σχεδίασαν, τόσο στο εσωτερικό [του] όσο και έξωθεν, σε τόπους μακρινούς καθώς και κοντινούς, να σβήσουν το φως του και να καταργήσουν το ιερό του όνομα. Κάποιοι αποστάτησαν από τις αρχές του και πρόδωσαν άτιμα την υπόθεσή του. Άλλοι εκστόμισαν εναντίον του τους σφοδρότερους αναθεματισμούς που μπορούν να προφέρουν οι οργισμένοι αρχηγοί οποιουδήποτε εκκλησιαστικού θεσμού. Άλλοι πάλι συσώρευσαν πάνω του τέτοιες συμφορές και ταπεινώσεις που μόνο η ύπατη εξουσία μπορεί, στην πληρότητα της ισχύος της, να επιβάλλει.

Το μέγιστο που μπορούσαν να ελπίσουν ότι θα επιτύχουν οι δεδηλωμένοι και οι κρυφοί εχθροί του ήταν να καθυστερήσουν την ανάπτυξή του και να επισκιάσουν προς στιγμήν το σκοπό του. Εκείνο που κατάφεραν στην πραγματικότητα ήταν να καθαρίσουν και να εξαγνίσουν τη ζωή του, να τον αναδεύουν σε ακόμη μεγαλύτερα βάθη, να γαλβανίσουν την ψυχή του, να κλαδεύουν τους θεσμούς του και να σφραγίσουν την ενότητά του. Δεν μπόρεσαν ποτέ να δημιουργήσουν ένα σχίσμα, μια μόνιμη διάσπαση στο τεράστιο σώμα των υποστηρικτών του.

Εκείνοι που πρόδωσαν την υπόθεσή του, οι χλιαροί και λιπόψυ-

χοι υποστηρικτές του, μαράθηκαν και κατέπεσαν σαν νεκρά φύλλα, ανίσχυροι να επισκιάσουν την ακτινοβολία του ή να θέσουν σε κίνδυνο τη δομή του. Οι πιο αμείλικτοι εχθροί του, εκείνοι που του επιτέθηκαν από έξω, απομακρύνθηκαν από την εξουσία, και με τον πιο εκπληκτικό τρόπο συνάντησαν την καταδίκη τους. Η Περσία ήταν η πρώτη που τον καταπίεσε και του εναντιώθηκε. Οι μονάρχες της έπεσαν αξιοθρήνητα, η δυναστεία τους κατέρρευσε, το όνομά τους ατιμάστηκε, η ιεραρχία που ήταν σύμμαχός τους και είχε στηρίξει το υπό κατάρρευση κράτος τους, απώλεσε πλήρως το κύρος της. Η Τουρκία, που είχε τρεις φορές εξορίσει τον Ιδρυτή του και Του είχε επιβάλει σκληρή και εφόρου ζωής φυλάκιση, πέρασε μία από τις σφοδρότερες δοκιμασίες και εκτεταμένες επαναστάσεις που έχει καταγράψει η ιστορία της, συρρικνώθηκε εκ τις πιο ισχυρές αυτοκρατορίες που ήταν σε μια μικρή Ασιατική δημοκρατία, το Σουλτανάτο της εξαλείφτηκε, η δυναστεία της ανατράπηκε, το Χαλιφάτο της, ο πιο ισχυρός θεσμός του Ισλάμ, καταργήθηκε.

Στο μεταξύ η Πίστη που υπήρξε αντικείμενο τέτοιων τερατωδών προδοσιών και στόχος τέτοιων θλιβερών επιθέσεων, αποκτούσε όλο και μεγαλύτερη δύναμη, προχωρούσε μπροστά απτόητη και αδιαίρετη από τις πληγές που είχε δεχτεί. Στο μέσον δοκιμασιών ενέπνεε στους πιστούς οπαδούς της μια αποφασιστικότητα που κανένα εμπόδιο, οσοδήποτε τρομακτικό, δεν μπορούσε να κλονίσει. Είχε ανάψει στις καρδιές τους μια πίστη που καμιά κακοτυχία, όσο μαύρη κι αν ήταν, δεν μπορούσε να σβήσει. Είχε εμφυσήσει στις καρδιές τους μια ελπίδα που καμιά δύναμη, οσοδήποτε αποφασιστική, δεν μπορούσε να συντρίψει.

Μια Παγκόσμια Θρησκεία

Αφού έπαψε να χαρακτηρίζει τον εαυτό της ως ένα κίνημα, μια αδελφότητα και τα παρόμοια – χαρακτηρισμοί που αδικησαν σοβαρά το σύστημά της το οποίο ξεδιπλώνεται συνεχώς – αποποιούμενη ονομασίες όπως Μπαμπί αίρεση, Ασιατική λατρεία και παρακλάδι του Σιιτικού Ισλάμ, ονομασίες με τις οποίες οι αδαείς και οι κακόβουλοι ήθελαν να την περιγράψουν, αφού αρνήθηκε να φέρει την επιγραφή μιας απλής φιλοσοφίας ζωής, ή ενός εκλεκτικού κώδικα ηθικής συμπεριφοράς, ή ακόμη και μιας νέας θρησκείας, τώρα η Πίστη του Μπαχάολλα εμφανώς καταφέρνει να επιδείξει τον ισχυρισμό και τον τίτλο της ως Παγκόσμια Θρησκεία που προορίζεται να καταλάβει, στο πλήρωμα του χρόνου, τη θέση μιας οικουμενικής Κοινοπολιτείας που θα ήταν ταυτόχρονα το όργανο και ο φύλακας της Μεγίστης

Ειρήνης η οποία ανακοινώθηκε από το Δημιουργό της. Εκτός του ότι δεν επιθυμεί να αυξήσει τον αριθμό των θρησκευτικών συστημάτων, των οποίων οι συγκρουόμενες λατρείες έχουν για τόσες πολλές γενεές διαταράξει την ηρεμία της ανθρωπότητας, αυτή η Πίστη ενσταλάζει στον καθένα από τους οπαδούς της μια καινούργια αγάπη για τις διάφορες θρησκείες που αντιπροσωπεύονται εντός των ορίων της και μια γνήσια εκτίμηση της ενότητας στο υπόβαθρό τους.

«Είναι σαν μια πλατιά αγκαλιά», αυτή είναι η μαρτυρία της Βασίλισσας για την αξίωση και τη θέση της, «που συγκεντρώνει όλους εκείνους που έχουν για πολύ καιρό αναζητήσει λόγια ελπίδας. Αποδέχεται όλους τους μεγάλους Προφήτες που πέρασαν πριν από αυτήν, δεν καταστρέφει καμιά άλλη θρησκεία και αφήνει όλες τις πόρτες ανοιχτές». «Η Μπαχάι διδασκαλία» γράφει επιπλέον, «φέρει γαλήνη στην ψυχή και ελπίδα στην καρδιά. Σε εκείνους που αναζητούν επιβεβαίωση τα λόγια του Πατέρα είναι σαν μια πηγή στην έρημο μετά από μεγάλη περιπλάνηση». «Οι γραφές τους», έχει πιστοποιήσει σε άλλη δήλωση αναφερόμενη στον Μπαχάολλα και στον Αμπντολ-Μπαχά, «είναι μια μεγάλη κραυγή για την ειρήνη, φτάνοντας πέρα από κάθε περιορισμό συνόρων, πάνω από κάθε διχόνοια σχετικά με τελετουργίες και δόγματα... Είναι θαυμαστό το μήνυμα που μας έχουν δώσει ο Μπαχάολλα και ο γιος Του ο Αμπντολ-Μπαχά. Δεν το έχουν προβάλει επιθετικά γνωρίζοντας ότι ο σπόρος της αιώνιας αλήθειας που βρίσκεται μέσα στον πυρήνα του δεν μπορεί παρά να ριζώσει και να εξαπλωθεί». «Αν ποτέ πέσει στην αντίληψή σας το όνομα του Μπαχάολλα ή του Αμπντολ-Μπαχά», είναι η τελική της έκκληση, «μην απομακρυνθείτε από τις γραφές τους. Ψάξτε μέσα στα Βιβλία τους και αφήστε τα ένδοξα λόγια και διδάγματά τους, που φέρνουν ειρήνη και δημιουργούν αγάπη, να εισχωρούν μέσα στις καρδιές σας όπως εισχώρησαν και στη δική μου».

Η Πίστη του Μπαχάολλα έχει αφομοιώσει, εξαιτίας των δημιουργικών, ρυθμιστικών και εξαγνιστικών της δυνάμεων, τις διάφορες φυλές, εθνικότητες, θρησκείες και τάξεις που έχουν αναζητήσει τη σκέπη της κι έχουν ορκιστεί ακλόνητη αφοσίωση στην υπόθεσή της. Έχει αλλάξει τις καρδιές των υποστηρικτών της, έχει εξαλείψει τις προκαταλήψεις τους, έχει κατευνάσει τα πάθη τους, έχει εξυψώσει τις αντιλήψεις τους, έχει εξυγενίσει τα κίνητρά τους, έχει συντονίσει τις προσπάθειές τους και έχει μεταμορφώσει τις απόψεις τους. Ενώ προστατεύει τον πατριωτισμό τους και διασφαλίζει τις μικρότερες προσηλώσεις τους, τους έχει κάνει λάτρεις της ανθρωπότητας και αποφασιστικούς υπερασπιστές των καλύτερων και πιο αληθινών

συμφερόντων της. Ενώ διατηρεί άθικτη την πίστη τους στη Θεία προέλευση των αντίστοιχων θρησκειών τους, τους έχει βοηθήσει να διακρίνουν το σκοπό στο υπόβαθρο αυτών των θρησκειών, να ανακαλύψουν την αξία τους, να αναγνωρίσουν την ακολουθία τους, την αλληλεξάρτησή τους, την πληρότητα και την ενότητά τους, και να αναγνωρίσουν το δεσμό που τις δένει ζωτικά μαζί της. Αυτή η οικουμενική, αυτή η υπερβατική αγάπη που νιώθουν οι οπαδοί της Μπαχάι Πίστης για τους συνανθρώπους τους, οποιασδήποτε φυλής, πίστης, τάξης και έθνους, δεν είναι ούτε μυστηριώδης ούτε και μπορεί να ειπωθεί ότι έχει διεγερθεί τεχνητά. Είναι συνάμα αυθόρμητη και γνήσια. Εκείνοι των οποίων οι καρδιές θερμαίνονται από την ενεργό επίδραση της δημιουργικής αγάπης του Θεού, αγαπούν τα πλάσματά Του για δική Του χάρη και αναγνωρίζουν σε κάθε ανθρώπινο πρόσωπο ένα σημάδι της δόξας Του να αντανακλάται.

Για τέτοιους άντρες και γυναίκες μπορεί να ειπωθεί πραγματικά ότι σε αυτούς «κάθε ξένος τόπος είναι μια πατρίδα και κάθε πατρίδα ένας ξένος τόπος». Διότι είναι πολίτες, πρέπει να θυμόμαστε, του Βασιλείου του Μπαχάολλα. Παρόλο που είναι πρόθυμοι να μοιραστούν στο μέγιστο τα εγκόσμια πλεονεκτήματα και τις φευγαλέες χαρές που τους απονέμει αυτή η γήινη ζωή, παρόλο που επιθυμούν να συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε δραστηριότητα συντελεί στον εμπλουτισμό, στην ευτυχία και στην ηρεμία αυτής της ζωής, δεν μπορούν, ποτέ, να ξεχάσουν ότι δεν αποτελεί παρά ένα πρόσκαιρο, ένα πολύ σύντομο στάδιο της ύπαρξής τους, ότι εκείνοι που τη ζουν δεν είναι παρά προσκυνητές και οδοιπόροι των οποίων ο στόχος είναι η Ουράνια Πόλη και των οποίων το σπίτι είναι η Χώρα της ακατάπαυστης χαράς και λαμπρότητας.

Παρόλο που είναι πιστοί στις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους, παρόλο που ενδιαφέρονται βαθύτατα για οτιδήποτε επηρεάζει την ασφάλεια και την ευημερία τους, παρόλο που αγωνιούν να έχουν μερίδιο σε οτιδήποτε προάγει τα καλύτερα συμφέροντά τους, η Πίστη με την οποία ταυτίζονται οι οπαδοί του Μπαχάολλα είναι εκείνη που πιστεύουν ακράδαντα ότι ο Θεός έχει υψώσει πολύ πάρα πάνω από τις θύελλες, τις διαιρέσεις και τις διενέξεις της πολιτικής αρένας. Αντιλαμβάνονται την Πίστη τους ως ουσιαστικά μη-πολιτική, υπέρ-εθνική στο χαρακτήρα, αυστηρά μη-κομματική και ολοκληρωτικά απομακρυσμένη από εθνικιστικές φιλοδοξίες, επιδιώξεις και σκοπούς. Μια τέτοια Πίστη δεν γνωρίζει κανένα ταξικό ή κομματικό διαχωρισμό. Θεωρεί ήσσοнос σημασίας, χωρίς δισταγμό ή υπεκφυγές, κάθε επί μέρους συμφέρον, είτε είναι προσωπικό, περιφερεια-

κό, ή εθνικό σε σχέση με τα ύψιστα συμφέροντα της ανθρωπότητας, σταθερά πεπεισμένη ότι σε έναν κόσμο αλληλεξαρτημένων λαών και εθνών το όφελος του μέρους κερδίζεται καλύτερα με το όφελος του όλου και ότι κανένα μόνιμο όφελος δεν μπορεί να απονεμηθεί στα συστατικά μέρη αν τα γενικά συμφέροντα της ίδιας της οντότητας αγνοούνται ή παραμελούνται.

Δεν είναι να απορεί κανείς αν αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια γραμμένα από την Πένα του Μπαχάολλα έχουν αποκαλυφτεί ενόψει της παρούσας κατάστασης της ανθρωπότητας: *«Δεν είναι να υπερηφανεύεται αυτός που αγαπά τη δική του χώρα, αλλά μάλλον αυτός που αγαπά ολόκληρο τον κόσμο. Η γη δεν είναι παρά μία μόνο χώρα και η ανθρωπότητα οι πολίτες της»*. Και πάλι, *«Πραγματικός άνθρωπος είναι εκείνος ο οποίος αφιερώνεται σήμερα στην υπηρεσία ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής»*. *«Μέσω της δύναμης που ελευθερώνεται με αυτά τα εξυψωμένα λόγια»*, εξηγεί, *«έχει δώσει Εκείνος μια νέα ώθηση, έχει θέσει μια νέα κατεύθυνση στα πουλιά των καρδιών των ανθρώπων και έχει εξαλείψει κάθε ίχνος περιορισμού και περιστολής από το Ιερό Βιβλίο του Θεού»*.

Η Πίστη τους επιπλέον, πιστεύουν ακράδαντα οι Μπαχάι, δεν χωρίζεται σε δόγματα, ούτε αιρέσεις και είναι εντελώς αποκομμένη από κάθε εκκλησιαστικό σύστημα, οποιασδήποτε μορφής, προέλευσης ή δραστηριότητας. Καμία εκκλησιαστική οργάνωση, με τα πιστεύω της, τις παραδόσεις, τους περιορισμούς και την επιλεκτική της νοοτροπία, δεν μπορεί να ειπωθεί (όπως συμβαίνει με όλες τις υπάρχουσες πολιτικές φατρίες, τα κόμματα, συστήματα και προγράμματα) ότι συμμορφώνεται, απ' όλες τις απόψεις της, με τις θεμελιώδεις δοξασίες της Μπαχάι πίστης. Κάποιες από τις αρχές και τα ιδανικά που εμπνέουν πολιτικούς και εκκλησιαστικούς θεσμούς μπορεί, αναμφίβολα, να τις αποδεχτεί αμέσως ένας ευσυνειδητος οπαδός της Πίστης του Μπαχάολλα. Με κανέναν, όμως, από αυτούς τους θεσμούς, δεν μπορεί να ταυτιστεί, ούτε μπορεί να υποστηρίξει ανεπιφύλακτα τα πιστεύω, τις αρχές και τα προγράμματα πάνω στα οποία βασίζονται.

Πώς μπορεί μια Πίστη, πρέπει επιπλέον να ληφθεί υπόψη, της οποίας οι θεϊκά προορισμένοι θεσμοί έχουν εδραιωθεί εντός επικράτειας τουλάχιστον σαράντα διαφορετικών κρατών των οποίων οι πολιτικές και τα συμφέροντα των κυβερνήσεων συγκρούονται συνεχώς και γίνονται καθημερινά όλο και πιο περίπλοκα και συγκεχυμένα – πώς μπορεί μια τέτοια Πίστη να επιτύχει –εφόσον επιτρέψει στους υποστηρικτές της, είτε ατομικά είτε μέσα από τα οργανωμένα

συμβουλιά της, να εμπλέκονται σε πολιτικές δραστηριότητες– στη διατήρηση της ακεραιότητας των διδασκαλιών της και στη διαφύλαξη της ενότητας των οπαδών της; Πώς μπορεί να εξασφαλίσει τη σθεναρή, την αδιάκοπη και ειρηνική ανάπτυξη των ευρυνόμενων θεσμών της; Πώς μπορεί μια Πίστη της οποίας οι έμμεσες συνέπειες την έχουν φέρει σε επαφή με αμοιβαίως ασυμβίβαστα θρησκευτικά συστήματα, αιρέσεις και ομολογίες, να είναι σε θέση, αν επιτρέπει στους οπαδούς της να υποστηρίζουν πεπαλαιωμένες ιεροτελεστίες και δόγματα, να αξιώσει την άνευ όρων αφοσίωση εκείνων τους οποίους αγωνίζεται να ενσωματώσει μέσα στο θείκα καθορισμένο σύστημά της; Πώς μπορεί να αποφύγει τη συνεχή τριβή, τις παρεξηγήσεις και διενέξεις που οπωσδήποτε μια επίσημη συγχώνευση, σε αντίθεση με τη συναναστροφή, αναπόφευκτα θα προξενούσε;

Αυτές τις κατευθυντήριες και ρυθμιστικές αρχές του Μπαχάι πιστεύω, οι οπαδοί της Υπόθεσης του Μπαχάολλα νιώθουν υποχρεωμένοι να υποστηρίξουν και να εφαρμόσουν προσεκτικά, καθώς η Διοικητική τους Τάξη εξαπλώνεται και σταθεροποιείται. Οι απαιτήσεις μιας Πίστης που αποκρυσταλλώνεται αργά τους επιβάλλουν ένα καθήκον το οποίο δεν μπορούν να παραμελήσουν, μια ευθύνη που δεν μπορούν να αποφύγουν.

Δεν είναι επίσης αδιάφοροι για την επιτακτική ανάγκη της υπεράσπισης και της εκτέλεσης των νόμων, καθώς είναι διακριτοί από τις αρχές, που καθορίστηκαν από τον Μπαχάολλα, δυο στοιχεία που αποτελούν το στημόνι και το υφάδι των θεσμών πάνω στους οποίους πρέπει τελικά να στηριχτεί το οικοδόμημα της Παγκόσμιας Τάξης Του. Προκειμένου να επιδείξουν τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητά τους, να τους τηρούν και να τους εφαρμόζουν, να διαφυλάττουν την ακεραιότητά τους, να συλλάβουν τις συνέπειές τους και να διευκολύνουν τη διάδοσή τους οι Μπαχάι κοινότητες στην Ανατολή, και πρόσφατα στη Δύση, καταβάλλουν τη μέγιστη προσπάθεια και είναι πρόθυμες, αν χρειαστεί, να κάνουν οποιοσδήποτε θυσίες απαιτηθούν. Ίσως να μην απέχει πολύ η μέρα όταν σε ορισμένες χώρες στην Ανατολή, στις οποίες οι θρησκευτικές κοινότητες έχουν δικαιοδοσία σε θέματα προσωπικής κατάστασης, τα Μπαχάι Συμβούλια μπορεί να κληθούν να αναλάβουν τα καθήκοντα και τις ευθύνες που ανατίθενται σε επίσημα διορισμένα Μπαχάι δικαστήρια. Θα έχουν την εξουσία σε ζητήματα όπως γάμους, διαζύγια και κληρονομίες, να εκτελούν και να εφαρμόζουν, εντός της περιοχής των αρμοδιοτήτων τους, και με την έγκριση των πολιτειακών αρχών, νόμους και διατάξεις που έχουν ρητώς οριστεί στο Πλέον Ιερό Βιβλίο τους.

Η Πίστη του Μπαχάολλα, εκτός από αυτές τις τάσεις και τις δραστηριότητες που η εξέλιξή της τώρα αποκαλύπτει, έχει επιδείξει, σε άλλους τομείς και όπου η λάμψη του φωτός της έχει διεισδύσει, την ισχύ της συνεκτικής της δύναμης, της ενοποιητικής της ικανότητας, του ακαταμάχητου πνεύματός της. Στην οικοδόμηση και στον αγιασμό του Οίκου Λατρείας της στην καρδιά της Βόρειας Αμερικανικής ηπείρου· στην κατασκευή και στον πολλαπλασιασμό των διοικητικών της κέντρων στον τόπο της γέννησής της και σε γειτονικές χώρες· στο σχηματισμό των νομικών οργάνων που έχουν σχεδιαστεί για να διαφυλάττουν και να ρυθμίζουν τη συλλογική ζωή των θεσμών της· στη συσσώρευση επαρκών πόρων, υλικών καθώς και πολιτισμικών, σε κάθε ήπειρο της υψηλίου· στην ακίνητη περιουσία που έχει δημιουργήσει για τον εαυτό της σε άμεση γειτνίαση με τα Ιερά της Μουσουλεία στο παγκόσμιο κέντρο της· στις προσπάθειες που καταβάλλονται για τη συλλογή, ταυτοποίηση και καταλογογράφηση των γραφών των Ιδρυτών της· στα μέτρα που παίρνονται για την απόκτηση ιστορικών τόπων που σχετίζονται με τη ζωή του Προδρόμου και του Δημιουργού της, των ηρώων και των μαρτύρων της· στα θεμέλια που τίθενται για το σταδιακό σχηματισμό και την εγκαθίδρυση των εκπαιδευτικών, πολιτισμικών και ανθρωπιστικών θεσμών της· στις ζωτικές προσπάθειες που καταβάλλονται για τη διαφύλαξη του χαρακτήρα, τη διέγερση της πρωτοβουλίας και το συντονισμό των παγκόσμιων δραστηριοτήτων της νεολαίας της· στην ασυνήθιστη ζωτικότητα με την οποία οι γενναίοι υπερασπιστές της, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποί της, οι περιοδευόντες διδάσκαλοί της και οι πρωτοπόροι διαχειριστές της υπερασπίζονται την υπόθεσή της, επεκτείνουν τα σύνορά της, εμπλουτίζουν τη γραμματεία της και ενισχύουν τη βάση των πνευματικών κατακτήσεων και θριάμβων της· στην αναγνώριση που έχουν παρακινηθεί να δώσουν οι πολιτειακές αρχές, σε ορισμένες περιπτώσεις, στο σώμα των τοπικών και εθνικών της αντιπροσώπων, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να επισημοποιήσουν τα συμβούλιά τους, να εδραιώσουν τους δευτερεύοντες θεσμούς τους και να διαφυλάξουν την ακίνητη περιουσία τους· στις διευκολύνσεις που αυτές οι ίδιες αρχές έχουν συγκατατεθεί να παραχωρήσουν στα μουσουλεία της, στα καθαγιασμένα οικοδομήματά της και στα εκπαιδευτικά της ιδρύματα· στον ενθουσιασμό και στην αποφασιστικότητα με την οποία ορισμένες κοινότητες που είχαν δοκιμαστεί και βασανιστεί σφοδρά ξαναρχίζουν τις δραστηριότητές τους· στους αυθόρμητους φόρους τιμής που αποδόθηκαν από βασιλείς, πρίγκιπες, πολιτικούς και λογίους στο μεγαλείο της υπόθεσής

της και τη στάθμη των Ιδρυτών της – σε αυτά, και σε πολλά άλλα, η Πίστη του Μπαχάολλα αποδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας τη σθεναρότητα και την ικανότητά της να εξουδετερώνει τις αποσυνθετικές επιδράσεις στις οποίες υποβάλλονται τα θρησκευτικά συστήματα, τα ηθικά πρότυπα και οι πολιτικοί και κοινωνικοί θεσμοί.

Από την Ισλανδία ως την Τασμανία, από το Βανκούβερ ως τη Σινική Θάλασσα εξαπλώνεται η ακτινοβολία και επεκτείνονται οι διακλαδώσεις αυτού του παγκόσμιου Συστήματος, αυτής της πολύχρωμης και σταθερά πλεγμένης Αδελφότητας, εμψύωντας σε κάθε άντρα και γυναίκα που έχει κερδίσει στην υπόθεσή της μια πίστη, μια ελπίδα και μια ζωντάνια που αυτή η δύστροπη γενιά έχει από καιρό χάσει και είναι ανίσχυρη να ανακτήσει. Εκείνοι που εξουσιάζουν τις άμεσες τύχες αυτού του ταραγμένου κόσμου, εκείνοι που ευθύνονται για τη χαοτική του κατάσταση, τους φόβους του, τις αμφιβολίες του, τις αθλιότητές του, καλά θα κάνουν στη σύγχυσή τους, να προσηλώσουν το βλέμμα τους και να στοχαστούν μέσα στην καρδιά τους στα τεκμήρια αυτής της λυτρωτικής χάρης του Παντοδύναμου την οποία μπορούν να φτάσουν – μια χάρη που μπορεί να ανακουφίσει το βάρος τους, να διαλύσει τη σύγχυσή τους και να φωτίσει το μονοπάτι τους.

Θεία Τιμωρία

Ολόκληρη η ανθρωπότητα στενάζει, σπαράζει να οδηγηθεί στην ενότητα και να τερματίσει το πολύχρονο μαρτύριο της. Και όμως, αρνείται πεισματικά να αγκαλιάσει το φως και να αναγνωρίσει την κυρίαρχη εξουσία της μιας Δύναμης που μπορεί να τη βγάλει από τα δεσμά της και να αποτρέψει τη θλιβερή συμφορά που απειλεί να την καταβροχθίσει.

Δυσοίωνη είναι πραγματικά η φωνή του Μπαχάολλα που ηχεί μέσα από αυτά τα προφητικά λόγια: «Ω εσείς λαοί του κόσμου! Να ξέρετε, αληθινά, ότι σας κατατρέχει μια απρόβλεπτη συμφορά και σας περιμένει μια θλιβερή τιμωρία. Μην νομίζετε ότι οι πράξεις που έχετε κάνει έχουν βηηστεί από τα μάτια Μου». Και πάλι: «Έχουμε ορίσει ένα συγκεκριμένο χρόνο για σας, ω λαοί. Αν αμελήσετε να στραφείτε, την καθορισμένη ώρα, προς το Θεό, Αυτός αληθινά θα σας περιλάβει βίαια και θα στείλει οδυνηρά βάσανα να σας πλήξουν πανταχόθεν. Πόσο αυστηρή, πραγματικά, είναι η τιμωρία με την οποία θα σας τιμωρήσει τότε ο Κύριός σας!»

Πρέπει άραγε η ανθρωπότητα, βασανισμένη καθώς είναι τώρα, να πληγεί από ακόμη σφοδρότερες ταραχές μέχρι που η εξαγνιστική

τους επίδραση να μπορέσει να την προετοιμάσει για την είσοδό της στην ουράνια Βασιλεία που έχει προοριστεί να εγκαθιδρυθεί πάνω στη γη; Πρέπει άραγε η εγκαθίδρυση μιας τόσο μεγάλης, τόσο μοναδικής, τόσο φωτισμένης εποχής στην ανθρώπινη ιστορία να γίνει προσιτή μέσα από μια τόσο μεγάλη καταστροφή στις ανθρώπινες υποθέσεις που να θυμίζει, μάλλον να ξεπερνά, τη φοβερή κατάρρευση του Ρωμαϊκού πολιτισμού στους πρώτους αιώνες της Χριστιανικής Εποχής; Πρέπει άραγε μια σειρά από θεμελιακές ανακατατάξεις να ανακινούν και να ταραξούν την ανθρώπινη φυλή προτού ο Μπαχάολλα καταλάβει τον θρόνο στις καρδιές και στις συνειδήσεις των μαζών, προτού η αδιαμφισβήτητη υπεροχή Του αναγνωριστεί παγκοσμίως και το ευγενές οικοδόμημα της Παγκόσμιας Τάξης Του ανεγερθεί και εδραιωθεί;

Οι μεγάλης διάρκειας εποχές της νηπιακής και παιδικής ηλικίας, μέσα από τις οποίες έπρεπε να περάσει η ανθρώπινη φυλή, έχουν υποχωρήσει στο βάθος. Η ανθρωπότητα βιώνει τώρα τις αναταραχές που σχετίζονται σταθερά με το πιο διαταραγμένο στάδιο της εξέλιξής της, το στάδιο της εφηβείας, όταν ο παρορμητισμός της νιότης και η σφοδρότητά της φτάνουν στο αποκορύφωμά τους και πρέπει βαθμιαία να αντικατασταθούν από την ηρεμία, τη σοφία και την ωριμότητα που χαρακτηρίζουν το στάδιο της ενηλικίωσης. Τότε η ανθρώπινη φυλή θα φτάσει σ' εκείνο το ανάστημα ωριμότητας που θα την καταστήσει ικανή να αποκτήσει όλες τις δυνάμεις και τις ικανότητες από τις οποίες η τελική της ανάπτυξη αναγκαστικά θα εξαρτηθεί.

Στόχος η Παγκόσμια Ενότητα

Η ενοποίηση ολόκληρης της ανθρωπότητας είναι χαρακτηριστικό στοιχείο της φάσης που πλησιάζει τώρα η ανθρώπινη κοινωνία. Η ενότητα της οικογένειας, της φυλής, της πόλης-κράτους και του έθνους έχουν επιχειρηθεί διαδοχικά και έχουν πλήρως εδραιωθεί. Η παγκόσμια ενότητα είναι ένας στόχος προς τον οποίο αγωνίζεται μια βασανισμένη ανθρωπότητα. Η ίδρυση εθνών έχει φτάσει σε ένα τέλος. Η αναρχία που ενυπάρχει στην κρατική κυριαρχία προχωρεί προς την κλιμάκωση. Ένας κόσμος που βαδίζει προς την ωριμότητα, πρέπει να εγκαταλείψει αυτό το φετίχ, να αναγνωρίσει την ενότητα και την ακεραιότητα των ανθρώπινων σχέσεων και να καθιερώσει μια για πάντα το μηχανισμό που μπορεί να ενσαρκώσει καλύτερα αυτή τη θεμελιώδη αρχή της ζωής του.

«Μια νέα ζωή», διακηρύσσει ο Μπαχάολλα, «πάλλεται, αυτή την

εποχή, μέσα σε όλους τους λαούς της γης, και όμως κανείς δεν έχει ανακαλύψει την αιτία της, ή αντιληφθεί το κίνητρό της». «Ω εσείς παιδιά των ανθρώπων», απευθύνεται έτσι στη γενιά Του, «ο θεμελιώδης σκοπός που ζωογονεί την Πίστη του Θεού και τη Θρησκεία Του είναι η διαφύλαξη των συμφερόντων και η προαγωγή της ενότητας της ανθρώπινης φυλής... Αυτό είναι το ευθύ μονοπάτι, το γερό και ακλόνητο θεμέλιο. Οτιδήποτε κι αν ανεγερθεί πάνω σ' αυτό το θεμέλιο, οι μεταβολές και οι τύχες του κόσμου δεν μπορούν ποτέ να μειώσουν τη δύναμή του, ούτε ο κύκλος αμέτρητων αιώνων θα κλονίσει τη δομή του». «Η ευημερία της ανθρωπότητας», δηλώνει, «η ειρήνη και η ασφάλειά της είναι ανέφικτες εκτός εάν και έως ότου εδραιωθεί σταθερά η ενότητά της». «Είναι τόσο δυνατό το φως της ενότητας», είναι η περαιτέρω μαρτυρία Του, «που μπορεί να φωτίσει ολόκληρη τη γη. Ο ένας αληθινός Θεός, Εκείνος που γνωρίζει όλα τα πράγματα, ο Ίδιος πιστοποιεί την αλήθεια αυτών των λόγων... Αυτός ο στόχος υπερβαίνει κάθε άλλο στόχο και αυτή η φιλοδοξία είναι ο άρχοντας κάθε φιλοδοξίας». «Αυτός που είναι ο Κύριός σας, ο Παντελήμων», έχει γράψει επιπλέον, «τρέφει στην καρδιά Του την επιθυμία να δει ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή σαν μια ψυχή και ένα σώμα. Σπεύσετε για να κερδίσετε το μερίδιό σας από τη χάρη και το έλεος του Θεού αυτή την Ημέρα που επισκιάζει όλες τις άλλες μέρες που έχουν δημιουργηθεί».

Η ενότητα της ανθρώπινης φυλής όπως την οραματίστηκε ο Μπαχάολλα, υποδηλώνει την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κοινοπολιτείας στην οποία όλα τα έθνη, φυλές, θρησκευματα και τάξεις ενώνονται στενά και μόνιμα, και στην οποία η αυτονομία των κρατών μελών και η προσωπική ελευθερία και πρωτοβουλία των ατόμων που τα συνθέτουν διαφυλάσσονται ρητά και ολοκληρωτικά. Αυτή η κοινοπολιτεία πρέπει, όσο μπορούμε εμείς να τη φανταστούμε, να συνίσταται από ένα παγκόσμιο νομοθετικό σώμα, του οποίου τα μέλη, ως θεματοφύλακες ολόκληρης της ανθρωπότητας, θα έχουν τον τελικό έλεγχο όλων των πόρων όλων των εθνών που την συνιστούν, και θα θεσπίζουν νόμους που θα απαιτούνται για τη ρύθμιση της ζωής, την ικανοποίηση των αναγκών και τη διευθέτηση των σχέσεων όλων των φυλών και των λαών. Ένα παγκόσμιο εκτελεστικό όργανο, με την υποστήριξη μιας διεθνούς Δύναμης, θα εκτελεί τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί, και θα εφαρμόζει τους νόμους που έχουν θεσπιστεί από αυτό το νομοθετικό σώμα και θα διαφυλάσσει την οργανική ενότητα όλης της κοινοπολιτείας. Ένα παγκόσμιο δικαστήριο θα επιδικάζει και θα εκδίδει την δεσμευτική και τελεσίδικη

ετυμηγορία του για κάθε διαφορά που μπορεί να προκύψει μεταξύ των διαφόρων στοιχείων που συνθέτουν το παγκόσμιο σύστημα. Ένας μηχανισμός παγκόσμιας διεπικοινωνίας θα επινοηθεί, περιλαμβάνοντας ολόκληρο τον πλανήτη, απελευθερωμένος από εθνικά εμπόδια και περιορισμούς και λειτουργώντας με εκπληκτική ταχύτητα και τέλεια τακτικότητα. Μια παγκόσμια μητρόπολη θα δρα ως το νευρικό κέντρο ενός παγκόσμιου πολιτισμού, η εστία προς την οποία οι ενοποιητικές δυνάμεις της ζωής θα συγκλίνουν και από την οποία οι ενεργητικές επιδράσεις της θα ακτινοβολούν. Μια παγκόσμια γλώσσα είτε θα επινοηθεί ή θα επιλεγεί ανάμεσα στις ήδη υπάρχουσες γλώσσες και θα διδάσκεται στα σχολεία όλων των ομόσπονδων εθνών ως βοηθητική στη μητρική τους γλώσσα. Μια παγκόσμια γραφή, μια παγκόσμια λογοτεχνία, ένα ομοιόμορφο και παγκόσμιο σύστημα νομίματος, βάρους και μέτρησης, θα απλοποιήσει και θα προάγει τη συναλλαγή και την κατανόηση μεταξύ των εθνών και φυλών της ανθρωπότητας. Σε μια τέτοια παγκόσμια κοινωνία, η επιστήμη και η θρησκεία, οι δύο πλέον ισχυρές δυνάμεις στην ανθρώπινη ζωή, θα συμφιλιωθούν, θα συνεργαστούν και θα αναπτυχθούν αρμονικά. Ο τύπος, κάτω από ένα τέτοιο σύστημα, καθώς θα δίνει κάθε περιθώριο στην έκφραση των ποικίλων απόψεων και πεποιθήσεων της ανθρωπότητας, θα πάψει να επηρεάζεται κακόβουλα από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, είτε ιδιωτικά είτε δημόσια και θα απελευθερωθεί από την επιρροή μαχόμενων κυβερνήσεων και λαών. Οι οικονομικοί πόροι του κόσμου θα οργανωθούν, οι πηγές του σε πρώτες ύλες θα αντληθούν και θα χρησιμοποιηθούν πλήρως, οι αγορές του θα συντονιστούν και θα αναπτυχθούν και η κατανομή των προϊόντων του θα ρυθμιστεί δίκαια.

Οι εθνικοί ανταγωνισμοί, τα μίση και οι μηχανορραφίες θα πάνε και η φυλετική έχθρα και προκατάληψη θα αντικατασταθούν από τη φυλετική ομόνοια, κατανόηση και συνεργασία. Τα αίτια της θρησκευτικής διαμάχης θα εξαλειφθούν για πάντα, οικονομικά εμπόδια και περιορισμοί θα καταργηθούν εντελώς και η υπέρμετρη διάκριση μεταξύ των τάξεων θα εξαλειφθεί. Η ένδεια, από τη μια πλευρά, και η τεράστια συσσώρευση ιδιοκτησίας από την άλλη, θα εξαφανισθούν. Η τεράστια ενέργεια που εξατμίζεται και σπαταλάται στον πόλεμο, είτε οικονομική είτε πολιτική, θα αφιερωθεί σε σκοπούς τέτοιους που θα διευρύνουν το φάσμα των ανθρώπινων εφευρέσεων και της τεχνικής ανάπτυξης, στην αύξηση της παραγωγικότητας της ανθρωπότητας, στην εξόντωση των ασθενειών, στην επέκταση της επιστημονικής έρευνας, στην ανύψωση του επιπέδου της φυσι-

κής υγείας, στην όξυνση και στον εξευγενισμό του ανθρώπινου νου, στην εκμετάλλευση των πόρων του πλανήτη που δεν χρησιμοποιήθηκαν και εκείνων για την ύπαρξη των οποίων δεν υπήρχε υποψία, στην επιμήκυνση της ανθρώπινης ζωής, και στην προώθηση οποιουδήποτε άλλου παράγοντα μπορεί να τονώσει τη διανοητική, την ηθική και την πνευματική ζωή ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής.

Ένα παγκόσμιο ομόσπονδο σύστημα, που θα κυβερνά όλη τη γη και θα ασκεί αδιαφιλονίκητη εξουσία πάνω στους αφάνταστα απέραντους πόρους της, που θα συνδυάζει και θα ενσαρκώνει τα ιδανικά τόσο της Ανατολής όσο και της Δύσης, που θα είναι απαλλαγμένο από την κατάρα του πολέμου και τις αθλιότητές του, και αποφασισμένο να εκμεταλλευτεί όλες τις διαθέσιμες πηγές ενέργειας στην επιφάνεια του πλανήτη, ένα σύστημα στο οποίο η Δύναμη θα έχει γίνει ο υπηρέτης της Δικαιοσύνης, του οποίου η ζωή θα στηρίζεται στην παγκόσμια αναγνώριση ενός και μόνο Θεού και στην αφοσίωσή του σε μια κοινή Αποκάλυψη – αυτός είναι ο στόχος προς τον οποίο βαδίζει η ανθρωπότητα, ωθούμενη από τις ενοποιητικές δυνάμεις της ζωής.

«Ένα από τα σπουδαία γεγονότα», διαβεβαιώνει ο Αμπντολ-Μπαχά, «που πρόκειται να συμβούν την Ημέρα της φανέρωσης εκείνου του απαράμιλλου Κλάδου είναι η ανύψωση της Σημαίας του Θεού ανάμεσα σε όλα τα έθνη. Αυτό σημαίνει ότι όλα τα έθνη και οι άνθρωποι θα συγκεντρωθούν κάτω από τη σκιά αυτής της Θείας Σημαίας, που δεν είναι άλλη από τον ίδιο τον Θείο Κλάδο, και θα γίνουν ένα μοναδικό έθνος. Ο θρησκευτικός και ο αιρετικός ανταγωνισμός, η εχθρότητα των φυλών και των λαών και οι διαφορές ανάμεσα στα έθνη θα επαλειφθούν. Όλοι οι άνθρωποι θα προσηλωθούν σε μία θρησκεία, θα έχουν μία κοινή πίστη, θα συγχωνευτούν σε μία φυλή και θα γίνουν ένας μοναδικός λαός. Όλοι θα κατοικούν σε μια κοινή πατρίδα, που είναι ο ίδιος ο πλανήτης». «Τώρα στον κόσμο της ύπαρξης», έχει εξηγήσει επιπλέον, «το Χέρι της Θείας δύναμης έχει θέσει σταθερά τα θεμέλια αυτής της ύψιστης γενναιοδωρίας και αυτού του θαυμαστού δώρου. Οτιδήποτε λανθάνει στα ενδόμυχα αυτού του ιερού Κύκλου θα εμφανιστεί σταδιακά και θα φανερωθεί, διότι τώρα δεν είναι παρά η αρχή της ανάπτυξης του και η χαραυγή της αποκάλυψης των χαρακτηριστικών του. Προτού κλείσει αυτός ο αιώνας και αυτή η εποχή, θα γίνει σαφές και φανερό πόσο θαυμαστός ήταν εκείνη η άνοιξη και πόσο ουράνιο εκείνο το δώρο».

Δεν είναι λιγότερο συναρπαστικό το όραμα του Ησαΐα, του μεγαλύτερου από τους Εβραίους Προφήτες, που προλέγει, πριν από είκο-

σι πέντε αιώνες, το πεπρωμένο στο οποίο πρέπει να φτάσει η ανθρωπότητα στο στάδιο της ωριμότητάς της: «Και θέλει (ο Κύριος) κρίνει αναμέσον των εθνών, και θέλει ελέγξει πολλούς λαούς· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών δια υνία, και τας λόγχας αυτών δια δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους, ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον...Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και Κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού... Και θέλει πατάξει την γην εν τη ράβδω του στόματος αυτού, και δια της πνοής των χειλέων αυτού θέλει θανατώνει τον ασεβή. Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού, και πίστις η ζώνη των πλευρών αυτού. Και ο λύκος θέλει συγκατοικεί μετά του αρνίου και η λεοπάρδαλις θέλει αναπαύεσθαι μετά του εριφίου, και ο μόσχος και ο σκύμνος και τα σιτευτά ομού, και μικρόν παιδίον θέλει οδηγεί αυτά...Και το θηλάζον παιδίον θέλει παιζει εις την τρύπαν της ασπίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείραν αυτού εις την φωλεάν του βασιλίσκου. Δεν θέλουσι κακοποιεί, ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει: διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν».

Ο συγγραφέας της Αποκάλυψης, προεικονίζοντας τη χιλιετή δόξα που πρέπει να δει μια λυτρωμένη, μια περιχαρής ανθρωπότητα, έχει ομοίως πιστοποιήσει: Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην δια τον άνδρα αυτής. Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν, “Ιδού η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ’ αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ’ αυτών Θεός αυτών. Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον· ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον”».

Ποιος μπορεί να αμφιβάλλει ότι μια τέτοια ολοκλήρωση – η ενηλικίωση της ανθρώπινης φυλής – πρέπει να σηματοδοτήσει, με τη σειρά της, την εγκαινίαση ενός παγκόσμιου πολιτισμού τέτοιου που κανένα θνητό μάτι δεν έχει δει ποτέ ή κανένας ανθρώπινος νους δεν έχει συλλάβει; Ποιος είναι εκείνος που μπορεί να φανταστεί το υψηλό πρότυπο στο οποίο ένας τέτοιος πολιτισμός, καθώς ξεδιπλώνεται, είναι προορισμένος να φτάσει; Ποιος μπορεί να υπολογίσει τα ύψη στα οποία μπορεί να πετάξει η ανθρώπινη ευφυία, απελευθερωμένη από τα δεσμά της; Ποιος μπορεί να διανοηθεί τα βασιλεια που το

ανθρώπινο πνεύμα, αναζωογονημένο από το διάχυτο φως του Μπαχάολλα λαμπρό στο μέγιστο της δόξας του, θα ανακαλύψει;

Ποιο συμπέρασμα θα άρμοζε περισσότερο σε αυτό το θέμα από ό,τι αυτά τα λόγια του Μπαχάολλα, που γράφτηκαν ενόψει της χρυσής εποχής της Πίστης Του – μια εποχή στην οποία το πρόσωπο της γης, από τον έναν πόλο ως τον άλλο, θα αντανakλά τις απεριγράπτες λάμψεις του Παραδείσου του Αμπχά; *«Αυτή είναι η Μέρα κατά την οποία δεν μπορεί να ειπωθεί τίποτα εκτός από τη λαμπρότητα του Φωτός που λάμπει από το πρόσωπο του Κυρίου Σου, του Φιλεύσπλαχνου, του Πλέον Γενναιόδωρου. Αληθινά, έχουμε κάνει κάθε ψυχή να εκπνεύσει λόγω της ακαταμάχητης και κατακτητικής κυριαρχίας Μας. Έχουμε φέρει στην ύπαρξη, κατόπιν, μια νέα δημιουργία, σαν ένα δείγμα της χάρις μας στους ανθρώπους. Εγώ είμαι, αληθινά, ο Γενναιόδωρος, ο Πανάρχαιος των Ημερών. Αυτή είναι η Ημέρα κατά την οποία ο αόρατος κόσμος αναφωνεί: “Μεγάλη είναι η ευλογία σου, ω γη, διότι έχεις γίνει το υποπόδιο του Θεού σου και έχεις διαλεχτεί ως έδρα του ισχυρού Του θρόνου!” Το βασίλειο της δόξας ανακράζει: “Μακάρι να μπορούσε η ζωή μου να θυσιαστεί για σένα, διότι Εκείνος ο Οποίος είναι ο Αγαπημένος του Παντελεήμονα έχει εδραιώσει την κυριαρχία Του πάνω σου, με τη δύναμη του Ονόματός Του σύμφωνα με την υπόσχεση που είχε δοθεί σε όλα τα πράγματα είτε του παρελθόντος είτε του μέλλοντος”».*

Ο πραγματικός αδελφός σας,

ΣΟΓΙ

Χάιφα, Παλαιστίνη,

11 Μαρτίου, 1936